

ת"פ 40239/09/17 - מדינת ישראל נגד אלון ויצמן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40239-09-17 מדינת ישראל נ' אלון ויצמן

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
המאשימה
נגד
הנאשם
אלון ויצמן
בא-כוח המאשימה: עו"ד עמרי כהן (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))
בא-כוח הנאשם: עו"ד גבי שמואלי, עו"ד לירון אודיז

הכרעת דין

תוכן

מספרי פסקאות

חלק א': כתב האישום, התשובה לאישום, שמיעת הראיות, הסיכומים

א. כתב האישום

- (1) עובדות האישום הראשון [ייבוא חשיש במשקל 400 גרם בשווי 45,000 ₪] 5-2
- (2) עובדות האישום השני [ייבוא סם מסוג מת' במשקל 833.61 גרם בשווי כ-292,000 ₪] 12-6
- (3) עובדות האישום השלישי [השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט] 13

15-14	תשובת הנאשם לכתב האישום והגדרת המחלוקות	ב.
18-16	<u>העדים שהעידו והראיות שהוגשו</u>	ג.
19	<u>סיכומי טענות הצדדים (בכתב ובעל-פה)</u>	ד.

חלק II: האישום הראשון והאישום השני [ייבוא סמים ועסקאות סמים]

20	<u>כללי - הערות בעניין סדר הדין באישום הראשון ובאישום השני (עבירות הסמים)</u>	ה.
	<u>רקע נורמטיבי בעניין עבירות הסמים ובעניין הראיות הנסיבתיות</u>	ו.
24-21	(1) <u>עבירות הסמים</u>	
27-25	(2) <u>הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות</u>	
	<u>הראיות הכלליות שעל יסודן מורשע הנאשם באישום הראשון ובאישום השני</u>	ז.
28	<u>כללי</u>	
31-29	(1) <u>המידע שהופק מהטלפון של סער והתקשרויות הוואטסאפ (כתובות וקוליות)</u>	
	(2) <u>המידע שהנאשם העלים במכוון בכך שהעלים את מכשיר הטלפון הנייד שלו</u>	
	(3) <u>העדות של סער</u>	
35-34	- העדות של סער - כללי	
38-36	- הטענה בעניין שינוי גרסתו של סער	
	- הטענה שסער הוא "עד מדינה" או "עד מדינה לשיטתו"	
41-39	וכי הודרך קודם לעדותו	
42	- עדותו של סער - עדות יחידה של שותף הטעונה "חיזוק"	
43	(4) <u>ראיות בעניין הקשר בין הנאשם לבין אחיו איציק</u>	
54-44	(5) <u>ראיות בעניין הקשר בין הנאשם לבין סער</u>	

(6) החבילות ששלח איציק מארצות הברית אל הנאשם שמוענו לכתובותיהם

של אחרים

- על "חבילות מהדוד באמריקה" ועל שוקולד למריחה מתוצרת 'נוטלה' 55
- גרסאותיו המשתנות של הנאשם בעניין החבילות שאיציק שלח אליו 58-56
- משלוח חבילות מאיציק (בארצות הברית) אל הנאשם באמצעות צד שלישי 60-59
- סער הבלדר: העברת החבילות מאיציק לנאשם באמצעות סער וגרסאותיו המשתנות של הנאשם בעניין 66-61

(7) העברות כספים

- העברות כספים - כללי 68-67
- גרסאותיו המשתנות של הנאשם בנושא העברות הכספים 71-69
- מודעות הנאשם וסער לתכלית העברת הכספים 78-72

(8) ההיבט הכלכלי - מקורות ההכנסה של הנאשם, התנהלותו בהיבט הכלכלי

82-79 ועיסוקיו

ח. טענות הנאשם בעניין מחדלי חקירה 90-83

ט. סיכום ביניים בעניין הראיות הכלליות שנדונו והערות בעניין הדיון הפרטני שיידון

(1) סיכום ביניים בעניין הראיות הכלליות שנדונו 93-91

(2) הערות בעניין הדיון הפרטני בכל אחת מחבילות הסמים ובכל אחת

95-94 מעסקאות הסמים

י. דיון בכל אחת מחבילות הסמים ועסקאות הסמים ובכלל זה, דיון בעבירות

הנוספות שלגביהן התבקשה הרשעת הנאשם

101-96 (1) עסקת האייסוליטור בקיץ 2016 (גם קנאביס) [לא נכלל בכתב האישום]

(2) חבילת 100 גרם החשיש [מתואר באישום הראשון] 107-102

עמוד 3

- (3) עסקת ה"טולה" (רכישת 10 גרם חשיש) [לא נכלל בכתב האישום] 113-108
- (4) חבילת 400 גרם החשיש [האישום הראשון] 134-114
- (5) בקשת הקנאביס באפריל 2017 [לא נכלל בכתב האישום] 140-135
- (6) חבילת מאי [מתואר באישום השני] 148-141
- (7) עסקת ההתעניינות ב"ירק" במאי 2017 [לא נכלל בכתב האישום] 153-149
- (8) החבילה שלא נשלחה [לא נכלל בכתב האישום] 157-154
- (9) החבילה המשותפת [מתואר באישום השני] 164-158
- (10) החבילה לסבתא [מתואר באישום השני] 172-165
- (11) חשיש בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא [לא נכלל בכתב האישום] 174-173
- (12) חבילת המת' הראשונה לסער [האישום השני] 185-175
- (13) חבילת המת' השנייה לאנה [האישום השני]
- יא. סיכום ביניים: חלקו של הנאשם בכל אחת מהחבילות והעסקאות 188-186
- יב. הרשעה בעבירות שלא נכללו בכתב האישום והרשעה על-פי עובדות שלא נטענו
בכתב האישום
- (1) הרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי - הכלל 192-189
- (2) מהכלל אל המקרה הנדון 195-193
- יג. סיכום האישום הראשון, האישום השני והעבירות שהתגלו מהעובדות שהוכחו 196

חלק III: האישום השלישי [העלמת הטלפון הנייד] - דיון בראיות

- י.ד. העובדות
- (1) עובדות האישום השלישי [העלמת הטלפון הנייד] והשתלשלות האירועים 199-197

204-200 העובדות וההנחות העובדתיות שעל יסודן תיבחנה הראיות (2)

גרסת הנאשם ופירוט הראיות בעניין היעלמות הטלפון של הנאשם (3)

208-205 - גרסת הנאשם בחקירותיו במשטרה

210-209 - גרסת הנאשם בעדותו בבית המשפט

- אפשרות חיפוש הטלפון או איתור המידע האצור בו בדרך חלופית 212-211

214-213 - גרסתה של גלית בעניין העלמת הטלפון

215 - סיכום הראיות בעניין העלמת הטלפון

טו. דיון בעבירות: הרשעת הנאשם בעבירת השמדת ראיה ובעבירת שיבוש מהלכי משפט

219-216 (1) עבירת השמדת ראיה

222-220 (2) עבירת שיבוש מהלכי משפט

טז עבירת השמדת ראיה ועבירת שיבוש מהלכי משפט - סיכום 223

חלק IV: סיכום

יז. סיכום הכרעת הדין 227-224

יח. העבירות שבהן הורשע הנאשם - סיכום 228

בהתאם להכרעת דין זו, הנאשם מורשע בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום וכן בעבירות אשר התגלו במהלך ניהול המשפט, וזאת על פי בקשת המאשימה ועל יסוד סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**). בהתאם לכך, הנאשם מורשע בעבירות הבאות:

שלוש עבירות של **ייבוא סם מסוכן עם אחרים**, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**); **שלוש** עבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים; **שתי עבירות של ניסיון סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים וסעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); **עבירה של השמדת ראיה**, לפי סעיף 242 בחוק העונשין; **עבירה של שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 בחוק העונשין.

א. כתב האישום(1) עובדות האישום הראשון [ייבוא חשיש במשקל 400 גרם בשווי 45,000 ₪]

2. באישום הראשון הואשם הנאשם בכך שעבר עבירה של ייבוא סם מסוכן עם אחרים (סעיף 13 וסעיף 19א בפקודת הסמים), בהתאם לעובדות שיפורטו להלן.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ועד היום, גר איציק ויצמן (להלן - **איציק**), אחיו של הנאשם, בלוס אנג'לס, ארצות הברית, אך מידי פעם הגיע לביקורים בישראל. סער הרטי (להלן - **סער**) היה בקשרי ידידות עם איציק. הנאשם גר בקריית ביאליק. במהלך תקופה זו, פעלו יחד הנאשם, איציק וסער לייבא סמים מסוכנים מארצות הברית לישראל באמצעות הדואר.

3. במחצית הראשונה של חודש מארס 2017, דנו איציק וסער על כך שאיציק ישלח לסער חשיש מארצות הברית לישראל, מתוך כוונה שסער יצרוך חלק מהחשיש ויסחר בחלק הארי שלו. זאת בהמשך לחשיש במשקל 100 גרם שאיציק שלח לסער בחבילה מארצות הברית לישראל במהלך חודש דצמבר (להלן - **חבילת 100 גרם החשיש**). החשיש שנשלח בחבילת 100 גרם החשיש הוטמן בתוך צנצנת שוקולד למריחה מתוצרת 'נוטלה' (להלן - **צנצנת 'נוטלה'**), שהייתה בתוך החבילה. סער צרך חלק מהחשיש הזה ובחלק סחר.

4. לשם קידום העסקה שתואר להלן, הגיע הנאשם ביום 23.3.2017 לירושלים, פגש את סער ונתן לו 'טולה', שזו דגימה של חשיש מרוקאי משובח, במשקל 10 גרם, מסוגו של החשיש שאיציק תכנן והתכוון לשלוח אל סער (דגימת חשיש במשקל 10 גרם תכונה להלן גם - **'טולה'**).

בימים שלאחר מכן, סער ואיציק סיכמו ביניהם את פרטי העסקה, שלפיה איציק ישלח לסער באמצעות הדואר, חשיש במשקל 400 גרם תמורת סך 12,000 ₪ או 11,000 ₪ לכל 100 גרם חשיש, בעוד שהוסכם כי סכום התמורה ייקבע בהתאם למועדי התשלום. כן סוכם שאת התמורה עבור העסקה יעביר סער אל הנאשם.

זמן מה לאחר שהעסקה המתוארת לעיל התגבשה, שלח איציק לסער חבילה שמוענה לכתובת הוריו של סער בירושלים. בחבילה זו היה חשיש במשקל 400 גרם שיועד לסער ושאותו הטמין איציק בצנצנת 'נוטלה' (להלן - **חבילת 400 גרם החשיש**). חבילת החשיש המתוארת הוכנסה לשקית לבנה והונחה בחבילה לצד שקיות חתומות נוספות שיועדו לנאשם ושתכולתן אינה ידועה.

בשלב מסוים, במועד שאינו ידוע במדויק, נפגש הנאשם עם סער בבית קפה בצפון הארץ ונטל מסער סך 12,000 ₪,

כמקדמה עבור העסקה.

5. ביום 16.4.2017, סמוך להגעת חבילת 400 גרם החשיש לישראל, עדכן איציק את סער שהחבילה הגיעה ליעדה. במהלך הימים שלאחר מכן, דחקו איציק והנאשם בסער מספר פעמים, שילך אל הדואר וייקח משם את החבילה.

ביום 24.4.2017, לאחר שחבילת החשיש כבר הייתה בידי סער, נטל סער מהחבילה את החשיש במשקל 400 גרם. בתיאום עם איציק והנאשם, נפגש סער עם הנאשם בצפון הארץ, נתן לנאשם את השקיות החתומות שתוכנן לא ידוע ושאותן ייעד איציק לנאשם.

במהלך החודשים שלאחר מכן, עד מעצרו של סער בחודש אוגוסט 2017, צרך סער חלק מהחשיש שהתקבל בעסקה וסחר בחלק הארי של החשיש.

(2) עובדות האישום השני [ייבוא סם מסוג מת' במשקל 833.61 גרם בשווי כ-292,000 ₪]

6. באישום השני הואשם הנאשם בכך שעבר עבירה של ייבוא סם מסוכן עם אחרים (סעיף 13 וסעיף 19א בפקודת הסמים), בהתאם לעובדות שיובאו עתה.

בשלהי חודש מאי 2017 סיכם איציק עם סער, בידיעת הנאשם, שישלח אל כתובת בית הוריו של סער חבילה עבור הנאשם וכי סער יעביר את החבילה, כמות שהיא, אל הנאשם (להלן - **חבילת מאי**).

סער לקח את חבילת מאי מהדואר ולמחרת, בשעות הערב של יום 7.6.2017, נפגש הנאשם עם סער בצפון הארץ ונטל מידיה את חבילת מאי כשהיא חתומה.

7. במהלך חודש יוני 2017 שוחחו סער ואיציק על האפשרות שאיציק ישלח אל סער חבילה נוספת שבה חשיש במשקל 400 גרם, שתכלול גם משלוח נוסף שתוכנו אינו ידוע ושאותו יעביר סער אל הנאשם, בידיעת הנאשם. בשלב מסוים, בשל היעדר מימון ובשל חוב כספי של סער, שנבע מעסקאות סמים קודמות עם איציק, ביטל סער את הזמנת החשיש במשקל 400 גרם (להלן - **החבילה שלא נשלחה**).

במקביל, בידיעת הנאשם וסער, שלח איציק לכתובת בית הוריו של סער בירושלים חבילת דואר שכללה שתי שקיות (להלן - **החבילה המשותפת**). על אחת סומן "ס", שיועדה לסער וכללה מתנות יום הולדת ששלח אליו איציק לרגל יום הולדתו שחל באותו חודש. על השנייה סומן "א" שיועדה לנאשם [אלון] ושתוכנה אינו ידוע (להלן - **שקית א'**).

במקביל, מסר סער לאיזיק את כתובת סבתו בירושלים, לצורך משלוח חבילה נוספת מאיזיק עבור הנאשם, שתוכנה אינו ידוע ושגם אותה התבקש סער להעביר אל הנאשם בעודה חתומה (להלן - **החבילה לסבתא**).

8. ביום 29.6.2017 אסף סער את החבילה המשותפת מהדואר וביום 4.7.2017 פגש את הנאשם בביתו בקריות ונתן לו את שקית א', מבלי שסער פתח אותה. באותו מעמד, קיבל סער הנאשם מספר אלפי שקלים חדשים, שהיו תשלום חוב לאיזיק בשל עסקת סמים קודמת ביניהם, שתוכנה לא ידוע.

במהלך חודש יוני 2017, לאחר שאיזיק שלח באמצעות הדואר ובידיעת הנאשם את החבילה לסבתא, עקבו איזיק וסער אחר מסלולה וביום 18.7.2017 לקח אותה סער מהדואר. ביום 20.7.2019, לאחר תיאום בין הנאשם לסער, נפגשו השניים בצפון הארץ והנאשם לקח מסער את החבילה לסבתא ובתמורה נתן לסער סך ₪1,500.

9. בתחילת חודש אוגוסט 2017 שוחחו סער ואיזיק על משלוח חבילה נוספת לכתובת הוריו של סער, לשם העברתה, כמות שהיא, אל הנאשם. סער הסכים למשלוח החבילה האמורה ולהעברתה בעודה חתומה, כמות שהיא, אל הנאשם וזאת בידעו שבחבילה עתיד להיות מוטמן סם מסוכן.

10. במקביל, בידיעת הנאשם, שלח איזיק חבילה אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים, שנועדה להעברה אל הנאשם. בחבילה זו היו פריטים שונים וכן שתי צנצנות 'נוטלה' שבהן הטמין איזיק סם מסוכן מסוג מת'אמפטמין (Methamphetamine, המכונה גם Meth).להלן - **סם מסוג מת' או מת'**), במשקל 476 גרם נטו (להלן - **חבילת המת' הראשונה לסער**).

ביום 28.8.2017, לאחר שחבילת המת' הראשונה שיועדה לנאשם הגיעה לישראל, ובמסגרת פעילות מבוקרת של המשטרה, בלש משטרה שהציג עצמו כשליח דואר, יצר קשר טלפוני עם סער בעניין חבילת המת' הראשונה וסער הנחה אותו למסור את החבילה לאביו, שנמצא בבית וכך נעשה.

11. במקביל לשליחת חבילת המת' הראשונה, סיכמו הנאשם ואיזיק, שאיזיק ישלח לנאשם בדואר, בחבילה נוספת שתמוען לאמם (אנה), סם מסוג מת'.

בהתאם למוסכם בין איזיק לנאשם, שלח איזיק חבילה שמוענה לאמם של איזיק והנאשם, שבה היו מספר פריטים וכן שתי צנצנות 'נוטלה', שבהן הטמין איזיק סם מסוג מת' במשקל 357.61 גרם נטו (להלן - **חבילת המת' השנייה לאנה**).

ביום 30.8.2017, לאחר שחבילת המת' השנייה הגיעה לישראל ובמסגרת פעילות מבוקרת של המשטרה, בלש משטרה שהציג את עצמו כשליח דואר, מסר את חבילת המת' השנייה לאמו של הנאשם בביתה והיא יצרה קשר אם הנאשם ועדכנה אותו בדבר הגעת חבילת המת' השנייה.

12. מחיר סם מסוג מת' הוא כ-350 ₪ לגרם (בהתאם לכך, שווי המת' במשקל 476 גרם נטו, שנשלח בחבילת המת' הראשונה הוא כ-166,600 ₪ ושווי המת' במשקל 357.61 גרם נטו, שנשלח בחבילת המת' השנייה הוא כ-125,163 ₪ ובסך הכול: 291,763.5 ₪).

(3) עובדות האישום השלישי [השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט]

13. באישום השלישי הואשם הנאשם בעבירה של השמדת ראיה (סעיף 242 בחוק העונשין) ובעבירה של שיבוש מהליכי משפט (סעיף 244 בחוק העונשין).

ביום 4.9.2017, בעקבות חשד לייבוא סמים מסוכנים לישראל, ערכה המשטרה חיפוש בביתו של הנאשם, שלא היה אותה עת בביתו. הנאשם שב לביתו זמן קצר לאחר סיום החיפוש ולאחר שהשוטרים עזבו את ביתו. משנודע לנאשם על החיפוש שנעשה בביתו, הוא נטל את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו (להלן - **הטלפון של הנאשם או הטלפון**), ששימש אותו לעבירות הסמים המתוארות בכתב האישום, ומתוך כוונה לסכל את החקירה הפלילית בעניינו ולהשמיד את הטלפון שנועד לשמש כראיה, השליך את הטלפון אל נחל המצוי מרחק כעשרים מטר מביתו.

ב. תשובת הנאשם לכתב האישום והגדרת המחלוקות

14. הנאשם כפר באופן גורף בעובדות כתב האישום ובעבירות שבהן הואשם. תשובתו לאישומים הייתה כמובא להלן (עמ' 3 בפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017) (אזכור מספרי עמודים להלן, ללא ציון מקורם, משמע הפנייה אל עמודי הפרוטוקול).

תשובת הנאשם לאישום הראשון ולאישום השני: כפירה בעובדות שני האישומים ובעבירות; כפירה במעורבות כלשהי בייבוא סמים בכל דרך שהיא; כפירה בידיעה שנעברה עבירה של ייבוא סמים שהיה מעורב בה עם אחיו איציק ועם סער; כפירה בכל קשר חברי עם סער; כפירה בקבלת סכום כסף מסער או בהעברת כסף לסער הקשור בעבירת סמים כלשהי.

תשובת הנאשם לאישום השלישי: כפירה בעובדות האישום ובעבירות; הנאשם הכחיש שידע שהמשטרה הגיעה לביתו בשל חשד שעבר עבירה של ייבוא סמים; כפר בכך שהייתה לו כוונה לסכל חקירה; כפר בכך שהשמיד את מכשיר הטלפון שלו מתוך ידיעה שהטלפון דרוש לשמש ראיה בהליך משפטי או שעשוי לשמש ראיה כזו; על-פי טענת הנאשם, כפי שמסר בחקירתו, הוא זרק את מכשיר הטלפון בשל ויכוח עם אשתו וכי לאותו ויכוח אין כל קשר לנטען בעניינו בכתב האישום.

15. לבקשת הנאשם, עדי תביעה טכניים רבים הוזמנו להעיד. רובם אמנם העידו בדיונים שהתקיימו בימים

22.4.2018 ו-24.4.2018, אך על חלקם ויתר בא-כוח הנאשם לאחר שהתייצבו. עם אותם עדים נמנו חוקרים שגבו את הודעותיו של הנאשם, מומחית ממעבדת סמים במטה הארצי של המשטרה, קב"ט מרשות הדואר ועוד עדים רבים הקשורים ב"שרשרת העברת הסמים" או בעוד כיוצא באלה עניינים הקשורים בהיבטים טכניים של חקירת המשטרה. למרות זאת, מהתנהלות ההגנה בפועל, מתשובת הנאשם לאישום הראשון ולאישום השני, מהנושאים שלגביהם ההגנה חקרה את העדים האמורים, לנוכח הנתען בסיכומי טענותיו של הנאשם, נראה כי ניתן לומר בברור, שהמחלוקת בעניין שני אישומים אלו הייתה רק בשאלות הקשורות לחלקו של הנאשם בעבירות הסמים, בייבוא הסמים ובהעברות כספים הקשורים בכך.

שכן כאמור, הנאשם הכחיש כל קשר לייבוא הסמים ולהעברת הכספים הקשורים בכך, אך בפועל, הוא לא חלק על עצם העובדה שחבילות הסמים יובאו לארץ והתקבלו כפי שהדברים תוארו בכתב האישום. כך גם לא הייתה מחלוקת באשר לסוגי הסמים שיובאו, כמתואר בכתב האישום, למשקל הסמים ולמחירים.

בכל הנוגע לאישום השלישי וכאמור, הנאשם הודה בזריקת הטלפון כמתואר בכתב האישום, כך שעובדה זו אינה שנויה במחלוקת. המחלוקת נוגעת אפוא, רק לסיבת זריקת הטלפון של הנאשם, אם היא קשורה בחקירת המשטרה ובעבירות שעל-פי הנתען, נעברו ואם הנאשם ידע שהטלפון דרוש כדי לשמש ראייה במשפט, עשוי לשמש ראייה או כל דבר הכרוך בכך.

ג. העדים שהעידו והראיות שהוגשו

16. **המוצגים מטעם המאשימה:** בטרם החלה שמיעת העדים הגישה המאשימה, בהסכמת ההגנה, תיק מוצגים שהחזיק ארבעים מוצגי תביעה. במהלך שמיעת הראיות הוגשו עוד עשרים ושלושה מוצגי תביעה. סך הכול ששים ושלושה מוצגי תביעה (חלקם כללו יותר ממוצג אחד), אשר יפורטו ככל שנדרש אליהם. לעת הזו נציין, כי רוב המוצגים שנכללו בתיק המוצגים המוסכם, היו מסמכים שעניינם תיעוד החבילות שנתפסו, מוצגים בעניין "שרשרת המוצג" (מעת תפיסתו עד בדיקתו במעבדה וכדומה) וכן חוות דעה של מומחים בעניין הסמים שנתפסו (ת/37, ת/38 ו-ת/39), ובעניין מחירו של סם מסוג מת' (ת/40).

המוצגים שהוגשו מטעם המאשימה כללו גם את ההודעות שנגבו מהנאשם במהלך חקירתו במשטרה (אשר להלן יכונה על-פי סימונן): ת/2 - מיום 4.9.2017; ת/3 - מיום 6.9.2017; ת/4 - מיום 11.9.2017; ת/5 - מיום 12.9.2017; ת/6 - מיום 13.9.2017. בשלב מאוחר יותר, הוגשו תקליטורים הכוללים את ההקלטות של ארבע מתוך חמש החקירות (סומנו בהתאמה: ת/2א, ת/3א, ת/4א, ת/6א). כמו כן הוגש דו"ח עימות שנערך ביום 13.9.2017 בין הנאשם לבין סער (ת/57א - דו"ח בעניין עריכת העימות; ת/57ב - תכתוב העימות; ת/57ג - תקליטור הכולל את הקלטת העימות). מוצגים נוספים שהוגשו יפורטו ככל שנדרש אליהם.

17. **המוצגים מטעם הנאשם:** מטעם הנאשם הוגשו אחד-עשר מוצגים, שכללו בין השאר, את ההודעה שגלית יצמן, אשתו של הנאשם (להלן - גלית) מסרה במשטרה ביום 4.9.2017 (נ/3) וכן את ההודעה שנגבתה ביום

30.8.2017 מאנה ויצמן, אמו של הנאשם (להלן גם - **אנה**) (נ/4). כן הגישה ההגנה את ההודעות שנגבו מסער במהלך חקירתו במשטרה (אשר להלן יכונה על-פי סימונו): נ/5א - מיום 28.8.2017; נ/5ב - מיום 29.8.2017; נ/5ג - מיום 30.8.2018; נ/5ד - מיום 3.9.2017; נ/5ה - מיום 7.9.2017; נ/5ו - מיום 12.9.2017; נ/5ז - מיום 13.9.2017.

18. **העדים שהעידו:** בהליך הנדון התקיימו חמש ישיבות הוכחות. בישיבת ההוכחות הראשונה (מיום 26.2.2018) העיד סער. לאחר ישיבה זו התקיים הליך גישור שלא הצליח ולאחר מכן התקיימו עוד ארבע ישיבות הוכחות. בישיבה השנייה (מיום 22.4.2018) ובישיבה השלישית (מיום 24.4.2018) העידו שניים-עשר עדי תביעה, שהוזמנו להעיד בקשר למוצגים שנכללו בתיק המוצגים המוסכם. עדים אלו יוזכרו בהמשך הדברים, ככל שנדרש אליהם (בתחילה ולבקשת ההגנה, זומנו לדיונים אלו עדי תביעה נוספים, אך בסופו של דבר ההגנה ויתרה על חקירתם). בישיבה הרביעית (מיום 5.6.2018) נחקר הנאשם בחקירה ראשית ונשמעה רוב חקירתו הנגדית. בישיבה החמישית (מיום 17.7.2018) הושלמה חקירתו הנגדית של הנאשם. לא הייתה חקירה חוזרת של הנאשם. בדיון זה גם נחקרה גלית (פער הזמנים בין החקירה הראשית לנגדית נבע מאילוץ יומנו של בא-כוח הנאשם, כפי שעולה מההודעות ומהחלטות מתאריכים 6.6.2018 ו-7.6.2018).

ד. סיכומי טענות הצדדים (בכתב ובעל-פה)

19. סיכומי טענות הצדדים הוגשו בכתב והשלמתם נשמעה בעל-פה. סיכום טענות המאשימה בכתב הוגש ביום 16.9.2018 וסיכום טענותיו של הנאשם בכתב הוגש ביום 18.11.2018. ישיבה להשלמת טענות הצדדים בעל-פה התקיימה ביום 11.4.2019 (לאחר ששישיבה קודמת שנקבעה ליום 31.1.2019, בוטלה ונדחתה בשל פציעתי והיעדרותי בשל כך במשך כשלושה חודשים (ראו החלטת כבוד הנשיא א' פרקש מיום 30.1.2019 והחלטתי מיום 6.3.2019)). טענות הצדדים בעל-פה יוחדו למספר נושאים ובעיקר לבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירות נוספות מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, על-פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום (כפי שנקבע מראש, בהחלטה מיום 23.12.2018).

חלק II: האישום הראשון והאישום השני [ייבוא סמים ועסקאות סמים]

ה. כללי - הערות בעניין סדר הדיון באישום הראשון ובאישום השני (עבירות הסמים)

20. האישום הראשון והאישום השני יידונו יחד. במסגרת דיון זה יידונו גם העבירות שהרשעת הנאשם בהן התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

תחילה יובא רקע נורמטיבי, שבמסגרתו יידונו עבירות הסמים שבהן הואשם הנאשם ושבהן התבקשה הרשעתו כאמור. כמו כן, מאחר שרובן של הראיות שהוגשו מטעם המאשימה הן ראיות נסיבתיות, נעמוד על ההלכה בעניין הרשעה על-פי

ראיות נסיבתיות ועל אופן הדיון בראיות אלו לגבי כל אחד מהאישומים שיידונו ובעניין כל אחת מהעבירות שהוכחו.

לאחר מכן נדון בשורה של ראיות כלליות, שהן בעיקרן הן ראיות נסיבתיות, הנוגעות לכל העבירות שעל-פי טענת המאשימה, הנאשם עבר. הדיון בראיות אלו יובא באופן מפורט בתחילה ולאחר מכן, במסגרת הדיון הפרטני בעובדות ובעבירות, נפנה אליהן ככל הנדרש רק באופן כללי, מבלי שנידרש לשוב ולפרטן (מטעם זה, כל אותן ראיות שיפורטו ויידונו במסגרת הדיון בראיות הכלליות, אף יכוננו להלן - **הראיות הכלליות**).

לאחר הדיון בראיות הכלליות, נדון בטענות הנאשם בעניין מחדלי חקירה ורק לאחר מכן נפנה לדון באופן פרטני בראיות התומכות בייבואן של כל אחת מחבילות הסמים, אלו שלגביהן הנאשם מואשם ואלו שהוכחתן נדרשת לשם הוכחת הייבוא של חבילות הסמים שהנאשם היה מעורב בייבואן. כן יידונו כל אחת מעסקאות הסמים שלגביהן התבקשה הרשעת הנאשם. נקדים ונאמר, כי הדיון בכל חבילות הסמים ובכל עסקאות הסמים ייעשה על-פי סדר ההתרחשויות הכרונולוגי.

רק לאחר הדיון הפרטני ולאחר הדיון בראיות המוכיחות את מעורבות הנאשם כאמור, נפנה לדון בבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם גם בעבירות על-פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום (על-פי סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי).

1. רקע נורמטיבי בעניין עבירות הסמים ובעניין הראיות הנסיבתיות

(1) עבירות הסמים

21. העבירות שבהן מואשם הנאשם באישום הראשון ובאישום השני, הן עבירות של ייבוא סמים עם אחרים. בנוסף לכך וכאמור, התבקשה הרשעת הנאשם על-פי סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי בעבירות סחר בסמים וניסיון לסחר בסמים. נעמוד אפוא, תחילה על יסודותיהן של עבירות אלו.

22. **העבירות של ייבוא סמים וסחר בסמים:** האיסור על ייבוא סמים ועל סחר בסמים, לצד האיסור על ייצוא סמים, על אספקתו או על עשיית כל עסקה אחרת בסמים, ללא היתר בדיון, קבוע בסעיף 13 בפקודת הסמים. העונש שיוטל על העובר עבירה זו, נקבע בסעיף 19א בפקודת הסמים. כך נקבע בסעיף 13:

"לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.

היסוד הנפשי הטעון הוכחה לגבי עבירה זו הוא "מחשבה פלילית", אשר על פי הגדרתה בסעיף 20 בחוק העונשין, זו

"מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה".

נדרשת אפוא, הוכחה שהנאשם ידע, או היה מודע, לכך שאמנם היו סמים בחבילות שייבא ושבקשר אליהן הואשם בייבוא סמים (חבילת 400 גרם החשיש וחבילות המת'). כך גם לגבי עבירות הסחר בסמים שבהן התבקשה הרשעתו מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. לשם הוכחת מודעות זו ניתן אף להסתייע ב"חזקת המודעות", שמשמעותה היא שבדרך כלל אדם מודע למשמעות התנהגותו, לקיום נסיבותיה ולאפשרות גרימת התוצאות הטבעיות העשויות לצמוח ממנה (ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן, פ"ד נג(5), 747 (1999), כבוד השופטת ד' דורנר, עמ' 766 (פסקה 7)).

23. **ייבוא סמים עם אחרים:** הנאשם הואשם בכך שעבר את עבירות ייבוא הסמים עם אחרים. לעניין זה נקבע בסעיף 29 בחוק העונשין, לאמור:

"(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

הנאשם ייחשב למי שעבר את העבירה "בצוותא", אף אם לא כל רכיבי ההתנהגות הפלילית הדרושה לשם הרשעתו, נעברו בצוותא. די אפוא, שהנאשם היה מי שעשה חלק מהפעולות הדרושות לשם ייבוא הסמים או לשם הסחר בסמים, כדי שתיקבע אחריותו לעבירות אלו (ע"פ 1294/96 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 1 (1998)).

24. **ניסיון לעבור עבירה (בעניינו, ניסיון לסחר בסמים):** סעיף 25 בחוק העונשין מגדיר את הניסיון לעבור עבירה על דרך השלילה, לאמור: "אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה".

"לשם הרשעה בעבירת ניסיון, על הפעולות לעמוד במבחני היסוד העובדתי - 'מבחן הקרבה המספקת' או 'מבחן החד-משמעות' - וכן צריך להתקיים במבצע הפעולה היסוד הנפשי הנדרש לעבירה המוגמרת, כמו גם היסוד הנפשי הייחודי לעבירת הניסיון, דהיינו מטרה לבצע את העבירה" (ע"פ 8312/17 ברהמי נ' מדינת ישראל (17.4.2018), כבוד השופט י' עמית, פסקה 26 (להלן - **עניין ברהמי**)).

היסוד העובדתי של עבירת הניסיון לסחר בסמים מתקיים אם כן, אם המעשה עומד באחד משני המבחנים, מבחן הקרבה להשלמת המעשה, שלפיו נעשה מעשה המקרב את תהליך עשיית העבירה המושלמת של סחר בסמים או מבחן החד-משמעיות, שלפיו נעשה מעשה התחלתי המגלה באופן חד משמעי, כי כוונת העושה היא לעבור עבירה כאמור (ע"פ 355/88 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 221 (1989) (כבוד השופט ד' לוי, פסקה 93 (עמ' 264); ע"פ 9849/05 מדינת ישראל נ' ברואיר (23.11.06), כבוד השופט א' א' לוי, פסקה 6; ע"פ 8200/11 פלוני נ' מדינת ישראל

(3.9.2012), כבוד השופטת ע' ארבל, פסקה 7).

אשר ליסוד הנפשי, הוא מורכב כאמור, הן מהיסוד הנפשי הנדרש לעבירת סחר בסמים, כמובא לעיל, הן יסוד נפשי ייחודי לעבירת הניסיון, שהוא מטרה לעבור את העבירה (עניין ברהמי, שם).

(2) הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות

25. מכלול הראיות שיפורטו הן בעיקרן בגדר ראיות נסיבתיות. מעצם טיבן אין הראיות הנסיבתיות מוכיחות במישרין את העובדות שעליהן מבוסס מעשה העבירה, אלא הן מוכיחות עובדות אחרות, אשר מהן ניתן להסיק את התקיימות העובדות הטענות הוכחה. כפי שנקבע פעמים רבות, לעניין הרשעה בפלילים, כוחן הראייתי של הראיות הנסיבתיות אינו נופל מזה של הראיות הישירות, ובלבד שהמסקנה המרשיעה גוברת באופן ברור והחלטי על כל מסקנה חלופית העשויה לעלות מהראיות הנסיבתיות, כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת. עוד נקבע לעניין הרשעה המבוססת על ראיות נסיבתיות, כי הרשעה זו מתגבשת מצירופן של מספר ראיות נסיבתיות וממשקלן המצטבר. כך אפילו כל ראיה בנפרד לא תספיק לצורך הרשעה (ראו עוד את עיקרי ההלכות בעניין הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות: ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף (21.1.2015), כבוד השופט נ' סולברג, פסקאות 104-95; ע"פ 8808/14 פחימה נ' מדינת ישראל (10.1.2017), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקאות 43-40; ע"פ 2661/13 יחיב נ' מדינת ישראל (18.2.2014), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקאות 40-36; ע"פ 10635/08 נעים נ' מדינת ישראל (13.12.2010), כבוד השופט א' א' לוי, פסקאות 5-6. כן ראו את הפסיקה הרבה הנזכרת בפסקי דין אלו).

26. כידוע, הקושי בהסתמכות על ראיות נסיבתיות נעוץ בכך שהן אינן מוכיחות את העובדות הטעונות הוכחה, אלא מוכיחות עובדות שמהן מוסקת העובדה הטעונה הוכחה. מצב זה עשוי לכאורה, להביא לטעות במסקנה המוסקת מאותן ראיות נסיבתיות. כדי להתגבר על קושי זה, נקבע הליך תלת שלבי, שנועד לשם הסקת המסקנה המרשיעה: "בשלב הראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב השני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם היא מערבת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר...; בשלב השלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו" (ע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל, נט(1) 745 (2004) (כבוד השופטת א' פרוקצ'יה עמ' 753 (פסקה 4)). ראו גם בפסיקה הנזכרת לעיל).

27. נקדים את המאוחר ונאמר, כי בענייננו, על-פי רוב וכפי שעוד יפורט, הנאשם נמנע ממתן הסבר לראיות הנסיבתיות וממילא לא היה בפיו הסבר שעשוי היה לשלול את ההנחה המפלילה העולה ממארג הראיות הנסיבתיות. הנאשם שינה את גרסתו לגבי כמעט כל נושא שבעניינו נשאל ואף הכחיש לחלוטין כל מעורבות, מבלי שהציע אפשרות חלופית ממשית או רצינית למסקנות העולות ממכלול הראיות. מטעם זה, לא ראינו לנכון לבחון את הראיות הנסיבתיות תוך הפרדה בין שלושת השלבים האמורים, אלא תיערך בחינה של כל ראיה ושל המסקנה העולה ממארג הראיות. כן ייבחנו גרסאותיו של הנאשם והסבריו לראיות, ככל שניתנו, ואם יש בהם הסבר חלופי למסקנה העולה מהראיות או אם

יש בכוחן של גרסאות הנאשם, ככל שהיו, כדי לשלול את המסקנה העולה ממכלול הראיות.

ז. הראיות הכלליות שעל יסודן מורשע הנאשם באישום הראשון ובאישום השני

כללי

28. במסגרת חלק זה יידונו עתה הראיות הכלליות אשר כאמור, נוגעות לכל העבירות שעל-פי טענת המאשימה, הנאשם עבר. הדיון בראיות אלו יובא עתה באופן מפורט. לאחר מכן, במסגרת הדיון הפרטני בעובדות ובעבירות, נפנה אליהן ככל הנדרש רק באופן כללי, מבלי שנידרש לשוב ולפרטן.

(1) המידע שהופק מהטלפון של סער והודעות הוואטסאפ (כתובות וקוליות)

29. מידע רב שהופק מהטלפון הנייד של סער עמד במוקד החקירה ואף כלל ראיות רבות העומדות לחובת הנאשם. מדובר בקובץ pdf המחזיק כ-13,000 עמודי מידע שהוגש באמצעות תקליטור (ת/10א). מתוך מידע רב זה ריכזה המאשימה עשרות עמודים הכוללים את תוכן ההתקשרויות שנעשו בתקופה הרלוונטית באמצעות יישומן המסרונים וההודעות הקוליות "WhatsApp" בין סער לאיציק (ת/11), וכן בין סער לנאשם (ת/12) (לעניין האופן שבו ניתן להבחין בהודעות קוליות, ראו את הסברו של בא-כוח המאשימה בעמ' 20, שורה 32 - עמ' 21, שורה 12). נוסף למידע הגולמי כפי שהתקבל, ערכה המאשימה את תוכן ההתקשרויות הרלוונטיות, שכלל התכתבויות והודעות קוליות שהוחלפו בין סער לאיציק ובין סער לנאשם (ת/61).

במהלך הדיונים ובמהלך חקירות העדים, בחינת תוכן ההודעות נעשתה על-פי המקור (ת/11 ו-ת/12). המסמך הערוך (ת/61) הוגש רק בשלב מאוחר יותר, מטעמי נוחות (בדיון מיום 5.6.2018, במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם). לא הייתה כל מחלוקת על כך שהמסמך הערוך משקף נכונה את תוכן ההודעות (הכתובות והקוליות) כפי שהופיעו במקור, את זהות כותבי ההודעות הכתובות ואת זהות הדוברים בהודעות הקוליות על-פי שיוך מספרי הטלפון של הנאשם, איציק וסער, ואת מועדי (יום ושעה) שליחת ההודעות (תוכן של ההודעות, הכתובות והקוליות, כפי שתועד במוצג ת/61 על סמך מוצגים ת/10א, ת/11 ו-12 יכוננו להלן - **הודעות הוואטסאפ, ההתכתבויות, ההתקשרויות או ההודעות הקוליות**).

30. במסגרת הדיון יש לתת את הדעת לכך שהודעות הוואטסאפ המצויות אינן מלאות. הן כוללות רק את אלו שנמצאו במכשיר הטלפון של סער, החל מתאריך 17.2.2017 ואת אלו שלא נמחקו. על-פי עדותו של סער, בהתאם להנחיותיו של איציק, הוא מחק את כל הודעות הוואטסאפ בינו לבין הנאשם ובינו לבין איציק שקדמו למועד זה (עמ' 12, שורות 7-10). עוד עולה מהתכתבות מאוחרת יותר, מיום 2.3.2017, כי ככל הנראה היו התכתבויות נוספות לאחר

המועד האמור, שאף הן נמחקו. בהתכתבות בין איציק לסער ממועד זה, הדריך איציק את סער איך למחוק את כל הודעות הוואטסאפ (וביקש שיעשה כן לגבי כל ההודעות - "מחיקה של הודעה הודעה לא רק מהיסטוריה"). במענה להסברו של איציק, התחייב סער לעשות זאת לגבי כל "שיחה כזאת" ("וואלה, לא ידעתי. אני עושה ניקיון צ'אט כל פעם שיש שיחה כזאת. חחה. אני אקפיד על זה עכשיו").

31. עשרות הודעות הוואטסאפ, שתוכנן יפורט בהמשך הדברים, הן בגדר ראיות אובייקטיביות אשר בכוחן לבסס את העובדות המבססות את העבירות שבהן מואשם הנאשם. מדובר בהתכתבויות רבות מאד בין הנאשם לסער ובין איציק לסער, אשר מלמדות על השתלשלות האירועים בעת התרחשותם. מהתכתבויות אלו ניתן ללמוד בין השאר, כפי שיפורט בהמשך הדברים, על משלוח חבילות הסמים מאיציק, שנמצא בארצות הברית, לישראל, על חלקו של הנאשם ועל מעורבותו בייבוא הסמים לישראל באמצעות אותן חבילות וכן על מעורבות הנאשם בעסקאות סמים ובכלל זה, על כך שסחר בסמים.

(2) המידע שהנאשם העלים במכוון בכך שהעלים את מכשיר הטלפון הנייד שלו

32. באישום השלישי הואשם הנאשם בכך שהעלים את הטלפון הנייד שלו מיד לאחר שנודע לו על החיפוש שהמשטרה ערכה בביתו, על רקע החשד בדבר מעורבותו בעבירות סמים. גם בעניין זה נקדים את המאוחר ונאמר, כי מהטעמים שיפורטו במסגרת הדיון באישום השלישי, הגעתי לכלל מסקנה כי הנאשם העלים ביוזעין ובמכוון את הטלפון הנייד שלו וזאת כדי להעלים את המידע שהיה אצור בו. מטעם זה מצאתי שיש להרשיע את הנאשם בשתי העבירות שבהן הואשם באישום השלישי, עבירת השמדת ראיה (סעיף 242 בחוק העונשין) ועבירת שיבוש מהלכי משפט (סעיף 244 בחוק העונשין).

33. מהמידע שהופק מהטלפון של סער, בכלל זה ההתכתבויות בין סער לנאשם, עלה כי בהעלמת הטלפון ששימש את הנאשם לעבירות הסמים שבהן הוא מואשם, העלים הנאשם מידע שהיה אצור בטלפון שלו שעשוי היה לשמש ראיה חשובה, אם לא מכרעת, להוכחת עבירות הסמים שעבר. אף לא מן הנמנע, שתפיסת הטלפון הייתה חושפת ערוצים נוספים של משלוח חבילות שהכילו סמים מאיציק אל הנאשם, לא רק באמצעות סער. שכן, כנטען בכתב האישום וכפי שעוד יפורט, נוסף על משלוח חבילות באמצעות סער, נשלחו אל הנאשם חבילות גם באמצעות כתובתה של אמו, אנה.

עצם העובדה שהנאשם העלים את הטלפון שלו באופן מכוון בעיתוי שבו עשה זאת, משמשת ראיה נוספת לחובתו. כך במיוחד בהיעדר הסבר הגיוני בפי הנאשם להעלמת הטלפון ולעיתוי העלמתו, כפי שעוד יפורט במסגרת הדיון באישום השלישי. הדעת נותנת, שאלמלא היה לנאשם מה להסתיר, לא היה מעלים את הטלפון.

כפי שנקבע לא אחת, העלמת ראיה מהותית בידי נאשם, בהיעדר הסבר מניח את הדעת מצדו להתנהלות זו, היא בגדר ראיה המחזקת את הראיות האחרות המצביעות על אשמתו. כך בין השאר, נאמר לעניין זה: "יכול אפוא שיינתן גם הסבר, הנוטל כל משקל לחובת הנאשם מהתנהגות, שכוונתה הלכאורית היא הכשלתה של החקירה ... אולם, אם פעולה או מחדל מסוימים של הנאשם מעוררים בנסיבות העניין את הרושם, שהוא מבקש למנוע את הגילוי, שיהיה בגדר

תוצאתה של הבדיקה, ולא ניתן הסבר, שיש בו לפחות כדי לעורר ספק סביר בקשר למשמעות המחשידה של האירוע, הרי רשאי בית המשפט לראות בכך, בנסיבות נתונות, משום חיזוק לראיות האחרות, המורות לכיוון אשמתו של הנאשם" (ע"פ 663/81 חורי נ' מדינת ישראל, פ"דלו(2) 85 (1982), כבוד השופט מ' שמגר, עמ' 95 (פסקה 5)).

(3) העדות של סער

העדות של סער - כללי

34. עדותו של סער נשמעה במהלך ישיבת ההוכחות הראשונה (מיום 26.2.2018, עמ' 8-116). בנוסף לכך, במסגרת פרשת ההגנה וכאמור, הוגשו גם שבע ההודעות שנגבו ממנו בעת חקירתו במשטרה (נ/5א - נ/5ז). עדותו של סער היא אחת הראיות המשמעותיות לחובת הנאשם, בהיותה מתיישבת עם הודעות הוואטסאפ שהוחלפו בזמן אמת בינו לבין הנאשם ובינו לבין איציק והן מבססות את עובדות האישומים ואת העבירות שבהן מואשם הנאשם.

על-פי דברי בא-כוחה של המאשימה, בעת עדותו היה סער מטופל במרכז גמילה (הוא אף הגיע להעיד בעודו מלווה במדריך). מטעם זה, כפי שהודיע בא-כוח המאשימה בדיון, לא ניתן היה להכין אותו לקראת עדותו, לאפשר לו לעיין בהודעות שמסר ולרענן את זכרונו (עמ' 10, שורות 14-19). למרות זאת, ניכר היה שסער זכר היטב את הדברים, עדותו הייתה רהוטה וכמעט שלא היה צורך לרענן את זכרונו.

35. בתמצית ועוד בטרם נידרש לתוכן עדותו של סער, נאמר כבר בשלב זה, כי עדותו, שכללה חזרה על עיקרי דבריו בארבע חקירותיו האחרונות במשטרה (חלקה השני של נ/5ד, נ/5ה, נ/5ו ו-נ/5ז), הייתה רהוטה, אמינה, משכנעת ועקבית וכן כאמור, כפי שעוד יפורט, עדותו נתמכה בהתכתבויות הרבות שנערכו בעת התרחשות הדברים ("בזמן אמת").

מצאתי כי יש לתת לעדותו של סער - שתוכנה עוד יפורט בהרחבה - את מלוא המשקל. כך במיוחד מהטעמים הבאים: בעדותו, שכללה חזרה על עיקרי דבריו בארבע ההודעות האחרונות (מתוך שבע) שמסר במשטרה, סער הפליל בעיקר את עצמו. על יסוד כך, כפי שהודיעה המאשימה, הוא אף הורשע לאחרונה; גרסתו לא כללה ניסיון להפליל את הנאשם תוך התנערות מאחריות אישית ומאשמה, אלא תיאור של העובדות מתוך ידיעה כי הן מפלילות אותו עצמו ואגב כך גם את הנאשם; במסגרת עדותו, שבעיקרה הייתה זהה לגרסתו במשטרה (בארבע ההודעות האחרונות), סער הפליל את הנאשם רק באותם עניינים שלגביהם ידע על העובדות מידיעה אישית. כפי שעוד יפורט, ניכר היה שסער הקפיד להעיד רק בעניין עובדות הידועות לו מידיעה אישית, שאף נתמכו בהתכתבויות. אף ניכר היה שבעניין עובדות שלא היו ידועות לסער, הוא השיב שאינו יודע להשיב, הסביר מדוע אינו יודע להשיב ובכל מקרה, לא ניסה להפליל את הנאשם או להעיד לחובתו.

אף אין מחלוקת על כך שלא היה לסער מניע כלשהו להפליל את הנאשם. הנאשם עצמו שלל אפשרות בדבר סכסוך

בינו לבין סער או אפשרות שלפיה לסער היה מניע כלשהו להפליל אותו. כך בדברי הנאשם בעת חקירתו במשטרה (ת/3, שורות 104-107; ת/5, שורות 38-41), כך גם במהלך עדותו בבית המשפט (עמ' 298 שורה 22 - עמ' 299 שורה 11).

הטענה בעניין שינוי גרסתו של סער

36. אחת הטענות העיקריות שהעלתה ההגנה בעניין עדותו של סער הייתה, כי לא ניתן לתת אמון בדבריו, מהטעם שבמהלך חקירתו במשטרה, הוא שינה את גרסתו באופן מהותי.

על אף שכנטען, חל שינוי בגרסתו של סער לאחר מסירת הודעותיו הראשונות, לא מצאתי שיש מקום לקבל את הטענה. זאת בעיקר מהטעם שגרסתו של סער נתמכה בראיות נוספות, בעיקר הודעות הוואטסאפ, אך גם מטעמים נוספים, שעליהם נעמוד עתה בקצרה והשאר יפורט בהמשך הדברים (בדיון הפרטני).

37. אכן, בהודעות הראשונות שמסר סער במשטרה, הוא לא שיתף פעולה עם חוקריו ומסר גרסאות שונות, שנמצא בדיעבד כי אינן אמת (נ/5א, נ/5ב, נ/5ג וחלקה הראשון של נ/5ד, עד שורה 222). אולם בשלב מסוים במהלך חקירתו הרביעית, בחר סער לשתף פעולה ולספר את האמת (נ/5ד, החל משורה 222).

בהמשך חקירתו של סער ועל-אף שכבר סיפר את האמת במסגרת ארבע ההודעות האחרונות שמסר, הוא נסוג מחלק מגרסתו במהלך עימות שנערך בינו לבין הנאשם ביום 13.9.2017 (ת/57א - ת/57ג). למרות זאת, במסגרת חקירתו האחרונה מאותו יום, סמוך לאחר העימות (נ/5ז מיום 13.9.2017), הסביר סער את הסתירות לכאורה, באי הנעימות כלפי הנאשם במהלך העימות וכן הסביר זאת בקושי להטיח את הדברים בפניו (בעניין זה אמר סער, "לא נעים לי ... קשה לי להטיח לו בפנים ... זה חוסר נעימות" (שם, שורות 3-5)). כן הסביר סער כי היה נתון בפחד ("באופן כללי אני מפחד" (שם, שורה 5)). עם זאת חזר והבהיר, שכל מה שאמר בעניין מעורבות הנאשם בייבוא החשיש, היה אמת (שם, שורה 6 ואילך).

הסברו של סער, שהרקע לנסיגתו החלקית מגרסתו במהלך העימות, היה פחד שנבע מאיומים שהופנו כלפיו על רקע מסירת גרסתו לחוקרים, בא לידי ביטוי בדבריו לחוקר יבגני ברוורמן. סער אמר לחוקר זה באופן מפורש, כי אחד משותפיו לתא המעצר הזהיר אותו מפני פגיעה בו ובהוריו לנוכח הודאתו בחקירה והפללת הנאשם ואיציק (ת/7 - מזכר מיום 13.9.2017). על דברים אלו אף חזר סער בעדותו באופן ברור, משכנע ומפורש. בעדותו אישר סער את ניסיונו לחמוק מאמירת אמת במהלך חקירותיו הראשונות במשטרה ("ניסיתי להתחמק מלהגיד את האמת" (עמ' 106 שורה 19 וכן שם, שורות 14-21)), וגם חזר ואישר שפחד, בשל האיומים שהופנו כלפיו בבית המעצר על רקע בחירתו לספר לחוקרים את האמת.

כך בין השאר, העיד סער בעניין זה: "הייתי עצור ואנשים בכלא ניגשו אליי בקשר לתיק ולא ידעתי מאיפה הם באים

ופחדתי" (עמ' 73 שורות 14-15); "כן, איימו עליי ... אמרו שבגלל שאני פתחתי על אלון אז רצו לסחוט ממני כסף ... אמרתי את זה לחוקרים ..." (עמ' 96, שורות 25-32. כן ראו: עמ' 109 שורות 1-2)).

38. במהלך חקירתו הנגדית הממושכת, לא חזר בו סער מגרסתו, חרף ניסיונות חלקיים לקעקע את אותם עניינים שעליהם העיד בחקירתו הראשית ושלגביהם נשאל (גם אם לגבי נושאים מהותיים רבים, סער כלל לא נחקר בחקירה הנגדית, כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים). לבסוף, במסגרת החקירה החוזרת, אמר סער דברים קשים על הנאשם ועל איציק, אשר ניצלו אותו להעברת סמים קשים ללא ידיעתו ומעלו באמון שלו (עמ' 107 שורה 16 - עמ' 108 שורה 3). אלו הן, בין השאר, תשובותיו של סער לשאלותיו של בא-כוח המאשימה, כשהתבקש להבהיר את כוונתו לדברים (עמ' 107, שורות 19-27):

"ת': ... ברגע שאומרים לך מתנות ותעשה טובה וכל מיני דברים כאלה ובשיחות שאתה מדבר אתה והוא אומר לך, כן זה רק מתנות אין לך מה לדאוג או כל מיני דברים כאלה ואז אתה מגלה שבחבילה שהוא שלח וייעד לאלון ואמר לי לא לפתוח אותה, נתפסו סמים כימיים קשים, אז כן, אתה מרגיש מנוצל ואתה מרגיש קוף, אתה מרגיש שעבדו עליך, אתה מרגיש שמעלו באמון שלך.

...

ש': למי אתה מתכוון מעלו? אמרת מעלו באמון שלך, למי אתה מתכוון?

ת': אם איציק שולח ואלון מקבל, אז שניהם".

הסבריו אלו של סער היו אמינים ומשכנעים, כמו עדותו כולה. לפיכך לא מצאתי לנכון לתת כל משקל לכך שבמסגרת ההודעות האחרונות שמסר סער במשטרה, הוא שינה מהדברים שאמר בהודעות הראשונות. בסופו של דבר, דבריו של סער בחקירותיו האחרונות במשטרה ובעדותו בבית המשפט, היו אמינים ומשכנעים וכאמור, נתמכו בראיות נוספות, כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים.

הטענה שסער הוא "עד מדינה" או "עד מדינה לשיטתו" וכי הודרך קודם לעדותו

39. במסגרת סיכומי הנאשם הועלו טענות שלפיהן סער הוא "עד מדינה" או למצער, "עד מדינה לשיטתו". כן נטען, שקודם לעדותו בבית המשפט רוענן זכרונו והוא אף עבר הדרכה מפורטת.

תחילה ראוי להדגיש, שבמסגרת חקירתו הנגדית של סער, לא שאלו אותו באי-כוח הנאשם אף לא שאלה אחת הנוגעת לעניינים אלו, לא במישרין ואף לא בעקיפין. סער לא נשאל כל שאלה על אודות הסכם כלשהו שעל-פי הנתען נחתם עמו, הוא לא נשאל אם הובטח לו דבר כלשהו בתמורה לעדותו והוא אף לא נשאל כל שאלה אחרת הנוגעת לטובת הנאה מפורשת או משתמעת שניתנה לו, שהובטחה לו או שהוא האמין או הניח שניתנה לו או הובטחה לו בזיקה

לעדויות. לעומת זאת, לנוכח העלאת הטענות האמורות לראשונה במסגרת הדין שבו נשמעו הסיכומים בעל-פה, שלל בא-כוח המאשימה בדין זה באופן מוחלט, ברור וחד משמעי את כל הטענות האמורות. בכלל זה, שלל לחלוטין את הטענות, שלפיהן עדותו של סער הייתה בתמורה לטובת הנאה כלשהי, כי הובטח לו דבר מה בתמורה לעדותו או כי נחתם עמו הסכם כלשהו (עמ' 519-521).

כך גם בכל הנוגע לטענות ההגנה בדבר אופן הדרכת סער והכנתו לקראת עדותו, שאף הן נטענו לראשונה במסגרת סיכומי ההגנה ובעוד שכאמור, סער לא נשאל כל שאלה בעניין זה. סער אף לא נשאל אם בא-כוח המאשימה נפגש עמו, שוחח עמו או רענן את זכרונו בטרם העיד. לעומת זאת, כבר בפתח עדותו של סער הודיע בא-כוח המאשימה, כי מאחר שבתקופה שבה נשמעה עדותו, הוא שהה בחלופת מעצר בקהילה טיפולית (ואף התייצב לעדות בליווי מדריך מהמקום), נמנעה ממנו האפשרות להיפגש עם סער קודם לעדותו ולהכין אותו לקראתה (דברי בא-כוח המאשימה בעמ' 10, שורות 14-19). מטעם זה הודיע, שבשל היקף הודעותיו של סער והיקף המידע שבעניינו העיד, לא מן הנמנע שיהיה צורך בריענון זכרונו במהלך עדותו. בפועל, כפי שניתן להתרשם בבירור מפרוטוקול עדותו המקיפה של סער, הנפרשת על פני כ-108 עמ' (עמ' 8-116), ריענון זכרונו נדרש פעמים מועטות בלבד.

נמצא כי אין יסוד לטענות ההגנה שלפיהן סער הוכן והודרך לקראת עדותו. זאת על-אף שכידוע, אין כל פסול בהכנת עד לקראת עדותו, להפך. כך גם אין יסוד לטענות שסער הוא "עד מדינה" או "עד מדינה לשיטתו". רק למען הסדר הטוב, נעיר בקצרה מספר הערות בעניין זה.

40. השאלה אם עד תביעה הוא "עד מדינה" נוגעת לעד שהוא שותף לעבירה. ההשלכה שיש למעמד זה של עד, נוגעת לתוספת הראייתית הנדרשת לעדותו. על פי סעיף 54א(א) בפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן - **פקודת הראיות**), עדות יחידה של שותף לעבירה אין בה די כדי להרשיע את הנאשם, אלא נדרשת לה תוספת ראייתית מסוג "חיזוק" (תוספת ראייתית המגבירה את האמון בעדות השותף). לעומת זאת, על-פי הוראה זו, "אם היה השותף עד מדינה - טעונה עדותו סיוע" (ראייה המסבכת את הנאשם בעבירה). עוד קובעת הוראת סעיף זה, כי "עד מדינה" הוא "שותף לאותה עבירה המעיד מטעם התביעה לאחר שניתנה או שהובטחה לו טובת הנאה".

כידוע, על-פי הוראת סעיף 54א(א) בפקודת הראיות, כפי שפורשה בפסיקה, כדי שעד תביעה ייחשב ל"עד מדינה", נדרשים שלושת התנאים הבאים: העד הוא שותף לאותה עבירה; מתן טובת הנאה או הבטחה של טובת הנאה; זיקה בין מתן טובת הנאה שניתנה או הובטחה, לבין מתן העדות.

לעניין זה נקבע, כי נטל ההוכחה לכך שעד תביעה הוא בגדר "עד מדינה" מוטל על כתפי הנאשם (ע"פ 1142/11 סדיר נ' מדינת ישראל, כבוד השופט ס' ג'ובראן (8.2.2012), פסקה 12). כן נקבע, כי השאלה אם עד תביעה הוא "עד מדינה", נבחנת על-פי מבחן אובייקטיבי ולא על בסיס אמונתו הסובייקטיבית של העד, שאם יתמוך באישום שבעניינו הוא מעיד, תינתן לו טובת הנאה (ע"פ 7450/01 אבו ליטאף נ' מדינת ישראל, (31.7.2007) (להלן - **עניין אבו ליטאף**)). עם זאת, נקבע שם, כי במצב שבו עד מאמין שניתנה לו טובת הנאה בזיקה לעדותו או שהובטחה לו טובת הנאה שכזו, כי אז הוא יהיה בגדר "עד מדינה לשיטתו". לגביו נקבע, כי ניתן לבית המשפט שיקול דעת בעניין התוספת הראייתית הנדרשת לגבי עדותו - חיזוק, חיזוק משמעותי או סיוע (עניין **אבו ליטאף**, כבוד השופט ד' ברלינר, פסקאות 39-41).

אך זאת רק אם התקיימו שאר התנאים שלפיהם אותו עד תביעה הוא עד מדינה, לרבות עובדת היותו שותף לעבירה, על-פי הדין המהותי (שם, פסקה 25).

41. על-פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, לא ניתן לומר שסער הוא בגדר "עד מדינה" או "עד מדינה לשיטתו". נטל ההוכחה לכך שעד תביעה הוא "עד מדינה" מוטל על הנאשם, אך הנאשם כלל לא הוכיח זאת ודומה שאף לא נעשה ניסיון מצד ההגנה להוכיח זאת. גם השאלה אם עד הוא "עד מדינה לשיטתו" נבחנת על יסוד אמונתו של העד עצמו, כי הובטחה לו טובת הנאה בזיקה לעדותו או כי להבנתו, ניתנה לו בפועל.

ההגנה לא הביאה כל ראיה לטענותיה, שסער הוא "עד מדינה" או "עד מדינה לשיטתו". ההגנה אף לא הציגה לסער כל שאלה בעניין זה בחקירתו הנגדית. במצב זה, אין כל ראיה לכך שהמאשימה נתנה לסער טובת הנאה או הבטחה לטובת הנאה בכלל ובזיקה לעדותו בפרט. לכן אין כל יסוד לטענה שסער הוא "עד מדינה". מאחר שסער אף לא נשאל כל שאלה שממנה ניתן היה לבחון את אמונתו, כי ניתנה לו או הובטחה לו טובת הנאה בזיקה לעדותו, ממילא גם אין מקום לטענה כי הוא "עד מדינה לשיטתו".

עדותו של סער - עדות יחידה של שותף הטעונה "חיזוק"

42. ככל שטענת ההגנה היא שעדותו של סער היא עדות יחידה של שותף לעבירה, כי אז וכאמור, על-פי סעיף 54א(א) בפקודת הראיות, עדותו טעונה "חיזוק" בלבד. ראיית "חיזוק" זו ראייה המאמת את עדותו של העד, בשונה מראיית "סיוע", המסבכת את הנאשם בעבירה. כך נקבע לעניין זה: "בע"פ 6147/92 מדינת ישראל נ' כהן, פ"ד מח(1) 62 (1993) (להלן - עניין כהן), נפסק, בדעת רוב של השופטים חשין ודורנר, כי אין זה הכרחי שהחיזוק יקשור בין הנאשם לבין העבירה, אלא די בכך שהוא יגביר באופן כללי את האמון בעדות, וזאת על ידי אימות 'פרט רלוונטי' הנוגע לביצוע העבירה... דעת הרוב בעניין כהן אומצה בפסקי דין רבים שניתנו לאחר מכן (ראו למשל (...))" (ע"פ 8319/05 שלאעטה נ' מדינת ישראל (20.7.2009), כבוד השופט א' גרוניס, פסקה 5).

גרסתו של סער נתמכת לכל אורכה ובכל פרטיה בתוכן הודעות הוואטסאפ (הכתובות והקוליות), שעוד יפורטו בהרחבה בהמשך הדברים. מאחר שתוכן הודעות אלו מאמת את גרסתו של סער, את תוכן עדותו ואף קושר בין הנאשם לבין העבירות, ממילא מתקיימת דרישת התוספת הראייתית מסוג "חיזוק" לעדותו של סער ואף בעוצמה גבוהה.

(4) ראיות בעניין הקשר בין הנאשם לבין אחיו איציק

43. לנאשם יש מספר אחים למחצה (מהורה אחד), אך איציק הוא אחיו משני הוריו. במהלך גביית ההודעה הראשונה מהנאשם ועוד קודם שהוטחו בו מלוא החשדות, הוא נשאל על טיב הקשר בינו לבין איציק והשיב, "כן, אנחנו אחים, אנחנו בקשר טוב ומדברים" (ת/2, שורות 30-31).

רק מאוחר יותר, במהלך עדותו בבית המשפט, ניסה הנאשם להציג מצג של קשר רופף עם איציק. כן ניסה הנאשם להציג תמונה שעל-פיה עד שאמם חלתה, יחסיו עם איציק לא היו טובים וכי רק בעקבות מחלה ביקש איציק להתעניין במצבה הרפואי באמצעותו (עמ' 242, שורות 21-22). גרסה זו של הנאשם בבית המשפט, לא רק סתרה את דבריו במשטרה, אלא אף עמדה בסתירה לקשר ההדוק והתכוף בין הנאשם לבין איציק, שעולה מהודעות הוואטסאפ, שאל תוכנן נידרש בהמשך הדברים. גרסת הנאשם בדבר קשר רופף עם איציק נסתרה גם בדברי הנאשם ובדברי אשתו גלית, שסיפרו על ביקורם את איציק ואת בת זוגו רונדה בולוור (להלן - **רונדה**) בארצות הברית, עוד קודם לביקור של איציק בישראל בסוף שנת 2016 (דברי הנאשם בהודעתו הראשונה במשטרה - ת/2, שורה 37; דברי גלית בבית המשפט - עמ' 478, שורות 16-17; דברי גלית במשטרה נ/3, שורות 17-19). הטענה בדבר קשר רופף עם איציק, נסתרה גם בעצם הבילוי המשותף שהיה לנאשם ולגלית עם איציק, במהלך ביקורו בישראל, שלא היה שנוי במחלוקת.

במהלך עדותו נחקר הנאשם בעניין שינוי גרסתו בנושא טיב הקשר שלו עם איציק, אך לא היה בפיו הסבר של ממש, אם בכלל (עמ' 289 שורות 3-12). כך או אחרת, בין אם הקשר בין השניים היה הדוק ובין אם היה רופף, בכל הנוגע לעבירות הנדונות ולמשלוח החבילות לארץ, הראיות מצביעות על קשר הדוק ומתואם בין הנאשם לבין אחיו איציק, כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים. ניסיונו של הנאשם להציג קשר רופף בינו לבין איציק, אינו אלא עוד אמירה שלו, שנמצא כי אינה אמת, שתכליתה הייתה להרחיק את עצמו מאיציק וממערבות בעבירות נושא האישומים הנדונים.

(5) ראיות בעניין הקשר בין הנאשם לבין סער

44. גרסת הנאשם בעניין טיב הקשר בינו לבין סער עברה שינויים והתפתחויות רבים שהיה בהם, נוסף על תוכנם, כדי להצביע על גרסה שאינה אמת, בדומה לרוב דבריו של הנאשם, שעוד יפורטו בהרחבה. במיוחד היה בה כדי להצביע על ניסיונו של הנאשם להרחיק את עצמו בדרך של אי אמירת אמת, מסער ומהעבירות שבהן הואשם. מפאת חשיבות הדברים, נסקור בקצרה את גרסת הנאשם בעניין טיב קשריו עם סער ואת הסתירות בגרסתו, שאף נסתרות גם בדבריו שלו וגם בראיות אובייקטיביות שיפורטו עתה.

45. בתחילה ניסה הנאשם להציג היכרות שטחית עם סער ולהציג אותו כאדם שפגש פעמים בודדות לפני זמן רב, שלכל היותר היה מבקר אותו אם הזדמן באקראי לסביבת מגוריו של הנאשם. כך, בהודעה השנייה שנגבתה מהנאשם (ת/3), הוא נשאל על אודות קשריו עם סער. עיקרי דבריו היו שהכיר את סער דרך אחיו איציק, שהציג אותו כחבר שלו. הנאשם גם אישר שמאז שפגש את סער עם איציק, פגש אותו עוד. לפי דבריו, "פעם בכמה זמן הוא [סער] היה שולח לי שלום ואני הייתי שולח לו שלום וכשהוא היה עובר אצל חברים שלו בצפון הוא היה קופץ אליי שותה קפה ונוסע לירושלים ולתל-אביב" (שם, שורות 95-101). עוד אמר הנאשם, שהתרשם שסער הוא "בן אדם נחמד", כי אינו מסוכסך עם סער וכי מעולם לא רב אתו, שהרי "הוא היה מגיע אליי לעיתים רחוקות מאד" (שם, שורות 104-107). כן אמר הנאשם, שהפעם האחרונה שדיבר עם סער, הייתה "מזמן" וכי בסך הכול פגש בו במהלך חייו כחמש או שש פעמים (שם, שורות 119-122).

גרסה דומה בעניין טיב הקשר של הנאשם עם סער, הייתה בחקירתו הבאה, השלישית. גם במסגרתה אמר שהקשר עם

סער מבוסס רק על החברות של אחיו איציק עם סער. לפי דבריו, "אין לי אתו קשר הוא חבר של אחי, לא שייך אליי. הוא חבר של אחי, כשהוא [איציק] היה בארץ הוא הכיר לי אותו. אמר תכיר זה חבר שהיה חי בלוס אנג'לס" (ת/4, שורה 42 וכן שם בהמשך). רק לאחר שהוטחו בנאשם ראיות בדבר מהות הקשר בינו לבין סער, הוא אישר, שסער נהג לעבור בביתו כדי להביא אליו חבילות שאיציק שלח מאמריקה וכי אף פגש את סער פעם אחת בירושלים, ביום 23.3.2017 (שם, בהמשך ההודעה).

גם בעדותו ביקש הנאשם להציג באותו אופן את הקשר בינו לבין סער, תוך הדגשה שדובר בקשר שטחי וכי עיקר הקשר של סער היה עם איציק. בעדותו אמר הנאשם, בין השאר, כי הקשר עם סער הסתכם בכך ש"פעם בכמה זמן, וואטסאפ שבת שלום, זה שטחי, לא מפגשים תדירים או משהו כזה, הוא עלה צפונה, מה העניינים? אני יכול לבוא לקפה? בוא לקפה. קח, זורק לך ג'ינס, זורק לך חולצות שאחי היה שולח לו, מביא לי דיסקים DVD" (עמ' 300, שורות 9-11). הנאשם הוסיף, כי לא שוחח עם סער על בסיס קבוע, יומי, שבועי או מעין זה, אלא לעתים, כשסער אמר שהוא נוסע לצפון הארץ, הנאשם הזמין אותו לשתות קפה (שם, שורות 17-20).

46. המידע שהופק מהטלפון הנייד של סער (ת/10א), הכולל את הודעות הוואטסאפ בין הנאשם לבין סער, העלה תמונה שונה לחלוטין. ההתכתבות הראשונה שנמצאה בין השניים, הייתה ביום 17.2.2017 והאחרונה ביום 5.8.2017, סמוך למעצר הנאשם. עם זאת, אין מחלוקת על כך שהקשר בין השניים, לרבות באמצעות וואטסאפ, החל עוד קודם ליום 17.2.2017. אך כפי שהעיד סער, על-פי הנחייתו של איציק, הוא מחק את הודעות הוואטסאפ שהחליף עם הנאשם ועם איציק קודם למועד זה (עמ' 12, שורות 5-10).

עיון באותן הודעות וואטסאפ שנשלחו במהלך פרק הזמן האמור, בן כחמישה חודשים וחצי, סותר לחלוטין את גרסת הנאשם בדבר קשר שטחי עם סער שנמשך פרק זמן קצר בלבד, כלל רק פגישות מועטות והסתכם באיחולי "שבת שלום" לעתים רחוקות או הזמנה לשתיית כוס קפה כשסער הזדמן לצפון הארץ ובדרכו הביא לנאשם טובין שאיציק אחיו שלח אליו באמצעות סער. הנאשם, כך עולה מהראיות, בחר להציג את הקשר עם סער באופן המתואר, כדי להרחיק את עצמו מקשר אפשרי עם סער וממילא כדי להרחיק את עצמו ממעורבות בייבוא הסמים ומעסקי הסמים עם סער. אולם כל אותן התכתבויות, מידע נוסף שהיה אצור בטלפון של סער ועוד ראיות שעליהן נעמוד, מצביעים באופן חד משמעי על קשר עמוק ואינטנסיבי בין הנאשם לסער, שאף נמשך פרק זמן ארוך ממשך התקופה שבמהלכה, על-פי טענת הנאשם, הכיר את סער. ממילא מצביע מידע זה על שקריו של הנאשם בכל הנוגע להיכרותו את סער. כך עולה מהמידע ומהראיות שעיקריהם יפורטו עתה בקצרה.

47. **ראשית, הודעות וואטסאפ רבות ואינטנסיביות, שרובן ביוזמת הנאשם:** במהלך פרק הזמן האמור, שנמשך כחמישה חודשים וחצי, שלח הנאשם לסער 173 הודעות וואטסאפ. הנאשם עומת עם מידע זה, אך ניסה להכחיש את ההתכתבות עם סער ואף נמנע ממתן תשובה עניינית. כך במשטרה (ת/3, שורות 209-211) וכך בעדותו בבית המשפט, בחקירתו הנגדית (עמ' 309, שורה 5).

אותן הודעות הוחלפו בין הנאשם לבין סער במהלך 48 ימים שונים, בעוד שברובם המכריע (ב-39 ימים מתוך 48), היה זה הנאשם שיזם את התכתבות הוואטסאפ בין השניים. גם מידע זה הוצג לנאשם במהלך עדותו, אך גם לעניין זה לא

היה בפיו כל הסבר, זולת אמירה "אין לי מושג" (עמ' 308, שורות 9-10) או כיוצא באלו אמירות (תשובות הנאשם בעמ' 306, שורה 10 - עמ' 307, שורה 15).

48. **שנית, תוכן ההודעות והצרופות מצביע על קשר שאינו שטחי:** מבין הודעות הוואטסאפ ששלח הנאשם לסער, רבות מהן כללו תמונות וסרטונים פורנוגרפיים, בדיחות, תמונות וסרטונים הומוריסטיים, ברכות "שבת שלום" ו"חג שמח" בערבי שבת וחג ולצד אלו, גם שיתוף במידע אישי. כך למשל, ביום 25.7.2017 שלח הנאשם לסער הודעה שבה סיפר לו שרכש טרקטורון ואף צירף תמונה (תמונת הטרקטורון ששלח - ת/60). הנאשם התבקש להסביר זאת על רקע טענתו בדבר היעדר קשר חברי ביניהם, אך גם בעניין זה, נמנע ממתן הסבר ממשי. הסברו היה ששלח את הדברים לסער בשל היותו חבר של אחיו איציק (תשובות הנאשם בעניין שליחת תמונת הטרקטורון - עמ' 279, שורה 24 - עמ' 80, שורה 6; תשובותיו בעניין שליחת התכנים הפורנוגרפיים - עמ' 309, שורות 6-10).

49. **שלישית, תוכן ההודעות וניסוחן מצביע על מעורבות משותפת בעבירות סמים:** בין הנאשם לבין סער הוחלפו הודעות וואטסאפ בעניין סחר בסמים מסוג חשיש (הודעות מתאריכים 2.3.2017, 20.4.2017, 7.6.2017, 10.7.2017, 21.7.2017, שתוכנן יידון בנפרד), הודעות שכללו שימוש בקודים שהיו מובנים לשניהם (במיוחד ההודעות מיום 2.3.2017 ומיום 7.6.2017), וכן הודעות קוליות בעניינים אלו (בין השאר, ההודעה מיום 24.4.2017 שהושמעה במהלך הדיון). לא רק שלא היה לנאשם הסבר לכל אותן הודעות ולא רק שיש בהן כדי לבסס את העבירות שעבר - כפי שעוד יפורט - אלא שכל אותן הודעות מצביעות על קשר משמעותי בין הנאשם לסער או מכל מקום, קשר החורג מהיכרות שטחית, הנשענת רק על כך שסער חבר של איציק. בדומה, סגנון ההודעות, ניסוחן, טון הדיבור בהודעות הקוליות - שעוד יפורטו - מוביל למסקנה חד משמעית, כי בניגוד לדברי הנאשם, הקשר בינו לבין סער חרג בהרבה מקשר שטחי.

50. **רביעית, המידע האצור בטלפון של סער מלמד על היכרות ממושכת בהרבה מזו שניסה הנאשם להציג:** בעדותו מיום 5.6.2018, טען הנאשם שהכיר את סער רק כשנה עד שנה וחצי קודם למועד שבו העיד (עמ' 305, שורה 2), או כשנה וחצי עד שנתיים קודם לחקירתו במשטרה מיום 6.9.2017 (ת/3, שורה 95). זאת בניגוד לנתונים הבאים העולים מבדיקת הטלפון של סער, שלפיהם הקשר בין השניים נוצר זמן רב קודם לכן וכי סער אף נסע לביתו של הנאשם זמן רב קודם לכן: האחד, סער יצר את הנאשם כאיש קשר בטלפון שלו ביום 25.6.2015, כשלוש שנים קודם לעדות הנאשם בבית המשפט ולמעלה משנתיים בטרם נחקר במשטרה. גם לעניין זה לא היה לנאשם הסבר. רוב תשובותיו היו "לא יודע" (עמ' 305, שורות 5-9); השני, עוד ביום 5.8.2015 ושוב ביום 26.9.2015, הקליד סער את כתובתו של הנאשם (רחוב שפרעם 5, קריית ביאליק), בישומון הניווט (נווטן) waze. גם לכך לא נתן הנאשם כל הסבר מעבר לאמירה, "אין לי מה להסביר לך, אני לא יודע איך זה קשור אליי, אני לא יודע ... הוא היה עם אחי יכול להיות, יכול להיות שהוא היה עם אחי, אני לא מכיר את כל החברים של אחי" (עמ' 375, שורות 18-24. ראו גם שם, שורות 18-2).

51. **חמישית, ידיעת הנאשם שסער צורך סמים בקביעות:** במהלך עדותו נשאל הנאשם לגבי התכתבות עם סער (שתידון בהמשך הדברים), שמתכננה ומעדותו של סער עלה שעסקה בשאלה ששאל הנאשם את סער בעניין סמים שסער קיבל מהנאשם יום קודם לכן ושאותם צרך. הנאשם הכחיש את מתן הסמים לסער וטען, שסיבת השאלות הייתה

ש"הוא היה ידוע כאחד שמעשן כל הזמן" (עמ' 427 שורות 19-20). מעבר למהות העולות מהתנהלות הנאשם עם סער, לנוכח מידע זה שלדבריו, "היה ידוע", גם בידיעה זו יש כדי לתמוך בהיכרות עמוקה בין הנאשם לסער.

52. **שישית, הוכח קשר חברי גם בין סער לבין גלית (אשתו של הנאשם):** טענת הנאשם הייתה שהקשר שלו עם סער נובע רק מכך שסער חבר של אחיו, אך מעבר לכך לא היה כל קשר ביניהם. אולם, גרסתה של גלית, אשתו של הנאשם, וראיות אובייקטיביות שהוגשו, הצביעו על קשר גם בין גלית לסער, בעוד שלא נטען כי היה זה קשר נפרד ומנותק מהנאשם. כך בין השאר עלה מהראיות הבאות:

האחת, כבר בהודעה שמסרה גלית במשטרה, היא אמרה שפגשה את סער מספר פעמים בירושלים, כשטיילו עם איציק (נ/3, שורות 10-52). בחקירתה הנגדית אישרה שאכן פגשה את סער בטיול בירושלים (עמ' 464, שורות 15-23), ככל הנראה כפעמיים (עמ' 465, שורות 22-24). כן אישרה שפגשה את סער בביתה "פעם, פעמיים, שלוש פעמים, לא מעבר לזה" (עמ' 465, שורה 1).

השנייה, בעדותה טענה גלית, שלא שוחחה עם סער מעבר ל-"שלום, שלום. מה נשמע? היי, דיבורים כאלה" וכן שאולי התכתבה איתו פעם אחת (עמ' 466, שורה 24 - עמ' 467, שורה 2). אולם, כפי שהוצג לגלית בהמשך חקירתה הנגדית, גרסתה זו עומדת בניגוד למידע שהופק מהטלפון הנייד של סער (ת/10א; ההתכתבויות בין סער לגלית - ת/63). ממידע זה עלה, שכבר ביום 19.2.2016 סער הוסיף את גלית לאנשי הקשר במכשיר הטלפון שלו, כי השניים התכתבו ביניהם מספר פעמים באמצעות וואטסאפ, וכי תוכן ההתכתבויות מצביע על קשר חברי ומכל מקום, קשר החורג מקשר שטחי, כפי שגלית ניסתה להציגו. כך בין השאר, היה באותן התכתבויות: ביום 20.2.2016 כתבה גלית לסער וכינתה אותו "שודד ים"; ביום 26.2.2016 ביקשה גלית מסער את עזרתו ברכישת כרטיס לאירוע, מסרה "ד"ש מיוצמן" ואמרה כי "צריכים plan B"; ביום 3.7.2016 החליפו השניים המלצות בעניין בילוי בירושלים; ביום 2.10.2016 שלחה גלית לסער תמונה שלו ושל איציק ובשעה 03:18 טרחה ליידע אותו "הגענו".

53. **שביעית, ההתפתחות שחלה בגרסת הנאשם בעניין מפגשיו עם סער:** בחינת גרסאותיו של הנאשם מצביעה שבתחילה אמר שפגש את סער רק פעמים בודדות וכי היה זה עם איציק. בהמשך, ככל שהוטחו בנאשם עובדות נוספות, חלה תמורה ממשית בגרסתו בכל הנוגע למפגשיו עם סער. תמורה זו מובילה למסקנה כי לא רק שבין השניים היה קשר קרוב וכי הם פעלו במשותף בעניין יבוא הסמים, אלא שבשונה מגרסת הנאשם, הוא פגש את סער פעמים רבות, הרבה מעבר לפעמים שעליהם סיפר במשטרה ובעדותו. אלו הם, אם כן, ההתפתחויות והשינויים העיקריים שחלו בגרסת הנאשם בעניין מפגשיו עם סער וכן הראיות המצביעות על מספר המפגשים שהתקיים בפועל, בשונה ממספר המפגשים שעליהם סיפר הנאשם:

ראשית, בתחילה אמר הנאשם שהיכרותו את סער שטחית, דרך אחיו איציק ושהסתכמה בהודעות סתמיות (אמירת "שלום") ובביקורים בודדים של סער אצל הנאשם לשתיית קפה, כשסער היה בדרכו לבקר את חבריו בצפון הארץ (ת/3, שורות 94-101; ת/4, שורות 42-43). רק לאחר שהחוקר התעקש לדעת כמה פעמים פגש את סער, אמר הנאשם שפגש בו כארבע-חמש פעמים, מתוכם סער היה בביתו פעמיים עד שלוש. כך גם בתחילה סיפר רק על כך שסער ביקר בביתו עם איציק ובהמשך אישר שסער הגיע לביתו גם לבדו לשתיית קפה (ת/4, שורות 46-55). רק כשהחוקר שאל את

הנאשם באופן מפורש אם קיבל משהו מסער, שהועבר אליו מאיזיק או מאחרים, נזכר הנאשם להודות שקיבל מסער בגדים שאיזיק שלח בחבילה אל כתובתו של סער בירושלים, כדי שסער יעביר את החבילה אל הנאשם, הגר בקריות (שם, שורות 58-59).

שנית, כיום אין עוד מחלוקת על כך שהנאשם פגש את סער גם בירושלים ביום 23.3.2017. למרות זאת, בהודעתו האמורה טען הנאשם במפורש "לא פגשתי אותו בשום מקום מחוץ לבית", והוסיף, שסער היה מגיע אליו בדרכו לצפון הארץ, והשניים ישבו בחצר ביתו של הנאשם לשתות קפה (ת/4, שורות 284-286). רק בחקירתו הבאה, לאחר שהוטחה בנאשם גרסתו של סער, שלפיה פגש את הנאשם ואת אשתו גלית בירושלים, אישר זאת הנאשם (ת/5, שורות 45-47). גם בעניין זה, כשהתבקש הנאשם להסביר את הסתרת המפגש בירושלים, לא היה בפיו כל הסבר, אלא הכחשה (עמ' 302, שורות 9-21).

שלישית, בניגוד לגרסת הנאשם במשטרה שלפיה פגש את סער פעמים בודדות בנסיבות המפורטות לעיל, ובניגוד לדבריו בעדותו, כי היכרותו את סער הייתה שטחית (עמ' 242, שורה 24) וכי פגש "את סער ... שלוש או ארבע פעמים, זה הכול" (עמ' 244, שורה 16), הראיות מצביעות אחרת. לא רק שכאמור, דובר בהיכרות עמוקה בהרבה, אלא שעל-פי הראיות, מספר המפגשים בין הנאשם לסער היה הרבה מעבר לשלוש או ארבע פעמים. על-פי הראיות ובכללן הודעות הוואטסאפ, סער פגש את הנאשם בביתו בקריות לפחות שבע פעמים, בתאריכים הבאים: 17.2.2017, 3.3.2017, 23.3.2017, 27.4.2017, 7.6.2017, 4.7.2017, 20.7.2017. בנוסף לכך, ביום 23.3.2017 פגשו הנאשם וגלית את סער בירושלים. מראיות נוספות אף עולה כי כבר בשנת 2015 נסע סער פעמיים לביתו של הנאשם, בעוד הנאשם לא שלל זאת בעדותו (עמ' 375, שורות 11-13). בשנה זו גם טיילו הנאשם וגלית עם סער ואיזיק בירושלים. הנאשם אף פגש את סער בקיץ 2016, כשאיזיק היה בארץ והגיע עם סער לבית חולים לבקר את אמם של הנאשם ואיזיק (ת/3, שורות 94-96; ת/4, שורה 47).

54. מכל הראיות שפורטו בעניין טיב קשריו של הנאשם עם סער עולה, בתמצית, כי לא רק שהנאשם לא אמר אמת בעניין טיבו של קשר זה, אלא שהנאשם ניסה להסתירו כדי לנסות להרחיק את עצמו מסר. חוסר האמת בעניין טיב הקשר כמו גם ניסיון הסתרתו, פועלים שניהם לחובת הנאשם.

(6) החבילות ששלח איזיק מארצות הברית אל הנאשם, שמוענו לכתובותיהם של אחרים

על "חבילות מהדוד באמריקה" ועל שוקולד למריחה מתוצרת 'נוטלה'

55. כידוע, בשנות החמישים והשישים של המאה הקודמת ובעיקר בתקופת הצנע (בשנים 1949-1959 שבמהלכם הונהגה מדיניות קיצוב), הייתה תופעה רווחת של משלוח חבילות מ"הדוד באמריקה" - דוד ממש או קרוב משפחה שהפך ל"דוד" לעת מצוא - אל בני משפחתו שבארץ. על רקע המחסור שהיה אז בארץ ובשל המצוקה הכלכלית שהייתה נחלתם של רבים, נהגו קרובי משפחה שגרו בארצות הברית ובמדינות רווחה נוספות, שמצבם הכלכלי היה טוב בהרבה מזה של בני משפחתם בארץ, לשלוח חבילות אל קרוביהם בארץ. באותן חבילות נשלחו מוצרי מזון (קופסאות

שימורים ומזון משומר אחר), ביגוד וטובין שלא ניתן היה להשיג בארץ באותם שנים בכלל או במחיר שווה לכל נפש. רבות נכתב על תופעת "החבילות מהדוד מאמריקה", לרבות מחזות (למשל, "חבילות מאמריקה" מאת הלל מיטלפונקט, הוצג ב"הבימה" בשנת 2001), כתיבה סאטירית (למשל, "שי מאמריקה" מאת אפרים קישון. התפרסם בטורו "חד גדיא" במעריב, 7.9.1954; הפרק "חבילה מאמריקה" בסדרה "קרובים קרובים" ששודרה בטלוויזיה החינוכית בשנות השמונים של המאה הקודמת) וכיוצא באלו. אך אותם ימים חלפו עברו ועמם גם חלפה התופעה של משלוח אותן חבילות לארץ. כיום אין עוד צורך ב"חבילות מהדוד באמריקה", שבהן נשלח ביגוד הניתן לרכישה בישראל או באתרי מרשתת (אינטרנט) במחירים שווים לכל נפש, ואף אין עוד צורך במשלוח מוצרי מזון המצויים בארץ בשפע ובמחירים בני השגה. בוודאי שאין עוד צורך במשלוח חבילות רבות מסוג זה בתכיפות רבה.

בענייננו, כפי שעוד יפורט, נשלחו חבילות רבות, נעדרות כל ייחוד ובתכיפות רבה. אף לא דובר במתנה הנשלחת באופן חד פעמי לרגל אירוע מיוחד (יום הולדת וכדומה). החבילות המתוארות בכתב האישום והחבילות הנוספות שעל משלוחן ניתן היה ללמוד מהראיות, כללו לכאורה, ביגוד חסר ייחוד, הניתן לרכישה בארץ בקלות וכן צנצנות שוקולד למריחה מתוצרת "נוטלה" - שבהן הוסלקו הסמים - שאף הן, כידוע, מוצעות למכירה בכל מכולת שכונתית, בכל מרכול או בכל חנות למוצרי מזון. עצם משלוח החבילות שזה תוכנן, ריבוי החבילות, תדירות משלוחן הגבוהה, יעדי המשלוח התמוהים (למשל, משלוח חבילה לכתובת בירושלים לשם העברתה אל כתובת הנאשם בקריות, ליד חיפה) ובעיקר, היעדר הסבר סביר, אם בכלל, למשלוח אותן חבילות, לתוכנן וליעדיהן, הוא בגדר ראיה, אשר לעצמה ובמיוחד בהצטרפה אל שאר הראיות, מחזקת מאד את מכלול הראיות המבססות את אשמת הנאשם.

גרסאותיו המשתנות של הנאשם בעניין החבילות שאיציק שלח אליו

56. תמצית גרסת הנאשם בעניין החבילות ששלח איציק, היא שמדובר בחבילות תמימות שכללו טובין שגרתיים (פרטי לבוש, ממתקים וכדומה), שאחיו איציק שלח אליו מארצות הברית. אך חרף פשטותה של גרסה זו - אשר לעצמה מעלה תמיהות רבות במיוחד לנוכח עצם משלוח החבילות ויעדיהן - הנאשם החליף את גרסאותיו בעניין זה והתקשה להשיב לשאלות פשוטות בעניין משלוח החבילות. נעמוד אפוא, בקצרה על עיקרי גרסאותיו של הנאשם בעניין החבילות מאמריקה, על השינויים שחלו בהן ועל הסתירות הרבות בין גרסה אחת לשנייה.

57. **גרסת הנאשם בחקירתו הראשונה במסגרת (ת/2) בעניין החבילות שאיציק שלח אליו:** הנאשם נשאל בחקירה שאלה פשוטה, אם קיבל מאחיו איציק חבילות בדרך ישירה או עקיפה. במקום להשיב לשאלה פשוטה זו, ביקש לעצור את החקירה ולהמתין לעורך הדין (ת/2, שורות 46-47). זאת הגם שהתייעץ עם עורך הדין לפני תחילת החקירה. מיד לאחר מכן השיב שלא קיבל חבילות, שאמנם איציק שלח פעם אחת חבילה לגלית, שהיו בה מעיל וממתקים, אבל גלית לא רצתה לקבל את זה ולא רצתה שאיציק ישלח לה דברים (שם, שורות 48-49). הנאשם נשאל מתי נשלחה אותה חבילה והשיב, שהיה זה כשנה קודם לכן, אך ביקש לעצור ולהמתין לעורך הדין והוסיף "אני מתחיל לפחד מאד. אני עוצר אני לא מוכן לדבר" (שם, שורות 50-52). בחקירתו הראשית הסביר הנאשם שתשובותיו היו על רקע חוסר היכרות עם אופן התנהלות החקירה ועצת בא-כוחו הקודם לשתוק בחקירה (עמ' 241 שורות 12-13). אך במסגרת החקירה הנגדית, עת התבקש להסביר מדוע נמנע ממתן תשובה לשאלה שבעיניו היא תמימה, הנוגעת לקבלת החבילות שאחיו איציק שלח אליו, לא היה בפיו מענה של ממש. אף לא מן הנמנע שהיה זה לנוכח התערבויות מצד באי-כוחו,

שנראה היה כי ניסו למנוע מתן מענה לשאלה פשוטה זו (עמ' 340 שורה 9 - עמ' 345).

58. **גרסאותיו הנוספות של הנאשם בעניין החבילות שאיציק שלח אליו:** כטענת המאשימה בצדק וכאמור, הדעת נותנת שאם אדם הגר מחוץ לישראל (למשל, בארצות הברית) שולח חבילה עם טובין לאחיו הגר בישראל, הוא ימען את החבילה אל כתובתו של אחיו, הנמען. בדומה, אם מדובר בחבילה הכוללת ביגוד, מוצרי מזון וכדומה, כטענת הנאשם, כי אז לא תהיה כל מניעה להשיב תשובות בעניין משלוח החבילה, מספר החבילות שנשלחו, תכולתן, יעדיהן או כל פרט כיוצא בזה. למרות זאת, הנאשם הסתבך פעם אחר פעם במתן תשובות סותרות, תמוהות ושאינן אמת, בכל הנוגע למשלוח החבילות. נעמוד עתה בתמצית על גרסאותיו המתחלפות והמשתנות של הנאשם, המצביעות בבירור על אי אמת בתשובותיו, או ליתר דיוק, על שקריו.

גרסתו הראשונה של הנאשם הייתה בחקירתו הראשונה. אז טען כי לא קיבל מאיציק אף לא חבילה אחת, למעט חבילה יחידה שאיציק שלח לאשתו גלית ושהיו בה מעיל וממתקים (ת/2 שורות 48-49).

את גרסתו השנייה, נתן הנאשם בחקירתו השנייה. אז כבר אישר שקיבל מאחיו איציק חבילות שבהן בגדים וממתקים. כשנשאל כמה חבילות קיבל מאיציק השיב, "אני אישית לשם שלי? ... שלוש או ארבע חבילות, כולל החבילה שאשתי קיבלה עם המעיל או החולצה" (ת/3, שורות 258-262).

הגרסה השלישית של הנאשם ניתנה בחקירתו השלישית, בה אמר הנאשם "אני לא זוכר" כמה חבילות הגיעו בשנה החולפת, אך טען שדובר בבודדות, "אולי שתיים או שלוש" (ת/4, שורה 19). כשנשאל שאלות נוספות בעניין החבילות, נזכר הנאשם לספר על החבילות שמוענו אל כתובת אמו והשיב: "אליי הגיעה חבילה אחת שתיים, ולאמא שלי שלוש פעמים משהו כזה" (שם, שורה 26).

גרסה רביעית של הנאשם ניתנה בחקירתו הנגדית. הנאשם התבקש לאשר את קבלת החבילות מאיציק ועל כך השיב, "כן. לא אליי ישירות" (עמ' 340, שורות 7-8). כן אישר שאיציק לא שלח חבילות לביתו של הנאשם וזאת לטענתו, בשל סירובה של גלית שחבילות יישלחו לביתם (עמ' 345, שורות 9-18). בעקבות תשובה זו, עומת הנאשם עם גרסאותיו המשתנות במשטרה. במענה לכך השיב תשובה מסורבלת, לא בהירה, אפילו מביכה ושכלל מקרה, אין בכוחה ליישב את הסתירות בגרסאותיו לגבי נושא כה תמים - על-פי טענתו - של קבלת בגדים וממתקים בחבילות ששלח אליו אחיו איציק מארצות הברית. כך בין השאר, היו תשובותיו של הנאשם בעניין פשוט זה (עמ' 346, שורות 2-15):

"ת': קיבלתי ממנו לעיתים רחוקות, לא שקיבלתי ממנו חבילות בסדר, אתה יודע, כל חודשיים או שלושה חודשים או ארבעה חודשים.

ש': אלון, אני שאלתי אותך פה שלוש פעמים, אמרת לי בפעמיים הראשונות לא קיבלתי כלום, אחרי שהתקשתי אתך.

ת': לא אמרתי שלא קיבלתי כלום.

ש': בסדר, כתוב בפרוטוקול. בפעם השלישית אמרת כן, קיבלתי חבילה אחת.

ת': קיבלתי חבילה אחת לכתובת שלי.

ש': אז למה במשטרה אתה לא אומר?

ת': קיבלתי אחר כך, אימא שלי, הוא היה שולח לאימא שלי ואז היא הייתה אומרת לי אלון, בחבילות שאיציק שלח, הוא שלח, איך קוראים לזה, בשבילך.

ש': אלון זה הסבר נפלא, במשטרה סיפרת סיפור אחר. מה האמת?

ת': אז אני אומר לך.

ש' אתה לא אומר לי.

ת': אני מספר לך".

כך נמשכו דבריו של הנאשם בעדותו בעניין זה ובעניינים נוספים שעליהם עוד נעמוד, בעודו מתקשה לתת תשובה, להסביר או ליישב את הסתירות הרבות שנפלו בין שלל גרסאותיו ואת השינויים שחלו בין גרסה אחת לשנייה. כל זאת לגבי סוגיה שכאמור, לטענת הנאשם היא תמימה, בהיותה עוסקת בקבלת בגדים וממתקים מאחיו הגר בארצות הברית.

בכך לא תמה החלפת גרסאותיו של הנאשם. גרסתו החמישית צצה בהמשך חקירתו הנגדית. אז סיפר שקיבל "איזה פעם אחת חבילה לדואר בקריית ביאליק" (עמ' 347, שורה 16).

גם בכך לא הסתיימה מסכת המצאותיו המביכות של הנאשם. שכן, אף גרסה שישית, באה מפיו כעבור זמן קצר. שוב התבקש הנאשם להסביר "כמה חבילות קיבלת אתה אליך, היה כתוב TO אלון ויצמן מאיציק?" (עמ' 357, שורה 12). על כך השיב הנאשם, "פעמיים. פעם אחת קיבלתי בטבעון ופעם אחת קיבלתי בקריות, זה הכול" (שם, שורות 12-17).

לא מן הנמנע אפוא, שאלמלא התבקש בא-כוח המאשימה לעבור לנושא אחר (שם, שורות 20-21), היו מתקבלות מפי הנאשם עוד כמה גרסאות. כל זאת בעוד שבפועל, ישנן ראיות ברורות המצביעות על כך שאף לא חבילה אחת נשלחה אל כתובת ביתו של הנאשם, כפי שאמנם טען הנאשם בגרסתו הראשונה, שככל הנראה, גם הייתה אמירת האמת היחידה. העובדה שאיציק לא שלח חבילות לביתו של הנאשם, אף נתמכת בשתי הראיות הבאות: האחת, לדברי גלית, עדת ההגנה היחידה מטעם ההגנה (למעט הנאשם), בחקירתה במשטרה, היא מעולם לא ראתה חבילה שנשלחה ישירות אל ביתם. לדבריה, "הוא [איציק] היה שולח לאימא של אלון ויצחק הרבה חבילות" (נ/3, שורות 29-30); השנייה, מהמסמך שהוגש מטעם דואר ישראל עולה כי אין אף לא דבר דואר אחד נשלח מחוץ לישראל אל כתובת ביתו של הנאשם (ת/9).

משלוח חבילות מאיציק (בארצות הברית) אל הנאשם, באמצעות צד שלישי

עמוד 29

59. אין עוד מחלוקת על כך שאיזיק שלח חבילות אל הנאשם, אשר בניגוד לשלל גרסאותיו המתחלפות וכאמור בחלק הקודם, הן מעולם לא נשלחו אל כתובת ביתו של הנאשם, אלא אל כתובות אחרות ובין השאר, אל הכתובות הבאות: בית הוריו של סער (כפי שיפורט בהמשך בעניין החבילות הבאות: 'חבילת 100 גרם החשיש', 'חבילת 400 גרם החשיש', 'חבילת מאי', 'החבילה המשותפת', 'חבילת המת' לסער); כתובת ביתה של סבתו של סער ('החבילה לסבתא'); כתובת ביתה של אנה, אמם של הנאשם ואיזיק (כפי שיפורט בעניין 'חבילת המת' השנייה לאנה ובין השאר, גם על-פי ראיות ההגנה הבאות: עדות הנאשם - עמ' 354, שורות 20-23; עדותה של גלית - עמ' 483, שורות 17-22; הודעתה של גלית במשטרה - נ/3, שורות 29-30; הודעתה של אנה, אמו של הנאשם, במשטרה - נ/4, שורות 4-6; הודעת וואטסאפ שתידון במסגרת בעניין 'החבילה לסבתא', שבה כתב איזיק לסער ביום 14.7.2017, "שלחתי גם אחד לטבעון [כתובתה של אנה], אבל כבר קיבלו. איזה מוזר. מה זה?"); כתובת הוריה של גלית (הודעתה של גלית - נ/3, שורות 36-42).

60. מהראיות שעוד יפורטו עולה כאמור, כי חבילות רבות שנועדו לנאשם נשלחו אל כתובות שונות, כדי שיועברו מהן אל הנאשם, בעוד אף לא חבילה אחת נשלחה ישירות אל כתובתו של הנאשם. המסקנה העולה מכך, לנוכח אינספור הגרסאות שהעלה הנאשם וממילא גם שקריו הברורים בעניין זה, היא שכוונתם של איזיק ושל הנאשם הייתה להסוות את העובדה שהחבילות נשלחו אל הנאשם. מכאן גם מתבקשת המסקנה, כי אותן חבילות לא הכילו טובין תמימים וכשרים (ביגוד, ממתקים וכדומה), אלא כפי שהוכח, לפחות לגבי חלק מהחבילות שתכולתן ידועה ובכללן אלו שנתפסו, אותן חבילות הכילו סמים. מסקנה זו אף נתמכת בכך שהפריטים שנועדו לנאשם והיו בתוך החבילות שנשלחו אל הנאשם באמצעות כתובתו של סער, היו ארוזים באריזות אטומות, ועל-פי הנחיותיו הברורות של איזיק (שתוכן יובא בהמשך), נאסר על סער לפתוח אותן והוא הונחה להעבירן סגורות אל הנאשם.

סער הבלדר: העברת החבילות מאיזיק לנאשם באמצעות סער וגרסאותיו המשתנות

של הנאשם בעניין

61. **אין מחלוקת על כך שאיזיק שלח חבילות אל הנאשם הגר בקריות, דרך סער, שגר בירושלים:** גם לפי גרסת הנאשם, אין עוד מחלוקת על כך שאיזיק שלח חבילות מארצות הברית אל הנאשם. אף אין עוד מחלוקת על כך שחלק ניכר מהחבילות שהוזכרו בכתב האישום, נשלחו אל הנאשם, תושב הקריות, דרך סער, שהוא תושב ירושלים. קשה לחלוק על כך שהתנהלות זו, במקרה הטוב תמוהה ובפועל, חסרת כל היגיון. זאת על אחת כמה וכמה אם אמנם, כטענת הנאשם, דובר בחבילות שכללו טובין תמימים (ביגוד, ממתקים וכדומה). הנאשם, שככל הנראה, היה ער להתנהלות חסרת היגיון זו, הסתבך גם בעניין זה בשלל גרסאות שהתחלפו אינספור פעמים, כמובא עתה.

62. **גרסאותיו המשתנות והמתפתחות של הנאשם בעניין משלוח חבילות מאיזיק אליו דרך סער:** בעניין התנהלות זו, העלה הנאשם לפחות חמש גרסאות.

גרסתו הראשונה של הנאשם ניתנה בחקירתו השנייה, אז חזר ארבע פעמים, בזו אחר זו, על כך שמעולם לא קיבל חבילה מסער (ת/3, שורות 125-134).

גרסתו השנייה של הנאשם בעניין החבילות שנשלחו אליו דרך סער, ניתנה אף היא בחקירתו השנייה, מיד לאחר ההכחשה האמורה. החוקר הטיח בנאשם כי ישנן התכתבויות וואטסאפ בינו לבין סער, שמהן עולה שהיו העברות של חבילות וכספים בין סער לבינו. בתגובה, הנאשם שתק (ת/3, שורות 147-149). החוקר חזר על השאלה ואז השיב הנאשם "אני לא מודע לזה". כשהתבקש להבהיר את הדברים הוסיף, "אני לא קיבלתי ממנו חבילות ולא כספים ...". (שם, שורות 150-153). בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם גרסה זו, אך בחר להיתמם ולטעון "כי לא ראיתי שזה רלוונטי שקיבלתי חולצה או שקיבלתי דיסקים או שקיבלתי נעליים" (עמ' 348, שורה 18). בשלב זה הערתי לנאשם שאינו משיב באופן ענייני לשאלה (שם, שורות 21-24), אך אז, במקום תשובת הנאשם, התערבו באי-כוחו ובין השאר, ניגשה באת-כוח הנאשם אל הנאשם והצביעה על השורות המתאימות בהודעה ת/3 (ראו במיוחד עמ' 349). בעקבות זאת ולנוכח ההתערבות האמורה - שממילא מביאה לכך שתשובת הנאשם אינה יכולה לעמוד - השיב הנאשם בהתאם לדברים המובאים בהמשך חקירתו האמורה, כי "מהתחלה אמרתי את זה שקיבלתי ממנו ... שקיות שבתוכם היה ג'ינסים והיה חולצות והיה בהם מכנסיים והיה קלטות DVD. זה מה שהיה" (עמ' 350, שורות 18-19).

הגרסה השלישית של הנאשם בעניין החבילות שקיבל דרך סער, עלתה רק בהמשך חקירתו השנייה של הנאשם ולאחר שהחוקר הטיח בנאשם התכתבות וואטסאפ מיום 17.4.2017, שממנה עולה שהנאשם קיבל מסער חבילות עם בגדים. בתגובה טען הנאשם שכל מה שקיבל הסתכם בבגדים, שכללו "מכנסיים וטישרטים ... שורטים קצרים" (ת/3, שורה 253). זהו רק בשלב מאוחר יותר ובעיקר בעדותו, ייזכר הנאשם לספר שהיו גם נעליים (עלה לראשונה בעמ' 345 שורות 2-3. ראו גם בין השאר, עמ' 348 שורה 18; עמ' 349 שורות 7-8; עמ' 366 שורות 6-9). בשלב מסוים, אולי בשל כך שהתשובות לא היו משכנעות דיין, הפך סיפור הנעליים שהנאשם טען שנשלחו אליו, ל"נעליים מיוחדות" שהנאשם ביקש מאחיו איציק באופן מיוחד שישלח לו (עמ' 370, שורות 11-13). אולם הייתה זו גרסה מאוחרת מאד, שהנאשם לא זכר אותה כשנשאל לראשונה בעניין הבגדים, בעוד לא שמענו במה היו הנעליים "מיוחדות", אשר הופכת את גרסת "הנעליים המיוחדות" לעוד גרסה לא אמינה, שהתפתחה בשלב מאוחר.

הגרסה הרביעית של הנאשם בעניין החבילות שקיבל באמצעות סער, הייתה בחקירתו השלישית. בתחילה אמר שקיבל מאיציק רק חבילות שנשלחו אליו ואל אימא שלו. כשנשאל באופן מפורש אם איציק שלח אליו חבילות דרך אחרים, השיב הנאשם בשלילה ואמר שקיבל רק דברים שנשלחו אליו דרך אימא שלו וכן כי החבילות שנשלחו אליו במישרון, הכלו בגדים (ת/4, שורות 25-28). גרסה שכאמור לעיל, נסתרה במסמך שהוגש מטעם הדואר (ת/9), שלפיו אף לא חבילה אחת נשלחה אל כתובתו של הנאשם.

גרסתו החמישית של הנאשם, שכללה אישור שלו לכך שקיבל טובין שאיציק שלח אליו באמצעות סער, עלתה לראשונה בהמשך החקירה הרביעית, אך גם אז היה זה לאחר שנשאל על כך באופן ישיר. בתחילה ועל אף שנושא החבילות כבר נדון (ת/4, שורות 25-40), הנאשם כלל לא הזכיר את החבילות ואת הטובין שאיציק שלח אליו דרך סער. כך, הגם שבאותו שלב של החקירה כבר נשאל בעניין סער ואף סיפר שהוא מכיר את סער בתור חבר של איציק, שפגש אותו כארבע חמש פעמים ובין השאר, גם בביתו כשסער היה אצלו לשתות כוס קפה בדרכו לצפון הארץ (שם, שורות 41-57). אולם, רק כאשר החוקר שאל את הנאשם באופן ישיר אם סער העביר אליו דברים מאיציק, השיב הנאשם לראשונה, שסער הביא לו בגדים, שקיבל עבורו בחבילה מאיציק. בגדים בלבד (שם, שורות 58-65). אך גם אז, אמר הנאשם שדובר במקרה אחד, שבו סער קיבל חבילה מאיציק שכללה גם בגדים עבור הנאשם ושאותם סער הביא לו. לשיטת הנאשם, לא היה זה אלא "מכנס או חולצה" (שם, שורה 61), שהוצגו כביגוד חסר ייחוד או משמעות. רק מאוחר

יותר במהלך אותה חקירה, אמר הנאשם שאינו זוכר בדיוק את פרטי הלבוש שאיזיק שלח אליו דרך סער. כלשונו "... הוא [סער] הביא לי נעליים והביא לי מכנסיים הביא לי חולצות. הוא היה עובר זורק משהו וממשיך לחברים שלו" (שם, שורה 82). מאוחר יותר ובשלב מתקדם של החקירה, נולד סיפור הנעליים המיוחדות - נעלי "ניו בלאנס" שחורות - שלפתע נזכר הנאשם לספר שביקש שאיזיק ישלח אליו (שם, שורות 110-112). סיפור שכאמור, גם במסגרת העדות בבית המשפט, הנאשם נזכר לספר בשלב מאוחר של עדותו.

לעת הזו ובתמצית, ניתן לומר כי חמש גרסאותיו המתפתחות של הנאשם בעניין קבלת החבילות או הביגוד שנשלחו אליו באמצעות סער, מצביעות על מאמץ רב שעשה לשם הסתרת העובדה שאיזיק שלח אליו חבילות וטובין שונים באמצעות סער. הסתרה זו נעשתה חרף העובדה שלפי גרסת הנאשם, דובר בהעברת טובין תמימה שכללה ביגוד חסר חשיבות, שאותו כאמור סער "היה עובר זורק משהו וממשיך". אפילו מעשיית הנעליים שלטענת הנאשם ביקש מאחיו איזיק ושלטענתו, איזיק אף רכש אותן עבורו במיוחד והעביר אותן באמצעות סער - משלוח לכאורה תמים - עלתה רק בשלב מאוחר, ללא כל הסבר להסתרתה.

63. הסברו העיקרי של הנאשם להעברת הטובין ששלח איזיק באמצעות סער נתלה ביחסיהם של גלית

ואיזיק: די באמור כדי לראות שהנאשם עשה הכול לשם הסתרת העברת הטובין שאיזיק שלח אליו באמצעות סער. גם לאחר שכבר הודה בכך, לא היה בפיו הסבר הגיוני לדרך משונה זו של העברת טובין שלטענת הנאשם, היו תמימים. שכן לטענתו, דובר במשלוח בגדים או ממתקים חסרי חשיבות מיוחדת (למעט מעשיית הנעליים, שנולדה בשלב מאוחר), ולכן על הנאשם לספק הסבר למשלוח פריטים אלו לסער - שגר בירושלים ובעוד לפי גרסת הנאשם הקשר עמו שטחי - כדי שיטרח יביא אותם אל הנאשם, הגר בקריות. גם במתן הסבר להתנהלות תמוהה זו כשל הנאשם בתשובותיו המביכות, הסותרות זו את זו.

כשנשאל הנאשם לראשונה, בחקירתו השנייה, מדוע איזיק שלח אליו בגדים, ממתקים, דיסקים וכדומה דרך סער, תשובתו הייתה "אין לי מושג" (ת/3, שורות 255-256). תשובה דומה - "לא יודע" - השיב גם בחקירתו השלישית (ת/4, שורות 64-67).

רק בעדותו בבית המשפט נזכר הנאשם לתת תשובה, תמוהה כשלעצמה, כי אשתו גלית לא רצתה שאיזיק ישלח אליהם חבילות, מאחר שהקשר בין איזיק לגלית אינו טוב (עמ' 295, שורות 16-24; עמ' 351, שורות 23-24). אך הבעיה עם גרסה זו, אינה רק בחוסר ההיגיון שבה, אלא בהיותה סותרת את דברי גלית בחקירתה במשטרה (כזכור, הודעתה הוגשה מטעם ההגנה) ואינה מתיישבת עם עדותה. זאת מהטעמים הבאים:

ראשית, במענה לשאלה אם איזיק שלח דברים לנאשם, סיפרה גלית שהוא שלח אליו דרך הכתובת של אימא שלו בגדים ופריטים סתמיים ("חבילות עם בגדים, ממתקים ... מכנסיים קצרים, טי שרטים ... הוא שלח לי בובה של רחוב סומסום. הוא שטותניק כזה, הוא אוהב לצחוק" - נ/3, שורות 31-33). כן סיפרה שרונדה, בת הזוג של איזיק, שלחה פעם מספר חולצות בשבילה (שם, שורות 28-35). גלית נשאלה אם ביקשה שאיזיק לא ישלח יותר חבילות, והשיבה, שסירובה לקבלת חבילות נגעה לחבילה מרונדה שנשלחה אל הוריה המבוגרים בדואר רשום (ככל הנראה, עוד כתובת ששימשה את איזיק למשלוח חבילות), וכי "אבא שלי נלחץ מכל דבר שכזה". לכן ביקשה שאיזיק לא ישלח יותר חבילות

אל הכתובת של הוריה (שם, שורות 36-42), אך לא אמרה שביקשה שלא ישלח אליהם.

שנית, עצם הטענה בדבר קשרים לא טובים בין גלית לאיציק, אינה מתיישבת עם העובדה שאיציק נמצא רחוק, בארצות הברית וכפי שכבר הוזכר, הנאשם וגלית דווקא נסעו לארצות הברית לבקר אותו ואת רונדה. דברי הנאשם אף אינם מתיישבים עם עדותה של גלית בעניין טיול שלה עם איציק וסער בירושלים. בדומה, דברי גלית בעדותה, שאמרה לנאשם שאינה רוצה לקבל מאיציק מתנות, היא גרסה מאוחרת שלא עלתה בחקירתה, הגם שכאמור, נשאלה על כך במפורש. גלית נשאלה על כך בעדותה, אך לא היה לה כל הסבר לאי אמירת הדברים בחקירתה (עמ' 484-485). אף יש לזכור שגלית נכחה במשך כל שמיעת העדויות, לרבות זו של הנאשם ואף אישרה בעדותה שקראה את כל חומר החקירה.

שלישית, גם בעדותה לא אמרה גלית שסירבה לכך שאיציק ישלח אליהם מתנות הביתה - כפי שטען הנאשם - אלא לדבריה, רק אמרה שאינה רוצה מתנות (עמ' 485, שורה 9).

בכל מקרה, טענת הנאשם כי אי משלוח החבילות מאיציק אליו הביתה נעוצה בהתנגדותה של גלית, נסתרה בעדותה, שבמהלכה אמרה במפורש, "לא דיברתי על חבילות שישלחו אלינו הביתה" (שם). אך אפילו התנגדות גלית הייתה הסיבה לאי משלוח החבילות ישירות אל הנאשם, עדיין אין בכך כדי להסביר את משלוח החבילות באמצעות סער, הגר בירושלים. אפילו הייתה התנגדות מצד גלית, לא הייתה כל מניעה שכל החבילות מאיציק יישלחו לכתובתה של האם, אנה, הגרה בקריית טבעון, קרוב לנאשם, שהרי אין מחלוקת על כך שממילא חבילות רבות שאיציק שלח אל הנאשם, נשלחו אל כתובתה.

64. **הסבר נוסף של הנאשם להעברת הטובין ששלח איציק באמצעות סער היה ניצול חבילות:** עוד הסבר לא הגיוני שסיפק הנאשם למשלוח החבילות באמצעות סער, היה שאיציק "מנצל את החבילה שהוא היה שולח לסער, שם לי שם חולצות ומכנסיים" (ת/4, שורה 144). מעבר לאי ההיגיון בהסבר זה, שאותו אף הנאשם התקשה להסביר (שם, שורות 145-147), לא ברור מדוע אותו "ניצול" של החבילות לא נעשה רק עם החבילות שאיציק שלח אל אנה, אם של איציק ושל הנאשם, שאליה נשלחו חבילות רבות.

קושי נוסף בגרסה משונה זו נעוץ בכך שאין מחלוקת על כך שהנאשם לא קיבל מסער רק טובין תמימים שלכאורה, היו בחבילות שנשלחו אל סער ללא אריזה (בגדים, ממתקים, דיסקים וכדומה). שכן, אין עוד מחלוקת על כך שהנאשם קיבל מסער גם חבילות שאיציק שלח ושסער העביר אותן אל הנאשם בשלמותן, מבלי שנכללו בהם פריטים גם עבור סער. הנאשם נשאל על כך בחקירתו הנגדית, אך לא הייתה לו כל תשובה. חלף תשובה, באה התערבות מצד באי-כוחו שמנעה מתן תשובה, אפילו היה הנאשם מנסה את כוחו במתן תשובה (השאלה - עמ' 357, שורה 22 - עמ' 358, שורה 2; ההתנהלות לאחריה - עמ' 358-363).

65. **הקושי שהיה לסער בהעברת החבילות אל הנאשם:** לא חוסר היגיון יש בגרסאותיו המשוונות של הנאשם בכל הנוגע להעברת הטובין שאיציק שלח אליו דרך סער, אלא סער אף נאלץ להתמודד עם קשיים ממשיים כדי להצליח להעביר את החבילות מירושלים אל הנאשם בקריות. שכן, לא רק שסער גר בירושלים, המרוחקת מהקריות, אלא

במועדים הרלוונטיים הוא עבד כטבח במשרה מלאה (בניגוד לנאשם שהיה מובטל), ולא היה ברשותו רכב. מההתכתבויות עלה בבירור, שהנאשם היה מודע לאותם קשיים ולכך שלפחות בשתי הזדמנויות סער הודיע לנאשם שלא יגיע אליו כדי לתת לו את החבילות שאיזיק שלח, מכיוון שלא הצליח להסדיר רכב (ראו הודעות וואטסאפ מיום 26.4.2017 ומיום 3.7.2017, שבה סער אמר לנאשם "אין לי היום אוטו בסוף"). עוד עלה מההתכתבויות, שבאותה תקופה סער היה עסוק מאד וטרוד בחיפוש דירה ומקום עבודה בתל-אביב ובמהלך חודש יולי 2017 אף עבר לגור בתל-אביב (הודעות וואטסאפ מיום 7.6.2017 ומיום 10.7.2017). נסיבות אלו רק מגבירות את התמיהה על כך שהחבילות - שלטענת הנאשם הכילו טובין תמימים - לא נשלחו במישרין אל הנאשם, אלא דרך סער.

הנאשם נשאל מדוע נדרש סער לעשות פעם אחר פעם מאמץ כדי להשיג רכב רק כדי לשתות קפה במחיצתו, בעוד הנאשם טען שהקשר ביניהם שטחי בלבד, אולם תשובתו הייתה "אין לי הסבר. אין לי הסבר לזה" (עמ' 313, שורות 17-13). בדומה, לנאשם לא היה כל הסבר מדוע המתין בכל פעם עד אשר סער ישיג רכב כדי להגיע אליו, בעוד שאם אותם טובין שאיזיק שלח היו חשובים לנאשם, מצופה היה שישע בעצמו לירושלים כדי לקחת אותם מסער. זאת במיוחד לנוכח העובדה שלנאשם יש רכב ושפע של זמן פנוי, מאחר שהיה מובטל (עמ' 404, שורות 10-24).

בהיעדר הסבר אחר, נראה כי ההסבר היחיד הוא שהנאשם ביקש להרחיק את עצמו, ככל הניתן, מאיסוף חבילות המכילות סמים מהדואר או מכל מקום אחר, כשם שניסה להרחיק את עצמו מהחבילות, בכך שלא נשלחו אל כתובתו. לעומת זאת סער, שלרוב כלל לא ידע מה היה בחבילות (כפי שעוד יפורט), שימש כבלדר עבור הנאשם. הנאשם, כך נראה, רצה שאם חבילה המכילה סמים תיתפס, היא תיתפס ברשות סער וכך יוכל הנאשם להכחיש כל קשר אל החבילה, כפי שאמנם ניסה לעשות.

66. **גרסאות הנאשם בעניין אופן אריזת הטובין שהגיעו מסער:** כמפורט עד כה, בתחילה הכחיש הנאשם קבלת חבילות וטובין מסער. גרסה זו השתנתה ובסופו של דבר אישר הנאשם שקיבל ביגוד, ממתקים, דיסקים וכיוצא באלו פריטים שאיזיק שלח בחבילות לסער וסער העביר אליו בשקיות, אך המשיך לדבוק בגרסה שמעולם לא קיבל חבילות שכל תכולתן נועדה אליו. התמונה העולה מהראיות שעוד יפורטו, שונה בתכלית. מהן עולה שהיו לפחות שלוש חבילות סגורות שסער העביר אל הנאשם ("חבילת מאי", "החבילה המשותפת" ו"החבילה לסבתא"). עוד עולה מהראיות שסער נתן לנאשם שקיות סגורות מבלי שידע מהי תכולתן (למשל, חלקו של הנאשם ב"חבילת 400 גרם החשיש").

בעדותו אישר סער את העברת החבילות כאמור ובכלל זה את העובדה שהעביר אל הנאשם חבילות חתומות מבלי לדעת מהי תכולתן. כך בין השאר, במענה לשאלת בא-כוח הנאשם בעניין מספר הפעמים שהעביר לנאשם חבילות שנועדו אליו, ענה סער "שלוש או ארבע פעמים" (עמ' 67, שורות 27-28). במענה לשאלתו אם ידע מה היה בחבילה, השיב סער שבאף לא אחת מהן ידע מה תכולתה ואף הוסיף, שהנאשם גם לא אמר לו מה היה בהן (עמ' 67, שורה 31 - עמ' 68, שורה 11). תשובות דומות נתן סער בעניין "החבילה המשותפת". במענה לשאלות הסניגור אישר סער שהחבילה השנייה, עם הכיתוב "א" הגיעה לבית הוריו, שלא פתח אותה מכיוון שאיזיק ביקש שלא יפתח, אלא יעביר אותה אל הנאשם ולכן גם אינו יודע מה היה בה (עמ' 80, שורות 9-21. ראו גם עמ' 81, שורות 9-19). אלו היו גם דבריו של סער במענה לשאלות הסניגור בכל הנוגע ל"חבילה לסבתא" (עמ' 80, שורות 25-33; עמ' 82, שורה 25 - עמ' 83, שורה

1). מעדותו של סער, שלא נסתרה, עלה אם כן, שסער נתן לנאשם את החבילות שנועדו אליו, בעודן סגורות מבלי שיסע מה הייתה תכולתן.

(7) העברות כספים

העברות כספים - כללי

67. במסגרת הדיון בעובדות הנוגעות למשלוח החבילות ולעבירות הסמים, תידונה הראיות המצביעות על סכומי הכסף המשמעותיים שהועברו בין הנאשם לסער. כן תידונה הראיות המצביעות על כך שהעברת הכספים הייתה בקשר לייבוא הסמים ולסחר בסמים.

לעת הזו, ייאמר בקיצור, שסער בעדותו, אישר את כל העברות הכספים כנטען בכתב האישום ואף מעבר לכך. כך בין השאר, בעדותו סיפר סער את העובדות הבאות (הראיות בעניין תפורטנה בהמשך): על-פי הנחיית הנאשם, סער שילם לנאשם סך 7,000 ₪ על חשבון התמורה שהוסכם שתשולם תמורת 100 גרם החשיש. כך גם אם לדבריו, רק אמר לנאשם שהכסף הוא עבור איציק (עמ' 69, שורות 13-33); סער העביר לנאשם 3,000 ₪ ועוד 12,000 ₪ מתוך 45,000 ₪, שלדבריו אמור היה לשלם לאיציק עבור 400 גרם החשיש, בעוד את היתרה בסך 28,000 ₪ לא הספיק להעביר, אך סכום זה נתפס ברשותו בעת מעצרו (עמ' 71, שורה 26 - עמ' 72, שורה 1); סער קיבל מהנאשם סך 1,500 ₪ תמורת איסוף חבילה (עמ' 81, שורות 1-8); סער העביר "כמה אלפים טובים" של שקלים לנאשם בשביל איציק, תמורת עסקת סמים קודמת (עמ' 81, שורות 20-32); סער קיבל מהנאשם 1,500 ₪ תמורת איסוף "החבילה לסבתא" (עמ' 82, שורות 23-28); סער קיבל מהנאשם סך \$10,000 שהעביר למישהי בשם חנה פרץ, כדי שתעביר לנאשם בארצות הברית (עמ' 92, שורות 4-19); סער שילם לנאשם סך 1,300 ₪ עבור 10 גרם חשיש (עמ' 94, שורות 8-23).

68. לעומת סער, הנאשם מסר גרסאות סותרות בכל הנוגע לקבלת כסף מסער או למתן כסף לסער. הנאשם אף התחמק ממתן הסברים לאותן סתירות ואף הסתבך באי אמירת אמת שלא התיישרה עם הראיות. נעמוד אפוא, בקצרה, על מגוון גרסאותיו הסותרות של הנאשם בכל הנוגע לסוגיית הכספים.

גרסאותיו המשתנות של הנאשם בנושא העברות הכספים

69. גרסאותיו המשתנות של הנאשם בנושא העברות הכספים, במסגרת חקירתו במשטרה: כפי שנראה עתה, גם בנושא העברות הכספים באמצעות סער, העלה הנאשם שלל גרסאות סותרות במהלך חקירתו במשטרה. ניתן לומר שכמעט כל אימת שנשאל בעניין זה, נתן תשובה אחרת. כשהתבקש בעדותו ליישב את הסתירות, לא היה לנאשם כל הסבר. כל זאת כפי שיובא עתה.

בחקירתו הראשונה סיפר הנאשם על מקרה בודד אחד, שבו לנוכח קשיים שעבר איציק על רקע גירושיו, הוא ואמו, אנה, העבירו לאיציק סך \$10,000, שמתוכו סך \$5,000 היה של איציק ועוד סך \$5,000 הוסיפו אנה והנאשם (ת/2, שורות 42-45).

בחקירה השנייה נזכר לפתע הנאשם באירוע נוסף של העברת כסף לאיציק. לדבריו, כארבעה חודשים קודם לכן (סמוך לחודש מאי 2017), מסר \$5,000 לאדם בשם דורון, שאותו פגש בחיפה, כדי שיעביר לאיציק (ת/3, שורות 72-73). כן חזר על סיפור העברת סך \$10,000 לאיציק, כשנה קודם לכן (אוקטובר 2016), באמצעות חבר שלו (שם, שורות 75-76). בהמשך דבריו הסביר, כי דובר בכסף של איציק, אלא שהפעם, אמר שכספו של איציק היה בסך \$8,000 (ולא \$5,000 כפי שאמר קודם לכן), שהיה בביתה של אמם ושעל כך הוסיף הנאשם עוד סך \$2,000 (שם, שורות 83-91). אפילו נתעלם מהשינוי שחל בגרסת הנאשם בכל הנוגע לסך \$10,000 שהעביר לאיציק, ברור שבשלב זה הנאשם כלל לא הזכיר את סער בקשר לכסף או להעברתו.

בהמשך חקירתו השנייה של הנאשם, הוצגה לו התכתבות בינו לבין סער מיום 17.2.2017, שממנה עלה שסער רצה למסור לנאשם כסף, כדי שיעביר אותו לאדם הנוסע לחו"ל. בתגובה לכך, לא הכחיש הנאשם שקיבל כסף מסער, כפי שאף אישר שפעם אחת קיבל מסער סך \$5,000 כדי להעביר לאיציק (ת/3, שורות 109-112). אך סמוך לאחר מכן, בהמשך החקירה, כשנשאל הנאשם על הכסף שסער העביר אליו, כבר לא זכר בכמה דובר. לדבריו, "היה איזה בחור רוסי בקריות" שאותו פגש הנאשם סמוך לביתו ומסר לו את הכסף כדי שיעביר לאיציק והוסיף, שאף אמר זאת לאיציק (ת/3, שורות 159-168). ניכר אפוא, כי בעוד שבתחילה כלל לא הזכיר מעורבות של סער בקשר להעברת כספים, בהמשך נזכר לספר על חלקו של סער בעניין העברת כספים לאיציק.

בהמשך אותה חקירה ממש, המשיך הנאשם לשנות את גרסאותיו חליפות, בהתאם למידע שהוצג לו ושעליו נשאל. כך בין השאר, הוצגה לנאשם התכתבות וואטסאפ מיום 26.4.2017, שממנה עולה שאיציק שאל את סער מתי יגיע אל הנאשם כדי לקבל ממנו כסף. הנאשם נשאל אם היו מקרים שבהם נתן כסף לסער, ועל כך השיב הנאשם שהייתה פעם אחת, שבה נתן לסער 1,500 ₪ שאיציק ביקש שייתן לו, אך אינו יודע עבור מה (ת/3, שורות 225-228).

על-אף שלדברי הנאשם היה אירוע אחד של מתן כסף לסער, מיד לאחר מכן אישר לחוקר, שבחודש אפריל 2017 נתן לסער \$7,000, כדי שיעביר לאשה בירושלים. על-פי גרסתו, אותה בחורה הגיעה אליו ואמרה לו שעליה להעביר סכום זה לאיציק. היא נתנה לנאשם את הכסף והנאשם מסר אותו לסער כדי שיעביר לבחורה כלשהי כדי שהיא תעביר לאיציק (חמש ידיים - בחורה, שהעבירה לנאשם, שהעביר לסער, שהעביר לאישה שתעביר לאיציק). לדבריו, העביר את הכסף לבקשת איציק, אך פרט לכך לא היו מקרים נוספים של העברות כספים בינו לבין סער או בקשות של איציק להעברות כספים (ת/3, שורות 230-239). ראו גם שורות 268-271, שם נשאל הנאשם לגבי סך \$10,000 וטען כי דובר במקרה הנזכר של העברת \$7,000). כל זאת בעוד שהנאשם עצמו סיפר על העברות נוספות של כספים בינו לבין סער, כמתואר לעיל.

בבית המשפט נשאל הנאשם על הסתירות האמורות ועל שינוי גרסאותיו, אך לא היה בפיו הסבר ממש, אם בכלל, מעבר לאמירות כי מעולם קודם לכן לא נחקר במשטרה, כי אינו זוכר או שאינו יודע מה להשיב (עמ' 330, שורות 14, 22; עמ'

גם בעניין מהות הכספים שהועברו ומטרתם, נמצאו סתירות רבות בגרסאותיו של הנאשם. בעוד במשטרה אמר כאמור, כי דובר בכסף שהתקבל מבחורה פלונית לשם העברתו באמצעות סער לבחורה אלמונית מבלי לדעת במה מדובר - הגם שדובר בסכומי כסף נכבדים - בעדותו בבית המשפט, בחקירתו הנגדית, אמר הנאשם שדובר בכסף של איציק, שבעת שהותו בארץ, השאיר במגירה בבית אמו, אנה (עמ' 317, שורות 19-22). בדומה ובניגוד לגרסתו במשטרה, טען שלא דובר בהעברת כסף בחודש אפריל 2017, אלא במרץ. הנאשם אף הוסיף וסתר את גרסתו הקודמת שמסר במשטרה, שעל-פיה לא היו עוד העברות כספים שעליהן לא סיפר (ראו בין השאר, עמ' 403, שורות 4-13).

חרף דבריו האמורים של הנאשם, בהמשך חקירותיו במשטרה טען הנאשם כי מעולם לא קיבל כסף מסער ואף חזר על כך מספר פעמים. כך למרות הדברים הברורים העולים מהודעות הוואטסאפ, חרף דבריו של סער בעדותו בעניין העברת הכספים, שעליהם סער כלל לא נחקר בחקירה נגדית ועל אף שבמהלך העימות בינו לבין סער, אישר הנאשם העברת כספים. במהלך העימות האמור, הודה הנאשם שבאחד ממפגשיו עם סער, ביום 4.7.2017, כשבוע לאחר שביום 29.6.2017 אסף סער את "החבילה המשותפת", קיבל כסף מסער. לפי דברי הנאשם בעימות, באותה פגישה קיבל מסער סך 2,000 ₪, השתמש בו לצרכיה של אמו אנה והודיע על כך לאיציק (תכתוב העימות - ת/57, עמ' 15, שורות 15-38).

70. **גרסאותיו המשתנות של הנאשם בנושא העברת הכספים, במסגרת עדותו בבית המשפט:** בתחילת חקירתו הראשית ביקש בא-כוח הנאשם מהנאשם לספר על העברת כספים הקשורים באיציק. הנאשם השיב בקצרה, כי העביר רק כסף השייך לאיציק, שאותו השאיר איציק בבית אמו כשהיה בארץ (עמ' 244, שורות 4-5). בהמשך סיפר שאת הכסף האמור נתן לסער כשפגש אותו בירושלים (ביום 23.3.2017).

בחקירתו הנגדית חזר הנאשם ואמר שבקיץ 2016 היה איציק בארץ וכי בביקור זה השאיר סך \$7,000 במזומן במגירה בביתה של אמו אנה, כדי שניתן יהיה להשתמש בכסף לצרכיה. כן העיד הנאשם, שכחודשיים לאחר שאיציק חזר לארצות הברית, הוא ביקש מהנאשם להעביר את הכסף, באמצעות סער, לאישה כלשהי בירושלים (עמ' 317 שורה 13 - עמ' 318 שורה 4).

בהמשך עדותו ובמענה לשאלה, אם היו העברות נוספות של כספים בינו לבין איציק, סיפר הנאשם על אירוע נוסף, שעד כה לא הזכיר, הגם שנשאל בעניין זה פעמים רבות, גם בחקירתו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט. סיפורו הפעם היה על מקרה של בחורה שפגש בקריות, שנתנה לו מעטפה עם כסף של איציק ואמרה שיש בחור שטס לחו"ל, וביקשה מהנאשם שיפגוש אותו וייתן לו את המעטפה עם הכסף. הנאשם הוסיף, שלא פתח את המעטפה, לא בדק מה סכום הכסף שהיה בה וכי אינו זוכר את התאריך. הנאשם אף לא יכול היה לתאר את אותה בחורה וגם לא זכר את שמה. הנאשם גם לא ידע להשיב מדוע לא סיפר על כך במשטרה, חרף השאלות הרבות שהוצגו לו בעניין זה בחקירתו. הוא ניסה תחילה לטעון שכן סיפר על כך, אך גם באי-כוחו לא הצליחו להפנות למקום כלשהו בחקירה שבו הובא סיפור זה (עמ' 320, שורה 15 - עמ' 321, שורה 21).

כך או אחרת, לפי דברי הנאשם בעדותו, אלו היו האירועים היחידים שבהם היה מעורב בהעברת כסף הקשור לאיציק (עמ' 322, שורה 24). למרות אמירה זו, סמוך לאחר דבריו אלו של הנאשם, הוא עומת עם גרסתו בחקירתו השנייה (ת/3), שלפיה העביר כסף לאיציק באמצעות בחור בשם דורון ושאר העביר סכום כסף נוסף לחבר של איציק, כשנה לפני חקירתו. למרבה הצער, גם הפעם הייתה התערבות מצד באי-כוח הנאשם (עמ' 324-326), אך בסופו של דבר הודה הנאשם שאין לו תשובה, תוך ניסיון לגלגל זאת על חוקרי המשטרה, שלטענתו, כתבו "איך שהיה נוח להם" וכי לשיטתו, אין סתירה בין גרסתו במשטרה לבין עדותו (עמ' 327, שורות 14-18). הנאשם אפילו לא ניסה ליישב את הסתירות.

סתירה נוספת בין דברי הנאשם במשטרה לבין עדותו בבית המשפט הנוגעת לנושא הכספים, הייתה בעניין סכום הכסף שליטתו נתן משל עצמו. בחקירתו השנייה סיפר כאמור לעיל, כי נוסף על כספו של איציק, הוסיף \$2,000 משל עצמו (ת/3, שורות 88-90). בעדותו בבית המשפט אמר שדובר בסך \$700 בלבד ואף לא ידע לומר מדוע לא סיפר על כך קודם לכן (עמ' 328, שורות 11-16). גם את גרסתו במשטרה בעניין העברת סך \$5,000 לבחור בשם דורון לא ידע הנאשם ליישב עם סיפוריו בעדותו בעניין הבחורה האלמונית שלטענתו, פגש בקריות ושבאמצעותה הועבר הכסף לאיציק. הפעם גם לא ידע הנאשם בכמה כסף דובר, מבלי שהיה לו הסבר לסכום שנקב בחקירה. הוא אף שינה את גרסתו גם בכך שהפעם סיפר שכן פתח את המעטפה וכן נתן אותה לאותו בחור בשם דורון שהזכיר בחקירה במשטרה (עמ' 329, שורה 11 - עמ' 330, שורה 7).

במהלך עדותו בבית המשפט עומת הנאשם גם עם העובדה שבמשטרה סיפר על העברת סך ₪1,500 לסער, בעוד שהדבר הוחסר בעדותו בחקירה הראשית, אך גם לכך לא היה לו הסבר, מעבר לדבריו, "זה היה מזמן" (עמ' 334, שורות 6-20). בכל מקרה, לדברי הנאשם בעדותו, פרט לאירוע הנזכר, מעולם לא קיבל כסף מסער ומעולם לא העביר לו כסף (עמ' 334, שורה 5; עמ' 335, שורה 9; עמ' 337, שורה 3). בדומה לרובן ככולן של הסתירות בגרסאותיו של הנאשם בכל הנושאים שעליהם נשאל, גם את העובדה שהגרסה האמורה סותרת את עדותו בדבר קבלת כסף מסער ביום 17.2.2017 והעברתו לאותו בחור רוסי, לא ידע הנאשם ליישב (עמ' 374, שורות 1-13). הנאשם אף לא ידע להסביר את העובדה שבעימות עם סער, הודה בכך שקיבל ממנו ₪2,000. גם עובדה זו כאמור, עומדת בניגוד לדברי הנאשם בעדותו וגם את הסתירה הזו לא יכול היה ליישב ולכן, כך נראה, הסתפק באומרו שאינו זוכר (עמ' 335, שורה 10 - עמ' 336, שורה 18).

71. מכל האמור עולה אפוא, כי כטענת המאשימה, בכל הנוגע לנושא העברת הכספים הקשורים באיציק ובסער - בדומה לכל שאר הנושאים שעליהם נשאל - מסר הנאשם אינספור גרסאות, שאותן שינה בתדירות גבוהה. בכל עת שנשאל הנאשם בעיין העברת הכספים - כמו בכל עניין אחר - בין במהלך חקירתו במשטרה ובין בעדותו בבית המשפט, סיפר סיפור חדש שאינו מתיישב עם סיפוריו הקודמים. העובדה שעל-פי גרסאותיו המשתנות של הנאשם דובר במעשים תמימים, בעניין העברת כספים למטרות כשרות, מחזקת את העובדה שלא דובר בהעברת כספים תמימה וכי שינויי הגרסאות לא בא, אלא מתוך ניסיון של הנאשם להרחיק את עצמו מעסקאות הסמים ומכספי הסמים שבהם, על-פי הראיות, היה מעורב. מסקנה זו, שאליה עוד נשוב ונידרש, אף מתחזקת לנוכח עדותו של סער בחקירתו הראשית על העברת הכספים הקשורים בעסקי הסמים. למרות זאת, בא-כוח הנאשם נמנע מלחקור את סער על כך בחקירתו הנגדית.

מודעות הנאשם וסער לתכלית העברת הכספים

72. הנאשם הכחיש שידע מה הייתה מטרת העברת הכספים ואילו סער העיד, שהנושא מעולם לא דובר ביניהם. לפי עדותו של סער, בין החבילות שהעביר אל הנאשם, היו חבילות שהועברו סגורות, על-פי הנחייתו של איציק, מבלי שידע מה תכולתן. סער גם העיד, שהעביר אל הנאשם כספים בסכומים משמעותיים של אלפי שקלים ואף קיבל מהנאשם כספים בסכומים דומים לשם העברתם לאחרים כדי שיעבירו אותם אל איציק. למרות זאת, על-פי עדותו של סער, הוא והנאשם מעולם לא דיברו ביניהם על מטרת העברת אותם כספים או על היותם כספי תמורה עבור סמים (עדותו של סער - עמ' 64, שורות 5-29).

לנוכח דבריו אלו של סער, טען הנאשם כי לא ניתן לקשור בינו לבין העברת כספים בתמורה לסמים, מכיוון שאין כל ראייה המצביעה על מודעותו לכך שאותם כספים שולמו תמורת סמים או הועברו בקשר לסמים. טענה זו אינה יכולה לעמוד לנוכח שורה של ראיות הסותרות גרסה מיתממת זו של הנאשם ושוללות אותה באופן חד משמעי, שאינו מותר מקום לספק.

לעת הזו נעמוד בקצרה על הראיות העיקריות, אשר לא רק שוללות את טענתו המיתממת של הנאשם, כי לא ידע מה הייתה מטרת הכספים שהועברו בינו לבין סער, אלא מוכיחות, מבלי להותיר ספק, כי הנאשם היה מודע למטרת הכספים שהועברו ממנו לסער ומסער אליו. להלן נעמוד על הראיות העיקריות בעניין זה.

73. **ראשית, הכחשתו הגורפת של הנאשם את עצם העברת הכספים מונעת ממנו לטעון שלא ידע מה מטרותם** - גרסת הנאשם שכבר הובאה ועוד תפורט, היא הכחשה גורפת של קבלת הכספים והעברתם. כך למרות שעצם מסירתם לידי הוכחה בעיקר בהודעות הוואטסאפ בין הנאשם לסער (נוסף להודעות שהוחלפו בין סער לאיציק) וכן בעדותו הברורה, העקבית והאמינה של סער, שגם על תוכנה עוד נעמוד בהמשך הדברים. מאחר שהנאשם הכחיש את עצם קבלת הכספים, בעוד שקבלתם הוכחה, הרי שמקובלת עליו טענת המאשימה, כי הנאשם מנוע מלטעון שלא ידע עבור מה קיבל את הכספים או מדוע תר אחר דרכים עקלקלות ואנשים שונים, כדי להעביר כסף אל איציק הנמצא בארצות הברית. אילו דובר בכסף "כשר", ניתן היה להעבירו בקלות ובמהירות באמצעות שירותי בנקאות מקובלים, פיזיים או וירטואליים. לשלמות הדברים נוסיף, שבמהלך חקירתו הנגדית של הנאשם, הזהיר אותו בא-כוח המאשימה, כי עצם הוכחת קבלת הכסף, בעוד הנאשם מכחיש את קבלתו, משתיקה אותו מלטעון שלא ידע מה הייתה מטרת הכסף.

74. **שנית, מודעות הנאשם למעורבותו של איציק בעבירות סמים** - כבר בעת חקירתו במשטרה וגם בעדותו, בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם שהיה מודע לכך שאיציק היה מעורב בעבירות סמים (ת/3 שורות 243-244; ת/5, שורה 15; עמ' 293-294). הוא גם אישר שידע שסער צורך סמים באופן שוטף. בנסיבות אלו, נראה כי טענה בדבר אי ידיעת מטרת הכספים בסכומים משמעותיים, העוברים ב"מעטפות", בדרכים עקלקלות ובאמצעות אנשים שונים, שאת זהותם לטענת הנאשם, לא ידע - ולא ב"דרך המלך", באמצעות העברות בנקאיות - אינה אלא עצימת עיניים לכך שדובר בהעברת כספים ששימשו למטרות שאינן חוקיות.

75. **שלישית, הנאשם עצמו סחר עם סער בסמים** - הראיות שעוד יוצגו, מעלות באופן ברור וחד משמעי שהנאשם עצמו (לא רק איציק) שוחח עם סער על סחר בסמים ועל מחירי הסמים וכן כי הנאשם עצמו סחר עם סער בסמים. במצב זה, קשה עד בלתי אפשרי לקבל טענה שלפיה הנאשם לא ידע מה הייתה מטרת העברת הכספים בסכומים ניכרים (אלפי שקלים) בינו לבין סער. לעת הזו נפנה לעניין זה, בין השאר, להודעות הוואטסאפ שהוחלפו בין הנאשם לסער בתאריכים הבאים בקשר לעסקאות שתידונה בהמשך הדברים: 2.3.2017 - שיחה בעניין סיום חבילת 100 גרם החשיש ובעניין "עסקת הטולה"; 22.3.2017 - שיחה שבה סער מבקש "עזרה" (10 גרם חשיש), עד הגעת החבילה עם החשיש; 20.4.2017 - שיחה שבה הנאשם מתעניין באיכות "הירק" (קנאביס) המצוי בירושלים ובמחירו (הנאשם מדבר על 100 ₪ לכל גרם); 21.4.2017 - שיחה על "משהו טוב" (קנאביס); 7.6.2017 - שיחה בעניין "ירק" (קנאביס) במחיר 80 ₪ לגרם; 21.7.2017 - שיחה בעניין איכות הסם.

76. **רביעית, גרסת הנאשם בדבר היכרות שטחית את סער נסתרה וממילא נסתרת גם טענת אי המודעות לתכלית העברת הכספים ביניהם** - חרף ניסיון הנאשם להציג את קשריו עם סער כרופפים ושטחיים, הראיות שהוזכרו ופורטו ועוד יובאו ויפורטו, מצביע כי הקשר בין השניים היה טוב, חברי, תכוף ולעתים - סביב ייבוא חבילה המכילה סמים - אף אינטנסיבי מאד. מאחר שטענת הנאשם בדבר טיב הקשר עם סער נסתרה, ממילא נסתרת כל טענה הקשורה בתוכנו של הקשר בין השניים ובכלל זה, כל טענה בעניין מטרת סכומי הכסף הגבוהים שהוחלפו בין השניים.

77. **חמישית, עצם העברת הכספים בדרכים עקלקלות מצביעה על כך שהועברו בקשר למעשה שאינו חוקי (או לפחות, שנעשה ניסיון להסתירו)** - ראיות רבות (שפורטו ושעוד יפורטו) מצביעות על הפעולות הרבות שעשה הנאשם בכל הקשור בהעברות הכספים של איציק בינו לבין סער ובכל הקשור בתיאומים שנדרשו, על-פי הנחיותיו של איציק, לשם העברתם בדרכים עקלקלות. ראיות רבות (שעוד יפורטו), בעיקר הודעות וואטסאפ, מצביעות בבירור על כך שהנאשם היה מודע לחלוטין לכך שאיציק שלח אל סער חבילות שהכילו סמים (כך למשל, הנאשם היה שותף להעברת דגימת חשיש אל סער, שביקש לבחון את איכותו קודם להזמנת כמות גדולה, 400 גרם חשיש). מאחר שהנאשם היה שותף להעברת כספים בין איציק לסער בדרכים עקלקלות, בעוד שניתן היה להעבירם בקלות רבה באמצעות שירותי בנקאות - פיזיים או וירטואליים - וכל זאת על רקע ידיעה בדבר עסקי סמים בין השניים, שהנאשם היה מעורב בהם, קשה עד בלתי אפשרי להניח שהנאשם לא היה מודע למטרת העברת הכסף.

78. **שישית, מכלול הראיות הכלליות** - לכל האמור מצטרפות גם שאר הראיות הכלליות הנדונות עתה ובכללן אינספור השקרים הברורים של הנאשם, הסתירות הרבות בגרסאותיו המתחלפות תדיר, הכחשותיו התמוהות, התחמקויותיו ממתן תשובות ומתן תשובות מתחכמות. כל זאת בעוד שלפי גרסת הנאשם, לא עבר כל עבירה אלא היה עסוק בהעברת חבילות תמימות שהכילו רק ביגוד, ממתקים וכמובן, נעליים שאיציק שלח אליו והוא ציפה לקבלן בכיליון עיניים וכן בהעברת מעטפות כסף תמימות לפי בקשותיו של איציק. אכן מכלול הראיות שאלו תמציתן, שולל את האפשרות לקבל את טענת הנאשם כי לא היה מודע למטרת הכסף שעבר דרכו ושהעביר בעצמו.

(8) ההיבט הכלכלי - מקורות ההכנסה של הנאשם, התנהלותו בהיבט הכלכלי ועיסוקיו

79. **מקורות ההכנסה של התא המשפחתי של הנאשם:** התא המשפחתי של הנאשם, הכולל אותו ואת גלית אשתו, מתפרנס ממשכורת נמוכה יחסית. על-פי דברי הנאשם (ת/3, שורה 38) ודבריה של גלית (נ/3, שורה 10), עד סוף שנת 2016 היה הנאשם בוחן מערכות כיבוי אש ומשכורתו הייתה בסך כ-10,000-11,000 ₪ בחודש. משכורתה של גלית, על-פי עדותה, עומדת על סך כ-5,900 ₪ (עמ' 487, שורה 1). הנאשם פוטר מעבודתו בסוף שנת 2016 ומאז קיבל דמי אבטלה במשך מספר חודשים בלבד, בסכומים משתנים. הנאשם טען עוד, שכחודשיים לפני מעצרו פתח עסק למערכות כיבוי אש ולגינון, אך לפי דבריו, הכנסותיו היו נמוכות מאד, לא קבועות והוא עבד גם "קצת בשחור" (ת/3 שורות 10-38; עמ' 275, שורה 11 - עמ' 276, שורה 1). בבעלות השניים דירה בקריית ביאליק (ת/3, שורות 23-24). על-פי תאורו של הנאשם, הם "לא אנשים מיליונרים", גלית נוסעת ברכב ששווי כ-30,000 ₪, ואילו הוא רכש טנדר טויוטה מהפיצויים שקיבל בעקבות פיטוריו (עמ' 253, שורות 16-20; עמ' 276, שורה 4), שעלותו הייתה כ-90,000 ₪ (ת/3 שורות 50-51).

נעצור כאן ונאמר כי גם בעניין מקורות מימון הרכב שרכש, החליף הנאשם את גרסתו, כפי שעשה כמעט לגבי כל עניין שעליו נשאל. בעדותו בבית המשפט אמר (שם) שרכש את הרכב מכספי פיצויי הפיטורין שקיבל, אך בחקירתו במשטרה אמר, שדווקא נמנע ממשכית כספי הפיצויים (התיעוד החזותי של החקירה השנייה, ת/3 - ת/3א דקה 16:50). כך גם העידה גלית, כי כספי הפיצויים לא נפדו (עמ' 489, שורה 14).

80. **היעדר הסבר להוצאות גדולות, דוגמת רכישת טרקטורון, בתקופה שהנאשם היה מובטל:** למרות ההכנסות המועטות של הנאשם וגלית, לאחר שהנאשם סיים לקבל דמי אבטלה, הוא רכש טרקטורון בעלות של כ-70,000 ₪ (עמ' 276, שורות 5-16). במענה לשאלה כיצד מימן הנאשם את רכישתו, סיפר על מקורות הכנסה שזכרם לא בא קודם לכן, על-אף שגם בעת חקירתו במשטרה וגם בחקירה הנגדית, נשאל באופן מפורט מאד על מקורות ההכנסה שלו (ת/3, שורות 10-64; עמ' 275-277). המימון לטרקטורון, כך סיפר לראשונה, היה מכסף שקיבל בתמורה לברזל ופחיות שאסף ומכר למחזור. באמצעות תמורה זו, כך סיפר, מימן את הטרקטורון שרכש בחודש ספטמבר 2017 (עמ' 277).

רכישת הטרקטורון והטענה החדשה בדבר אופן מימונו מעלים שורה של תמיהות ותהיות, אשר לא רק מצטרפות לחוסר אמינות גרסאותיו המשתנות של הנאשם, אלא מעלות תמיהות וחשדות שמא בתקופה שבה נרכש, היו לנאשם מקורות הכנסה נוספים. מקורות אלו, כך נראה, היו כספים הקשורים בעסקי הסמים. התמיהות העיקריות העולות מטענות הנאשם בכל הנוגע לרכישת הטרקטורון, הן אלו:

ראשית, היעדר הסבר הגיוני למימון הטרקטורון. איסוף הברזל אינו הגיוני. לנאשם לא היה הסבר הגיוני ואמין באשר לאופן מימון רכישת הטרקטורון. לא רק שמקור ההכנסה מ"מכירת ברזל" לא נזכר קודם לכן, אלא שלא הובאה כל ראיה באשר לסכומים שהצליח הנאשם, ככל שאמנם הצליח, לגייס מעיסוק זה. לא רק שלא הובאה כל ראיה לשווי של פסולת ברזל ולסכומים המתקבלים ממכירתה, אלא שהנאשם עצמו לא ידע להשיב אלו סכומים ניתן לקבל מעיסוק זה. בחקירה הנגדית נשאל הנאשם "כמה כסף עשית מהברזל הזה בערך?" ועל כך השיב, "לא זוכר". גם לא זכר כמה הרוויח מכך בשבוע, בחודש. לאחר שנשאל שוב ושוב, אמר שהיו תקופות שקיבל 1,200-1,500 ₪ עבור טון ברזל (עמ' 281, שורות 16-23). אמנם הנאשם טען, שעסק בכך "בנמרצות" וחסך כך "המון כסף" (שם, שורות 13-15), אך

כזכור, מקור זה לא נזכר קודם לכן ולא הובאה כל ראיה לכך שהנאשם אסף כחמישים טון ברזל כדי לממן את הטרקטורון.

שנית, היעדר הסבר הגיוני להסתרת סיפור איסוף הברזל. חרף העובדה שהנאשם נשאל פעמים רבות על מקורות הכנסתו, לא היה לו כל הסבר לכך שעיסוק איסוף הברזל כלל לא הוזכר קודם לכן.

שלישית, בתקופת רכישת הטרקטורון היו הנאשם הוצאות אחרות ומכל מקום, לא ניתן הסבר למקורות מימונו. הנאשם טען שבתקופה שבה רכש את הטרקטורון סיים לקבל דמי אבטלה וניסה להקים עסק. רכישת הטרקטורון בתקופה זו, שבה מקורות ההכנסה של הנאשם היו דלים מאד ולטענתו, השקיע בפתיחת עסק, מעלה תמיהות רבות. גם ניסיונה של גלית לספק הסברים למקורות המימון לא היו משכנעים. להפך. גלית בחרה להעלות שלל אפשרויות "מפיצויים, מקרן השתלמות, מכסף שהוא חסך, היה לו מכל הגיזומים והבקבוקים והברזלים שהוא ... ממחזר" (עמ' 487, שורות 18-22). אולם, מיד לאחר מכן גלית עצמה אישרה שלא נעשה שימוש בכספי הפיצויים, ועל קרן ההשתלמות העלומה אמרה שהיא ב"חשבון שמוחזק בידי המדינה", כך שלא נעשה בו שימוש (עמ' 488, שורות 10-21; עמ' 489, שורה 14). בעניין החסכונות, הנאשם עצמו הבהיר, שכללו אלפי שקלים בודדים בלבד (ת/3, שורות 53-56).

רביעית, הנאשם פירט את כלי הרכב שבבעלותם, אך לא הזכיר את הטרקטורון. הנאשם נשאל מספר פעמים, בחקירתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט, בעניין כלי הרכב שלו ושל גלית (כפי שהוזכר לעיל וראו גם למשל, ת/3, שורות 42-43), אך נמנע מלהזכיר את הטרקטורון, ללא כל הסבר לכך (עמ' 279, שורות 6-13).

חמישית, הנאשם ניצל את כספו למטרות אחרות. בקיץ 2017, בתאריכים 7.8.2017-16.8.2017, בשיא עונת התיירות, בתקופה שבה על-פי טענותיהם של הנאשם וגלית, הם התפרנסו ממשכורתה הנמוכה של גלית, הם נסעו לטיול בן עשרה ימים בגיאורגיה (עמ' 280, שורות 12-14). גם בעניין זה התקשה הנאשם להסביר את אופן מימון הטיול וחזר על הסבר הכספים מאיסוף ברזל (עמ' 281, שורות 13-21). זאת בניגוד לגרסתה של גלית, שלא נתמכה בדבר, שהיה זה גיסה שמימן את הטיול (עמ' 485, שורות 14-19). כך או אחרת, לא רק שלא ניתן הסבר לאופן מימון הטרקטורון, גם לא ניתן הסבר לאופן מימון הטיול.

81. **היעדר מקורות הכנסה והיעדר עיסוק:** מכל האמור בחלק זה עולה כי בתקופה הרלוונטית, הנאשם היה מובטל וכי לא היו לו מקורות הכנסה ונראה כי גם עיסוקים לא היו לו. בין אם כטענתו - שעלתה לראשונה בחקירתו הנגדית - ניצל את עתותיו לשוטטות לשם איסוף ברזל ("אני כל יום אספתי ברזל, כל יום, יום ביומו, הייתי קם בוקר ואוסף ברזל, הייתי אוסף בנמרצות, לא הייתי מוותר על שום חתיכת ברזל" (עמ' 281, שורות 13-15) ובין אם לאו, נראה כי זמנו היה בידו. גם משאבי זמן פנוי זה, מבלי שהובאו הסברים הגיוניים לאופן ניצולם, מעלים את החשש שהתקיים בנאשם מאמר חז"ל, כי "הבטלה מביאה לידי שעמום וגו'" (תלמוד בבלי, כתובות, דף נט עמ' ב).

82. **התנהלות כלכלית ועיסוק - סיכום:** מהמקובץ בעניין התנהלותם הכלכלית של הנאשם וגלית עולה אפוא, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היו הכנסותיהם נמוכות מאד. הנאשם היה מובטל וחסר מקורות הכנסה ואף תמך

כלכלית באמו (עובדה שעליה חזר הנאשם פעמים רבות בעדותו), ואילו משכורתה של גלית הייתה כאמור, נמוכה מאד. למרות זאת, הנאשם רכש טרקטורון תמורת כ-70,000 ₪ ונסע עם גלית לטיול בחו"ל בשיא עונת התיירות. התנהלות כלכלית זו, ללא הסבר מניח את הדעת גם לאופן מימון רכישת רכבו של הנאשם בסך 90,000 ₪ ובעוד ההסברים שנתנו הנאשם וגלית סתרו הסברים קודמים וגרסאות קודמות, תומכת אף היא בכך שבאותה תקופה היו לנאשם מקורות הכנסה נוספים מעסקי הסמים המתוארים בכתב האישום.

ח. טענות הנאשם בעניין מחדלי חקירה

83. בטרם נפנה לסכם את הראיות הכלליות וקודם לדיון בראיות בעניין העבירות שבהן מואשם הנאשם, נעסוק בקצרה בטענות הנאשם בעניין מחדלי החקירה, שעל-פי טענתו פוגמים בתשתית הראייתית שעליה מבקשת המאשימה לבסס את הרשעתו ולטענתו, אף פגמו ביכולתו להתגונן מפני ההאשמות נגדו.

אלו הם ארבעת מחדלי החקירה הנטענים:

האחד, עניינו התיעוד החזותי של חקירת הנאשם, שלגביו נטענו שלוש טענות: האחת, התיעוד החזותי נמסר להגנה באיחור ניכר, במהלך שמיעת הראיות. השנייה, התיעוד החזותי של אחת החקירות כלל לא נמסר. השלישית, השוואת התיעוד החזותי לחקירות הנאשם הכתובות מעלה חסרים בתיעוד הכתוב.

השני, נוגע למידע שהיה בטלפון הנייד של הנאשם, שלגביו נטענו שתי טענות: האחת, המאשימה לא ניסתה לשחזר את המידע מתוך אמצעי טכנולוגי כלשהו, שבו היה המידע המְגוּבָּה ובכלל זה "ענן" שבו נשמר המידע. השנייה, המשטרה לא עשתה כל ניסיון למצוא את הטלפון הנייד.

השלישי, עוסק באיתור אישה בשם חנה פרץ. במסגרת הראיות - שעוד יפורטו - נזכרת אישה בשם חנה פרץ, שעל-פי הראיות, הועבר באמצעותה כסף (\$10,000), שאותו העביר הנאשם לידי סער, כדי שסער יעביר אל אותה חנה פרץ, שאמורה הייתה להעביר את הכסף לאיציק בארצות הברית. ההגנה טענה, כי היעדרן של פעולות חקירה לשם איתורה של חנה פרץ, מעבר לניסיון להתקשר אליה (המזכר המתעד את ניסיון זה - נ/1), הן בגדר מחדל חקירה.

הרביעי, הוא היעדר ניסיון להסגרת איציק לישראל, הגם שהוא הגורם הדומיננטי והמשמעותי בעבירות.

84. כידוע, הצירוף 'מחדל חקירה' מתאר מצב של חסר ראייתי משמעותי, הנובע ממצבים שבהם לא נעשו פעולות חקירה משמעותיות וחיוניות לבירור האמת. בכלל זה, מצבים שבהם לא נערכה בדיקה חיונית, לא נחקר עד מהותי, ראייה או הודעה מהותית לא תועדו, ראייה חשובה אבדה, או כל מצב כיוצא באלו של אי עשית פעולת חקירה חיונית שעשויה הייתה לסייע בבירור האמת. כך בין אם החסר הראייתי פוגע באפשרות הוכחת אשמת הנאשם ובין אם הוא מונע מהנאשם את האפשרות לנקות עצמו מהאשמה. אם אמנם נמצא מחדל חקירה מעין אלו, כי אז על בית המשפט

לשאל את עצמו אם מחדל החקירה שנמצא הוא כה חמור, עד כי יש מקום לחשש שמא בעטיו קופחה הגנת הנאשם, אשר התקשה להתמודד כנדרש עם חומר החקירה שהועמד לרשותו (ראו דיון נרחב בסוגיית מחדלי חקירה והשלכתם בע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל (18.5.2006), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקאות ז-ח. כן ראו את הפסיקה הרבה הנזכרת שם).

עם זאת, כפי שנקבע לא אחת, אפילו נמצא מחדל חקירה, אין בכך כדי להוביל בהכרח לזיכוי הנאשם. "גם בעניין זה ההלכה ידועה, ונקבע לא אחת כי העדרה של ראיה שמקורה במחדלי רשויות החקירה, ייזקף, אמנם, לחובתה של התביעה עת תידון השאלה האם הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה, אולם אין לומר כי מחדלי חקירה בהכרח יובילו לזיכוי של הנאשם. נפיקותו של המחדל תלויה בנסיבות המיוחדות של העניין הנדון, ובפרט בשאלה האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמפילול" (ע"פ 1977/05 גולה נ' מדינת ישראל (2.11.2006), כבוד השופט ע' ארבל, פסקה 13, לרבות הפסיקה הנזכרת שם). כך למשל, עשוי להיות מצב שבו בית המשפט ימצא כי חסר ראייתי הוא בגדר מחדל חקירה, אולי אף משמעותי, אך חרף זאת מסקנתו תהיה כי די ב"יש ראייתי" שהוכח, כדי להצביע על אשמת הנאשם מעבר לספק סביר (ראו לעניין זה למשל: ע"פ 3947/12 סאלח נ' מדינת ישראל (21.1.2013), כבוד השופט י' דנציגר, פסקאות 42-45).

בעת בחינת השאלה אם מדובר במחדל חקירה העשוי להשליך על שאלת הרשעת הנאשם, יש לזכור כי אמנם על רשויות האכיפה "לערך חקירה מלאה ויסודית", אך אין הכרח ואין חובה "להמשיך בחקירה עד שתהיה מושלמת ... מכל מקום, במשפט פלילי השאלה שבפני בית המשפט היא, לא אם אפשר וראוי היה לעשות עוד צעדי חקירה אלה או אחרים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר" (ע"פ 5741/98 עלי נ' מדינת ישראל (10.6.1999), כבוד השופט י' זמיר, פסקה 4).

85. בחינת מחדלי החקירה הנתענים מעלה, כי ספק רב אם הם בכלל עולים לכדי "מחדלי חקירה" ומכל מקום, אפילו דובר במחדלי חקירה - ואיננו אומרים זאת - עדיין אין בהם כדי להשליך על מארג הראיות הקיים. אף לא נמצא כי היה בהם כדי לקפח את הגנת הנאשם. כך מהטעמים שיובאו עתה.

86. **המחדל הנתען הראשון - תיעוד החזותי של חקירת הנאשם:** קיומו של התיעוד החזותי של חקירת הנאשם עלה בעקבות שאלת בית המשפט, שנשאלה במהלך עדותו של החוקר רונן מזרחי, אחד מחוקריו של הנאשם, שנשמעה בישיבת ההוכחות השנייה, בדיון מיום 22.4.2018. אז התברר כי בשל תקלה שטיבה לא הובהר, התיעוד החזותי לא נכלל בחומר החקירה שהועבר אל הפרקליטות, ולכן גם בא-כוח המאשימה לא ידע על קיומו. משהתברר הדבר, הודיע בא-כוח המאשימה כי יפעל להשגת התקליטורים ולהעברתם אל בא-כוח הנאשם (עמ' 182, שורה 22 - עמ' 184, שורה 20). עוד הוסכם, כי ככל שלאחר קבלת התיעוד החזותי תבקש ההגנה להציג שאלות נוספות לעד או לבקש הזמנת עדי תביעה נוספים, היא תוכל לעשות כן (ראו בין השאר, עמ' 183, שורות 25-26; עמ' 184, שורות 13-20).

בפתח הדיון העוקב שהתקיים בחלוף יומיים, ביום 24.4.2018, מסר בא-כוח המאשימה את התיעוד החזותי לידי בא-כוח הנאשם וכן הגיש אותו לבית המשפט (עמ' 208-211). התיעוד שנמסר כלל תיעוד של ארבע מתוך חמש החקירות של הנאשם (ת/2, ת/3, ת/4 ו-ת/6. סומן בהתאמה: ת/2א, ת/3א, ת/4א ו-ת/6א) וכן תיעוד העימות בין הנאשם לסער

(תכתוב העימות סומן ת/57ב, והתיעוד החזותי סומן ת/57ג). התיעוד החזותי של החקירה החמישית של הנאשם (ת/5) לא נמצא.

הנאשם אמור היה להתחיל את עדותו באותו דיון, אך בסופו של דבר (בשל מספר דחיות), עדותו נשמעה בדיונים שהתקיימו רק בחלוף למעלה מחודש וחצי, בימים 5.6.2018 ו-17.7.2018.

למרות הרשות שניתנה להגנה לזמן עדים שכבר העידו ולבקש חקירה של עדים נוספים בעקבות הגשת התיעוד החזותי, לא התבקשה החזרת אף לא עד אחד אל דוכן העדים, ולא הוזמן אף לא עד אחד בעניין זה. גם במסגרת סיכומי הנאשם, ששם פורט מלל שנכלל בתיעוד החזותי אך על-פי הנטען, לא נכלל בהודעות הכתובות, לא נמצאו אמירות המשליכות על שאלת אשמת הנאשם. בדומה, צפייה בקטעים מתוך התיעוד החזותי שהוצגו בבית המשפט, לא לימדו כי היה בתיעוד החזותי דבר שעשוי היה לסייע לנאשם ומכל מקום, לא הופניתו למקומות בתיעוד זה שעשויים היו לסייע להגנתו.

מסקנת הדברים היא אפוא, כי אכן אירעה תקלה בכך שחומר חקירה חשוב, הכולל את תיעוד חקירת הנאשם, נמסר להגנה באיחור. עם זאת, לא היה במחדל זה, שנגרם בשגגה, כדי להעלות או להוריד בעניין הגנת הנאשם. מכל מקום, מעבר לטרוניות בעניין זה לא הצביעה ההגנה על השלכה כלשהי שהייתה למסירת התיעוד האמור באיחור.

87. **המחדל הנטען השני - חיפוש הטלפון של הנאשם ושחזור המידע שהיה בו:** נושא זה יידון ביתר הרחבה במסגרת הדיון באישום השלישי. נקדים ונאמר, כי כפי שעוד יפורט בעניין זה, מסקנת הדברים מהראיות שהוגשו, לרבות מדבריהם של הנאשם ושל אשתו גלית, היא שלא הייתה למשטרה כל אפשרות לאתר את הטלפון הנייד שהנאשם השליך או העלים בדרך אחרת. כך בעיקר מהטעם שכלל לא ברור להיכן בדיוק הושלך הטלפון או איך בדיוק הועלם.

בדומה, אמירות ההגנה כי היה על המשטרה לשחזר את תוכנו של המידע שהיה בטלפון, נאמרו על יסוד השערה תיאורטית, שאף היא תידון במסגרת הדיון באישום השלישי, שלפיה למידע שהיה בטלפון של הנאשם היה גיבוי כלשהו, ממשי או וירטואלי ("ב"ענ"). לא רק שלא הוכח שמדובר באפשרות ממשית, בשונה מהשערות, אלא שהנאשם אפילו לא ידע מהו גיבוי "ב"ענ" וטען שלא היה כל גיבוי למכשיר הטלפון שלו. מכל מקום, אילו סבר הנאשם שאמנם ניתן היה לשחזר את המידע שהיה אצור בטלפון שלו וכי שחזרו עשוי היה לסייע בהגנתו, כי אז חזקה עליו שהיה עושה זאת. כך או אחרת, מדובר באפשרות תיאורטית ולכן העובדה שאפשרות תיאורטית זו לא נעשתה, אינה בגדר מחדל חקירה.

88. **המחדל הנטען השלישי - איתורה של הגב' חנה פרץ:** גם עניין זה עוד יפורט בהמשך הדברים, במסגרת הדיון בעניין "חבילת 400 גרם החשיש". בקשר לכך נערכה פגישה בין הנאשם לסער בירושלים, שבמהלכה טען הנאשם שנתן לסער סך \$10,000 במזומן, כדי שסער יעביר לאשה בשם חנה פרץ, הגרה בשכונת גילה בירושלים, והיא אמורה הייתה למסור זאת לאיזיק בארצות הברית. בפועל הוכח שהעברת סכום זה הייתה במועד אחר וישנן ראיות (שעוד יפורטו) על כך שסער אמנם העביר את הכסף לאישה שזה שמה. בנסיבות אלו, אפילו היה באיתורה של אותה אישה כדי להוסיף עובדות כלשהן, לא ברור איזו רלוונטיות יש, אם בכלל, לאיתורה. מכל מקום, מעבר לטענה כי אותה אישה לא

אותרה, לא הסבירה ההגנה כיצד היה באיתורה כדי להועיל לנאשם בהגנתו.

89. **המחדל הנטען הרביעי - ניסיון הסגרת איציק לארץ:** בא-כוח המאשימה הודיע כי לא יימסר מידע בעניין פעולות חקירה, ככל שנעשו, בעניין איציק (עמ' 581, שורות 12-14). מכל מקום, מעבר לטענת ההגנה כי איציק, שאין מחלוקת על כך שהוא הגורם הדומיננטי, לא נתפס, וכי לטענתה, תפיסת הנאשם היא בגדר "מציאת שעיר לעזאזל", לא ברור מה המחדל החקירתי הנטען.

90. בקיצור רב ניתן לסכם את טענות ההגנה בעניין מחדלי חקירה, בדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 5417/07 בונר נ' מדינת ישראל (30.5.2013) (כבוד השופט י' עמית, פסקה 17):

"בשנים האחרונות, ואומר את הדברים בזהירות, דומני כי מסתמנת מגמה של סטיה מהגרעין העיקרי של ההליך הפלילי אל הפריפריה של ההליך. במקום להתמקד בשאלה האם חומר הראיות עומד ברף של מעבר לספק סביר כנדרש בדין הפלילי (ה'יש' הראייתי), מושקעים עיקר המשאבים של הצדדים ושל בית המשפט בסוגיות נוסח מחדלי חקירה (ה'אין' הראייתי); הלכת יששכרוב; והגנה מן הצדק ... זאת, מבלי להזכיר את המספר הגובר והולך של הליכים לגילוי חומר חקירה נוסף ... שאף הם עוסקים ב'אין' הראייתי... מצאתי לנכון לרשום 'הערת אזהרה' זו, מחשש שמא לאחר מירוץ המשוכות המתואר לעיל, הצדדים ובית המשפט עלולים להימצא מותשים בבואם להתייחס לגרעין הקשה של ההליך, קרי, לחומר הראיות גופו, אשר בלהט הטענות המקדמיות והמאוחרות נותר מבוויש בקרן זוית".

משלא נמצאו מחדלי חקירה, או מכל מקום, לא מחדלי חקירה בעלי השלכה על שאלת אשמת הנאשם, נבקש - כלשון בית המשפט - לחזור אל "הגרעין הקשה של ההליך, קרי, לחומר הראיות גופו" ולאורו לעת הזו, נסכם את הראיות הכלליות שנדונו עד כה. לאחר מכן, נפנה לדיון הפרטני של העובדות.

ט. סיכום ביניים בעניין הראיות הכלליות שנדונו והערות בעניין הדיון הפרטני שידון

(1) סיכום ביניים בעניין הראיות הכלליות שנדונו

91. הראיות הכלליות שנדונו כוללות ראיות נסיבתיות רבות. בהצטרפן יחד יוצרות ראיות כלליות אלו מארג ראייתי, אשר לצד כל הראיות הפרטניות שידונו עתה, מצביע באופן מובהק על מעורבות הנאשם בייבוא הסמים ובעסקאות הסמים שידונו עתה. הנאשם מצדו אף לא הציע כל הסבר חלופי - סביר או שאינו סביר, הגיוני או שאינו הגיוני - למסקנה היחידה העולה והמתבקשת ממארג ראייתי זה, שעל-פיה הנאשם היה גורם פעיל במנגנון של ייבוא הסמים, באמצעות החבילות שאיציק שלח מארצות הברית ואף עסק בעצמו בסחר בסמים. כך גם במיוחד לנוכח העובדה, שלא רק שהנאשם לא הציע כל הסבר חלופי למסקנה העולה ממארג הראיות הכלליות שעליהן עמדנו, אלא שגרסאותיו היו סותרות, מתחלפות ומשתנות באופן שהצביע באופן מובהק על אי אמירת אמת.

92. אלו הן בתמצית כל אותן ראיות כלליות שעליהן עמדנו בהרחבה: (1) המידע הרב שהופק מהטלפון הנייד של סער שיפורט עתה, קושר במישרין את הנאשם אל ייבוא חבילות הסמים, אל עסקאות הסמים שעשה ואל כל העברות הכספיים אליו וממנו בקשר לאותם עסקי סמים. מידע זה גם תומך בעדותו של סער (שאף היא תובא עתה בפירוט), שולל את גרסת הנאשם בדבר היכרות שטחית עם סער, וסותר את גרסתו באשר למועד שבו פגש בסער לראשונה. זאת נוסף על הראיות שעליהן כבר עמדנו, שעניינן מועד הכללת הנאשם כ"איש קשר" בטלפון של סער והמועדים שבהם סער איתר את כתובתו של הנאשם באמצעות יישומון הניווט (2; waze) הנאשם העלים במכוון את הטלפון הנייד שלו ואת המידע האצור בו. זאת כאמור (כפי שיפורט במסגרת הדיון באישום השלישי), מיד לאחר שנודע לו על החיפוש שערכה המשטרה בביתו וביודעו מה המידע האצור בו. לנוכח המידע שהופק מהטלפון של סער ומאחר שישנן ראיות לכך שחבילות נשלחו גם לכתובות אחרות, חזקה על הנאשם שידע היטב כי המידע בטלפון שלו ישפוך אור על כל פעילותו בנושא יבוא הסמים והסחר בו; (3) העדות של סער (שעוד תפורט), מצביעה על חלקו של הנאשם בייבוא חבילות הסמים ובעסקאות הסמים. גרסתו של סער, הנתמכת במידע שנמצא במכשיר הטלפון שלו ובעיקר בהתכתבויות ובראיות נוספות, נמצאה אמינה וקוהרנטית; (4) הראיות שפורטו, מצביעות על קשר הדוק בין הנאשם לבין אחיו איציק, שולח הסמים, וזאת בניגוד לניסיון המאוחר של הנאשם להתכחש לקשר זה, בעודו משנה את גרסאותיו בעניין זה, כמו כמעט בכל נושא שלגביו נשאל; (5) ראיות רבות מצביעות על קשר הדוק בין הנאשם לבין סער, בכל הנוגע לענייני הסמים ובכלל, המתבטא בין השאר, בהודעות הוואטסאפ הרבות שהוחלפו בין השניים, רובן ביוזמת הנאשם. זאת בניגוד לניסיון הנאשם להציג קשר שטחי ורופף, בעודו משנה את גרסאותיו בעניין זה, כמו בכל עניין שעליו נשאל; (6) משלוח החבילות מאיציק אל הנאשם, פועל לחובת הנאשם. כך בהיעדר הסבר הגיוני לעצם משלוח החבילות, לתכולתן, למשלוחן אל כתובות שאינן כתובות של הנאשם ובכלל זה כתובות מרוחקות מכתובתו, לעובדה שנאסר על סער - הבלדר - לפתוח את החבילות ולדעת מה הן מכילות (כפי שעוד יפורט). כל זאת לנוכח גרסאותיו השונות, המשוונות והמשתנות של הנאשם גם בעניין מהותי זה, ובהיעדר הסברים לכל ההתנהלות קשורה במשלוח החבילות; (7) מנגנון העברות הכספיים התמוה דרך הנאשם, בהיעדר כל הסבר הגיוני למנגנון זה ולנוכח גרסאותיו המשתנות, המתחלפות והסותרות של הנאשם ולנוכח הראיות המצביעות כי הנאשם היה מודע היטב למטרת הכספיים ולמטרת העברתם; (8) הראיות בעניין ההיבט הכלכלי, הכוללות ראיות בעניין מקורות ההכנסה הרשמיים הדלים של הנאשם ואשתו ולעומת זאת, הוצאותיו של הנאשם, המצביעות על מקורות הכנסה נוספים, שלגביהם לא ניתן כל הסבר סביר או הגיוני.

לכל הראיות הכלליות האמורות מצטרפות, כפי שכבר נאמר, גרסאותיו המשתנות והמתחלפות של הנאשם, שקריו ובעיקר היעדרם של הסברים הגיוניים, לגרסאותיו התמוהות, לשינויים שחלו בהן ולניסיונותיו המביכים לתת הסברים מופרכים, באותם מקרים בודדים שבהם ניסה את כוחו במתן הסברים. כל זאת כפי שכבר פורט במסגרת הראיות הכלליות וכפי שעוד יפורט.

93. כפי שנראה עתה, במסגרת הדיון הפרטני, כל הראיות האמורות, אשר כונו 'הראיות הכלליות', מצטרפות לראיות הפרטניות ומצביעות על אשמת הנאשם. במסגרת הדיון הפרטני שיובא עתה, לא נחזור על כל אותן ראיות כלליות, אך כפי שעוד יובהר, יש לראות בהן משום ראיות המצטרפות אל הראיות הפרטניות התומכות בכל אחת מהעבירות שהוכחו ושיידונו עתה.

(2) הערות בעניין הדיון הפרטני בכל אחת מחבילות הסמים ובכל אחת מעסקאות הסמים

94. על רקע הראיות הכלליות שנדונו, נפנה לבחון את הראיות הפרטניות. הדיון בחלק זה של הראיות הפרטניות יכלול פירוט פרטני של הראיות בעניין כל אחת מחבילות הסמים שהנאשם היה מעורב בייבואן לארץ ובעניין כל אחת מעסקאות הסמים שבהן היה מעורב.

הדיון בחלק הפרטני מבוסס בעיקרו על הודעות הוואטסאפ (הכתובות והקוליות) שהוחלפו בין סער לנאשם ובין סער לאיציק. מאחר שכאמור לעיל, הנאשם העלים את הטלפון שלו ומאחר שהטלפון של איציק לא יכול היה להיתפס (איציק, הגר בארצות הברית, לא נחקר), חסרה הצלע השלישי של המשולש, הכוללת את תוכן ההתקשרויות בין הנאשם לבין איציק. בדומה, המידע הקיים נוגע ברובו לייבוא חבילות סמים באמצעות סער ולעסקאות סמים שנעשו עמו (כך הגם שישנו גם מידע מועט על ייבוא שנעשה אל כתובות אחרות, שאינן כתובותו של סער). עם זאת, כפי שניתן יהיה לראות מהדיון שיובא עתה, ההתכתבויות שהוגשו (שסער היה צד להן), שופכות אור על האירועים הקשורים בייבוא חבילות הסמים שפורטו בכתב האישום ובעסקאות הסמים שהתגלו מן הראיות.

לאחר פירוט ההתכתבויות הרלוונטיות לכל אחד מהאירועים, תובא גרסתו של סער בעדותו, אשר כפי שניתן יהיה להיווכח, מתיישבת עם תוכן ההתכתבויות וכן תפורט גרסת הנאשם, ככל שניתנה, לכל אחת מההתכתבויות. גם בעניין זה, כמו גם בדיון בראיות הכלליות, ניתן להיווכח שהנאשם נמנע ממתן הסברים או נתן הסברים תמוהים, סותרים, נטולי הגיון ושקריים, אשר בהצטרף לשאר הראיות, מצביעים באופן חד משמעי על אשמתו.

95. הדיון בכל אחת מהחבילות ובכל אחת מהעסקאות יהיה על-פי סדר כרונולוגי של האירועים. לאחר הדיון בכל חבילה או עסקה, יובא סיכום ביניים לגבי כל אחת מהן ובסופו של חלק זה, יובא סיכום כללי. כאמור בפתח הדברים, החבילות והעסקאות שיידונו כוללות גם חבילות סמים שיובאו ועסקאות סמים שהוזכרו בכתב האישום, מבלי שהנאשם הואשם בעבירה לגביהן. חשיבות הדיון בראיות בעניין חבילות אלו נובעת בעיקר מכך שיש באותן ראיות כדי להוכיח גם את העובדות הנוגעות לחבילות הסמים שהנאשם הואשם בייבואם לארץ. בנוסף לכך, יידונו להלן גם עסקאות סמים שלא הוזכרו בכתב האישום (שלגביהן התבקשה הרשעת הנאשם מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי).

לאחר הדיון הפרטני, יובא סיכום תמציתי של כל הראיות ופירוט המסקנה שלפיה נמצא כי יש בראיות שהובאו, גם אם הן בראיות נסיבתיות, כדי להרשיע את הנאשם בעבירות שבהן הואשם ובעבירות שהרשעתו התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

רק לאחר הדיון בראיות, תידון השאלה אם בנסיבות העניין יש להרשיע את הנאשם מכוח סעיף 184, גם בעבירות שלא נכללו בכתב האישום ועל-פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום.

י. דיון בכל אחת מחבילות הסמים ובכל אחת מעסקאות הסמים ובכלל זה דיון בעבירות הנוספות שלגביהן התבקשה הרשעת הנאשם

(1) עסקת האייסוליטור בקיץ 2016 (גרם קנאביס) [לא נכלל בכתב האישום]

96. **כללי ופירוט העבירה:** העסקה שתואר בחלק זה (תכונה להלן - **עסקת האייסוליטור**), לא נכללה בכתב האישום. הרשעת הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן בשל עסקה זו, התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. שאלת ההרשעה מכוח הוראה זו תידון בנפרד, לעת הזו יידונו רק העובדות והראיות.

97. **תמצית העובדות:** בקיץ 2016 קנה סער מהנאשם אייסוליטור (לפי הסברו, הכוונה לאבקנים של קנאביס, שאינם בגוש מוצק אלא חומר מתפורר) במשקל 160 גרם, ושילם תמורתו לנאשם במזומן.

98. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לעסקת האייסוליטור:** בהודעות קוליות בין איציק לסער מיום 10.7.2017, שאל סער את איציק " ... רציתי לשאול אותך משהו, אתה זוכר אז את ה... כמו אייסוליטור ששלחת לי?" ואיציק השיב, "אמר לי אלון. חחח אתה רוצה מהקשה? מה לא טוב זה? חחח זה ממש חבלז, רך טוב ...". סער השיב, "לא לא לא לא, אתה מבין. זה לא בקטע שזה לא טוב. זה מעולה מה שיש עכשיו, אני אוהב את זה יותר. אבל, מבחינת תקופה של אה ... של ההתאקלמות שמה, אני צריך משהו שהוא יותר אה ... אאוט אוף דה אורדינרי. והוא המתפורר, האייסוליטור הירוק ההוא, אתה זוכר, שלקחתי מאלון את ה-160 האחרונים כי הוא לא אהב להתעסק עם זה. אז החבר'ה שלי והאנשים שלי ממש ממש אהבו את זה, ושואלים אותי עד היום על זה. אז חשבתי לעשות איזה מכה אחת של הדבר הזה ובגלל זה שאתה יודע היה לו מחיר יותר טוב, זה יעזור לי מאד עם המעבר". על כך השיב איציק, "כן כפרה. אני אבדוק ואסדר".

99. **עדותו של סער:** סער הסביר באריכות, שדובר בסוג מיוחד של קנאביס, שהוא בגוש שגודלו כתפוז והוא עשוי מחומר מתפורר. לדבריו, בקיץ 2016 הוא רכש סם מסוג זה במשקל 160 גרם מהנאשם ושילם לו את התמורה במזומן, אך לא זכר כמה שילם. סער העיד, כי כפי שאמר לאיציק בשיחה האמורה, חבריו מאד אהבו את הסם מהסוג הזה ומידי פעם שאלו אותו אם יוכל להשיג עוד סם כזה. עוד הסביר, שמדובר בכמות המספיקה למכירת חמש מנות ושהוא נהג למכור את הסם במחיר מעט גבוה מזה ששילם לנאשם בתמורה לסם. בחקירתו הנגדית חזר סער על הדברים ואישר שקיבל את הסם הזה ישירות מהנאשם (עמ' 47, שורה 15 - עמ' 50 שורה 15; בחקירה הנגדית - עמ' 106, שורות 13-4).

100. **גרסת הנאשם:** הנאשם נשאל על עסקת האייסוליטור ועל גרסתו של סער, אך הכחיש כל קשר לכך. הנאשם אף ניסה לטעון שסער אמר שהנאשם לא היה קשור לכך (עמ' 418, שורה 9 - עמ' 419, שורה 21). אולם, לא רק שגרסה זו של הנאשם עומדת בניגוד לאמור בהודעות שתוכנן הובא לעיל, אלא שכאמור, על-פי עדותו של סער, הוא רכש את הסמים האמורים ישירות מהנאשם ושילם לו תמורתם במזומן.

101. **סיכום 'עסקת האייסוליטור':** הראיות המוכיחות עסקה זו הן עדותו האמורה של סער, ההתקשרות בינו לבין איציק מיום 10.7.2017, הראיות הכלליות המוכיחות את מעורבות הנאשם בעסקי הסמים והיעדר הסבר מצד הנאשם לכל אותן ראיות. באמצעות ראיות אלו הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, שבמהלך קיץ 2016 מכר הנאשם לסער סם

מסוכן מסוג קנאביס במשקל 160 גרם, וקיבל את תמורתו מסער בכסף מזומן. בכך עבר הנאשם עבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים (כאמור), שאלת הרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, תידון בהמשך בנפרד).

(2) חבילת 100 גרם החשיש [מתואר באישום הראשון]

102. **כללי:** יבוא חבילת 100 גרם החשיש (להלן בחלק זה גם - **החבילה**) מתואר באישום הראשון (בפסקה 1). הנאשם לא הואשם בייבוא ואף לא התבקשה הרשעתו בקשר לייבוא חבילה זו.

103. **תמצית העובדות:** החבילה נשלחה בחודש דצמבר 2016 מאיזיק שהיה בארצות הברית, אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים. את החבילה אסף סער בחודש ינואר 2017. החשיש במשקל 100 גרם שנשלח אל סער, הוטמן בתוך צנצנת 'נוטלה' שהייתה בחבילה. פרטי העסקה סוכמו במהלך ביקורו של איזיק בישראל בחודש אוקטובר 2016. את התמורה עבור החשיש, בסך 7,000 ₪, שילם סער לנאשם במזומן ביום 17.2.2017.

104. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לחבילה:** תחילה נזכיר שאין הודעות מהמועדים הרלוונטיים לקבלת החבילה, מאחר שההתכתבות הראשונה שנשמרה היא מיום 17.2.2017 (כזכור, סער העיד, שבהתאם להנחייתו של איזיק, הוא מחק את ההודעות שקדמו למועד זה (עמ' 12, שורות 7-10; התכתבות מיום 2.3.2017, שבה איזיק שב והנחה את סער כיצד למחוק הודעות וסער התחייב לעשות זאת).

ההתכתבויות הרלוונטיות הן אפוא, מיום 17.2.2017, שחל ביום שישי, בשעה 21:33, שבה סער הודיע לנאשם, שהוא עומד להגיע אליו והסביר זאת באומרו, "הבנתי שיש חבר שחוזר בשני", ושאל את הנאשם אם הוא בבית. הנאשם התלונן על השעה המאוחרת ("זה מאוחר"), אך סער הסביר שלמחרת הוא עובד ואין לו זמן אחר להגיע עד הנאשם. הנאשם שוב התלונן בפני סער שזה לא בסדר שהוא מגיע ללא הודעה מוקדמת ("זה לא בסדר שאתה מתקיל"). בתשובה הסביר סער, "אתה צודק. אבל אני עושה בגלל שאיזיק ביקש. אני רק מוריד והולך. אני לא אפריע". לאחר ההסבר שהביקור הלא מתוכנן הוא לבקשת איזיק, השיב הנאשם לסער, "תגיע". כעבור כשעתיים, בשעה 23:38, סער כתב לנאשם, "אני פה ... אני בדלת".

105. **עדותו של סער:** סער העיד שאיזיק אמר לו שאחד מחבריו חוזר לארצות הברית ולכן על סער לנסוע אל הנאשם ולתת לו סך כ-7,000-8,000 ₪. סער הסביר שדובר בתשלום תמורת החבילה שבה היה 100 גרם חשיש שהזמין מאיזיק בחודש דצמבר 2016, כשאיזיק היה בארץ (אין מחלוקת על כך שאיזיק היה בארץ בחודש אוקטובר 2016. נראה שסער טעה בחודש מכיוון שעל-פי עדותו, החבילה הגיעה אליו בחודש דצמבר 2016), ואת החבילה קיבל כחודש לפני הפגישה האמורה (באמצע חודש ינואר 2017). סער הסביר שסיכם עם איזיק שיזמין ממנו חשיש מהסוג שהכיר בקליפורניה וכשאיזיק חזר לארצות הברית, הוא שלח לנאשם כ-100 גרם חשיש שהוטמן בצנצנת 'נוטלה'. על-פי הנחייתו של איזיק, כאמור בהתכתבות, סער נתן את התמורה לנאשם בביתו, ביום 17.2.2017 (עמ' 14 שורה 4 - עמ' 15, שורה 1; עמ' 68 שורות 16-24; עמ' 69, שורות 21-30).

עמוד 50

106. **גרסת הנאשם ודין בעניין הראיות:** מההתכתבות עולה שהנאשם הבין היטב לשם מה סער מגיע אליו באותו יום שישי בשעת ערב מאוחרת. גם עולה בבירור שסער הגיע מירושלים באופן מיוחד אל ביתו של הנאשם בקריות, ללא תיאום קודם וכי אין מדובר בפגישה אגב נסיעה אחרת של סער לצפון הארץ. כמו כן, הגם שכל מה שנאמר בהתכתבות בקשר למהות הפגישה היה שסער עומד להגיע במיוחד לבקשת איציק בגלל אותו "חבר שחוזר בשני", ניכר שהנאשם הבין היטב במה מדובר ולכן אישר לו, "תגיע".

בחקירתו במשטרה מסר הנאשם מספר גרסאות בעניין הפגישה האמורה עם סער. בחקירתו השנייה אמר שאינו זוכר כמה כסף סער נתן לו בפגישה זו. עם זאת, אישר שאמנם "היה איזה בחור רוסי בקריות שנפגשתי אתו לא רחוק מהבית שלי ומסרתי לו את הכסף. אני לא זוכר כמה". כן הוסיף, שאמר לאיציק שהעביר אליו את הכסף (ת/3, שורות 159-168). בחקירתו השלישית, כבר הייתה לנאשם גרסה חדשה לגבי הפגישה האמורה עם סער. תחילה אמר, שסער לא נתן לו דבר באותה פגישה. לאחר שנשאל לשם מה סער הגיע אליו, הוסיף, "אני לא זוכר, הוא הביא לי נעליים והביא לי מכנסיים הביא לי חולצות הוא היה עובר זורק וממשיך לחברים שלו". החוקר הקשה, שסער לא אמר שהוא בדרך לחברים, אלא אמר שהוא בא במיוחד לבקשת איציק ושלא יהיה לו זמן אחר להגיע. על כך השיב הנאשם שאינו יודע במה מדובר (ת/4, שורות 77-88).

בעדותו בבית המשפט הכחיש הנאשם את הפגישה המתוארת והכחיש שסער נתן לו אי פעם כסף, בפגישה זו או בכלל (עמ' 373, שורות 12, 21). כך גם הכחיש את מה שסיפר במשטרה בעניין "הבחור הרוסי" שבאמצעותו העביר את הכסף (עמ' 374, שורות 11-13). לדבריו, סער הגיע אליו ביום שישי בערב סמוך לחצות כדי להביא בגדים ונעליים (עמ' 373, שורות 14-19). דומה כי אין צריך לומר שסער לא היה מתאמץ לנסוע במיוחד בשעת ערב מאוחרת, ללא תיאום מראש, רק כדי להביא פרטי לבוש חסרי חשיבות מיוחדת.

107. **סיכום 'חבילת 100 גרם חשיש':** ההתכתבות המתוארת בין סער לנאשם מיום 17.2.2017, הנתמכת בעדותו של סער, מצביעה באופן חד משמעי על מעורבותו של הנאשם בייבוא חבילת 100 גרם החשיש, בכך שהוא זה שקיבל את התמורה בסך 7,000 ₪ עבור החשיש ופעל להעברתה אל איציק. ראיות אלו אף נתמכות בגרסתו החלקית של הנאשם (בדבר העברת כסף לאותו "בחור רוסי"), ובהיעדר הסבר הגיוני מצדו לביקורו של סער במועד שבו ביקר. לראיות אלו מצטרפות כל הראיות הכלליות, ובכללן הראיות בעניין העברת החבילות, העברת הכספים ומודעות הנאשם למטרת העברת הכספים.

המסקנה העולה מכל הראיות האמורות היא, שהוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, שהנאשם היה מעורב בייבוא חבילת 100 גרם החשיש ובכך הוא עבר עבירה של ייבוא סמים עם אחרים, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים. למרות זאת, עבירה זו לא נכללה בכתב האישום ואף לא התבקשה הרשעת הנאשם בעבירה זו מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

(3) **עסקת ה"טולה" (רכישת 10 גרם חשיש) [לא נכלל בכתב האישום]**

108. **כללי ופירוט העבירה:** העסקה שתתואר בחלק זה (תכונה להלן - **עסקת ה"טולה"**), לא נכללה בכתב האישום. הרשעת הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן בשל עסקה זו, התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. שאלת ההרשעה מכוח הוראה זו תידון בנפרד, לעת הזו יידונו רק העובדות והראיות.

109. **תמצית העובדות:** ביום 2.3.2017 סיכמו סער והנאשם, שסער יגיע אל הנאשם בשעות הערב של יום 3.3.2017, שחל ביום שישי, כדי לרכוש "טולה" (חשיש במשקל 10 גרם. זאת לאחר שנגמר לסער החשיש שקיבל בחבילת 100 גרם החשיש.

110. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות:** הודעות הוואטסאפ בעניין עסקת ה"טולה" היו בין סער לנאשם ביום 2.3.2017 ובין סער לאיציק ביום 3.3.2017.

בהתכתבות שבין סער לנאשם מיום 2.3.2017 תיאמו השניים שסער יגיע לביתו של הנאשם ביום 3.3.2017, יום שישי בערב. סער כתב, "אני בא לבקר אותך בשישי בערב. הפעם לא מאוחר". לאחר מכן היו הוחלפו בין השניים הודעות בעניין השעה שבה סער יגיע. סער גם שאל את הנאשם "תגיד נשאר לך?" והנאשם השיב "כן, 100". סער שאל את הנאשם "בכללי זה מה שנשאר?" והנאשם השיב לו "למה דיבורים?". על כך ענה סער, "אני צריך נגמר לי" ולאחר מכן נמשכה ההתכתבות בעניין תיאום השעה שבה סער יגיע לביתו של הנאשם.

ההתכתבות בין סער לאיציק בהקשר הנדון, כוללת את ההתכתבות מיום 2.3.2017, שכבר הוזכרה ושכללה את הדרכת איציק את סער באשר לאופן מחיקת הודעות וואטסאפ. כפי שכבר נאמר, הדרכה זו אושרה בעדותו של סער (עמ' 12, שורות 7-10) ואף מסבירה חסרים בהתכתבויות, שמתבקש היה שיהיו. התכתבות נוספת בין סער לאיציק הייתה ביום 3.3.2017, מועד נסיעתו המתוכננת של סער לביתו של הנאשם, שבה איציק שאל את סער, "איפה אתה, אצל אלון?" [הנאשם] וסער השיב "בדרך". שאלה זו של איציק, אף תומכת בדברים שכבר נאמרו לעיל (בין השאר, במסגרת הדיון בראיות הכלליות), שאיציק היה מעודכן בעניין נסיעותיו של סער אל הנאשם, כפי שעודכן בעניין נסיעתו האמורה.

111. **עדויות של סער:** סער העיד שביום 2.3.2017 עמד לסיים את החשיש שהיה לו בבית ולכן חשב להיעזר בנאשם, בכך שיקנה ממנו "טולה" (כאמור, הכוונה לחשיש במשקל עשרה גרם). הוא תיאם עם הנאשם שיגיע אליו ביום 3.3.2017 כדי לרכוש סמים, כפי שעולה מההתכתבות. אך לפי עדותו, לאחר שהגיע אל הנאשם, התחרט ולא קנה ממנו סמים (עמ' 19, שורות 5-14). בחקירתו הנגדית, סער כלל לא נשאל על כך.

112. **גרסת הנאשם ודיון בעניין הראיות:** ההתכתבות האמורה הוצגה לנאשם (עמ' 312), אך הוא טען שאינו יודע באיזה הקשר נאמרו הדברים (שם, שורות 17-21; עמ' 376, שורה 10 - עמ' 377, שורה 8).

113. **סיכום 'עסקת הטולה':** הראיות המוכיחות עסקה זו הן הודעות הוואטסאפ בין הנאשם לבין סער מיום 2.3.2017, כשאליהן מצטרפת ההתכתבות בין סער לבין איציק מיום 3.3.2017 וכן עדותו של סער שבעניינה לא נחקר

חקירה נגדית. כמו כן, לראיות אלו מצטרפות הראיות הכלליות המוכיחות את מעורבות הנאשם בעסקי הסמים, בעוד לנאשם לא היה כל הסבר לדברים הברורים העולים מהתכתבויות ובכלל זה הדברים שהוא עצמו כתב וכאמור, אף לא היה לו הסבר לראיות הכלליות.

בכל אלו הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, שבמועדי ההתכתבויות האמורים, סוכמה בין השניים עסקה שלפיה הנאשם ימכור לסער חשיש במשקל 10 גרם (הטולה). עסקה זו לא יצאה בסופו של דבר אל הפועל, מאחר שסער התחרט. בכך עבר הנאשם עבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים בצירוף סעיף 25 בחוק העונשין (כאמור, שאלת ההרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, תידון בהמשך בנפרד).

(4) חבילת 400 גרם החשיש [האישום הראשון]

כללי, העובדות ופירוט הראיות

114. כללי ופירוט העבירה: ייבוא חבילת 400 גרם החשיש (להלן בחלק זה גם - החבילה) מתואר באישום הראשון. הנאשם הואשם בייבוא הסמים שהיה בחבילה זו לישראל עם אחרים.

115. תמצית העובדות: ביום 23.3.2017, עוד בטרם התקבלה החבילה, נתן הנאשם לסער דגימה של החשיש שהוזמן בחבילה. ביום 27.4.2017 שילם סער לנאשם סך 1,300 ₪ בתמורה לדגימה.

החבילה נשלחה בין יום 30.3.2017 ליום 3.4.2017 מאיזיק שהיה בארצות הברית, אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים. סער אסף את החבילה מהדואר ביום 24.4.2017. בחבילה היו שקיות סגורות שנועדו לנאשם, שתוכן אינו ידוע ושאותן העביר סער לנאשם, כפי שהן, ביום 27.4.2017. בחבילה היה גם חשיש במשקל 400 גרם שהוטמן בצנצנת 'נוטלה', שאותו קיבל סער.

על-פי המוסכם בין סער לאיזיק, סער התחייב לשלם לנאשם סך 45,000 ₪ עבור החשיש במשקל 400 גרם והוא אכן שילם זאת לנאשם במספר תשלומים. את התשלום ראשון, בסך 12,000 ₪, נתן סער לנאשם במזומן ביום 27.4.2017. את התשלום השני, בסך כ-3,000 ₪, שילם סער לנאשם במזומן ביום 4.7.2017. את יתרת החוב (30,000 ₪), אמור היה סער לשלם לנאשם סמוך ליום 26.8.2017. סער הודיע לאיזיק שבינתיים השיג רק 28,000 ₪ וסיכם עמו שיעביר את הכסף לנאשם, אך סער נעצר ביום 28.8.2017 כשברשותו סכום זה ובטרם הספיק להעבירו לנאשם.

116. מחיר החשיש ותשלום התמורה: ההסכמה כי מחירו של החשיש במשקל 400 הוא בסך 45,000 ₪, העובדה שהתמורה עבורו שולמה בחלקה ובשלושה תשלומים כמפורט לעיל, עולה הן מהודעות הוואטסאפ שיפורטו עתה בעניין החבילה הנדונה (חבילת 400 גרם החשיש), הן מהתכתבויות וראיות נוספות בעניין "החבילה המשותפת", שיידונו בהמשך הדברים (התכתבויות מיום 29.6.2017; עדותו של סער, עמ' 44-45).

117. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לחבילה, עדותו של סער וגרסת הנאשם בעניינן:** ההתכתבויות בכל הקשור בחבילה הנדונה (חבילת 400 גרם החשיש), היו רבות ונמשכו בין יום 19.3.2017 ליום 28.4.2017 לערך. התכתבויות נוספות בקשר לחבילה זו היו ביום 20.8.2017 וביום 26.8.2017, ועסקו בעיקר ביתרת התמורה שטרם שולמה. להלן יובאו עיקרי ההתכתבויות, עדותו של סער בעניינן וכן גרסת הנאשם לגביהן.

118. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 19.3.2017:** סער הודיע לאיציק שהוא "צריך לעלות לאלון השבוע" ועל כך השיב איציק, "... מתי נראה לך תסגור פינה, כי את האמת יש לי חבר בארץ שאני בונה עליו ולהביא לי מזומן משם...". סער השיב בהודעה קולית, "זריז. זריז. כבר סיימתי עם זה. אני פשוט מחכה שיהיה לי ברייק מהעבודה ואני עולה להביא לו. ותעשה לי משלוח בבקשה, אני בלחץ". לאחר חילופי דברים נוספים, איציק שאל את סער, "אכפת לך אם אשלח אליך? אותה כתובת?" וסער אישר לו לשלוח לאותה כתובת בבית הוריו. איציק אישר, "סבבה. אני השבוע יוציא. יש משהו בן זונה הגיע" (הכוונה לאיכותי). סער הגיב "איך בא ליי" ושאל את איציק (בהודעה קולית), "... יש מצב לאיזה גרם דאב, או איזה משהו כזה, ככה בשביל הניסיון שלי?". איציק השיב, "מבטיח להשתדל. אני אלך לבית מרקחת" וסער הגיב, "הלוואי עליי בית מרקחת כזה, חחח תודה רבה אח".

עדותו של סער: סער לא זכר מדוע הודיע לאיציק שהוא צריך לעלות (לנסוע לצפון) לנאשם, אך הסביר שבדברים "תסגור פינה" (ביטוי שכפי שעוד נראה, חוזר בהתכתבויות), הכוונה למתן כסף שסער היה חייב לאיציק עבור סמים ושהיה עליו להעביר לנאשם. עוד הסביר, שהמשלוח שעליו דובר בשיחה זו הוא משלוח החשיש במשקל 400 גרם, שסער חיכה לו. "דאב" לפי הסברו של סער, זה מיצוי של צמח הקנאביס, שלדבריו, בקליפורניה ניתן לרכישה בבית מרקחת (עמ' 19, שורה 15 - עמ' 20, שורה 20).

כאמור, סער לא זכר מדוע אמר לאיציק שעליו לנסוע אל הנאשם, אך בפועל, כפי שעולה מההתכתבויות הבאות, סער לא נסע, מכיוון שבסופו של דבר הוא פגש את הנאשם בירושלים ביום 23.3.2017 (עובדה שאינה שנויה במחלוקת ואושרה גם בעדותו של הנאשם). בכל מקרה, מדובר בשיחה שבמהלכה סער הזמין מאיציק את החבילה וכפי שעוד יובהר, במקביל הועבר תשלום עבורה לנאשם. כן סוכם בשיחה זו, שהחבילה תישלח אל בית הוריו של סער, "אותה כתובת" שאליה נשלחה החבילה הקודמת, חבילת 100 גרם החשיש. כמו כן ובדומה להעברת הכסף הקודמת, גם הפעם מוזכר "חבר בארץ" שבאמצעותו ובאמצעות הנאשם, כפי שנעשה בעניין החבילה הקודמת, יועבר כסף "מזומן" אל איציק, הנמצא בארצות הברית.

גרסת הנאשם: גם בעניין ההתכתבות האמורה, גרסת הנאשם הייתה "אין לי מושג על מה מדובר" (עמ' 377, שורה 23 - עמ' 378, שורה 12).

119. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 22.3.2017 ומיום 23.3.2017:** ביום 22.3.2017 בשעה 21:49 איציק הודיע לסער, "ביזזז, הבאתי שמן בשבילך", וסער השיב, "וואי, תודה, איזה כיף ... יום שישי אני אעלה לאלון לסגור פינה. זה עדיין בטווח זמן טוב עם החבר שחוזר?". על כך השיב איציק, "... דיברתי עם אלון עכשיו, הוא מחר עולה לירושלים, אז דבר איתו תחסוך נסיעה. הוא ער עכשיו". סער השיב (בהודעה קולית), "אתה גדול שאתה אומר את זה, כמה חסכת לי, אתה לא מבין בכלל". איציק השיב לסער, "אז דבר אתו אחי. אני יודע שזה מעצבן לנסוע לצפון, עד שאתה משיג

רכב זמן". סער מיד הגיב, "אני מתקשר עכשיו".

התכתבות בין סער לנאשם: כשעתיים אחר כך, בשעה 23:54, סער כתב לנאשם, בין השאר, "אח, שכחתי לשאול יש לך אולי לעזור לי עד שתגיע היונה?".

למחרת, 23.3.2017, סער והנאשם נפגשו בירושלים. בהתכתבות משעות אחר הצהריים (בשעה 17:38) איציק שאל את סער "נפגשתם?" וסער ענה, "כן, אני איתו עכשיו. בא לבקר בעבודה". על כך השיב איציק, "... אלון בלבל אותי לגמרי חחחח. טוב נדבר אחר כך".

עדותו של סער: סער מסביר שהשמן המדובר, הוא בקבוק שמן קנאביס, שלא הגיע אליו בפועל (עמ' 20, שורות 26-27). האמירה שיעלה לאלון כדי "לסגור פינה" (כאמור, ביטוי החוזר על עצמו לעניין העברת כסף), עם "החבר שחוזר", הייתה בקשר לחוב כספי לאיציק ולכן היה צריך לנסוע לנאשם ולתת לו את הכסף, כדי שיעביר לאיציק (שם, שורות 28-30). בתגובה לכך איציק אמר לסער שלמחרת הנאשם יהיה בירושלים, כך שסער יוכל לחסוך לעצמו נסיעה לצפון הארץ אל הנאשם (כמפורט בהתכתבות). אף בהיעדר תיעוד, יש להניח שסער והנאשם אמנם תיאמו להיפגש למחרת בירושלים. שכן, אין מחלוקת על כך שלמחרת, ביום 23.3.2017, סער אמנם פגש את הנאשם ואת גלית בירושלים.

בעניין שאלת סער את הנאשם, אם הוא יכול "לעזור" לו "עד שתגיע היונה", הסביר סער, ששאל את הנאשם אם יש לו חשיש שיוכל לתת לו עד הגעת חבילת 400 גרם החשיש, שזו "היונה", שהזמין מאיציק. לפי הסברו, החשיש שהיה לו כבר נגמר והוא רצה בינתיים עוד חשיש, עוד "טולה" (10 גרם חשיש, לפי הסברו - עמ' 19, שורות 10-11), שתהיה לו עד הגעת החבילה, תוך התחייבות להחזיר לנאשם לאחר שהחבילה תגיע (עמ' 17, שורה 10 - עמ' 19, שורה 14) (במהלך הצגת השאלות לסער, אמר בא-כוח המאשימה שמדובר בהתכתבות מיום 18.3.2017, אולם לפי תוכן ההתכתבות ולפי הסבריו (עמ' 33 בסיכומים מטעם המאשימה), ברור שהכוונה להתכתבות מיום 22.3.2017).

עדוּתו של סער בעניין ההתכתבות עם איציק מיום 23.3.2017 ובעניין הפגישה עם הנאשם בירושלים, הייתה, כי הנאשם הגיע אל המסעדה שבה עבד בירושלים, סער נתן לנאשם סך 1,300 ₪ וקיבל מהנאשם חשיש במשקל 10 גרם. לפי הסברו בעדותו, דובר ב"דוגמית" של החשיש מהסוג שביקש מאיציק ושהתקבל מאוחר יותר, בחבילת 400 גרם החשיש. איציק הפנה את סער אל הנאשם כדי לקבל ממנו "משהו מהחדש שאמור להגיע אליי". סער הסביר, שהתשלום עבור הדוגמית ניתן לנאשם במועד אחר וכי הסכום ששילם היה בשל חוב שנבע מעסקת סמים קודמת. כן הוסיף, שהתיאום עם איציק לקבלת החשיש נעשה בשיחת סקייפ (חקירתו הראשית של סער - עמ' 22, שורה 12 - עמ' 24, שורה 9; חקירה נגדית - עמ' 94, שורות 1-11; חקירה חוזרת - עמ' 108, שורות 4-24; המשך חקירה נגדית (ברשות בית המשפט) לאחר החקירה החוזרת - עמ' 113, שורה 29 - עמ' 114, שורה 16).

גרסת הנאשם: בחקירתו הרביעית במשטרה ובעדותו בבית המשפט, אישר הנאשם את פגישתו עם סער בירושלים. הוא תיאר פגישה קצרה, שנמשכה דקות ספורות, בחנות המבורגר ליד השוק, שבה עבד סער, אך הכחיש בתוקף שבאותה

פגישה נתן דבר מה לסער או קיבל ממנו משהו. הנאשם גם לא הזכיר מעורבות כלשהי של איציק בקשר לאותה נסיעה לירושלים (ת/5, שורות 45-49; עמ' 378, שורות 20-22).

כשם שבמהלך החקירה במשטרה חל שינוי בסיפורו של הנאשם בעניין נסיעתו לירושלים, כך היה גם במהלך עדותו בבית המשפט, עת שינה את גרסתו תוך דקות בודדות, לאחר שעומת עם דבריו בעימות שנערך במשטרה בינו לבין סער (עמ' 381, שורות 21-22). בעימות סיפר הנאשם, שלבקשת איציק לקח מביתה של אמו אנה \$10,000 במזומן ושנתן את זה לסער בירושלים, כדי שהוא יעביר לאשה כלשהי הגרה בשכונת גילה בירושלים. לדבריו בעימות, העברת הכסף הייתה באמצעות סער מכיוון שלא הכיר את ירושלים ולא יכול היה להגיע אל אותה אישה בעצמו. כשנשאל מדוע לא השתמש ביישומון הניווט Waze, לא היה לו כל הסבר (תכתוב העימות - ת/57, עמ' 5, שורה 31 - עמ' 7, שורה 1).

על כך חזר הנאשם גם במהלך עדותו לאחר שעומת עם דבריו בעימות. הוא חזר על כך שלבקשת איציק, הביא עמו את הכסף בסך \$10,000 לירושלים והעביר אותו לידי סער באותה פגישה, כדי שסער יעביר את הכסף לאותה אישה (עמ' 382-380). מעבר לכך שמדובר בסתירה לדבריו קודם לכן, לחוסר ההיגיון שלקיימת סכום כסף גדול כדי להעביר לסער כדי שיעביר למישהי אחרת, על-פי בקשת איציק, מדובר בגרסה שאינה אמת. שכן, כפי שעוד יובהר, על-פי התכתבויות ממועד מאוחר יותר (מיום 26.4.2017), העברת הכסף בסך \$10,000, שסער העביר אל אותה אישה בשכונת גילה בירושלים, הייתה בהקשר אחר ובמועד מאוחר יותר. עם זאת וכאמור, הנאשם אישר שהנסיעה לירושלים הייתה לבקשת איציק (עמ' 381, שורה 14).

בעניין החשיש שביקש סער לקבל, "עד שתגיע היונה", טען הנאשם בחקירתו במשטרה, שסער לא שאל אותו על כך (ת/3, שורה 180). כן אמר, שאינו יודע מה זה "יונה" או איזו "עזרה" סער ביקש (ת/4, שורות 100-105). גם בעדותו בבית המשפט, אמר הנאשם שלא הבין את השאלה של סער (עמ' 379, שורות 7-15). אך אילו אמנם לא הבין, לא ברור מדוע לא אמר לסער שאינו מבין באיזו "עזרה" מדובר או מה זה "יונה". הנאשם נשאל על כך בעדותו ותשובתו הייתה "אין לי הסבר" (עמ' 379, שורות 20-24), "לא יודע על מה מדובר" (עמ' 380, שורות 12-17), ואף הכחיש את עצם מתן דגימת החשיש לסער במהלך פגישתם בירושלים (עמ' 381, שורה 4).

120. **התכתבות בין סער לאיציק ובין סער לנאשם מתאריכים 29.3.2017, 30.3.2017, 3.4.2017, 16.4.2017, 18.4.2017, 20.4.2017, 21.4.2017, 23.4.2017:** בשל הקשר בין ההתכתבויות, הן יידונו יחד.

121. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 29.3.2017:** התכתבות זו כוללת בין השאר, את שאלתו של איציק "כמה זמן אתה צריך על מה שדיברנו?", וסער השיב "3 בחודש ככה, ועוד אחד אחרי". איציק שאל "כמה זמן אחרי?" וסער ענה "חודשיים". איציק כתב, "אז שלוש תוך חודש ואחד חודש אחרי כן? ... כי גם אני מתחייב פה" וסער ענה (בהודעה קולית), "... אני מבין. זרום על זה ...".

עדותו של סער: סער הסביר שדובר על פרטי חבילת 400 גרם החשיש. כוונתו הייתה שיוכל לשלם עבור 300 גרם בחודש אחד ועל עוד 100 גרם בחודש שלאחריו (עמ' 25, שורות 15-21). משא ומתן זה מלמד שבשלב הזה, החבילה

עדיין לא נשלחה. מכל מקום, סער לא נחקר על ההתכתבות האמורה בחקירה הנגדית.

122. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 30.3.2017:** בהתכתבות זו אמר איציק לסער, "... בדקתי על מה שדיברנו. אני יכול הפעם לפי 12 כל אחד. בגלל הזמן וגם אני לא לבד על זה. תודיע לי מה החלטת. על הרביעי נעשה 11". סער הגיב לאיציק, "הפתעת אותי" ובקש לחזור אליו. איציק הציע לסער "אם תסגור הכל תוך חודש ... כי הבחור השני מתבאס לחכות הרבה זמן, ושיש לי אני נותן לו ומחכה אבל הפעם גם אני קצת לחוץ". סער השיב, "התכוונתי לסגור 300 בחודש ועוד אחד בחודש שאחרי. אז נראה לי שאני אקח 300, ואז אפשר להישאר על 11 כאילו?". איציק השיב, "מה עם 3 ב-12 לחודש ואחד ב 11 אני אחכה עליו". סער ביקש לבדוק את זה והשיב, "הקטע זה להישאר על ה 11 כי יש לי הסכמים קבועים עם אנשים שלוקחים ממני". איציק הסכים והודיע "אני ישלח לך 3 לפי 11" וסער הודה לו והוסיף שהוא "מעריך את זה מאד".

עדוּתו של סער: בעדותו הסביר סער, שבדומה לשיחה הקודמת, דובר במשא ומתן על רכישת חשיש, שעסק במחירים ובכמויות. לדבריו, דובר בהזמנת חבילת 400 גרם החשיש ובכך שאיציק הודיע לו שבמקום מחיר של 11,000 ₪ ל-100 גרם, המחיר הוא 12,000 ₪ ל-100 גרם וזה לא "הסתדר לי טוב" (עמ' 25, שורה 22 - עמ' 26, שורה 8). בשלב הזה, כפי שעולה מתוכן השיחה, העסקה עדיין לא נסגרה. בין השאר נדונה השאלה, אם סער יזמין חשיש במשקל 300 גרם או במשקל 400 גרם. השיחה הסתיימה בכך שהוסכם שאיציק ישלח "3 לפי 11". המשמעות היא, על-פי עדותו של סער, 300 גרם במחיר של 11,000 ₪ לכל 100 גרם (שם).

123. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 3.4.2017 ומיום 16.4.2017:** ביום 3.4.2017 הודיע איציק לסער, "החבר שלי יהיה בארץ בקרוב יבוא לבקר אותך. נתתי לו מתנה לך ולאחי. של אחי יש פתק לאלון וגלית שלך בנפרד. דבר איתי כשיש לך זמן". סער השיב שיסיים את העבודה ויתקשר.

ביום 16.4.2017 כתב איציק לסער, "הגיע לך החבר צריך לאסוף אותו בבקשה" וסער השיב, שהדואר סגור בגלל החג. איציק כתב "אומר שב 14 ניסו להביא לך. טוב רק אל תשכח לאסוף". על כך משיב סער, "אני מחכה לזה כמו אוויר חחח. סגרו את הדואר תחילת החג ולא פתחו עד עכשיו ...". איציק אומר לו שוב, "... רק על תשכח ושתקבל דבר איתי אגיד לך מה מו של מי" וסער מאשר "בדוק ...".

עדוּתו של סער: סער הסביר בעדותו, שאותו "חבר שיהיה בארץ בקרוב ..." הוא החבילה שתגיע, שהכילה דברים בשבילו ובשביל הנאשם. "חבילה משותפת ... לי ולארון" (עמ' 26, שורות 9-25) (זו אינה "החבילה המשותפת", שתידון בהמשך, אלא חבילה אחרת, משותפת לסער ולנאשם). עוד הסביר סער, שהחבילה שנשלחה באותם ימים הייתה עדיין בדואר ושעדיין לא אסף אותה, מכיוון שהדואר היה סגור בחג הפסח. כן העיד, שדובר בחבילת 400 גרם החשיש, שהיה ארוז בארבע שקיות שהוטמנו בתוך צנצנת 'נוטלה'. את צנצנת ה'נוטלה' ואת כל שאר הדברים שהיו בחבילה, העביר כפי שהיו אל הנאשם, מבלי שידוע לו מה היה בחבילה (עמ' 26, שורה 27 - עמ' 27, שורה 15). תיאור אופן הטמנת אריזות החשיש בתוך צנצנת ה'נוטלה' מופיע בהמשך עדותו (בעמ' 34, שורות 3-10).

124. **התכתבות בין סער לנאשם מיום 18.4.2017, המתחילה בשעה 19:29:** יוזם התכתבות זו היה הנאשם. לאחר שיחת חולין קצרה בעניין חג הפסח שזה עתה הסתיים, שאל הנאשם את סער, "היית בדואר?" וסער השיב, שדואר היה סגור כל החג, ואם יקבל את "הזימון" (ההודעה מהדואר על קבלת החבילה), ילך לאסוף אותה. התכתבות זו נעשתה במקביל להתכתבות הבאה, בין סער לאיציק.

עדות של סער: סער העיד שלא זכור לו ששוחח עם הנאשם על החבילה. לכן ההסבר היחיד לכך שהנאשם ידע לפנות אל סער בשאלה אם החבילה כבר הגיעה, הוא שאיציק ביקש מהנאשם שישאל את סער על כך (עמ' 27, שורות 16-32). גם בעניין זה לא נחקר סער בחקירה הנגדית.

גרסת הנאשם: הנאשם הכחיש בתחילה שאיציק היה מעדכן אותו על כך ששלח לסער חבילות (עמ' 386, שורה 24 - עמ' 387, שורה 1). כשהתבקשה תגובתו להתכתבות האמורה ולכך שפנה לסער בעניין החבילה, שוב שינה הנאשם את גרסתו וטען שהיה זה בגלל שאיציק אמר לו שהוא שלח אליו את הנעליים (עמ' 387, שורות 6-11). לא רק שהנאשם שינה את גרסתו, אלא העלה את אותה גרסה לא הגיונית, שאיציק שלח אליו נעליים לירושלים, כדי שסער יביא אותן אל ביתו בקריות.

תהליך דומה קרה בעת חקירת הנאשם במשטרה. בתחילה, בחקירתו השנייה, טען הנאשם שאינו זוכר ששאל את סער אם היה בדואר (ת/3, שורות 181-185). בחקירה הבאה, השלישית, כבר טען הנאשם שאיציק שלח אליו נעלי 'ניו בלאנס' שחורות (ת/4, שורות 106-112). נעליים אלו, שיעמדו במוקד גרסתו של הנאשם החל משלב זה, הוזכרו כאמור, לראשונה, בחקירתו השלישית במשטרה, אך כבר אז אמר הנאשם, שאותן נעליים "שהיו ממש יקרות", הגיעו ללא אריזה. אף לא היה לנאשם כל הסבר הגיוני, או לא הגיוני, לכך שהנעלים נשלחו דווקא אל סער - הגר בירושלים - ולא ישירות אל הנאשם או לאימא שלו, הגרה קרוב אליו (שם, שורות 113-116). גרסה תמוהה זו של הנאשם שלפיה, היה "לחוף" לקבל כבר את הנעליים (או כלשונו בעדותו בבית המשפט, "זה היה הלחץ שלי על הנעליים" (עמ' 384, שורות 6-8)), עוד תעבור שינויים, בדומה לכל גרסאותיו של הנאשם בכל עניין שלגביו נשאל. בכלל זה, כפי שעוד יפורט בהמשך, יחול שינוי גם בגרסת הנאשם בכל הנוגע לכך שקיבל רק את זוג הנעליים ללא אריזה.

125. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 18.4.2017, המתחילה בשעה 19:47:** כאמור, התכתבות זו הייתה כמעט במקביל להתכתבות הקודמת בין סער לנאשם. יוזם ההתכתבות הזו היה איציק, ששאל את סער "אספת?" וסער השיב בהודעה קולית, שעדיין לא קיבל הודעה לאסוף ושהדואר סגור. איציק אמר לסער "הם כבר ב-14 ניסו להביא לך. לך תאסוף", וסער השיב שהדואר היה סגור כל החג וביקש מאיציק מספר משלוח. איציק ענה שתכף ייתן לו וביקש "לך מחר קח, שלא ישלחו לי בחזרה" וסער השיב "בדוק". איציק שלח לסער תמונה של פרטי החבילה (ת/41, צילום מאתר רשות הדואר, שבו נכתב "נעשה ניסיון מסירה לנמען"). סער בתשובה, אמר שאצלו מראה אחרת, ושלה תמונה שאין פרטים על חבילה עם הנתונים שאיציק שלח (ת/42, צילום הודעה שלפיה הוקלדו נתונים שגויים). איציק ביקש מסער ".... תבדוק עם הדואר" וסער השיב בהודעה קולית, שילך למחרת בבוקר והוסיף שהדואר בעייתי ושלא ניתן לסמוך עליו.

גרסת הנאשם: כאמור, שתי ההתכתבויות האחרונות, בין סער לנאשם ובין סער לאיציק, היו כמעט במקביל, בעוד שגם

הנאשם וגם איציק ביקשו לברר אם החבילה - שהכילה חשיש במשקל 400 גרם - כבר הגיעה. שניהם במקביל גם האיצו בסער לאסוף את החבילה מהדואר. לנוכח תכולתה של החבילה והתיאום בין הנאשם לבין איציק, אף נראה כי לא הנעליים, ככל שהיו בחבילה, העסיקו את הנאשם. הנאשם נשאל על כך בעדותו והשיב שאין לו הסבר לכך שגם הוא וגם איציק התעניינו במקביל בחבילה, ולבסוף חזר לגרסת הנעליים ולכך שהיה "בלחץ" לקבלן (עמ' 385, שורה 23 - עמ' 386, שורה 5).

126. **התכתבות בין סער לנאשם מיום 20.4.2017, מיום 21.4.2017 ומיום 23.4.2017:** ההתכתבות מיום 20.4.2017 נפתחה בשאלה ששאל הנאשם את סער "מתי עולה צפונה" וסער השיב, "ברגע שהדואר יתחיל להזיז את עצמו". סער הוסיף שבבוקר היה בדואר ושלפי מה שנאמר לו, אולי זה בסניף בתל-אביב. הנאשם שאל את סער, "יש ירק?" וסער השיב שהוא מעדיף לחכות. הנאשם שאל, "יש אצלכם? אבל טוב" וסער השיב, "בירושלים חרא ירק בתל-אביב אפשר למצוא יותר טוב. חחח לחפש לך?" והנאשם השיב, "תלוי במחיר אבל שיהיה טוב". סער ענה לו "לא יותר מ 100 בחיים. חחח אני אבדוק לך על זה".

בהתכתבות מיום 21.4.2017, שאל הנאשם את סער "נו מה, היית שם?" וסער השיב שלאחר העבודה ילך לחבר שאמר לו, ש"יש משהו טוב". ושאל את הנאשם "כמה להביא לך?".

ביום 23.4.2017, שוב פנה הנאשם לסער ולאחר אמירות סתמיות ("שבוע טוב" וכדומה), שאל הנאשם את סער "מה המצב" וסער השיב, שלא טוב ושהרגיזו אותו בסוף השבוע ותשובות מעין אלו. הנאשם שאל את סער, "מה עם הדואר", וסער השיב, שהיה ביום חמישי, שאמרו לו שאולי זה הגיע אל הסניף בתל אביב ושיודיעו לו כשזה יגיע לירושלים. על כך השיב הנאשם לסער, "תבדוק היום" וסער ענה, "סבבה, אני אלך אחרי העבודה".

עדוּתו של סער: בעניין ההתכתבות מיום 20.4.2017, סער העיד שהנאשם ביקש שוב לדעת מתי הוא יגיע אליו כדי לתת לו את החלק שלו בחבילה שאמורה הייתה להגיע. בהמשך ההתכתבות, כפי שאף עולה מתוכנה, שוחחו הנאשם וסער בעניין קנאביס ("ירק") ובעניין מחירו, שלא יהיה יותר מסך 100 ₪ לגרם אחד. בדומה, בעניין ההתכתבות מיום 21.4.2017, הסביר סער, שהייתה זו שיחה נוספת בעניין קנאביס ("משהו טוב") ושהחבר שהזכיר, היה מישהו שיש לו את הסמים. עוד הסביר סער, שהכוונה בשאלת הנאשם אם היה "שם", היא ששוב נשאל אם כבר היה בדואר (עמ' 29, שורות 13-20). סער נשאל בעדותו, מדוע הנאשם פנה אליו פעם אחר פעם בעניין החבילה, ועל כך השיב, שהנאשם רצה לקבל כבר את חלקו בחבילה (שם, שורות 21-32).

גרסת הנאשם: בחקירה השנייה במשטרה התבקש הנאשם להסביר את ההתכתבות הזו, אך בחר לא לתת כל הסבר (ת/3, שורות 190-202). כשנשאל על כך בחקירה השלישית, הודיע שהוא שומר על זכות השתיקה (ת/4, שורות 117-121). בחקירתה הנגדית של הנאשם בבית המשפט, לאחר התערבות ממושכת מצד באי-כוחו והפסקה בדיון, שבמהלכה יכול היה הנאשם לחשוב על תשובה, אישר הנאשם שאין לו הסבר אחר, למעט העובדה שדובר בשיחה בעניין סם מסוג קנאביס (עמ' 390-394). בעניין העובדה שתוך פחות מיומיים פנה הנאשם שוב אל סער בעניין החבילה, חזר הנאשם שוב על הסברו התמוה, הדחוק והלא אמין, "כי היה חשוב לי לקבל את הנעליים" (עמ' 395, שורות 5-7).

גם בעניין שתי השיחות הנוספות, לא היה לנאשם הסבר עת נשאל על כך בחקירותיו במשטרה. הוא לא ידע להסביר מדוע היה דחוף מבחינתו, שסער יאסוף את החבילה מהדואר. בחקירה השנייה לא היה לנאשם כל הסבר (ת/3, שורות 201-209), ואילו בחקירה השלישית ניסה להסביר, שהמתין לחולצות שאיזיק שלח אליו. החוקר הזכיר לנאשם שקודם אמר שהמתין לנעליים ושמדובר באותה חבילה, אך גם לסתירה זו לא היה לנאשם הסבר (ת/4, שורות 122-132).

בדומה, גם בחקירתו הנגדית בבית המשפט, לא סיפק הנאשם הסבר הגיוני ללחץ שהפעיל על סער לאסוף את החבילות מהדואר, מעבר לאמירות שהיה "בלחץ" לקבל את הנעליים שאחיו, איזיק, שלח אליו לבקשתו (עמ' 384, שורה 4; עמ' 395-398). כך גם לא ידע להסביר מדוע בחקירה במשטרה אמר שהמתין דווקא לחולצות (עמ' 385, שורות 1-2; עמ' 398, שורות 8-24), ואף טען שהחוקרים סילפו את תשובותיו (עמ' 398, שורות 21-22).

127. התכתבות בין סער לנאשם והתכתבות בין סער לאיזיק, שתיהן מיום 24.4.2017:

ההתכתבות בין סער לנאשם החלה בשעה 11:46, בפנייה של הנאשם אל סער בברכת "בוקר טוב", שעליה השיב סער במשלוח תמונה של חבילה סגורה ללא פרטים (ת/44), והוסיף בהודעה קולית, "בוקר מצוין, חזרתי מהדואר, יש לנו הפתעה". הנאשם, השיב אף הוא בהודעה קולית וחילופי הדברים בין השניים נמשכו בהודעות קוליות (שהושמעו בדיון, עמ' 399, שורה 3). הנאשם נשמע נרגש מאד ובקול מתלהב אמר לסער, "מתי אנחנו נפגשים? אני שומע עכשיו קמת ... אינעל העולם, החיים שלך תותים". סער השיב שהוא כבר ער מהשעה 9:00, פרט את הימים שבהם הוא עובד באותו שבוע והוסיף שביום חמישי (27.4.2017) יעבוד בשעות הבוקר ולכן יוכל "לבוא אליך אחרי זה" (ביום חמישי לאחר העבודה) ושגם ביום שישי הוא לא עובד. הנאשם שוב משיב בהתרגשות רבה, "כפרה עליך, עבודה ופוריות קודם כל. כל הכבוד לך. סחטיין עליך. דבר איתי נשמה. אני מחכה שתגיע אליי עם החבילה, ביי". סער השיב, "אין בעיה ... אמרתי לך או חמישי או שישי אני אצלך".

ההתכתבות בין סער לאיזיק החלה בשעה 11:49, כמעט במקביל להתכתבות בין סער לנאשם. סער שלח לאיזיק תמונה של חבילה פתוחה (ת/45) והוסיף, "הגיע. מה הולך למי". איזיק השיב במספר הודעות שנשלחו בזו אחר זו, שבהן נתן הנחיות ובין השאר כתב, "שייך לאלון השקית עם ה m&m" (שוקולדים). על כך ש"ה m&m של הנאשם, חזר איזיק ביותר מהודעה אחת ואף הדגיש "אל תשכח מה שלו. בבקשה השקית עם ה m&m" (של הנאשם). עובדה שהבהירה שלאיזיק חשוב מאד שהשקית המסוימת הזו תגיע, כפי שהיא, אל הנאשם. כן הנחה איזיק, ש"חולצה לבנה וג'ינס וחבילת גרביים וסרטים לאלון", "שלך היתר". בהודעה קולית הודה סער לאיזיק על הדברים ששלח אליו, שבה מנה את הדברים ובין השאר, בגדים, חולצה, גרביים. איזיק מצדו, שב והדגיש לסער, "רק את שלו בבקשה לא לפתוח, תודה" וסער ענה לאיזיק, "אל תדאג ... לא נוגע חחה, אוהב מלא".

עדויות של סער: בעדותו אמר סער, שלמרות השיחה בעניין תוכן החבילה, בפועל, הוא לא יודע מה היה בתוכה, ולכן ידוע לו רק מה הוא קיבל מאיזיק בחלק של החבילה שנועד אליו. לגבי הדברים שהוא קיבל, העיד שקיבל את צנצנת ה'נוטלה' שבה הוטמן חשיש במשקל 400 גרם וכן את המתנות שאיזיק שלח אליו ואת בגד הים (עמ' 32, שורות 22-28). מאחר שאיזיק אמר לסער באופן ברור שלא לפתוח את החבילה שיועדה לנאשם, הוא לא פתח אותה ולכן אינו יודע מה היה בה. למעט החשיש שנשלח אליו, הוא לא יכול להסביר ממה נבע הלחץ של הנאשם ושל איזיק,

שהחבילה כבר תגיע (עמ' 37, שורות 6-12). כן הוסיף, שמה שנועד לנאשם היה בשקיות חתומות שאותן העביר אל הנאשם (עמ' 74, שורות 16-27).

גרסת הנאשם: הראיות הבאות מצביעות על כך, שבניגוד למעשיית הנעליים של הנאשם כלל לא היו נעליים בחבילה: ראשית, איציק לא הזכיר שבחבילה היו נעליים. אפילו היו נעליים, לא נראה שאיציק חשב שדובר בפריט חשוב שיש להזכירו. שנית, על-פי עדותו של סער, בהתאם להנחייתו המפורשת של איציק, סער לא פתח את השקיות שנועדו לנאשם והוא העביר אותן אליו בעודן חתומות. יש להניח שאילו היו נעליים בשקיות, סער היה מבחין בכך. כמו כן וכזכור, הנאשם אמר שהנעליים הגיעו ללא אריזה (ת/4, שורות 113-116), כך שלא יכולות היו להימצא בשקית הסגורה. זאת ועוד, איציק הדגיש פעמיים שהשקית עם הממתקים (ה m&m), נועדה לנאשם ושסער התבקש לא לפתוח אותה. עצם הנחיה זו מעוררת חשד. במיוחד לנוכח דברי הנאשם, שעליהם חזר גם במשטרה וגם בבית המשפט, כי אינו צורך ממתקים (ת/4, שורות 16-17; ת/5, שורה 25; עמ' 402, שורות 4-6).

כפי שכבר עמדנו על כך, הגרסה שעליה חזר הנאשם פעם אחר פעם בעדותו הייתה, שהסיבה היחידה לכך שהיה "בלחץ" שהחבילה כבר תגיע, הייתה העובדה שהמתין לנעליים שביקש מאיציק לקנות לו ולשלוח אליו. אולם כאמור, בחבילה לא היו נעליים ולנאשם לא היה הסבר לכך. לאחר שפורטו הדברים שאיציק הזכיר שהיו בחבילה (חולצות, גרביים, סרטים), אמר הנאשם זה "מה שקיבלתי" ואפילו הוסיף, שכן קיבל נעליים. "נעליים שהיו הכי חשובות לי מכל מה שהיה שם" (עמ' 401, שורות 16-23). אך מעבר לדברי הנאשם, אין כל ראייה לכך שבחבילה היו נעליים ומנגד, דווקא ישנן ראיות לכך שבחבילה לא היו נעליים.

128. התכתבות בין סער לנאשם והתכתבות בין סער לאיציק, שתיהן מיום 26.4.2017:

ההתכתבות בין סער לאיציק החלה בשעה 20:52 בפניה של איציק. לאחר חילופי דברים שגרתיים, שאל איציק את סער, אם הוא "עולה לאלון השבוע" והוסיף, "יש לי חבר בירושלים, שרציתי אם תוכל לתת לאמא שלו כסף מאלון בבקשה, וככה אני אקבל פה. רק צריך לדעת מתי אתה עולה לאלון ואז אני אסגור את הפינות". סער השיב לאיציק שיגיע אל הנאשם למחרת, לאחר שיסיים לעבוד. איציק משיב, "אז אני אגיד לו שייתן לך כסף, ואני אתן לך טלפון וכתובת...". על כך השיב סער לאיציק בהודעה קולית, "כל החבילה הזאת אצלי בבית, אני רוצה כבר להביא לו את זה, ואתה יודע... להיות רגוע", והוסיף בהודעה כתובה, "אין בעיה תגיד לו. אני אביא לה". איציק שאל את סער, אם "הכול עף? כל ה-300?" וסער השיב שלא ואמר גם "אני רוצה להביא לו את שלי כאילו". איציק כתב לסער את הכתובת המדויקת בשכונת גילה בירושלים, שאלה עליו להגיע, שאל את סער אם הוא מכיר את המקום והוסיף את מספר הטלפון. סער השיב, שאינו מכיר והוסיף, "אבל בשביל זה יש ווייז. חחח" (שיפעיל את יישומון הניווט waze). איציק השלים את הפרטים של אותה אישה, אמר ששמה חנה, וביקש מסער "אני רוצה שתיתן לה בבקשה בשישי אם תוכל 10 אלף \$. אלון ייתן לך. זה ממש יעזור לי, בבקשה". על כך השיב סער, "סגור פינה, איציק אל תדאג".

ההתכתבות בין סער לנאשם החלה בשעה 21:36 בפניה של הנאשם לסער. לאחר אמירה סתמית ("הלו הלו") שאל

את סער, "מה המצב, מתי עולה?" וסער השיב בהודעה קולית, שלאחר העבודה יגיע ברכב של אימא שלו. הנאשם שאל אותו "מתי זה ייצא בערך".

עדות של סער: כפי שעולה בבירור מההתכתבות וכך גם על-פי עדותו של סער, השיחה בינו לבין איציק הייתה בעניין כסף ("אסגור את הפינות", ביטוי שכאמור, משמש לעניין כסף). דובר על התשלום הראשון בסך 12,000 ₪ עבור חבילת 400 גרם החשיש, שהיה על סער להעביר לנאשם במזומן וגם על סך \$10,000 שסער צריך היה לקבל מהנאשם, כדי להעביר לאותה אישה, חנה, הגרה בשכונת גילה בירושלים, שהיא או בנה נסעו לארצות הברית והיו אמורים לתת לאיציק.

גרסת הנאשם: מההתכתבויות האמורות עולות אפוא, מספר עובדות: גרסת הנאשם בדבר העברת סך \$10,000 לסער בעת ביקור הנאשם בירושלים ביום 23.3.2017, לא הייתה אמת ואמנם, לנאשם לא היה הסבר לכך (עמ' 403, שורות 7-1); לנאשם מעורבות ישירה בכספים הקשורים במשלוחי הסמים; הנאשם חיכה בקוצר רוח לקבלת החבילה הנדונה ששלח אליו איציק, הגם שעל-פי טענתו, בחבילה היו פרטי לבוש וממתקים שאין כל דחיפות בקבלתם; הסברו החוזר של הנאשם, "אז אני אמרתי לך היה חשוב לי לקבל את הנעליים, היה חשוב לי לקבל את הנעליים" (עמ' 403 שורות 20), הוא במקרה הטוב מופרך, מאחר שמהטעמים שעליהם כבר עמדנו, בחבילה לא היו נעליים; אפילו היה ממש בטענת הנאשם בדבר "הלחץ" לקבלת הנעליים, לא היה לנאשם הסבר הגיוני ללחץ שהפעיל על סער לטרוח כדי להביא אליו את הנעליים. מההתכתבויות עלה שסער עבד שעות רבות במשמרות במסעדה, היה צריך לתאם עם אמו את קבלת המכונת שלה ונאלץ לנסוע מירושלים עד הקריות, בעוד הנאשם מובטל שזמנו בידיו ובבעלותו מכונית. הסברו של הנאשם היה שלא רצה לנסוע במיוחד עד ירושלים, ואילו סער ממילא נוסע לבקר חברים בצפון הארץ ורק "עובר אצלי ונותן לי את הדברים, את הנעליים והחולצות" (עמ' 404, שורות 10-24). אולם גרסה זו של הנאשם אינה אמת, מאחר שמכל ההתכתבויות עולה באופן ברור וחד משמעי, שסער נסע במיוחד לביתו של הנאשם בקריות, שדובר בנסיעה שהייתה כרוכה במאמץ מצד סער ושכל מקרה, לא היה זה אגב נסיעה לביקור חברים בצפון הארץ.

129. **התכתבות בין סער לנאשם והתכתבות בין סער לאיציק, מיום 27.4.2017 ומיום 28.4.2017:** כמו התכתבויות רבות אחרות בין סער לאיציק ובין סער לנאשם, גם התכתבויות אלו נעשו במקביל, הן שלובות זו בזו והן אף מצביעות על תיאום בין איציק לנאשם. נעמוד להלן על עיקריהן.

ההתכתבות בין סער לאיציק מתחילה בבוקר יום 27.4.2017 בשעה 08:28, בפניה של איציק לסער, שביקש מסער "... אם יש לך בבקשה תן לאחי גם 1300 על הטולה. בבקשה ותודה". סער השיב בהודעה קולית, "את האמת רציתי להחזיר לו טולה מאצלי, זה גם מה שאמרתי לו שלקחתי. אין לי כרגע 13. יהיה לי בעשירי במשכורת. אם דחוף אני ינסה לארגן להיום". איציק משיב, "... אני גם צריך קצת מזומן. גם לי עולה, כפרה..." וסער השיב שינסה "לארגן לך להיום".

התכתבות בין הנאשם לסער מתחילה בשעות אחר הצהריים (17:54), בפניה של הנאשם, "הלו הלו" ו-"מה המצב", וסער השיב שהוא עדיין בעבודה ועוד מעט יסיים.

ההתכתבות בין סער לאיציק ממשיכה בשעה 21:38. איציק שלח לסער שתי הודעות בזו אחר זו, שבהן כתב, "... תחשוב על זה כאילו שאני מחכה לטולה חודשיים. אחי תודיע לאלון אם אתה לא מגיע שידע מה קורה בבקשה". סער משיב לאיציק בשעה 22:04, "אני אצלו" ומצרף תמונה עצמית שלו על רקע המקום.

התכתבות בין סער לנאשם מתנהלת במקביל. בשעה 21:50 הנאשם, ספק אומר ספק שואל, "הללו לילה טוב" וסער השיב לנאשם בשעה 22:04 "אני פה" (במשמעות של הגעתי אלייך), בדיוק באותו זמן שבו הודיע לאיציק שהגיע אל ביתו של הנאשם.

ההתכתבות בין סער לאיציק כעבור ממשיכה כשלוש שעות (התאריך השתנה ליום 28.4.2017). בשעה 00:47, איציק כתב לסער, "סע בזהירות", "ותודה מכל הלב" וכן, "אחי, בבקשה מחר תנסה לתת לה את הכסף. שיהיה לה ותודיע לי שהיא קיבלה". סער השיב, "סגור ... לילה טוב". בשעה 12:00 (בצהריים) סער שאל את איציק מה השם של אותה אישה. איציק השיב רק בשעה 13:19, "חנה". בשעה 13:27 סער כבר הודיע לאיציק שמסר לה "את זה" ואיציק משיב, "תודה תודה תודה".

התכתבות בין סער לנאשם התנהלה במקביל. בשעה 12:00, במקביל לכך שסער שאל את איציק מה שמה של אותה אישה שהתבקש למסור לה את הכסף, פנה סער גם אל הנאשם בהודעה קולית, ושאל אותו את אותה שאלה, "אני רוצה להתקשר לבחורה הזאת, להביא את הכסף, אבל אין לי את השם שלה. איך קוראים לה?". עוד לפני שהנאשם הספיק להשיב, סער כבר קיבל תשובה מאיציק, ולכן כתב לנאשם, "בסדר מצאתי חחח" והנאשם השיב, "יופי".

העדות של סער: ההתכתבויות ברורות ומדברות בעד עצמן. גם אם נותרה אי בהירות מסוימת, הרי שזו הוסרה בעדותו של סער, שהסביר שאיציק הנחה אותו לשלם לנאשם סך 1,300 ₪ עבור ה"טולה", דגימת החשיש במשקל 10 גרם, שקיבל מהנאשם כשהשניים נפגשו בירושלים ביום 23.3.2017. עוד הסביר סער, כי כאמור, כשכתב לאיציק, "אני אצלו" התכוון לומר שכבר הגיע לביתו של הנאשם (עמ' 36, שורות 4-30). סער הוסיף, שנתן לנאשם סך 12,000 ₪ וכי לא היה צריך לומר לנאשם במפורש עבור מה הכסף, מכיוון ש"הוא ידע שאני צריך להעביר לו כסף". סער הסביר שאת כל התשלום עבור החשיש, בסך כולל של 40,000 ₪, העביר במספר תשלומים לנאשם, על-פי הנחייתו של איציק וכי "איציק אמר שאלון מחכה לכסף" (עמ' 71, שורה 26 - עמ' 72 שורה 19) (נראה שסער טעה בעדותו כאן בסכום, שכן כפי שכבר הוסבר וכפי שעולה מההתכתבויות, הסכום הכולל שעליו הוסכם, היה 45,000 ₪).

ההתכתבות המתוארת מאד ברורה, עד כי אין כל צורך בהסבריו של סער, אשר בכל מקרה מתיישבים עם תוכנו. מההתכתבויות שפורטו, מיום 19.3.2017 ועד יום 28.4.2017, לרבות האחרונות, מימים 27.4.2017 ו-28.4.2017, עולה בבירור שביום 27.4.2017 סער נסע במיוחד מירושלים אל ביתו של הנאשם בקריות, כדי למסור לידיו את חלקו בחבילת 400 גרם החשיש. חלקו של הנאשם כלל מספר שקיות חתומות, שעל-פי הנחייתו של איציק, סער לא פתח אותן ולא בדק את תכולתן. באותו מעמד, סער גם שילם לנאשם את התשלום הראשון, בסך 12,000 ₪, עבור החשיש שקיבל. בנוסף לכך סער שילם לנאשם סך 1,300 ₪ עבור אותה "טולה", דגימת חשיש במשקל 10 גרם, שקיבל מהנאשם ביום 23.3.2017 בירושלים. באותו מעמד סער גם קיבל מהנאשם סך \$10,000 כדי להעביר לאותה חנה בירושלים וכמתואר, אף העביר זאת בפועל. כל זאת בהתאם להנחייתו של איציק ותוך שיתוף פעולה מלא בין איציק

130. **ההתכתבויות בין סער לאיציק מיום 20.8.2017 ומיום 26.8.2017:** ביום 20.8.2017 איציק פנה אל סער בעניין יתרת התשלום עבור החשיש ששלח אליו (400 גרם) ושאל, "אחי תגיד יש קצת מזומן", וסער ענה לו, "כן אחי. יש לי 25". איציק ענה לסער, "אחלה. אני אשאל את אלון אם הוא עובר בתל-אביב, שידבר איתך, סבבי? תודה יש אח". סער השיב, "בדוק ... רק שחצי מזה בירושלים בבית של ההורים. אני אביא את זה לדירה השבוע". איציק השיב, "סבבי, אחכה שתודיע". ביום 26.8.2017, סער כתב לאיציק, "אני מודיע לך ...". איציק שאל את סער, "אחי כמה יש אצלך כרגע שאפשר לאסוף. יאללה חיי תל אביבבב". סער השיב, "28. עלה מאז שדיברנו חחח" והוסיף, "סליחה על העיכובים היה לי חודש מטורף עם המעבר וההתמקמות". איציק ענה, "זה בסדר כפרה, מבין אותך. הכל טוב מהלב. רק תיצור קשר עם אלון, תראה איך הוא יכול לקבל את זה בבקשה. לפעמים יש לו חברים בתל אביב. אז הם יכולים להביא לו" וסער השיב, "סגור אח יקר. אני אדבר איתו".

העדות של סער: סער העיד, שאיציק שאל אותו על יתרת החוב עבור חבילת 400 גרם החשיש וסער ענה שיש ברשותו 25,000 ₪. איציק עדכן את סער, שיש אפשרות שהנאשם יהיה בתל-אביב ויאסוף את הכסף, כדי שסער לא יצטרך לנסוע במיוחד לצפון הארץ. סער הסביר, שבאותם ימים עבר לגור בתל-אביב ולכן לא היה ברשותו רכב זמין (של הוריו) לצורך הנסיעה. עוד הסביר בעדותו, שביום 26.8.2017 הודיע לאיציק שבינתיים, מאז יום 20.8.2017, השיג סכום נוסף ועכשיו כבר יש ברשותו 28,000 ₪ מתוך יתרת החוב (בסך 30,000 ₪). סער גם העיד שאת הכסף עבור החשיש העביר דרך הנאשם (עמ' 62, שורה 7 - עמ' 63, שורה 10).

גרסה זו של סער נתמכת בשתי ראיות נוספות: **האחת**, במועד סמוך הנאשם אמנם היה בתל-אביב. כך עולה מדו"ח החיפוש בעניין החיפוש שערכה המשטרה ביום 30.8.2017 בביתה של אנה (אמם של הנאשם ואיציק). בדו"ח נאמר שבמהלך החיפוש אנה התקשרה אל הנאשם, שאמר שלא יוכל להגיע מכיוון שהוא בתל-אביב (מזכר המתעד אירוע זה - ת/21). מכאן שדבריו של איציק שהנאשם אמור להיות בתל-אביב, נכתבו לאחר תיאום עם הנאשם בעניין קבלת הכסף עבור 400 גרם החשיש שנמכר לסער. **השנייה**, בעת שסער נעצר בדירתו בתל-אביב ביום 28.8.2017, נתפס ברשותו סך 28,750 ₪ במזומן (דו"ח תפיסת מוצג, כסף - ת/16). על-פי עדותו, זה הכסף שאמור היה למסור לנאשם עבור החשיש (עמ' 71, שורה 26 - עמ' 72, שורה 3).

גרסת הנאשם: הנאשם כאמור, כפר בכל מעורבות בעסקאות הסמים עם סער, וממילא כפר בכך שהתמורה עבור הסמים שולמה לו (עמ' 409 שורות 4-15).

דין בראיות וסיכום בעניין חבילת 400 גרם החשיש

131. הראיות המבססות את העובדות שעניין בכך שהנאשם ייבא סמים לישראל בחבילת 400 גרם החשיש, הן הודעות הוואטסאפ שעל תוכן עמדנו בפירוט רב, וכן עדותו של סער, המתיישבת עם תוכן. כל זאת, לצד כל הראיות הכלליות שעליהן עמדנו קודם לכן ובין השאר, אלו: סתירת טענת הנאשם בדבר קשר רופף עם אחיו איציק ועם סער

והתיאום הרב בין השלושה העולה מההתכתבויות שפורטו עתה; היעדר הסבר הגיוני למשלוח חבילות מארצות הברית לישראל, המכילות טובין סתמיים בני השגה בארץ; משלוח החבילות אל כתובתו של סער בירושלים, כדי שיטרח, ישיג רכב ויביא אותן לביתו של הנאשם בקריות, בעוד שתכולת החבילות נועדה לנאשם, שלא יכול היה להסביר את המנגנון התמוה של משלוח החבילות ואת הלחץ שהפגין עד הבאת החבילה אליו; ההוראה של איציק לסער, שאסרה עליו לפתוח את החבילות שנועדו לנאשם; העובדה שאף לא חבילה אחת נשלחה אל הנאשם; העברת הכספים בדרכים עקלקלות ולא במישרין בעוד שכמפורט לעיל, הוכח שהנאשם היה מודע למטרת העברות הכספים.

הראיות הכלליות והראיות הפרטניות בעניין החבילה הנדונה, מצביעות בברור על מעורבותו הישירה של הנאשם בייבוא הסמים שנשלחו בחבילות שאחיו איציק שלח אליו, בעוד הדרכים העקלקלות במשלוח החבילות נועדו להרחיק את הנאשם מקשר אפשרי לחבילות, במקרה שתיתפסנה. מסקנה ברורה זו עולה במיוחד לנוכח העובדה שלכל השאלות שהוצגו לנאשם בחקירתו, לרבות בכל הנוגע לחבילה הנדונה, לא היה לו כל הסבר, ממילא גם לא היה בפיו הסבר משכנע. לא בעת חקירתו במשטרה (למשל, ת/4, שורות 164-171) ולא בעדותו בבית המשפט, שבמהלכה המשיך בהכחשותיו, ללא הסבר חלופי הגיוני (למשל, עמ' 408, שורה 14 - עמ' 409, שורה 8).

ניסיונו הלא אמין, שלא לומר המבין, של הנאשם לתרץ את הלהיטות והדחיפות בקבלת החבילה, בנימוק שהיו נעליים שמאד רצה ושציפה להגעתן, נסתרה בכך שלא נמצאו נעליים. הנאשם אפילו לא ניסה להוכיח שהיו נעליים, אך אפילו היה נמצא שבחבילה כן היו נעליים, לא היה לנאשם כל הסבר באשר לדחיפות הרבה שהייתה בקבלת אותו זוג נעליים (הנאשם לא טען שנזקק לנעליים לאירוע מסוים במועד קרוב או למטרה מסוימת). לא רק שלא היה בפיו הנאשם הסבר סביר כלשהו, אלא אף לא היה בפיו הסבר לא סביר (ראו בין השאר, את עדותו בעמ' 407-408). גם עצם הכחשותיו בכל הנוגע לקבלת כסף מסער או למתן כסף לסער, הן לכל היותר תמוהות ואף סותרות את דבריו בחקירתו במשטרה, כי כן היה מקרה שבו סער הגיע לביתו והוא נתן לו סך \$5,000 (ת/3, שורות 111-112).

132. ניתן אפוא, לסכם את עיקרי הראיות התומכות במעורבותו הישירה של הנאשם בייבוא החשיש במשקל 400 גרם, בראיות הבאות:

ראשית, משלוח החבילה היה בהמשך למשלוח חבילת 100 גרם החשיש, שעבורה קיבל הנאשם מסער ביום 17.2.2017 תמורה בסך ₪ 7,000 במזומן.

שנית, על-פי הנחייתו של איציק, הנאשם נסע לירושלים ביום 23.3.2017, פגש את סער ונתן לו לבקשתו, דגימת חשיש במשקל 10 גרם, כ"טעימה" של החשיש מהסוג שסער היה מעוניין להזמין מאיציק ושנשלח בפועל בחבילת 400 גרם החשיש.

שלישית, ביום 24.4.2017 סער אסף מהדואר את חבילת 400 גרם החשיש. החבילה הכילה את חלקו של סער, שכלל את צנצנת 'נוטלה' שבה הוטמן החשיש במשקל 400 גרם וכן מספר שקיות חתומות, שתכולתן אינה ידועה ושאותן העביר סער בשלמותן אל הנאשם ביום 27.4.2017. בעת העברתו, שילם סער לנאשם סך ₪ 12,000, שהיה התשלום

הראשון עבור החשיש. באותו מעמד גם קיבל סער מהנאשם סך \$10,000 כדי להעביר אל חנה פרץ מירושלים, שאמורה הייתה להעבירו לארצות הברית - בעצמה או באמצעות בנה - לידי איציק.

רביעית, לפני שסער אסף את החבילה מהדואר, היו פניות אליו גם מהנאשם וגם מאיציק, שהאיצו בו להזדרז לאסוף את החבילה. לאחר שסער אסף את החבילה מהדואר, המשיך הנאשם והאיץ בסער להגיע אליו לביתו, כדי למסור לו את חלקו בחבילה. מועדי ההתכתבויות עם סער ותוכנו, אף מצביע על תיאום בין הנאשם לאיציק.

חמישית, בין סער לאיציק הוסכם שהתמורה עבור 400 גרם החשיש תהיה בסך ₪45,000. את התשלום השני, בסך כ-3,000 ₪, שילם סער לנאשם במזומן ביום 4.7.2017. בהתאם להנחייתו של איציק ועל-פי תיאום עם הנאשם, סער אמור היה לתת לנאשם את רוב היתרה, בסך ₪28,000 (מתוך 30,000 ₪), אך סער נעצר ביום 28.8.2017, בטרם הספיק להעביר לנאשם את הכסף, כשברשותו הסכום האמור.

133. מארג הראיות האמור מצביע, ללא כל ספק, על כך שהנאשם ייבא עם אחרים את החשיש במשקל 400 גרם שיובאו בחבילה הנדונה. אמנם הנאשם לא היה מי ששלח את החבילה ואף לא היה מי שקיבל אותה לידיו, אך מעורבותו הייתה בכל שלביו של ייבוא החשיש ושל מכירתו לסער, בעוד הנאשם מילא את תפקיד "הזרוע הארוכה" של איציק בארץ ופעל עמו יחד ובתיאום. זאת משהוכח כאמור, שהנאשם עשה את הפעולות הבאות: קיבל מסער את שני התשלומים הראשונים עבור החשיש (12,000 ₪ ו-3,000 ₪); על-פי תיאום בין איציק לבין הנאשם, הנאשם אמור היה לקבל מסער את יתרת התמורה, בסך ₪28,000 (קרוב לוודאי שאלמלא סער נעצר, היה מקבל גם את היתרה); הנאשם העביר לסער את דגימת החשיש שהוזמנה בחבילת 400 גרם החשיש; הנאשם האיץ בנאשם לאסוף את החבילה מהדואר ולהזדרז להעביר אליו את חלקו בחבילה. אמנם תכולת החבילה אינה ידועה, אך לנוכח ההנחיה המפורשת לסער שלא לפתוח את החבילה, יש יסוד להנחה שהחבילה לא הכילה ביגוד וממתקים, אלא דווקא סמים נוספים.

134. המסקנה מכל הראיות האמורות היא, שהוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר שהנאשם עבר עבירה של ייבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 400 גרם, עם אחרים, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים.

(5) **בקשת הקנאביס באפריל 2017 [לא נכלל בכתב האישום]**

135. **כללי ופירוט העבירה:** הניסיון לעשיית עסקת סמים שיתואר בחלק זה (העסקה תכונה להלן - **בקשת הקנאביס באפריל 2017**), לא נכלל בכתב האישום. הרשעת הנאשם בעבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן בשל הניסיון לעשיית עסקה זו, התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. שאלת ההרשעה מכוח הוראה זו תידון בנפרד, לעת הזו יידונו רק העובדות והראיות.

136. **תמצית העובדות:** במסגרת ההתכתבויות מיום 20.4.2017, ביקש הנאשם מסער לספק לו סם מסוג קנאביס במחיר שלא יעלה על 100 ₪ לכל גרם.

137. **ההתכתבות הרלוונטית לבקשת הנאשם לקבל מסער קנאביס הייתה בימים 20.4.2017**
ו-21.4.2017: התכתבות זו, מיום 20.4.2017 תוארה לעיל (במסגרת הדיון בחבילת 400 גרם החשיש). כאמור שם, במסגרת התכתבות זו, שאל הנאשם את סער, "יש ירק?" וסער השיב שהוא מעדיף לחכות. בתגובה שאל הנאשם את סער, "יש אצלכם? אבל טוב" וסער השיב, "בירושלים חרא ירק בתל-אביב אפשר למצוא יותר טוב. חחח לחפש לך?". לאחר שסער שאל הנאשם אם לחפש לו, ענה הנאשם, "תלוי במחיר אבל שיהיה טוב". לכך ענה סער, "לא יותר מ 100 בחיים. חחח אני אבדוק לך על זה". למחרת, ביום 21.4.2017, בהמשך לפניית הנאשם, כתב לו סער שלאחר העבודה ילך לחבר, שאמר ש"יש משהו טוב" ושאל את הנאשם "כמה להביא לך?".

138. **עדות של סער:** כפי שכבר נאמר לעניין התכתבות זו, סער העיד שנושא ההתכתבויות היה קנאביס ומחירו. זאת בעקבות בקשת הנאשם מסער להשיג עבורו קנאביס במחיר שלא יעלה על סך 100 ₪ לגרם אחד (עמ' 28-29 וכן ראו לעיל).

139. **גרסת הנאשם:** גרסת הנאשם בעניין בקשתו לקבל מסער קנאביס באפריל 2017, פורטה לעיל. בתמצית נזכיר, כי בתחילה, בחקירתו השנייה במשטרה, בחר הנאשם לא לתת כל הסבר (ת/3, שורות 190-202), ובחקירתו השלישית, הודיע שהוא שומר על זכות השתיקה (ת/4, שורות 117-121). בבית המשפט, במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם, לאחר התערבות באי-כוחו והפסקה, שבמהלכה יכול היה לחשוב על התשובה שייתן, אישר הנאשם שאמנם אין לו הסבר אחר, למעט העובדה שדובר בשיחה בינו לבין סער בעניין סם מסוכן מסוג קנאביס (עמ' 390-394).

140. **סיכום בקשת הקנאביס באפריל 2017:** ההתכתבות הברורה בין הנאשם לבין סער, הסבריו הברורים של סער בעדותו וגרסת הנאשם, אשר לאחר הימנעות ממתן הסבר, שמירה על זכות השתיקה ולבסוף הודאה, גם אם לא מלאה, מוכיחים באופן חד משמעי, שלא מותר ספק, את העובדות של האירוע המתואר, שבמהלכו ניסה הנאשם לעשות עסקת סמים. הנאשם ביקש מסער לרכוש סם מסוג קנאביס במחיר שלא יעלה על 100 ₪ לכל גרם. עם זאת, מאחר שגם לפי גרסתו של סער אין ראיות לכך שהנאשם קיבל סם מסער או שהעסקה יצאה לפועל, העבירה שהוכחה ושבה יש להרשיע את הנאשם, היא ניסיון לסחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים בצירוף סעיף 25 בחוק העונשין (כאמור, שאלת ההרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, תידון בהמשך בנפרד).

(6) **חבילת מאי [מתואר באישום השני]**

141. **כללי:** ייבוא חבילת מאי (להלן בחלק זה גם - **החבילה**) מתואר באישום השני (בפסקאות 1-2). הנאשם לא הואשם בייבואה ואף לא התבקשה הרשעתו בקשר לייבוא חבילה זו.

142. **תמצית העובדות:** החבילה נשלחה בין יום 19.5.2017 ליום 25.5.2017 מאיזיק שהיה בארצות הברית, אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים. סער אסף את החבילה מהדואר ביום 2.6.2017 והעביר אותה אל הנאשם ביום 7.6.2017. תכולת החבילה אינו ידוע, אך במעמד מסירתה נתן הנאשם לסער חשיש במשקל 10 גרם.

143. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לחבילה:** התכתבויות אלו היו בימים 19.5.2017, 25.5.2017, 2.6.2017, 5.6.2017 ו-7.6.2017.

144. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 19.5.2017:** איציק פנה אל סער כדי לוודא שברשותו הכתובת המדויקת של בית הוריו של סער, וגם שאל מה המיקוד ומה מספר הדירה. סער השיב וכתב את מספרי הדירה והמיקוד.

עדותו של סער: סער העיד שמדובר בתיאומים למשלוח החבילה הנוספת, חבילת מאי, שנשלחה כעבור מספר ימים (עמ' 37, שורות 13-23).

145. **התכתבות בין סער לאיציק מיום 25.5.2017:** איציק פנה לסער בשאלה, "... מתי סוגר פינה" וסער השיב "... וואלה, עד סוף החודש אני מאמין שמסיים הכל נשאר 6 טולות עם [אם] לא אני יסגור איתך בכל זאת". איציק השיב, "בלי לחץ ... מה שיש יש ... רק שואל אחי ...". סער כתב שהוא יודע, אבל "רק אוהב לעמוד בהתחייבויות שלי" וכן, "... מה לגבי חבר שלך דוד אח, הוא לקח טולה ועכשיו שולח לי שוב הודעה מה הפעם? גם רק להביא לו?". איציק השיב לסער, "לא אחי, בטח רוצה להגיד שלום. עם [אם] ירצה תגיד לו שאין לך כרגע. נגמר. לגבי הטולה אחי ייתן לך, אמרתי לו". סער ענה "... הכל טוב, זה לא על זה. פשוט לא דיברת איתי והוא שלח הודעה, זה היה מוזר". איציק השיב לסער, "אה אח שלי שלחתי לך מתנה לחג, שיגיע תן לאחי תחבילה זה הכול בשבילו. כל החבילה ואמרתי לו הוא יתן לך מזומן מתנה. על העזרה". סער השיב, "אין בעיה ... באהבה. וגם אין צורך במזומן". איציק השיב לו "תפסיק. מה שמגיע מגיע" וסער מודה לו, "תודה רבה, אח".

העדות של סער: סער הסביר שאיציק ביקש לברר אתו מתי ישלם את יתרת החוב עבור חבילת החשיש הקודמת ("מתי סוגר פינה", ביטוי שכזכור, חוזר בהקשר של תשלום חוב עבור הסמים) וסער ענה לו, שנשאר לו חשיש במשקל 60 גרם ("6 טולות" - כל טולה היא חשיש במשקל 10 גרם). בעניין החבר שהוזכר, הסביר סער, שדובר בחבר של איציק שהיה בירושלים ולקח מסער 10 גרם חשיש. בתמורה לכך, הנאשם החזיר לסער "טולה" (10 גרם חשיש), שזה לדבריו, ה"אחד קטן בחזרה", שהוזכר בהתכתבות (עמ' 37, שורה 19 - עמ' 38, שורה 6). גם בעניין הסבר מפורט זה של ההתכתבות, לא הוצגה לסער אף לא שאלה אחת במסגרת החקירה הנגדית.

מההתכתבות האמורה ומעדותו של סער בעניינה, עולות אפוא, העובדות הבאות: איציק שלח חבילה נוספת, "חבילת מאי", אל כתובת בית הוריו של סער; החבילה נשלחה לאחר שביום 19.5.2017 איציק וידא את הכתובת המדויקת וקודם ליום 25.5.2017, שאז איציק הודיע לסער ששלח את החבילה; איציק מנחה את סער להעביר את החבילה כמו שהיא אל הנאשם, שכן יש בה רק דברים עבורו ("זה הכל בשבילו. כל החבילה"); איציק מוסיף ששלח לסער חבילה נוספת עבורו, "מתנה לחג", אך זו חבילה נפרדת (כפי שעוד יובהר, מדובר ב"חבילה המשותפת", שתידון בהמשך ושבסופו של דבר נשלחה מאוחר יותר); איציק והנאשם היו מתואמים ביניהם ובהתאם לתיאום זה, הנחה איציק את סער לקחת מהנאשם 10 גרם חשיש ללא תשלום ("לגבי הטולה אחי ייתן לך. אמרתי לו"), במקום החשיש באותה כמות שסער נתן לחבר של איציק; מעובדות אלו עולה, שברשות הנאשם היה חשיש ושהוא אף סחר בו; התיאום בין איציק לסער בכל הנוגע לעיסוק בחשיש ובסחר בו, עולה גם מדברי איציק, שאמר לסער שהנחה את הנאשם לשלם לסער עבור הבלדרות שהוא עושה בהובלת החבילות שאיציק שולח אל הנאשם ("... אמרתי לו [לנאשם] הוא ייתן לך מזומן

מתנה. על העזרה").

146. **התכתבות וחילופי הודעות בין סער לאיציק מיום 2.6.2017:** סער פנה לאיציק בשעה 16:01 וסיפר לו, בהודעה קולית, כי "הגיעה החבילה", אך עדיין לא הספיק לקחת אותה מהדואר. הוא הוסיף, שבשבוע הבא הוריו טסים לחו"ל ולכן יהיה לו את המכונית שלהם, הוא יאסוף את החבילה ואז "יעלה לאלון" [הנאשם]. סער הוסיף שהוא "ממש מצטער על העיכוב, באמת באמת". איציק השיב "סבבה ... תודה רבה. רק תוודא שתאסוף אותה. שלא סתם היא תעבור בין ידיים, בבקשה". על כך השיב סער, "רק אני אוסף את החבילות שלך" ואיציק השיב, "אני יודע, אחי. התכוונתי לזמנים. אל תחכה הרבה לאסוף". על כך משיב סער, "בדוק בדוק. הגיע לי הפתק אתמול רק ...".

איציק פנה שוב אל סער כעבור כשלוש שעות, בשעה 18:45, ושאל אותו, "... הצלחת לאסוף אולי?", וסער השיב לו, "כן אחי, מחר אני עולה לאלון". איציק ענה, "אחלה, יא אח. תודה רבה. דיברתי עם אלון הוא ייתן לך אחד קטן בחזרה וגם יסתדר איתך על החבילה ... אם צריך עוד תודיע לי שאדאג לך". סער השיב, ש"הכול מצוין" וסיפר שהוא מסיים לעבוד בבורגר בשבוע הבא ושהוא מחפש דירה ומקום עבודה בתל-אביב. עוד הוסיף, "אני צריך שתוציא יונה עוד שבוע ככה ... ואיציק השיב, "אחלה ... קצת לראות חיים שם חחח. סבבה. כמה צריך?". סער ענה לאיציק, "יהיה לי מקום לתת לך לישון כשאתה בא לבקר ...". ואיציק הודיע לסער, "ראש השנה אגיע". סער ענה, "יאללה אני מחכה" ואז איציק שאל אותו, "כמה צריך שיכין לך?", סער ענה, "כמו פעם שעברה?". איציק בירר, "300?" וסער השיב בחיוב. איציק שאל "... סבבי ... אתה מעדיף 300 או 400". סער ענה לו, "מעדיף 400, אבל מה הזמן המוקצב?". על כך השיב איציק, "נסתדר כפרה, אתה כבר מבין עניין. פשוט אם כבר יוצא אז" וסער ענה שישמח. איציק אמר לסער, "תיקח עוד קצת זמן על ה-100. אתה יודע שאני לא מלחיץ אותך ...". וסער ענה, "בדוק אחי. רק לא רוצה לפגוע ברצף". על כך השיב איציק, "... סומך עליך שאתה לא סתם תחזיק אותי ותשחרר מה שיש" וסער אישר.

העדות של סער: סער הסביר בעדותו, שבהתכתבות הזו הוא שוחח עם איציק בעניין החבילה הנדונה, "חבילת מאי", שאותה בתחילה לא הספיק לאסוף מהדואר (אך כבר דיווח שאסף). בהמשך דובר על חבילה נוספת של חשיש שרצה להזמין, על הכמות שיזמין (400 גרם), המחיר ותנאי התשלום. לדברי סער, בסופו של דבר ביטל את הזמנת החבילה בשיחת 'סקייפ' שנערכה בינו לבין איציק. זו אפוא, "החבילה שלא נשלחה", שתידון בהמשך (עמ' 38, שורות 7-33).

משיחה זו עולות מספר עובדות חשובות. כך בין השאר, עולים הקשיים שעמם נאלץ סער להתמודד בכל הכרוך באיסוף החבילות והבאתן אל הנאשם, שהיו ידועים היטב לנאשם ולאיציק. בכלל זה, הקושי בהשגת רכב כדי לנסוע עד ביתו של הנאשם בצפון הארץ, עיסוקיו הרבים הנובעים מכך שבשונה מהנאשם שהיה מובטל, סער עבד מידי יום ובאותה תקופה, אף עמד לעבור לגור בתל-אביב ולכן היה צריך למצוא דירה ומקום עבודה חדש. קשיים אלו סותרים באופן מובהק את גרסאותיו של הנאשם, שעליהן כבר עמדנו (בין השאר במסגרת הראיות הכלליות), שלפיהן סער העביר אליו טובין תמימים וכי עשה כן כל אימת שממילא היה נוסע לצפון הארץ, לבקר את חבריו.

כמו כן, הנחייתו של איציק לסער, להימנע מעיכובים באיסוף החבילה ולהימנע ממצב שבו החבילה "תעבור בין ידיים", מצביעה אף היא על כך שתוכנה אינו תמים וכי לא דובר בחבילות המכילות רק ביגוד וממתקים.

עובדה חשובה נוספת נעוצה במעורבותו של הנאשם בכל הנוגע לחבילות, לתוכן ולהעברתן ובמיוחד לכך שברשות הנאשם יש חשיש, כך שהיה מעורב בכל עסקי הסמים המתוארים. שכן כאמור, איציק אמר לסער שכבר שוחח ותיאם את הדברים עם הנאשם וכי הנאשם ייתן לסער "אחד קטן בחזרה", כלומר, ייתן לו 10 גרם חשיש בתמורה ל"טולה" (10 גרם חשיש) שסער נתן לחבר של איציק, כפי שכבר דובר בהתכתבות מיום 25.5.2017. לא רק שהנאשם ייתן זאת לסער, אלא "גם יסתדר אתך על החבילה", זאת אומרת, יגמול לסער על שירותי הבלדרות שנתן לאיציק ולנאשם. התנהלות זו הייתה כאמור, אופיינית גם לחבילות הקודמות ואף תחזור בהקשר של החבילות הנוספות ובכללן, "החבילה לסבתא" שתידון בהמשך הדברים.

גרסת הנאשם: בחקירתו השלישית במשטרה, טען הנאשם שלא נתן דבר לסער, שאיציק לא שוחח אתו בעניין האמור וכי אינו יודע להסביר את ההתכתבויות המתוארות בין סער לבין איציק (ת/4, שורות 175-178; שם, שורות 194-202). גרסה דומה הייתה לנאשם גם בעדותו (עמ' 410, שורות 1-5).

147. **התכתבות וחילופי הודעות בין סער לנאשם מיום 5.6.2017 ומיום 7.6.2017:** ביום 5.6.2017, יום שני, בשעה 14:05 כתב סער לנאשם, "אח, יום רביעי אני עולה אליך". הנאשם השיב, "סגור. יש שעה?" וסער ענה לו, "אני מסיים לעבוד ב 7 ובא ישר". על כך השיב הנאשם, "סגור".

ביום 7.6.2017, יום רביעי, בשעה 9:45, פנה סער לנאשם בברכת "אחלה בוקר" והנאשם השיב לו, "אם יש אנשים שרוצים ירק, יש במחיר טוב". סער שאל את הנאשם, "בכמה אחי? שאני אדע מה להגיד" והנאשם השיב, "80". על כך ענה סער, שבסדר ("סלמתק") ואמר שיבדוק. הנאשם השיב לו, "תעדכן. שאני יארגן. זה לא אצלי". סער השיב, "סגור אחי". מאוחר יותר, בשעה 17:56, הנאשם שאל את סער, "... מתי יוצא?" וסער השיב, "7 אבל מקווה שלפני תכלס". הנאשם ענה לו, "מגניב. סע בזהירות" וסער ענה, "סגור יא אח".

העדות של סער: סער העיד שדובר בתיאום נסיעתו אל הנאשם להבאת החבילה. לפי הסברו, הגם שאין התכתבויות בינו לבין הנאשם מאז יום 27.4.2017, הנאשם לא הופתע מפנייתו, מכיוון שאיציק והנאשם פעלו יחד ולכן סער הבין שהם שוחחו ביניהם. כן הוסיף, שבשיחות ה'סקייפ' עם איציק, איציק אמר לו שבחבילות של הנאשם יש חשיש. לפי הסברו, איציק הסביר לו את זה מכיוון שהוא ידע שסער לא מוכן להיות מעורב בייבוא של סמים כימיים (עמ' 42, שורות 15-5; עמ' 29).

עוד העיד סער, שביום 7.6.2017, כפי שאף עולה מההתכתבויות האמורות, סער הגיע לביתו של הנאשם ובפגישה זו מסר לו את החבילה שאסף מהדואר. סער לא יודע מה היה בחבילה, שאותה מסר בשלמות לנאשם. באותה פגישה, גם קיבל מהנאשם 10 גרם חשיש, במקום החשיש שסער נתן לחבר של איציק ושעליו דובר בהתכתבות. סער הוסיף, שה"ירק" שעליו שוחח עם הנאשם, זה קנאביס והמשמעות של המספר "80" בתשובת הנאשם, היא, מחיר 80 ₪ עבור כל גרם. סער הסביר, שהנאשם ביקש ממנו להודיע לו אם ימצא קונה במחיר זה. סער גם העיד כאמור, כי לא ידע מה היה בחבילה, ש (עמ' 38, שורות 1-6; עמ' 42, שורות 16-31). גם בעניין דבריו האמורים, סער כלל לא נחקר בחקירתו הנגדית.

גרסת הנאשם: ממכלול הראיות בעניין החבילות שכבר תוארו ואלו שעוד יתוארו, עולה כי ישנה סבירות גבוהה מאד לכך שהחבילה הכילה סמים, ככל הנראה, מסוג חשיש. כך או אחרת, מהדברים שכתב הנאשם עולה בבירור שהוא עסק בסחר בסמים וכאמור, אף ביקש מסער למצוא קונים לקנאביס במחיר 80 ₪ לגרם אחד. הנאשם נשאל על כך, אך כהרגלו, נמנע ממתן הסבר ובחר במתן תשובות לא רלוונטיות לשאלות שעליהן נשאל (עמ' 411, שורות 1-3; עמ' 412, שורות 1-8).

148. **סיכום חבילת מאי:** גם בעניין חבילה זו ישנן התכתבויות ברורות וחד משמעיות המצביעות על כך שהחבילה נשלחה לקראת סוף חודש מאי 2017 מאיציק שהיה בארצות הברית, אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים. סער אסף את החבילה ביום 2.6.2017 ועל-פי תיאום בינו לבין הנאשם, העולה בבירור מההתכתבויות בין השניים, נסע לביתו של הנאשם בקריות ביום 7.6.2017 ומסר לו את החבילה, בעוד תכולתה לא ידועה לסער. עצם הסתרת תכולת החבילה גם מסער והעובדה שבמעמד מסירתה, נתן הנאשם לסער חשיש במשקל 10 גרם, מעלים חשד שהחבילה הכילה סמים. שהרי, אילו הכילה רק טובין תמימים, כמו ביגוד, נעליים וממתקים, לא היה מה להסתיר. מכל מקום, גרסתו הברורה של סער, הנתמכת בהתכתבויות ובכל הראיות הכלליות שעליהן כבר עמדנו וכן הימנעות הנאשם ממתן הסבר מניח את הדעת לכל אותן ראיות, לא מותירים מקום לספק, כי הנאשם היה מעורב במשלוח החבילה, ידע מה תכולתה וכי נתן לסער חשיש כשהגיע לביתו כדי למסור לידיו את החבילה.

המסקנה העולה מהראיות האמורות היא, שהוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, שהנאשם עבר עבירה של ייבוא סמים עם אחרים, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים. למרות זאת, עבירה זו לא נכללה בכתב האישום ואף לא התבקשה הרשעת הנאשם בעבירה זו מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

(7) **עסקת ההתעניינות ב"ירק" במאי 2017 [לא נכלל בכתב האישום]**

149. **כללי ופירוט העבירה:** העסקה שתואר בחלק זה (תכונה להלן) - **עסקת ההתעניינות ב"ירק" במאי 2017**, לא נכללה בכתב האישום. הרשעת הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן בשל עבירה זו, התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. שאלת ההרשעה מכוח הוראה זו תידון בנפרד, לעת הזו יידונו רק העובדות והראיות.

150. **תמצית העובדות:** ביום 7.6.2017, אגב התכתבות בעניין "חבילת מאי", שוחחו סער והנאשם בעניין קנאביס. בשיחה זו ביקש הנאשם מסער שימצא לו קונים לסם מסוג קנאביס תמורת סך 80 ₪ עבור כל גרם.

151. **ההתכתבות הרלוונטית להתעניינות ב"ירק" במאי 2017:** התכתבות זו הייתה ביום 7.6.2017 והיא תוארה במסגרת הדיון בעניין "חבילת מאי". כאמור שם, במסגרת ההתכתבות האמורה ביקש הנאשם לעניין את סער בקניית חשיש. הנאשם אמר לסער, "אם יש אנשים שרוצים ירק, יש במחיר טוב". במענה לכך שאל סער את הנאשם, "בכמה אחי? שאני אדע מה להגיד", הנאשם השיב, "80" וסער אמר שיבדוק. על כך השיב הנאשם, "תעדכן. שאני יארגן. זה לא אצלי" וסער השיב בחיוב, "סגור אחי".

152. **העדות של סער:** סער העיד, כפי שאף עולה בבירור מההתכתבות האמורה, כי שיחתו עם הנאשם בעניין "ירק" הייתה בעניין קנאביס, וכי כוונת הנאשם במספר "80" בתשובתו, הייתה למחיר בסך 80 ₪ עבור כל גרם. כפי שאף משתמע מהדברים ועל-פי הסברו של סער, הנאשם ביקש מסער להודיע לו אם ימצא קונה (עמ' 38, שורות 1-6; עמ' 42, שורות 16-31). עוד העיד סער כאמור, כי בעת מסירת החבילה לנאשם באותו יום (7.6.2017), הוא קיבל מהנאשם 10 גרם חשיש.

גרסת הנאשם: במהלך עדותו וכאמור לעיל, נשאל הנאשם בעניין עיסוקו בסחר בסמים ובעניין בקשתו מסער למצוא לו קונים לקנאביס במחיר 80 ₪ לגרם אחד. כהרגלו, נמנע הנאשם ממתן הסבר ובחר להשיב תשובות שאינן נוגעות לשאלה (עמ' 411, שורות 1-3; עמ' 412, שורות 1-8).

153. **סיכום עסקת ההתעניינות בירק במאי 2017:** גם בעניין עסקה זו, דובר בהתכתבות ברורה בין סער לבין הנאשם, בעדותו של סער התומכת בתוכן ההתכתבות ובהכחשה של הנאשם, הנמנע ממתן הסבר, אשר לא מותיר מקום לספק כי העובדות הן כאמור לעיל. ראיות אלו, שאליהן מצטרפות כל הראיות הכלליות, שעליהן עמדנו בהרחבה, מוכיחות מעבר לספק סביר שהנאשם עבר עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים המסוכנים (שאלת ההרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, תידון כאמור, בנפרד).

(8) החבילה שלא נשלחה [לא נכלל בכתב האישום]

154. **כללי:** נושא יבוא החבילה שלא נשלחה (להלן בחלק זה גם - **החבילה**) מתואר באישום השני (בפסקה 3). הנאשם לא הואשם בעניין חבילה זו ואף לא התבקשה הרשעתו בקשר אליה.

155. **תמצית העובדות:** ביום 2.6.2017 איציק וסער ניהלו משא ומתן בעניין שליחת חבילת חשיש נוספת, בדומה לחבילת 400 גרם החשיש. בסופו של דבר, במועד לא ידוע, סער ביטל את משלוח החבילה מיוזמתו.

156. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לחבילה, היו בין סער לאיציק ביום 2.6.2017:** התכתבות זו פורטה לעיל, במסגרת הדיון בעניין "חבילת מאי". בהתכתבות מהמועד האמור וכפי שהעיד סער בעניינה, החליפו השניים הודעות בעניין כמות החשיש שסער ביקש להזמין, בעניין המחיר ובעניין תנאי התשלום. אולם כאמור, בסופו של דבר סער החליט לבטל את הזמנת החבילה, מאחר שלא היה לו את הכסף הדרוש ואף היה חייב כסף לאחרים. לדבריו, הוא הודיע לאיציק על ביטול הזמנת החבילה בשיחת 'סקייפ' (עמ' 38, שורות 7-33; בעניין סיבת ביטול החבילה - עמ' 24, שורות 18-19).

157. **סיכום החבילה שלא נשלחה:** בעניין חבילה זו, ישנה התכתבות ברורה בין סער לאיציק, שנתמכה בעדותו של סער, המתארת את תמצית העובדות שפורטו לעיל. מאחר שהחבילה בסופו של דבר לא נשלחה, לא ידועה מעורבותו של הנאשם בתכנון משלוח החבילה וממילא גם לא הואשם בעבירה הקשורה בה.

158. **כללי:** ייבוא החבילה המשותפת (להלן בחלק זה גם - **החבילה**) מתואר באישום השני (בפסקאות 4-7). הנאשם לא הואשם בייבואה ואף לא התבקשה הרשעתו בקשר לייבוא חבילה זו.

159. **תמצית העובדות:** החבילה נשלחה באמצע חודש יוני 2017 מאיזיק שהיה בארצות הברית, אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים. את החבילה אסף סער ביום 29.6.2017 ומסר אותה לידי הנאשם בביתו, ביום 4.7.2017. החבילה הכילה שתי "קופסאות" נפרדות. תוכנה של החבילה שהועברה אל הנאשם אינו ידוע, אך עם החבילה מסר סער לנאשם אלפי שקלים.

160. **הודעות הוואטסאפ הרלוונטיות לחבילה:** ההתכתבויות הרלוונטיות היו בין סער לאיזיק בתאריכים 17.6.2017, 19.6.2017, 25.6.2017, 28.6.2017, 29.6.2017, 4.7.2017 ו-10.7.2017 וכן התכתבויות בין הנאשם לבין סער בתאריכים 1.7.2017, 3.7.2017 ו-4.7.2017.

161. **התכתבות בין סער לאיזיק מימים 17.6.2017 ו-19.6.2017:** ביום 17.6.2017 שאל איזיק את סער, "תגיד אפשר לשלוח מתנה לסבתא? אם כן תארגן לי פרטים". סער השיב שעד מחר ישלח לו כתובת, שהיה לו שבוע "טירוף", סיים עם העבודה והתחיל לחפש דירה. ביום 19.6.2017 שלח סער לאיזיק את שמה של סבתא שלו, "עזיזה (עליזה) שמואלי" ואת הכתובת המדויקת שלה. בין השניים ישנם חילופי התכתבויות וחילופי הודעות קוליות בעניין אופן כתיבת שמה של הסבתא בעברית ובאנגלית. לבסוף סער כתב לאיזיק שבדק עם אמו ושיש לכתוב "עזיזה". עוד הוסיף שהוא עדיין מחפש דירה ולאחר מכן שאל את איזיק, "תגיד, מה עם היונה שלי היא כבר בדרך?" ואיזיק מאשר, "בטח".

עדות של סער: סער הסביר שאיזיק ביקש מסער כתובת שאינה של בית הוריו, כדי לשלוח חבילה וסער מסר לו את כתובת ביתה של סבתו. כן הוסיף סער, ש"היונה" שעליה שאל אם היא "כבר בדרך", זו החבילה, ואיזיק אישר לו שכן (עמ' 42, שורה 32 - עמ' 43, שורה 13).

מההתכתבות האמורה עולה אם כן, שבמועד ההתכתבות כבר הייתה חבילה ("יונה") בדרך, שזו "החבילה המשותפת" הנדונה עתה, שנשלחה אל כתובת בית הוריו של סער. השאלה בעניין כתובת ביתה של הסבתא, הייתה בקשר לחבילה הבאה שתידון, שהיא "החבילה לסבתא", שאמנם נשלחה בסמיכות זמנים ל"חבילה המשותפת". יש לתת לכך את הדעת, שכן עצם העובדה שאיזיק החליט לגוון את כתובת היעד של החבילות, מצביעה על תכולה חשודה של החבילות שהוא שלח אל הנאשם. שהרי, אילו תכולתן הייתה תמימה, כפי שניסה הנאשם להציג זאת, לא הייתה מניעה לשלוח את כל החבילות ישירות אל הנאשם או לפחות, אל אותו מען (למשל, כתובת בית הוריו של סער).

162. **התכתבות בין סער לאיזיק מימים 25.6.2017, 28.6.2017 ו-29.6.2017:** ביום 25.6.2017 איזיק כתב לסער "... השבוע תקבל תמתנה [את המתנה] ליום הולדת. כשתקבל דבר איתי. אסביר לך משהו יא אח" וסער השיב, "בדוק יא אח". ביום 28.6.2017 איזיק התעניין אצל סער, "... מה אתך? תגיד קיבלת?" וסער השיב, "לא אחי,

עדיין לא. זה רשם לך שהגיע? ואיזיק השיב, "כן אחי, כנראה היום". סער כתב לאיזיק, "בדרך כלל זה שולח לי הודעה. ברגע שישלחו אלך לקחת" ואיזיק השיב, "סבבי אחי, תודיע לי רק שיגיד [שאגיד] לך מה מו". סער ענה, "בדוק יא אח. חוץ מזה יש גם יונה לסבתא, נכון?".

למחרת, ביום 29.6.2017 איזיק שלח לסער תמונת מעקב אחר חבילת דואר (ת/46), ושאל את סער, "מה אתך?" וכן השיב לשאלתו הקודמת של סער, "כן אחי, יש לסבתא אחת". סער השיב גם בתמונה של הודעה על קבלת חבילה הממתינה בדואר, שעליה כתובת בית הוריו (ת/47), והוסיף ש"ילך להביא היום חחח". איזיק השיב "חחח גדול" והוסיף הוראות, "יש שם קופסה אחת לך ואחת לאחי. על שלך רשום למטה ס ועל של אחי א. זה בתחתית הנייר. כשיצא לך, תעבירו לו את זה בבקשה וכמובן כמו שזה. חחח. תודה יא אח. ומקווה שתאהב תדברים" [את הדברים]. סער השיב, "סגור יא אח. תודה רבה. אני אעלה לאלון שבוע הבא כבר להביא לו את זה" ואיזיק הודה לו, "סבבה גבר. מקווה שהכל טוב אצלך". על כך השיב סער "מצאתי דירה" והשניים המשיכו להתכתב בנושא חיפושי הדירה.

בהמשך המשיך איזיק לעסוק בנושא החבילה והוסיף, "אחי על ה 400 יוצא 45 עגול, ואין בעיה אחי, אני מבין ייקח יותר זמן קצת. אבל מה שיש אל תחזיק אותי סתם. כי גם אני מחכה ובעצם האחרון שאוכל מזה. תודה יא אח. זה נשמע פייר לך?". סער השיב, "פייר לגמרי!! ואני לא מחזיק סתם אף פעם. אתה יודע חחח". בהמשך, סער שלח לאיזיק תמונה של שקיות ממתקים, נעלי ספורט, גרביים, חולצה וכרטיס 'בוב-ספוג' (ת/48) והוסיף, "תודה רבה אח יקר. אתה מדהים!!!". איזיק השיב, "אוהב אותך יא אח. מצאת את שלו?" וסער השיב, "כן בטח. חחח".

עדוּתו של סער: סער העיד שהחלק שלו בחבילה המשותפת כלל הפעם רק פריטים שגרתיים ובין השאר, חליפת טרנינג, פיג'מה, נעליים וממתקים (עמ' 43, שורות 14-21). המאשימה לא חלקה על כך.

עם זאת, מתוכן התכתבות עולה בבירור שאיזיק נתן לסער הנחיות ברורות באשר לחלק של הנאשם בחבילה המשותפת. הוא הבהיר איזה חלק שייך למי מהשניים, סער והנאשם, כיצד סומן כל חלק של החבילה (של סער סומן באות ס', האות הראשונה של שמו, ושל הנאשם (אלון) סומן בהתאם באות א') וכן הוסיף הוראה ברורה, שאת החלק של אלון, "תעביר לו את זה בבקשה וכמובן כמו שזה". בלי לפתוח.

סער העיד שאת החלק שלו בחבילה הוא צילם (ת/48) מכיוון שהיו בו המתנות ולא היו בו סמים. את חלק החבילה של הנאשם הוא לא פתח, בהתאם להנחיות של איזיק שאמר לו במפורש, לא לגעת בזה ולכן אינו יודע מה היה שם. בעניין המשך השיחה, הסביר סער, כי במספר "45" הכוונה לסך ₪ 45,000 שהוסכם שסער ישלם תמורת 400 גרם החשיש ושזה הסכום שהיה עליו להעביר לנאשם תמורת החשיש. לפי הסברו של סער, הוסכם שהמחיר עבור 300 גרם יהיה סך ₪ 11,000 לכל 100 גרם ובסך הכול ₪ 33,000. לגבי 100 הגרם הנוספים, הוסכם שהמחיר הוא ₪ 12,000 ולכן הסכום הכולל הוא ₪ 45,000. זאת בהתאם לסיכום במסגרת ההתכתבות מיום 30.3.2017, שעל תוכנה עמדנו לעיל (עמ' 44, שורה 16 - עמ' 45, שורה 23).

163. **התכתבויות בין הנאשם לבין סער בימים 1.7.2017, 3.7.2017 ו-4.7.2017 והתכתבות בין איזיק**

לסער ביום 4.7.2017: ביום 1.7.2017 (שבת), יומיים לאחר קבלת החבילה, כתב הנאשם לסער, "דוקטור, מה המצב?". סער השיב לו כעבור מספר שעות. לאחר חילופי דברים רגילים (התעניינות איך עברה השבת וכדומה), סער כתב לנאשם, "אני אקפוץ לבקר אותך נראה לי יום שני". הנאשם השיב, "נדבר שבוע טוב" וסער השיב בברכת "שבוע טוב אח יקר".

ביום שני, 3.7.2017, סער כתב לנאשם, "שומע יא אח? אין לי אוטו היום בסוף. אני מקווה שמחר ישחררו לי אותו", והנאשם השיב לו, "הכל טוב נשמה". למחרת, 4.7.2017, הנאשם פנה אל סער בברכת "בוקר טוב" וסער השיב לו. בשעה 11:05 הנאשם התקשר אל סער והשיחה ביניהם נמשכה 3:38 דקות. בשעה 19:38 הודיע סער לנאשם, "אני בדיוק יוצא לכיוון".

בשעה 12:14 איציק כתב לסער, "... מקווה שהכל סבבה. הבנתי אתה עולה לצפון. אחי אם תוכל תביא לו גם את מה שנשאר מהפעם שעברה. הבנתי נשאר 3 לסגור. תודההה". סער השיב, "בטח, יא אח. זה כבר מוכן עם היונה" ואיציק השיב לסער, "תודה תודה ועוד תודה".

עדותו של סער: סער הסביר בעדותו שהוא שוחח עם איציק, שכפי הנראה, עדכן את הנאשם ולכן הנאשם פנה אליו ביום 1.7.2017, כדי לברר מתי יגיע. סער אכן השיב לנאשם שיבוא לביתו כדי לתת לו את חלקו בחבילה המשותפת (עמ' 46, שורות 2-11). גם בעניין חבילה זו, לא הנאשם הוא זה שהטריח את עצמו לירושלים כדי לקחת מסער את החבילה, אלא סער טרח וארגן רכב שבאמצעותו יוכל להגיע אל הנאשם, כפי שאף דיווח על כך לנאשם בהתכתבות מיום 3.7.2017. אילו אמנם היה ממש בטענת הנאשם שהמתין בקוצר רוח לנעליים שאיציק שלח, שלא הגיעו בחבילות קודמות, אזי יש להניח שהיה מטריח את עצמו לירושלים לקחת את החבילה בעצמו. אולם כפי שכבר נאמר, הנאשם עשה הכול כדי להרחיק את עצמו מהחבילות.

בעניין ההתכתבות מיום 4.7.2017 העיד סער, שבאותו יום נסע אל הנאשם, נתן לו את חלקו בחבילה המשותפת ושילם לו סך 3,000 ₪ על חשבון חובו לאיציק (התשלום השני תמורת 400 גרם החשיש). זאת בהתאם לבקשת איציק בהתכתבות ממועד זה, שאמר לסער, לתת לנאשם "גם את מה שנשאר מהפעם שעברה, הבנתי נשאר 3 לסגור". "3" לפי הסברו של סער, זה 3,000 ₪ (עמ' 46, שורה 14 - עמ' 47, שורה 9; עמ' 36, שורות 29-30; תשובותיו של סער בחקירה הנגדית בעמ' 81, שורה 20 - עמ' 82, שורה 3).

גרסת הנאשם: הנאשם נשאל איך ידע ליצור קשר עם סער ביום 1.7.2017 בעניין החבילה, על אף שהקשר האחרון ביניהם היה בהתכתבות מיום 7.6.2017, אך לא היה לו כל הסבר לכך. הוא חזר וטען שלא ידע שסער אסף חבילה (עמ' 413, שורה 16 - עמ' 414, שורה 5). בדומה השיב הנאשם, שאינו זוכר את ההתכתבות (עמ', 415, שורות 22-9).

גם בעניין ההתכתבות שבין סער לאיציק, שבה איציק כתב לסער "הבנתי אתה עולה לצפון", בעוד ברור שהכוונה שהוא נוסע אל הנאשם, השיב הנאשם שאינו יודע כיצד איציק הבין שסער בדרכו אליו (עמ' 417, שורה 19 - עמ' 418, שורה

6). זאת בדומה להתכחשותו בחקירתו במשטרה לחבילות ולהתכתבויות האמורות בין סער לבין איציק (ת/4, שורות 207-222). עם זאת, מאוחר יותר, במהלך העימות עם סער, כן אישר הנאשם את העובדה שבפגישה זו הוא קיבל מסער כסף, אך טען שקיבל 2,000 ₪ וכן טען שהשתמש בכסף עבור אמו, אנה, ואף עדכן בכך את איציק אחיו (ת/57ב, עמ' 15). למרות זאת וכאמור, בעדותו שב הנאשם והכחיש כל קשר לנושא החבילות ולקשר שהיה לו עם איציק, שעדכן אותו בעניין הגעת החבילות ואילו הוא, הנאשם, עדכן את איציק באשר למועד שבו סער מגיע כדי להביא אליו את החבילה. הכחשה זו נמשכה כאמור, במהלך חקירת הנאשם, בעוד שמעורבותו בכל נושא העברת החבילות אליו ברורה מההתכתבויות שהיו בין איציק לסער ומההתכתבות שלו עם סער. אף ברור מההתכתבויות אלו, שהנאשם היה בקשר תמידי עם איציק. עולה כאמור בבירור, שהנאשם עדכן את איציק על הגעת סער אליו עם החבילה, התעדכן באשר למועד הגעת החבילות, ואף ידע מתי לפנות אל סער בעניין הגעתן והעברתן אליו.

164. **סיכום העובדות בעניין החבילה המשותפת:** ההתכתבויות הברורות, שלצדן עדותו הברורה של סער מצביעות באופן חד משמעי, שהחבילה המשותפת נשלחה במהלך חודש יוני, מאיציק שהיה בארצות הברית. החבילה נשלחה אל כתובת בית הוריו של סער בירושלים וסער אסף אותה מהדואר ביום 29.6.2017. בחבילה אמנם היו מתנות לסער, אך גם הייתה חבילה סגורה שנועדה לנאשם, שלגביה הנחה איציק את סער שלא לפתוח אותה. עצם הנחיה זו, משלוח החבילה לירושלים, כדי שסער יוביל אותה לביתו של הנאשם בקריות, מעלים יותר מחשד כי מדובר בחבילה שהכילה סמים, בדומה לחבילות האחרות. כל זאת במיוחד לנוכח הראיות הכלליות, המצטרפות לראיות שפורטו עתה ולנוכח העברות הכספיים לצד העברת החבילה.

עוד עולה בבירור שבמהלך העיסוק של סער ואיציק בחבילה זו, סוכם גם על נושא המחיר של החשיש במשקל 400 גרם. סער, שביום 4.7.2017 נסע במיוחד מירושלים אל ביתו של הנאשם בקריות כדי למסור לנאשם את חלקו בחבילה המשותפת, גם שילם באותה הזדמנות לנאשם את התשלום השני, בסך 3,000 ₪, עבור 400 גרם החשיש שקיבל בחבילת 400 גרם החשיש.

גם בעניין חבילה זו ובעניין התשלום בסך 3,000 ₪, החליף הנאשם גרסאות במהלך חקירתו במשטרה ובמהלך עדותו בבית המשפט, כמתואר לעיל, ואף נמנע ממתן תשובות ברורות המתיישבות עם ההיגיון ועם השכל השיר. התנהלות זו תומכת אפוא, במסקנה שהעובדות הן כפי שהעיד עליהן סער.

מכל אלו עולה באופן שאינו מותר מקום לספק, כי בחלק החבילה שנועד לנאשם, היו סמים, שאותם ייבא הנאשם לישראל עם אחרים, ובכך עבר עבירה של ייבוא סמים לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים. למרות זאת, עבירה זו לא נכללה בכתב האישום ואף לא התבקשה הרשעת הנאשם בעבירה זו מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

(10) **החבילה לסבתא [מתואר באישום השני]**

165. **כללי:** ייבוא החבילה לסבתא (להלן בחלק זה גם - **החבילה**) מתואר באישום השני (בפסקאות 4-7). הנאשם לא הואשם בייבוא ואף לא התבקשה הרשעתו בקשר לייבוא חבילה זו.

166. **תמצית העובדות:** החבילה נשלחה בסוף חודש יוני או תחילת חודש יולי 2017 מאיזיק שהיה בארצות הברית, אל כתובת ביתה של סבתו של סער בירושלים. את החבילה אסף סער ביום 18.7.2019 והעביר אותה לנאשם ביום 20.7.2018. חבילה זו הגיעה אל סניף הדואר בטבעון ואז הועברה לירושלים. החבילה נמסרה בשלמותה לנאשם, בעוד שלא ידוע מה הייתה תכולתה. במעמד מסירת החבילה לידי הנאשם, קיבל סער מהנאשם סך 1,500 ₪ וכן סם מסוג קנאביס במשקל 6-7 גרם.

167. **הודעות הוואטסאפ וההתקשרויות הרלוונטיות לחבילה:** ההתכתבויות, שכללו גם הודעות קוליות, הרלוונטיות לחבילה זו הן רבות. הן החלו בהתכתבויות מימים 17.6.2017 ו-19.6.2017, אשר פורטו לעיל ושבמהלכן, כזכור, איזיק שאל את סער אם "אפשר לשלוח מתנה לסבתא" וביקש ממנו את כתובתה המדויקת. כפי שכבר פורט בעניין התכתבות זו, סער אכן מסר לאיזיק את כתובתה המדויקת של סבתו.

בנוסף לכך, ישנן התכתבויות נוספות רלוונטיות, מהתאריכים הבאים: 14.7.2017, 16.7.2017, 17.7.2017, 18.7.2017, 19.7.2017, 20.7.2017, 21.7.2017.

168. **התכתבות בין סער לאיזיק מימים 14.7.2017, 16.7.6.2017, 17.7.2017, 18.7.2017**
ו-19.7.2017: התכתבות ארוכה (רובה הודעות וואטסאפ כתובות וחלקה הודעות קוליות) בין איזיק לסער, עוסקת בחבילה לסבתא. ביום 14.7.2017 איזיק ביקש מסער "תודיע אם קיבלת", סער השיב "בינתיים לא". בהמשך שלח תמונה של מידע מאתר המרשתת של הדואר בעניין החבילה (ת/50), שלפיו החבילה הגיעה אל סניף הדואר בטבעון. בשל מידע זה, סער שאל את איזיק, אם ישנה אפשרות שפרטי החבילה שגויים. איזיק בדק, שלח תמונה של פרטי החבילה והשיב ש"אין קשר לטבעון" (ת/51). הוא הוסיף, "שלחתי גם אחד לטבעון, אבל כבר קיבלו. איזה מוזר. מה זה?". השניים המשיכו להחליף הודעות ביניהם בעניין הטעות של הדואר בהעברת החבילה לטבעון. בין השאר, איזיק ביקש מסער להתקשר אל הדואר ולומר, "תראו שלחו לסבתא חבילה, ומשום מה היא נמצאת בטבעון ... ואתה רוצה לקבל אותה". סער גם עדכן את איזיק על כך שבירר עם סבתו, אך היא אמרה שלא קיבלה חבילה מהדואר או הודעה על קבלת חבילה. בהמשך סער עדכן את איזיק שבירר בדואר, ונמסר לו שאכן הייתה טעות בהעברת החבילה לטבעון. ביום 16.7.2017 איזיק ביקש מסער לבדוק שוב "מה עם הציפור", וסער עדכן אותו שהוא מטפל בזה. כך זה נמשך גם ביום 17.7.2017 בהתכתבויות של השניים בעניין התקלות של דואר ישראל. במהלך אותן התכתבויות ובירורים, הוחלפו בין השניים גם תמונות נוספות של צילומי המעקב אחר דבר הדואר (ת/52, ת/53 ו-ת/54).

ביום 18.7.2017 בשעות הבוקר, איזיק התעניין אם "יש חדש?" וסער השיב, שלקח מסבתו את ההודעה על הגעת דבר הדואר וכי "... עכשיו אוסף את זה". איזיק עדכן את סער, "ואני כבר אמרתי לו שידאג לך למזומן ממני על זה" והוסיף הנחיות, "אין לך מה לפתוח את זה, זה הכל בשבילו. חבר שעובד בירושלים יכול לאסוף את זה ממך". סער אישר ובהמשך איזיק הוסיף, "שיהיה אצלך תעשה לאלון הודעה בבקשה תודה תודה תודה". לאחר עוד חילופי דברים, סער שלח לאלון תמונה של התור בדואר (ת/55), ולאחר מכן עדכן את איזיק "אספתי את החבילה", סיפר שהוא נוסע "להסתובב בתל-אביב, לחתום חוזה, לשלם כספים קצת על הדירה החדשה".

בעקבות הודעה זו ישנם חילופי דברים בין איזיק לסער בעניין שאלה ששאל סער את איזיק, אם בזמן שהוא עושה

סידורים בתל-אביב כדאי להשאיר את החבילה ברכב, או שעדיף להשאיר אצל סבתא שלו ולקחת לאחר מכן "למען הבטיחות". איציק מעיר, שלא כדאי ש"ישב שם סתם" (אצל הסבתא), וסער הסביר, שסבתא שלו לא תיגע בזה. על כך השיב איציק לסער, שאם סער יכול להשאיר את זה אצל סבתא שלו אז זה "סבבה" והוסיף, "ותתאם כבר עם אלון למתי טוב לכם. או אם אין לך זמן סע איתה, אין לך מה לדאוג. תשאיר סגור שים ברכב הכל טוב ... ילד טוב של סבתא ...", והוסיף, שהשניים כבר ידברו בבוקר באמצעות 'סקייפ'.

169. **התכתבות בין סער לנאשם ובין סער לאיציק מימים 19.7.2017, 20.7.2017 ו-21.7.2017:** ביום 19.7.2017 איציק הודיע לסער, "אחי יש לך אצל אלון 1,500 שקל מתנה, על העזרה, אוהב אותך". סער הודה לו והוסיף שהוא "מעריך את זה מאד". איציק השיב לסער, "... אתה גם עוזר לי בזה ואני לא אוכל לבד" וסער השיב "... אני מרוצה מאוודדד. הסר דאגה מלבך".

ביום 20.7.2017 סער שאל את הנאשם "אתה בבית היום?" והנאשם שאל, "מתי?". סער השיב שהוא ייצא בערך ב-20:00, הנאשם שאל אותו מתי יגיע אליו, וסער השיב, שיגיע בערך בשעה 21:30. הנאשם ענה, "טובבבב". באותו יום בשעה מאוחרת יותר, בשעה 23:17, סער כתב לאיציק שהוא מודה לו "על הפינוקים". איציק שאל את סער, "איזה פינוקים? ... החבילה הזאת [כך במקור] לאחי. תשאיר סגור הכל. רק תודיע לו מה מו" וסער השיב, ש"זה כבר אצלו". איציק מתעניין אם הנאשם נתן לסער 1,500 ₪, וסער אישר לו שאכן קיבל. לאחר מכן, בהודעה קולית, סער הודה לאיציק "על הפינוק" ואמר שהוא מאד מעריך את זה. על כך השיב לו איציק, "מהלב אחי אוהב אותך".

למחרת, ביום 21.7.2017, הנאשם שלח לסער סרטון הומוריסטי ושאל, "איך, בסדר?" וסער השיב, "תענוג, אני עף על הירק חחח מהבוקר מסטול רצח". הנאשם השיב, "טוב ... לבריאות".

170. **העדות של סער בעניין ההתכתובות המתוארות עם איציק והמסקנות העולות מהן:** בעדותו תיאר סער את העובדה שהחבילה שנשלחה אל כתובתה של סבתו, הגיעה בטעות אל סניף הדואר בטבעון ורק לאחר מכן הגיעה אל סניף הדואר בירושלים, שם אסף אותה (עמ' 50, שורות 9-29). סער הוסיף, שהוא לא יודע מה היה בחבילה, מכיוון שהוא פעל על-פי הנחייתו הברורה של איציק ולא פתח אותה (עמ' 50, שורה 30 - עמ' 51, שורה 23). עוד העיד סער, שהתייעץ עם איציק אם אפשר להשאיר את החבילה ברכב, מכיוון שחשד שיש בה חשיש. בנוסף לכך העיד, שבתמורה לכל הטרחה שהייתה כרוכה באיתור החבילה, באיסופה והבאתה אל הנאשם לביתו בקריות, הוא קיבל מהנאשם 1,500 ₪ ועוד 7-6 גרם חשיש (עמ' 58; עמ' 60-61).

מחילופי הדברים הרבים בין איציק לסער בכל הנוגע לחבילה לסבתא, עולות מספר מסקנות מתבקשות: **ראשית**, לשם איתור החבילה שנשלחה בטעות לסניף הדואר בטבעון, היו חילופי דברים רבים ואינטנסיביים בין איציק לסער. במסגרתם ניכר שאיציק פנה פעמים רבות אל סער והפציר בו לקדם את איסוף החבילה, הנחה אותו שלא להשאיר את החבילה במקום לא בטוח ובמיוחד הדגיש כי על סער להעביר את החבילה בשלמותה אל הנאשם, מבלי לפתוח אותה. כל אלו מלמדים על החשיבות הרבה שייחס איציק לאיסוף החבילה ולשמירתה סגורה, מבלי שתכולתה תיחשף גם לסער. בהתנהלות זו יש כדי ללמד שכל הנראה, דובר בחבילה שתוכנה לא היה תמים ושהכילה סמים; **שנית**, תמוה מאד שדווקא סער היה צריך לפעול לכך שהחבילה, שהגיעה בטעות לטבעון, תגיע לירושלים כדי שיאסוף אותה בירושלים

יעביר אותה אל הנאשם הגר בקריות, סמוך לטבעון. כך הגם, שאנה, אמם של הנאשם ואיזיק, גרה בטבעון. מכאן עולה שהנאשם לא רצה לאסוף חבילה שתוכנה ככל הנראה הכיל סמים, שאם לא כן, לא ברור מדוע סער היה צריך לטרוח באיסוף החבילה (עדויות של סער, שם); **שלישית**, מתעודת המשלוח של החבילה (ת/51) עולה שהשולחת היא רונדה (בת הזוג של איזיק), כך שנראה שגם איזיק טרח להסתיר שהוא זה ששלח את החבילה, כך שלא ניתן יהיה לקשור בינו לבין החבילה; **רביעית**, בתעודת המשלוח, שצילומה אינו ברור דיו (ת/51), נכתב שהחבילה מכילה 6 יחידות של ממתקים (candies). מאחר שהחבילה מוענה בשלמותה לנאשם, בעוד שלטענתו, אינו צורך דברי מתיקה (ת/4, שורות 16-17; ת/5, שורה 25; עמ' 424, שורה 1), נראה כי יש יסוד להנחה שבחבילה היו גם סמים, כפי שעולה ממכלול הראיות. בכל מקרה, לנאשם לא היה כל הסבר בעניין תכולת החבילה, מעבר להכחשה שקיבל אותה (עמ' 423, שורות 5-6).

171. **גרסת הנאשם:** בחקירתו השנייה במשטרה, אישר הנאשם שחודשיים קודם לכן (בחודש יולי 2017) נתן לסער סך 1,500 ₪ לבקשת אחיו איזיק, אך טען שאינו יודע עבור מה היה הכסף (ת/3, שורות 225-229). בחקירתו השלישית אמר הנאשם, שאינו יודע במה עסקה כל ההתכתבות המתוארת (ת/4, שורות 227-240). גם בעדותו בבית המשפט טען הנאשם, שאין לו כל הסבר והכחיש את קבלת החבילה הסגורה מסער. כן חזר על גרסתו שאת הכסף, בסך 1,500 ₪, נתן לסער לבקשת איזיק, לאחר שאמר שיחזיר לנאשם כשיגיע לארץ בתקופת החגים (עמ' 424, שורה 11 - עמ' 425, שורה 20). את מתן הסמים לסער במעמד קבלת החבילה, הנאשם הכחיש בעדותו, אך בהיעדר הסבר להתכתבות עם סער (שבמהלכה התעניין הנאשם, "איך, בסדר?" וסער ענה "תענוג, אני עף על הירק..."), ולנוכח התחמקות הנאשם ממתן תשובות (עמ' 427 - 429, שורה 4), יש לקבל את גרסתו של סער, שהנאשם סיפק לו סמים בתמורה לבלדרות. כך גם בשל העובדה שגרסה זו מתיישבת גם עם ההתכתבות בין סער לאיזיק מיום 20.7.2017, שבה סער הודה לאיזיק על "הפינוקים" ואף לנוכח העובדה שסער לא נחקר בחקירה נגדית בעניין זה. סער נשאל רק שאלה אחת הקשורה לכך ובתשובתו חזר על כך שבעת מסירת החבילה לנאשם, קיבל ממנו סך 1,500 ₪ וקנאביס (עמ' 81, שורה 4).

172. **סיכום החבילה לסבתא:** התקלה שאירעה בהגעת החבילה לסבתא, אשר במקום להגיע לירושלים הגיעה לטבעון (העיר שבה גרה אנה, אמם של הנאשם ושל איזיק), גררה התכתבויות רבות בין הנאשם לסער ובין סער לאיזיק. התכתבויות רבות אלו מלמדות על הלחץ שהיה לאיזיק וגם לנאשם, שסער יאתר את החבילה ויאסוף אותה מהדואר. עוד עולה, כפי שסיפר איזיק, שבמקביל שלח חבילה אחרת לטבעון (ככל הנראה, לאנה). משלוח שתי חבילות בסמיכות, אחת לירושלים ושניה לטבעון, בעוד שהמען לא היה של הנאשם, אך היעד הסופי של שתיהן היה הנאשם, מצביע ומחזק באופן חד משמעי, את הניסיון להסתיר את תכולת החבילות, להסוות את יעדיהן ואת מסלולן. שהרי, אילו אמנם דובר במשלוח חבילות תמימות המכילות ביגוד וממתקים בלבד, לא היה צורך לשלוח שתי חבילות לשני מקומות המרוחקים זה מזה (טבעון וירושלים). אף לא הייתה סיבה שלא לשלוח את שתי החבילות אל כתובתו של הנאשם, לא היה צורך להטריח את הנאשם לאסוף את החבילה בירושלים כדי לנסוע עמה מירושלים עד הקריות, לא היה מקום לחשש מפני האפשרות שסער ישאיר את החבילה ברכבו, לא הייתה סיבה לאסור על סער לפתוח את החבילה ובוודאי שלא הייתה כל סיבה ללחץ שקדם לאיתור החבילה ולאיסופה.

ההתכתבויות בעניין חבילה זו ברורות מאד והן נתמכות באופן מלא בעדותו של סער. גם בעניין זה לא היו בפי הנאשם הסברים כלשהם, הגיוניים או שאינם הגיוניים, המתקבלים על הדעת או שאינם מתקבלים על הדעת. במצב זה ולנוכח הראיות הכלליות, בהיעדר ראיות סותרות או הסברים למסקנות העולות מהראיות, אין מנוס מהמסקנה שגם בחבילה

לסבתא הוסתרו סמים. מכל מקום, לא נותר כל ספק כי בעת שסער מסר לנאשם את החבילה, הוא קיבל סך ₪ 1,500 וסם מסוג קנאביס במשקל 6-7 גרם, בתמורה למאמץ הרב שהשקיע בבלדרות של חבילה זו.

מכל אלו עולה המסקנה, באופן שאינו מותיר מקום לספק, כי גם בחבילה לסבתא, היו סמים, שאותם ייבא הנאשם לישראל עם אחרים, ובכך עבר עבירה של ייבוא סמים לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים. למרות זאת, עבירה זו לא נכללה בכתב האישום ואף לא התבקשה הרשעת הנאשם בעבירה זו מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

(11) חשיש בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא [לא נכלל בכתב האישום]

173. כללי ופירוט העבירה: העסקה שתואר בחלק זה (תכונה להלן - **חשיש בתמורה לבלדרות החבילה לסבתא**), לא נכללה בכתב האישום. הרשעת הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן בשל עבירה זו, התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. שאלת ההרשעה מכוח הוראה זו תידון בנפרד, לעת הזו יידונו רק העובדות והראיות.

174. תמצית העובדות: כמתואר במסגרת הדיון בעניין החבילה לסבתא, סער נאלץ לטרוח טרחה רבה בכל הנוגע לאיתורה של חבילה זו, שנשלחה בתחילה בטעות לטבעון. לאחר שהדואר החזיר את החבילה אל סניף הדואר בירושלים, נסע סער אל הנאשם ומסר לו את החבילה. בתמורה לטרחה זו, נתן הנאשם לסער תשלום בסך ₪ 1,500 ועוד חשיש במשקל 6-7.

ההתכתבויות הרלוונטיות, עדותו של סער, גרסת הנאשם בעניין זה - וליתר דיוק, היעדר גרסה - כפי שפורטו לעיל במסגרת הדיון בעניין החבילה לסבתא, לצד הראיות הכלליות, מוכיחים מעל ומעבר לכל ספק סביר שהנאשם עבר עבירה של סחר בסמים, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים המסוכנים (כאמור, שאלת ההרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, תידון בהמשך בנפרד).

(12) חבילת המת' הראשונה לסער [האישום השני]

(13) חבילת המת' השנייה לאנה [האישום השני]

175. כללי ופירוט העבירה: הייבוא חבילת המת' הראשונה לסער והייבוא חבילת המת' השנייה לאנה (אמם של הנאשם ואיציק) (להלן בחלק זה, לפי העניין - **חבילת המת' לסער, חבילת המת' לאנה, שתי חבילות המת'**), שיתוארו בחלק זה, מתואר באישום השני. הנאשם הואשם בייבוא הסמים שהיה בחבילות אלו לישראל עם אחרים.

הדיון בעניין שתי חבילות המת' אוחד, מאחר חלק ניכר של הראיות הנוגעות לשתי חבילות המת' ורובן של הטענות בעניין זהות לגבי שתי החבילות.

176. **תמצית העובדות בעניין שתי חבילות המת':** שתי חבילות המת' נשלחו ביום 14.8.2017 מאותה כתובת, שהיא כתובתו של איציק שהיה בארצות הברית. אין מחלוקת על כך ששתי החבילות אותרו במכס, בבדיקה אקראית, וכי מסירתן אל הנמנעים, נעשתה באמצעות בלשי משטרה שהתחזו לשליחי הדואר.

תמצית העובדות בעניין חבילת המת' לסער: בפרטי שולח החבילה נכתב שמה של רונדה ובפרטי הנמען נכתב שמו של סער וכתובת בית הוריו בירושלים (צילום החבילה - ת/17). החבילה נתפסה על-ידי המשטרה ביום 28.8.2017 ונמסרה לאביו של סער באמצעות שוטר, שהתחזה לשליח של הדואר (דו"ח פעולה - ת/14). על-פי התכתבויות מיום 9.8.2017, סער אמור היה להעביר את החבילה לידי הנאשם. בחבילה זו היה סם מסוכן מסוג מת' במשקל 476 גרם, שנועד להעברה אל הנאשם, שהוטמן בתוך שתי צנצנות 'נוטלה' שהיו בתוך חבילה זו.

תמצית העובדות בעניין חבילת המת' לאנה: בפרטי שולח על החבילה נכתב שמו של איציק ובפרטי הנמען נכתב שמה של אנה וכתובתה בקרית טבעון (צילום החבילה - ת/22). החבילה נתפסה על-ידי המשטרה ביום 30.8.2017 ונמסרה לאנה באמצעות שוטר, שהתחזה לשליח של הדואר (דו"ח פעולה - ת/19). סם מסוכן מסוג מת' במשקל 357.61 גרם, שנועד להעברה אל הנאשם, הוטמן בתוך שתי צנצנות 'נוטלה' שהיו בתוך חבילה זו.

177. **מחיר סם מסוג מת':** מחירו של סם מסוכן מסוג מת', מעודכן לחודש יולי 2017, הוא כ-350 ₪ לכל גרם. בהתאם לכך, שווי המת' במשקל 476 גרם נטו, שנשלח בחבילת המת' לסער, הוא כ-166,600 ₪, ושווי המת' במשקל 357.61 גרם נטו, שנשלח בחבילת המת' לאנה, הוא כ-125,163 ₪. סך הכול שווי המת' שנשלח בשתי החבילות הוא כ-291,763.5 ₪. בעניין מחיר המת' הוגשה חוות דעת המומחית, הגב' קרן לרנר (ת/40), שאף נחקרה על חוות-דעתה (עמ' 139-142).

178. **תכולתן של שתי חבילות המת' ואופן הסלקת הסם:** הראיות, אשר לא היו שנויות במחלוקת, הצביעו על כך ששתי חבילות המת' נשלחו מכתובתו של איציק (גם אם בחבילה לסער הופיעה רונדה בתור השולחת) באותו תאריך, 14.8.2017. שתי החבילות כללו בדיוק את אותם פריטים, שהיו עטופים בניילון. השוני היחיד בתכולת החבילות הוא בכך שבחבילת המת' לאנה, הייתה גם צנצנת פלסטיק של קרם פנים. פרט לכך, בכל אחת מהחבילות היו הפריטים הבאים: שתי צנצנות שוקולד 'נוטלה', בגדים, עיתון ישראלי שמופץ בלוס אנג'לס, שקית עם ממתקים, חבילת מגבות, שקיות מכתב במעטפה (ת/17; ת/22).

בשתי צנצנות ה'נוטלה' שהיו בכל אחת משתי החבילות (סך הכול ארבע צנצנות), הוטמן המת' (במשקל כמפורט לעיל) בתוך שקיות ניילון קטנות שהוכנסו אל ממרח השוקולד (כל המסמכים בעניין תפיסת צנצנות ה'נוטלה' והמת' בתוכן, העברתם לבדיקה, רישומם, חוות דעה של המעבדה וכדומה: ת/18; ת/23; ת/24 - ת/39). סם המת' הוטמן והוסלק בצנצנות ה'נוטלה' שהיו בשתי חבילות המת', בדיוק באותו אופן שבו על-פי עדותו של סער, הוטמן והוסלק החשיש שנשלח אליו, כפי שתואר לעיל (עמ' 34, שורות 3-10).

179. **זהות שולח חבילות המת':** מהראיות עולה ששולח חבילות המת' הוא כאמור, איציק.

חבילת המת' לסער: תמונות של תיעוד אריזת החבילה ותכולתה וכן דו"ח בעניין פירוט התכולה (ת/17), מעלה ששולחת החבילה הייתה רונדה, בת זוגו של איציק, וכי הנמען היה סער (כתובת בית הוריו בירושלים). העובדה שפרטי השולחת הייתה רונדה, אינה משנה מהעובדה שהשולח היה איציק, בדומה ל'חבילה לסבתא', שגם שם בפרטי השולח נכתב שמה של רונדה (ת/51 - תמונת החבילה שנשלחה במסגרת ההתכתבות בין איציק לסער מיום 14.7.2017), הגם שאיציק עצמו הודיע שהוא זה ששלח את החבילה.

חבילת המת' לאנה: תמונות של תיעוד אריזת החבילה ותכולתה וכן דו"ח בעניין פירוט התכולה (ת/22), מעלה ששולח החבילה היה איציק וכי הנמען היה כאמור, אנה, שכתובתה בקריית טבעון.

180. **הנמען האמיתי של חבילת המת' לסער הוא הנאשם:** הנמען של חבילה זו היה סער, אך שורה של ראיות מצביעה על כך שדובר בחבילה שנועדה לנאשם, שהיה הנמען האמיתי, וכי היה על סער להעביר אליו את החבילה בשלמותה. אלו הן אפוא, אותן ראיות.

ראשית, מנגנון שליחת החבילות אל הנאשם באמצעות משלוח חבילות לסער, כפי שפורט במסגרת הדיון בראיות הכלליות ובדיון הפרטני בעניין כל אחת מהחבילות, מלמד על הפרדה ברורה בין החבילות שאיציק שלח אל סער, שהכילו חשיש, לבין אלו ששלח באמצעות סער אל הנאשם, שתכולתן אינה ידועה. שכן, בהתאם להנחיות של איציק לסער במסגרת ההתכתבויות, סער הונחה באופן ברור שלא לפתוח את החבילות שאיציק שלח אל סער כדי שיעבירן אל הנאשם, אלא להעבירן אל הנאשם סגורות בשלמותן. כך גם הנחה איציק את סער בהתכתבות מיום 9.8.2017 בעניין חבילת המת' לסער והעברתה אל הנאשם, שבה כתב, "תגיד יא אח, אני יכול להוציא אחד אליך, ותן לאלון שיגיע? זה מטוס". סער אישר לו, "כן יא אח, בטח". בעדותו הסביר סער, שדובר בחבילת המת', שמוענה אל בית הוריו ושבעקבות תפיסתה נעצר ושעל-פי הנחיית איציק, התבקש להעביר אותה אל הנאשם (עמ' 61, שורה 23 - עמ' 62, שורה 6).

שנית, ההתכתבויות בין איציק לסער מלמדות על כך שקודם למשלוח חבילות שנועדו לסער, התקיים בין השניים דיון ומשא ומתן בעניין כמויות החשיש שסער מעוניין שאיציק ישלח אליו ובעניין מחירו. לעומת זאת, בעניין החבילות שנשלחו אל סער כדי שיעבירן אל הנאשם, לא נאמר לסער דבר בעניין תכולתן. להפך, כפי שפורט, נאמר לסער במפורש להעביר את אותן חבילות אל הנאשם כפי שהן, בשלמותן. איציק אף הדגיש לסער לא לפתוח אותן.

שלישית - אולי הנימוק החשוב מכולן - סער הבהיר באופן חד משמעי, ברור ונחרץ, שמבחינתו ישנו הבדל ניכר בין ייבוא חשיש לבין ייבוא של סם כימי. בעוד שלגבי חשיש היה יכול "להקל ראש", בשום אופן לא היה מסכים לשתף פעולה עם ייבוא סם שהוא חומר כימי (עמ' 39, שורה 8 - עמ' 40). כך בין השאר, אמר סער בעניין זה: "... כל עוד זה כימי זה בתכלית האיסור, אין שום מצב שאני מסכים לדבר כזה. אם זה חשיש עוד איפה שהוא אני יכול להקל ראש, אבל גם אני לא מרוצה מהעניין" (עמ' 39, שורות 31-33).

לא זו בלבד, אלא שסער אף הביע תרעומת על כך שבדיעבד התברר לו שהנאשם ואיציק "עבדו עליו", מעלו באמון שלו, והפכו אותו ל"קוף" בכל הנוגע להעברת החבילות (חקירתו במסגרת - נ/5, שורה 55; חקירה נגדית - עמ' 107,

שורות 19-23). כך, בעוד שהוא חשב שהוא מעביר לנאשם חבילות תמימות, התברר לו שתכולתן הייתה סמים כימיים קשים. כך אמר בעניין זה סער בחקירתו הנגדית, עת התבקש להסביר מדוע הוא "מרגיש מנוצל". דבריו היו אמינים מאד, משכנעים מאד וניכר היה שדבריו דברי אמת (שם):

"ת' כי ברגע שאומרים לך מתנות ותעשה טובה וכל מיני דברים כאלה ובשיחות שאתה מדבר אתו [עם איציק] והוא אומר לך, כן זה רק מתנות אין לך מה לדאוג או כל מיני דברים כאלה, ואז אתה מגלה שבחבילה שהוא שלח וייעד לאלון ואמר לי לא לפתוח אותה, נתפסו סמים כימיים קשים, אז כן, אתה מרגיש מנוצל ואתה מרגיש קוף, אתה מרגיש שעבדו עליך, אתה מרגיש שמעלו באמון שלך"

ש' מי זה מעלו באמון שלך?

...

ת' אם איציק שולח ואלון מקבל, אז שניהם".

181. שלושת הטעמים האמורים, שעליהם הצביע בא-כוח המאשימה בסיכומי טענותיה של המאשימה, אכן מובילים למסקנה שהנמען של חבילת המת' לסער, לא היה סער, שהתבקש להעביר את החבילה אל הנאשם, אלא הנאשם עצמו. עוד עולה, שסער אפילו לא ידע שהחבילה מכילה סם מסוכן מסוג מת', או סם כלשהו, כשם שבשאר החבילות שהתבקש להעביר בשלמותן אל הנאשם, סער לא ידע מה הייתה תכולתן. כך כזכור היה, בעניין "חבילת מאי", בחלקו של הנאשם ב"חבילה המשותפת", וכן ב"חבילה לסבתא". בכל אותם מקרים סער התבקש להעביר אל הנאשם את החבילות בשלמותן, בלי לפתוח אותן וכך אמנם עשה. מכאן עולה שכך היה גם בעניין חבילת המת' לסער. חרף העובדה שמסקנה זו מבוססת על ראיות נסיבתיות, מדובר באפשרות הסבירה היחידה העולה מאותן ראיות. כך במיוחד לנוכח העובדה שהנאשם לא הניח כל הסבר אפשרי אחר לכל אותן ראיות.

182. **הנמען האמתי של חבילת המת' לאנה הוא הנאשם:** עשויה הייתה לעלות אפשרות, שנשללה לנוכח הראיות שעליהן עמדנו, שלפיה חבילת המת' לסער, אמנם נועדה אליו. לעומת זאת, נראה כי לא יכול להיות ספק שחבילת המת' שנשלחה אל אנה, לא נועדה לה או לאיש, זולת הנאשם. מכל מקום, לא עלתה טענה כזו. העובדה שהמת' שהיה בחבילה נועד לנאשם, אף נתמכת בראיות שעליהן בין השאר, הצביעה המאשימה.

ראשית, גם בחקירתו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט, אישר הנאשם באופן ברור וחד-משמעי שבחבילות שאיציק שלח אל אנה היו טובין שנועדו אך ורק לאנה ועבורו. הנאשם גם אישר, שבחבילות שמוענו לאנה לא היו טובין שנועדו לאיש זולת שניהם (ת/4, שורות 29-32; עמ' 367, שורות 11-13; עמ' 368, שורות 5-6). לכך יש להוסיף את דברי סער, שאישר את דברי בא-כוח הנאשם, כי לא היה לו כל קשר לחבילת המת' שאיציק שלח לאנה (עמ' 104, שורות 13-14).

שנית, גם בחקירתו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט, סיפר הנאשם שהוא היה היחיד שטיפל באמו ועזר לה. בכלל

זה אמר גם, שהוא היה זה שעזר לה לפתוח את החבילות שאיזיק שלח אליה ושבעת פתיחתן, לקח מתוכן את הדברים שאיזיק שלח אליו. הנאשם אף סיפר, כי גם כשאמו מקבלת מכתב, היא מתקשרת אליו ומעדכנת אותו על כך (ת/4, שורות 21-24; עמ' עמ' 241, שורה 18 - עמ' 242, שורה 5). כמו כן, גם בחקירתו במשטרה וגם בעדותו אישר הנאשם שהוא היה אמור להגיע לאמו כדי לפתוח יחד אתה את חבילת המת' שמוענה אליה (ת/5, שורות 57-59; עמ' 370, שורות 8-9; עמ' 371, שורות 1-3). גם אנה עצמה אישרה את הדברים בחקירתה במשטרה (נ/4, שורה 19).

שלישית, הנאשם חזר מספר פעמים על כך שהוא היחיד שעזר לאמו וכי אמו נזקקת לעזרה, לנוכח מצבה הרפואי הקשה, שכך תיאר אותו: אמו "חולה מאד, ברמות מאד גבוהות" (עמ' 241, שורות 18-20); "אישה בת 78, חולה, בקושי עומדת" (עמ' 252, שורה 21), "אישה עם סרטן, ששוכבת בבית חולים עם אגן שבור, לא עומדת על הרגליים, לא רואה, לא כלום" (עמ' 355, שורות 1-2). למרות זאת ועל-אף שעל-פי טענת הנאשם, החבילות שאיזיק שלח היו תמימות וכשרות והכילו רק ביגוד וממתקים, כשנשאל בחקירתו במשטרה מי אסף את החבילות עבור אמו מהדואר, הוא בחר להימנע ממתן תשובה (ת/2, שורות 65-66 ו-72-73). לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט טען הנאשם, שאמו הייתה אוספת את החבילות בעצמה (עמ' 355, שורה 12 - עמ' 356, שורה 19). נראה אפוא, שאין צריך לומר, שלא ניתן לקבל את דבריו אלו של הנאשם. בחקירתו במשטרה נמנע הנאשם מלומר מי אסף עבור אמו את החבילות מהדואר, טען באריכות בעניין מצבה הרפואי הקשה והוסיף כי הוא היחיד המסייע לה בכל דבר. לנוכח דבריו אלו, לא ניתן לקבל שדווקא את החבילות ששלח איזיק, שלדברי הנאשם, תכולתן הייתה חסרת חשיבות, אמו הייתה טורחת ונוסעת באופן מיוחד, באמצעות מונית (עדות הנאשם, שם), כדי לאסוף אותן מהדואר. האפשרות היחידה היא אפוא, שהנאשם, או מי מטעמו, אסף מהדואר את החבילות שמוענו לאמו ובכל מקרה, כפי שהעיד, הוא היחיד שפתח אותן, כדי להוציא מתוכן את מה שאיזיק שלח אליו, או ליתר דיוק, את מה שלא רצה שיגיע לידי אמו. כזכור, הנאשם אישר שהיו מספר חבילות שאיזיק שלח אל אמם (ת/4, שורה 26). לנוכח האמור, המסקנה היחידה האפשרית היא שאותן מספר חבילות שאיזיק שלח אל אמם, אנה, נשלחו בפועל אל הנאשם.

רביעית, ראייה נוספת התומכת בכך שחבילת המת' שמוענה לאנה מוענה בפועל אל הנאשם, בדיוק כשם שחבילת המת' שמוענה לסער מוענה בפועל אל הנאשם, היא העובדה שכאמור לעיל, שתי החבילות היו זהות לחלוטין, בתכולתן ובאופן אריזתן (למעט קרם פנים שצורף אל החבילה שנשלחה לאנה). בכלל זה, כל אחת משתי החבילות הכילה שתי צנצנות 'בוטלה', שבשתייהן הוטמנו באופן זהה והוסלקו שתי שקיות ניילון שבתוכן היה סם מסוג מת'.

183. **הראיות מצביעות על מודעות הנאשם לשליחת שתי חבילות המת':** משהוכח שהנאשם היה הנמען האמתי של שתי חבילות המת', זו שמוענה לסער וזו שמוענה לאנה, ממילא גם הוכח שהנאשם היה מודע לכך שחבילות המת' נשלחו אליו וכי הוא אמור היה לקבלן. האפשרות שנשלחו אל הנאשם טובין תמימים - שכאמור, בחקירתו במשטרה סירב להשיב מי אמור היה לאסוף אותם - בעוד שבתוכן הוסלק סם מסוכן ויקר מאד מסוג מת' בכמות גדולה, מבלי שידע זאת, אינה סבירה, אינה הגיונית ואינה מתקבלת על הדעת.

לכל האמור מצטרפות גם כל הראיות הכלליות וכן כל הראיות בדבר ההתכתבויות שכבר פורטו. מראיות אלו עולה שהנאשם היה מודע למשלוח של כל החבילות ואף תיאר עם סער בקביעות, את הגעתו אליו כדי להביא אליו את תכולת החבילות, חלקן מבלי שסער פתח אותן וידע מה יש בתוכן. כן עלה כי את החבילות שנשלחו אל אנה, הנאשם פתח ונטל

מהן את מה שנשלח אליו. מכאן אפוא, הוכח שהנאשם אף ידע שחבילות המת' נשלחו אליו ואף ידע שהן מכילות סם מסוג מת', שנועד להגיע אליו.

מכל הראיות שפורטו בהרחבה עולה אפוא, כי הוכח שהנאשם פעל בשיתוף פעולה מלא, בצוותא, עם איציק כדי להוציא לפועל את כל המנגנון של משלוח החבילות שאיציק שלח - "החבילות מהדוד באמריקה" - בדרכים עקלקלות ופתלתלות, בין השאר דרך סער ודרך אנה, בעוד שיעדן הסופי היה הנאשם. כל הכחשותיו של הנאשם, בהיעדר כל הסבר הגיוני, או לא הגיוני, ובהיעדר הסבר היכול להניח את הדעת, רק תומכות בכל שאר הראיות שעליהן עמדנו, שלפיהן הנאשם היה מעורב לחלוטין בכל מנגנון משלוח החבילות שמוענו אליו וכי ידע היטב מה תכולתן. כפי שעלה מההתכתבויות, הנאשם אף המתין להגעת כל אחת מהחבילות והאיץ בסער שיביא אותן מירושלים עד ביתו בקריות. כך בעוד שלחילופי הגרסאות של הנאשם, היעדר גרסה סבירה שלו וכן להתכתבויות הברורות, מצטרפת גם עדותו הסדורה והאמינה של סער, שאף לא נסתרה ואשר לגבי חלק ניכר מהנושאים שעליהם העיד, כלל לא נחקר בחקירה נגדית.

מכל האמור עולה אפוא, כי מודעת הנאשם לתכולת החבילות ובכלל זה לתכולת חבילות המת' הוכחה מעל ומעבר לכל ספק סביר. כך גם אם מסקנה זו נסמכת על ראיות נסיבתיות, אך רבות עוצמה ובמיוחד לנוכח כוחן המצטבר ומשלא נתן הנאשם הסבר חלופי למסקנה העולה מכל אותן ראיות.

184. **שילת האפשרות שאיציק שלח את חבילות המת' לעצמו:** למרות המסקנה האמורה, שלפיה הוכח שחבילות המת' נשלחו אל הנאשם וכי היה מודע לכך, מקובלות עליי גם הסבריה של המאשימה שלפיהן נשללים תרחישים חלופיים שהציעה ההגנה. בכלל זה נמצא, כי אין כל יסוד לאפשרות שאיציק שלח את החבילות ובכללן את חבילות המת' לעצמו. התרחיש שהוצע היה, שאיציק, שכתב לסער שהוא מתכנן להגיע לארץ במהלך החגים החלים בחודש תשרי, בסתיו 2017, שלח את חבילות לעצמו, מתוך כוונה לאסוף את תכולתן כשיגיע לביקורו המתוכנן בארץ. אולם כפי שטענה המאשימה, מדובר בתרחיש דמיוני שאינו הגיוני ושאינו מתיישב עם הראיות ולכן אין בו כדי לבסס ספק סביר. זאת מהטעמים הבאים:

ראשית, הוכח בראיות שהחבילות נועדו לנאשם: לנוכח הראיות שעליהן עמדנו, שלפיהן החבילות נועדו לנאשם, התרחיש שלפיו איציק שלח את הסמים לעצמו, אינו הגיוני ואינו מתיישב עם אותן ראיות.

שנית, היעדר הנחיות כיצד לנהוג בצנצנות ה'נוטלה' שבהן הוסלק סם המת': כפי שכבר עמדנו על כך, במסגרת חקירותיו במשטרה, במסגרת העימות עם סער וכך גם בעדותו בבית המשפט, חזר הנאשם וטען שאיציק אמר לו ששלח חבילה לאימא שלהם, שבה יש בגדים "וכל מיני מתנות", אך לא פירט דבר מעבר לזה (ת/6, שורות 26-32; ת/2, שורה 61; ת/57ב, עמ' 9, שורות 37-38; עמ' 370, שורה 20). לטענתו, איציק לא מסר הנחיות כלשהן באשר לאופן שבו יש לנהוג בצנצנות ה'נוטלה' שנשלחו. הנאשם אף טען, כי לא ידע למי הן מיועדות (עמ' 371, שורות 3-21; עמ' 431, שורות 4-6), כי מעולם לא קיבל מאיציק צנצנות 'נוטלה' (עמ' 243, שורות 19-20), כי אינו צורך שוקולד וכי אילו נשלח אליו, היה משליך אותן לפח (עמ' 371, שורה 18). בדומה, גם אנה טענה בחקירתה במשטרה, אמר שאינה יודעת למי נועדו צנצנות ה'נוטלה' (נ/4, שורות 15-16). עם זאת, כפי שעמדנו על כך קודם לכן, הנאשם טען כי החבילות שאנה קיבלה היו רק עבורו ועבורה ואנה אף אמרה, שלאחר קבלת החבילות שנשלחו אליה, ביקשה מהנאשם שיבוא ויסייע

שילוב העובדות העולות מגרסאותיהם של הנאשם ושל אמו - היעדר הנחיות כיצד לנהוג בצנצנות ה'נוטלה', הכחשת הנאשם את קבלתן והעובדה שנועדו רק אליו - מעלה בבירור שאיזיק לא יכול היה להבטיח שאותן צנצנות שנטען ששלח לעצמו, יישמרו וימתינו לו עד הגעתו לישראל ולא יושלכו אל האשפה. גם לכך לא היה לנאשם כל מענה ולא היה בפיו כל הסבר לאפשרות שאיזיק שלח צנצנות 'נוטלה' מבלי שהבטיח את שמירתן עד הגעתו (עמ' 372, שורות 17-22). כך בדומה לחוסר יכולתו של הנאשם להשיב למי נועדו אותן צנצנות 'נוטלה' שבהן הוטמנו חבילות סם יקר מאד מסוג מת', הגם שנשאל על כך מספר פעמים (עמ' 430).

בהיעדר כל הסבר באשר לאופן שבו היה על הנאשם, סער או אנה לנהוג בצנצנות ה'נוטלה', ברי אפוא, כי כפי שכבר עמדנו על כך, שהיעד של הצנצנות היה הנאשם, שכאמור, היה מודע לכך שהן בתוך החבילות שכבר הוכח, שנועדו להגיע אליו. הרי לא יעלה על הדעת שאיזיק היה שולח סם כה יקר מסוג מת', מבלי להבטיח שלא יושלך בטעות אל האשפה.

שלישית, הפסקת משלוח החבילות מאז מעצר הנאשם: אין מחלוקת על כך שחרף תכנונו של איזיק להגיע לישראל במהלך החגים בסתיו 2017, הוא לא הגיע לארץ במועד זה ולא בכל מועד אחר מאז מעצרו של הנאשם (בתחילת ספטמבר 2017). גם אין מחלוקת על כך, שמאז מעצרו של הנאשם פסק משלוח החבילות של איזיק לארץ, או מכל מקום, לא ידוע לנאשם אחרת (עמ' 289, שורה 19 - עמ' 280, שורה 24). כל זאת בעוד הנאשם ניסה לטעון כל הזמן שכאמור, דובר בחבילות תמימות, שהכילו בגדים וממתקים שאותם שלח איזיק אל הנאשם, כפיצוי או תמורה לכך שהוא מסייע רבות לאמם. כך גם למרות טענת הנאשם, שבשל מחלתה, אנה כלל לא לבשה את אותם בגדים (עמ' 245, שורות 7-11). בהקשר זה יש להעיר, כי מלכתחילה לא ברור מדוע איזיק שלח בגדים לאמו, אם כאמור, כלל לא לבשה אותם.

גם לתמיהה זו לא היה כל הסבר בפי הנאשם (עמ' 370, שורות 5-6). מכל מקום, מכאן עולה מסקנה אחת מתבקשת שהיא, כי החבילות לא היו תמימות, כי לא הכילו רק ביגוד וממתקים וכי לא נשלחו כמתנות לנאשם בשל עזרתו לאמו. שהרי, אילו כך היה, לא הייתה כל סיבה לכך שמשלוח החבילות ייפסק עם מעצרו של הנאשם. כך על אחת כמה וכמה לאחר ששחרר מהמעצר למעצר בית. מסקנה זו אף מובילה למסקנה נוספת מתבקשת שהיא, כי באותן חבילות אמנם נשלחו סמים אל הנאשם. שאם לא כן, לא ברור מדוע הפסיק איזיק לשלוח לאמו חבילות עם בגדים, ממתקים ועוד כיוצא באלו פריטים.

רביעית, הנאשם היה מודע לכך שאיזיק מתעסק בסמים: גם בחקירתו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם שידע שאיזיק התעסק בעבר עם סמים ואף נעצר בשל כך (ת/5, שורה 15; עמ' 293 - עמ' 294, שורה 15). בנסיבות אלו, ככל שהנאשם אמנם חשב או שיער שאיזיק שלח לעצמו חבילות המכילות בתוכן סמים, הרי שהיה מצופה להתנהלות שונה מצדו. אפילו בחר שלא לדווח על כך למשטרה, הרי שסביר היה שהיה שומר את החבילות שאיזיק שלח במצב סגור. אך הנאשם עצמו העיד על פתיחת החבילות ומכאן שלא דובר בחבילות שאיזיק שלח לעצמו, כדי שיישמרו עד הגעתו לארץ. לכן, בהיעדר הסבר הגיוני, הגם שלנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לתת הסבר מניח את הדעת לאפשרות

שאיציק שלח את החבילות לעצמו (ראו את שאלות בא-כוח המאשימה בעמ' 293-294), נראה שאין כל בסיס לאפשרות האמורה.

חמישית, כפירתו המוחלטת של הנאשם בעובדות כתב האישום: הנאשם כפר בכל עובדות כתב האישום באופן גורף. הוא לא הציע כל אפשרות שלפיה כל החבילות שהכילו סמים נשלחו לשם שמירתם עבור איציק, לא טען שהחבילות הכילו סמים מסוג זה או אחר (כפי שטען סער, שידע על משלוח חשיש אך לא ידע על משלוח מת'), ולא מסר כל גרסה מתקבלת על הדעת בעניין החבילות שהגיעו אליו. במצב זה ומשהוכח שהחבילות שהכילו סמים נועדו לנאשם וכי ידע על תכולתן, ממילא הוכח שהנאשם גם ידע שהחבילות שהכילו חשיש נועדו להגיע אליו והוא ידע על תכולתן וכך גם ידע שהחבילות שהכילו סם מסוג מת' נועדו להגיע אליו ואף ידע שזו תכולתן.

185. **סיכום שתי חבילות המת':** המסקנה מכל הראיות שעליהן עמדנו בחלק זה היא, כי הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר שבעניין ייבוא שתי חבילות המת', עבר הנאשם שתי עבירות של ייבוא עם אחרים של סם מסוכן מסוג מת' - אחת במשקל 476 גרם נטו ואחת במשקל 357.61 גרם נטו (סה"כ במשקל 833.61 גרם נטו), ששוו כ-292,000 ₪ - לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים.

יא. סיכום ביניים: חלקו של הנאשם בכל אחת מהחבילות והעסקאות

186. סיכום העובדות בעניין ייבוא חבילות הסמים ובעניין עסקאות הסמים שבהם היה הנאשם מעורב ושנדונו, יובא עתה בתמצית, תוך פירוט חלקו של הנאשם בכל אחת מהן ובאלו מהן ביקשה המאשימה את הרשעתו (המספרים בסוגריים תואמים את מספרי הפרקים שבהם נדונה כל חבילה או עסקה בחלק ז' לעיל).

187. **חבילות הסמים:** בכתב האישום הואשם הנאשם בייבוא **חבילת 400 גרם החשיש** ובייבוא שתי חבילות המת', **חבילת המת' הראשונה לסער וחבילת המת' השנייה לאנה**. נוסף על שתי חבילות אלו, תוארה בכתב האישום מעורבות הנאשם בייבוא עוד חמש חבילות, שלגבי חלקן תכולתן ידועה ולגבי אחרות תכולתן הוסתרה, אך ממכלול הראיות עלה שהכילו סמים.

אלו הן אפוא, החבילות שהנאשם היה מעורב בייבואן לארץ אשר תוארו בכתב האישום, גם אם לגבי חלקן לא הואשם ואף לא התבקשה הרשעתו:

(2) **חבילת 100 גרם החשיש** [מתואר באישום הראשון] - מעורבות הנאשם הייתה בקבלת התמורה בסך 7,000 ₪ עבור החשיש במשקל 100 גרם, שהוטמן בצנצנת 'נוטלה' שהייתה בחבילה. החבילה שנשלחה בחודש דצמבר 2016 אל בית הוריו של סער. המאשימה לא ביקשה את הרשעת הנאשם בעבירה בקשר לחבילה זו, הגם שכאמור לעיל, הוכח שהנאשם עם אחרים היה מעורב בייבוא הסם שהיה בחבילה זו.

(4) **חבילת 400 גרם החשיש** [האישום הראשון] - ביום 23.3.2017 נתן הנאשם לסער דגימה במשקל 10 גרם של החשיש שהוזמן בחבילת 400 גרם החשיש. הנאשם היה מעורב בתיאום משלוח החבילה, שבה הוטמן חשיש זה בצנצנת 'נוטלה' ואף קיבל חלק מהטובין שהיו בחבילה וכן קיבל בשני תשלומים את חלק מהתמורה שסער שילם עבור 400 גרם החשיש (סך 3,000 ₪ ועוד סך 12,000 ₪ מתוך 45,000 ₪. את רוב יתרת התמורה, בסך 28,000 ₪ מתוך 30,000 ₪, עמד סער לשלם לנאשם, אך נעצר לפני שהספיק לעשות כן). בכתב האישום הואשם הנאשם בעבירה של ייבוא סמים עם אחרים בקשר לחבילה זו, וכאמור, הוכח שהנאשם עבר עבירה זו.

(6) **חבילת מאי** [מתואר באישום השני] - ביום 7.6.2017 העביר סער לנאשם את החבילה שנשלחה בסוף חודש מאי 2017, אשר הוכח כי הכילה סמים. המאשימה לא ביקשה את הרשעת הנאשם בעבירה בקשר לחבילה זו, זאת הגם שכאמור לעיל, הוכח שהנאשם עם אחרים ייבא סמים, שסוגם ומשקלם לא ידוע, שהיו בחבילה זו.

(8) **החבילה שלא נשלחה** [מתואר באישום השני] - משלוח חבילה זו, שתוכן שתישלח סמוך לחודש מאי 2017 ושתכיל חשיש במשקל 400 גרם, לא יצא לפועל. מעורבות הנאשם בתכנון משלוח חבילה זו אינה ידועה. המאשימה לא ביקשה את הרשעת הנאשם בעבירה בקשר לחבילה זו ואף לא הוכחה מעורבותו בעבירה כלשהי בקשר לחבילה זו.

(9) **החבילה המשותפת** [מתואר באישום השני] - החבילה המשותפת הגיעה לארץ בסוף חודש יוני 2017. בתוכה היו שתי חבילות נפרדות, אחת לסער שהכילה רק פריטים תמימים (ביגוד ממתקים וכדומה) וחבילה סגורה שסער העביר לנאשם, מבלי שידוע מה היה בה, אך הוכח כאמור, שהכילה סמים. המאשימה לא ביקשה את הרשעת הנאשם בעבירה בקשר לחבילה זו, זאת הגם שכאמור, הוכח שהנאשם עם אחרים ייבא סמים, שסוגם ומשקלם לא ידוע, שהיו בחבילה זו.

(10) **החבילה לסבתא** [מתואר באישום השני] - בדומה, גם חבילה זו, שלבקשת איציק נשלחה אל כתובת סבתו של סער בירושלים, הועברה אל הנאשם בשלמותה מבלי שתוכנה ידוע, הגם שהוכח כי הכילה סמים. במעמד מסירת החבילה קיבל סער 1,500 ₪ עבור הטרחה באיסוף החבילה ועבור הבאתה מירושלים עד ביתו של הנאשם בקריות, וכן קיבל מהנאשם סם מסוג קנאביס במשקל 6-7 גרם. המאשימה לא ביקשה את הרשעת הנאשם בעבירה בקשר לחבילה זו, זאת הגם שכאמור לעיל, הוכח שהנאשם עם אחרים ייבא סמים, שסוגם ומשקלם לא ידוע, שהיו בחבילה זו.

(12)(13) **חבילת המת' הראשונה לסער וחבילת המת' השנייה לאנה** [האישום השני] - שתי חבילות המת', שנועדו להגיע אל הנאשם, נשלחו מאיציק שהיה בארצות הברית ביום 14.8.2017. אחת נשלחה אל כתובת בית הוריו של סער והשנייה נשלחה אל אנה. בחבילות נמצא סם מסוג מת' במשקל 476 גרם ובמשקל 357.61 גרם שהוטמנו בצנצנות 'נוטלה'. במסגרת כתב האישום הואשם הנאשם בעבירה של ייבוא סמים עם אחרים בקשר לשתי חבילות אלו. כאמור לעיל, הוכח שהנאשם עבר שתי עבירות של ייבוא סמים מסוג מת'

בקשר לייבוא שתי החבילות.

188. **עסקאות הסמים:** חמש עסקאות סמים שלא נכללו בכתב האישום ושהרשעת הנאשם בעבירות סחר בסמים, או ניסיון סחר בסמים, בקשר אליהן התבקשה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, הן אלו:

(1) **עסקת האייסוליטור בקיץ 2016** - הנאשם מכר לסער סם מסוג קנאביס במשקל 160 גרם ואת התמורה שילם לו סער בכסף מזומן. כמפורט לעיל, הוכח שבקשר לעסקה זו עבר הנאשם עבירה של סחר בסמים.

(3) **עסקת ה"טולה"** - בתחילת חודש מרץ 2017 הציע הנאשם לסער לקנות חשיש במשקל 10 גרם ('טולה'), אך כשסער הגיע לביתו של הנאשם הוא התחרט ולא קנה. כמפורט לעיל, הוכח שבקשר לכך עבר הנאשם עבירה של ניסיון לסחר בסמים (ולא סחר בסמים, כפי שביקשה המאשימה).

(5) **בקשת הקנאביס באפריל 2017** - ביום 20.4.2017 ביקש הנאשם מסער לספק לו סם מסוג קנאביס במחיר שלא יעלה על 100 ₪ לכל גרם. הוכח כמפורט לעיל, שבקשר לעסקה זו עבר הנאשם עבירה של ניסיון לסחר בסמים.

(7) **עסקת ההתעניינות ב"ירק" במאי 2017** - ביום 7.6.2017, אגב התכתבות עם סער בעניין 'חבילת מאי', ביקש הנאשם מסער שימצא לו קונים לסם מסוג קנאביס, תמורת סך 80 ₪ לכל גרם. כמפורט לעיל, הוכח שבקשר לעסקה זו עבר הנאשם עבירה של סחר בסמים.

(11) **חשיש בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא** - בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא והובלתה מירושלים אל הנאשם בקריות, נתן הנאשם לסער 1,500 ₪ וקנאביס במשקל 6-7 גרם. כמובא לעיל, הוכח שבקשר לעסקה זו עבר הנאשם עבירה של סחר בסמים.

יב. הרשעה בעבירות שלא נכללו בכתב האישום והרשעה על-פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום

(1) **הרשעה מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי - הכלל**

189. כידוע, "כלל יסוד בהליך הפלילי מורה כי בירור אשמתו של נאשם מתחם לתיאור העובדות המהוות את העבירה ולהוראות החיקוק לפיהן הוא מואשם", כפי שהדבר עוגן בסעיף 85 בחוק סדר הדין הפלילי (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.2007)), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 42 (להלן - **עניין קליין**). על הטעמים לכך, ראו שם). לכלל יסוד זה נקבע חריג בסעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי (להלן בחלק זה גם - **סעיף 184**), המאפשר

את האמור בכותרתו: "הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום". זו לשונו של סעיף 184:

"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום".

החלתו של חריג זה נעשית אפוא, "בצמצום ובמשורה, כביטוי לצורך באיזון ראוי בין הצורך בחשיפת האמת ובעשיית צדק, לבין הבטחת זכותו של נאשם למשפט הוגן" (עניין קליין, פסקה 43). הבטחת זכותו של הנאשם למשפט הוגן נשמרת אפוא, בהתקיים המבחן המרכזי להחלת החריג, שעניינו בכך שלנאשם ניתנה "הזדמנות סבירה להתגונן" מפני אותן עבירות שנתגלו מן העובדות שהוכחו, אף אם לא נטענו בכתב האישום.

עוד נקבע בפסיקה, כי במקום שהתקיימו התנאים לשימוש בהוראת סעיף 184, "אין צורך בתיקון פורמאלי של כתב האישום" (ע"פ 5140/99 וידאל נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 844 (2002), כבוד השופט א' ריבלין, פסקה 23 (להלן - **עניין וידאל**); ע"פ 6157/03 הור נ' מדינת ישראל (28.9.2005), כבוד השופט א' א' לוי, פסקה 21 (להלן - **עניין הור**)).

190. בפסיקה רבה שנדרשה לתנאי שעניינו "הזדמנות סבירה להתגונן", נקבע, כי התקיימותו מותנית בקיומם של שני יסודות. האחד, טכני-דיוני, שעניינו בכך שניתנה לנאשם הזדמנות לחקור עדים ולהביא ראיות המבססות את הגנתו מפני אשמתו בעבירה שלא נטענה בכתב האישום. השני, מהותי וענייני בכך שלנאשם עמדה הזדמנות סבירה לפתח קו הגנה נגד האישום שאינו מופיע בכתב האישום, אך עלה מתוך העובדות שהוכחו במשפט (ע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979), כבוד השופט (כתוארו אז) א' ברק, פסקה 2 (להלן - **עניין עוזר**); ע"פ 545/88 בן עזרא נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 316, כבוד השופט א' מצא, פסקה 11 (להלן - **עניין בן עזרא**); עניין קליין, פסקה 44; ע"פ 4623/07 מדינת ישראל נ' אזרי (31.10.2007), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 12 (להלן - **עניין אזרי**)).

לעניין מבחנים אלו נקבע, שאם הנאשם טוען כי נמנעה ממנו הזדמנות סבירה להתגונן, כי אז עליו להבהיר באיזה קו הגנה היה נוקט ואלו טיעוני הגנה שונים מאלו שהעלה ממילא, היה מעלה. אם נמצא כי קו ההגנה שנקט כלפי האישום שהופיע בכתב האישום, כולל גם את קו ההגנה שהיה הנאשם מציב לאישום שלא נכלל בכתב האישום, כי אז אין לומר שלא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן (עניין עוזר, שם; עניין בן עזרא, שם; עניין קליין, פסקה 45; עניין אזרי, שם; עניין הור, שם).

בדומה נקבע, כי "נאשם המעלה להגנתו גרסת שקר ... לא ישמע בטענה כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה לומר את האמת" (עניין עוזר, שם). כך נקבע גם לגבי גרסה הבנויה על הכחשה מוחלטת של האשמה וכל הכרוך בה. לעניין זה נקבע, כי "משבחר הנאשם בקו הגנה המכחיש לחלוטין את האשמה על-פי כתב האישום, "אין הוא יכול לטעון כי נמנעה ממנו הזדמנות סבירה להתגונן" (עניין עוזר, שם. ראו גם, עניין אזרי, שם). דברים דומים נקבעו לעניין "גרסה

מיתממת" בכל הנוגע לאירועים נושא האישום, שלגביה נקבע כי "מי שנוקט בקו הגנה כזה מלמד על עצמו כי גם אם היה כתב האישום מנוסח על-פי מבנה ההרשעה בפועל, לא היה משנה מקו ההגנה בו בחר" (עניין הוב, שם).

לפיכך נקבע, כי "טענת נאשם כי לא ניתנה לו הזדמנות להתגונן מחייבת פירוט במה נפגעה הגנתו, ואין די בהעלאת טענה כללית וערטילאית" (עניין קליין, שם. ראו גם את הפסיקה המובאת שם).

עוד נקבע לעניין זה, כי "מתן אזהרה פורמאלית [לנאשם] בדבר אפשרות הרשעתו בעובדות שלא פורטו בכתב האישום אינו נדרש, כל עוד הוא ער לעובדה כי קיים סיכון ממשי שיורשע בעבירה שלא הואשם בה". גם אם מוטב שתינתן אזהרה מעין זו, עדיין, "גם מקום ש[בית המשפט] אינו נוקט אזהרה מפורשת כזו, אין פירוש הדבר שלא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן" (עניין קליין, שם; עניין בן עזרא, שם).

191. הפסיקה אף הבחינה בין מערכות עובדות שונות שעל יסודן ניתן להרשיע את הנאשם, אף אם העובדות לא נטענו בכתב האישום. כך בין השאר, ישנה הבחנה הנובעת ממידת הזיקה הקיימת בין מערכת העובדות החדשה לבין עובדות כתב האישום. אם הזיקה בין השתיים "רפה וקלושה", כי אז הסיכוי להרשעה בעובדות שלא נטענו בכתב האישום, קלוש יותר. לעומת זאת, אם "קיים קשר ענייני הדוק וממשי בין העובדות על פיהן הואשם הנאשם לבין העובדות החדשות שנתגלו במהלך הדיון ושעליהן נסמכת ההרשעה", כי אז "עשוי בית המשפט להיווכח כי אף שהנאשם לא הועמד מבעוד מועד, על האפשרות שיורשע על פי תשתית עובדתית שונה מזו שעל פיה הואשם, 'נמצא כי הוא מתגונן למעשה - ככל שהיה בידו להתגונן לא רק מפני האישום במתכונתו המקורית, אלא גם מפני האישום במתכונת שהיוותה נושא להרשעתו בדיון' (דברי השופט מצא, בפרשת בן עזרא, שם)" (עניין קליין, שם; עניין הוב, שם).

בדומה, אינו דומה מצב שבו העובדות העומדות בבסיס העבירה כלל לא פורטו בכתב האישום, למצב שבו העובדות פורטו בכתב האישום. במצב זה, שבו העובדות פורטו בכתב האישום, לא ניתן לומר כי נשללה מהנאשם הזדמנות סבירה להתגונן (עניין וידאל, פסקה 24).

192. לעניין הנסיבות שבהן ניתן להחיל את הוראת סעיף 184 נקבע בין השאר, כי ניתן להרשיע מכוחה גם במצב שבו "מתיאור העובדות בכתב האישום עולה בבירור כי מעשיו של הנאשם הינם רבים, אזי די בכך כדי להביא להרשעתו ולענישתו בגין כל עבירה בנפרד, גם כאשר נפל חוסר דיוק בכתב האישום (...). כמו כן, נקבע כי אין בכך משום כפילות ענישה על אותו מעשה, כאמור בסיפא של סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי, ובלבד שניתן להפריד בין המעשים השונים מבחינה עובדתית ומהותית (...)" (ע"פ 816/10 גולד נ' מדינת ישראל (3.9.2012), כבוד השופט א' גרוניס, פסקה 34 (להלן - עניין גולד)).

כך גם נקבע, כי מכותרתו של סעיף 184 ומלשונו עולה כי "עניינו במצב בו ההרשעה בעבירה החדשה מבוססת על עובדות שונות מאלו שנטענו בכתב האישום". עם זאת, "אין חולק כי בנוסף לסיטואציה זו, עשוי בית המשפט להרשיע נאשם בעבירה שלא נזכרה בכתב האישום אך העובדות המקימות אותה כן נטענו בו, ככל שהן הוכחו בפניו" (ההדגשות במקור) (ע"פ 371/08 מדינת ישראל נ' ביטאו (27.10.2008), כבוד השופטת ע' ארבל, פסקה 27 (להלן - עניין

ביטאו). כן ראו: ע"פ 2456/06 בוכמן נ' מדינת ישראל (20.9.2007), כבוד השופט ד' חשין, פסקה 25 (להלן - **עניין בוכמן**)). במצב מעין זה, שבו העובדות נטענו כבר בכתב האישום, יקשה על הנאשם לטעון כי נשללה ממנו ההזדמנות הסבירה להתגונן (**עניין ביטאו**, שם; **עניין בוכמן**, שם; **עניין וידאל**, שם; **עניין הוב**, שם). דברים אלו יפים הן לגבי מצב שבו מלכתחילה הואשם הנאשם בעבירה אחת, אך בסופו של דבר על יסוד אותן עובדות הורשע בעבירה שונה (כפי שהיה ברבים מפסקי הדין הנזכרים), אך גם לגבי מצב שבו נאשם הואשם בעבירה אחת, בעוד העובדות שהוכחו, אשר לא נטענו בכתב האישום, העלו עבירות נוספות זהות לאלו שנטענו בכתב האישום ושהן הורשע הנאשם מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי. (ראו לעניין זה את דנ"פ 9767/01 אבחסירה נ' מדינת ישראל (14.12.2001), כבוד השופט מ' חשין, פסקה 4; **עניין גולד**, שם).

על עניין אחרון זה, שעל-פיו ניתן להרשיע נאשם לפי סעיף 184 הן על בסיס עובדות שלא נכללו בכתב האישום אם הוכחו, הן בעבירה שלא נזכרה בכתב האישום, אך עובדותיה נזכרו בו, חזר בית המשפט העליון לאחרונה ממש בעניין ע"פ 3600/18 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.2019) (כבוד השופטת ד' ברק-ארז, פסקה 103):

"אם כן, על אף החשיבות הנודעת לנוסחו של כתב האישום, המחוקק העניק לבתי המשפט סמכות להרשיע גם בעבירות שלא נמנו בו. התנאי להרשעה כאמור, שבית משפט זה עמד עליו יותר מפעם, הוא 'ההזדמנות הסבירה להתגונן'. בניגוד לפרשנות שמצדד בה המערער, אין צורך כי יהיו אלה עובדות שכלל לא נטענו בכתב האישום, הגם שאפשרות זו כמובן קיימת: בשורה של פסקי דין צוין כי ניתן להרשיע נאשם לפי סעיף 184 הן על בסיס עובדות שלא נכללו בכתב האישום אם הללו הוכחו בפניו, והן בעבירה שלא נזכרה בכתב האישום - אך עובדותיה נזכרו בו (ראו: ע"פ 9256/04 נוי נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 172, 183-182 (2005); ע"פ 2456/06 בוכמן נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (20.9.2007); רע"פ 2581/14 יקותיאלי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 לפסק דינו של השופט י' דנציגר וההפניות שם (12.2.2015); ע"פ 4415/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 לפסק דינה של השופטת (כתוארה אז) א' חיות (15.10.2017))."

(2) מהכלל אל המקרה הנדון

193. ככל שהדברים אמורים בעבירות שבהן אפשר להרשיע את הנאשם מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, הרי שאין מניעה להרשיעו בעבירות סחר בסמים ובעבירות ניסיון לסחר בסמים. כך בהיותן עבירות שהזיקה בין העובדות העומדות בבסיסן לבין העובדות שעל-פיהן הואשם הנאשם, הדוקה וממשית.

בדומה, ניתן להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של ייבוא החבילות שהכילו סמים מסוג מת', מאחר שמדובר במצב שבו העובדות פורטו בכתב האישום, אך בעניין חבילות המת' התבקשה הרשעה בעבירת ייבוא אחת ולא בשתיים. לגבי הרשעה בשתי עבירות אלו, אף לא ניתן לומר כי לא ניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן. שכן העובדה שהואשם על בסיס עובדות אלו, נפרשה עוד בכתב האישום.

194. נותר אפוא, לבחון אם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני עבירות הסחר בסמים, שלא נטענו בכתב האישום. גם בעניין זה התשובה היא בחיוב וזאת מהטעמים הבאים: **ראשית**, כמפורט במסגרת הדין בכל אחת מאותן עבירות, הנאשם נחקר לגבי כל אחת ואחת מהן וניתנה לו הזדמנות לתת את גרסתו. ממילא ניתנה לו הזדמנות גם להפריך את העובדות שלגביהן נשאל, בין באמצעות עדותו ובין באמצעות עדים וראיות נוספים; **שנית**, במסגרת סיכומי ההגנה, הועלו טענות כלליות וערטילאיות בדבר פגיעה לכאורה, באפשרות הנאשם להתגונן מפני העבירות שנתגלו מהעובדות שהוכחו ואשר לא נכללו בכתב האישום. הנאשם חייב היה לפרטי כיצד בדיוק, אם בכלל, נפגעה הגנתו. משלא עשה כן, הוא אינו יכול להישמע בטענה כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן; **שלישית**, כמפורט בהרחבה רבה, גרסת הנאשם הייתה בנויה על הכחשה מוחלטת וגורפת של עובדות האישומים הראשון והשני ושל כל הכרוך בהם. בנושאים רבים, שעליהם עמדנו, הייתה גרסתו מיתממת, מלאת סתירות, שקרים והכחשות בכל הנוגע לכל העובדות שנדונו. על-פי הפסיקה שעליה עמדנו, נאשם המעלה גרסאות מסוג זה בעניין האירועים נושא האישומים שבהם הואשם, שאף לא הראה כיצד הייתה הגנתו משתנית, אילו הואשם מלכתחילה בכל העבירות שהתגלו מהראיות, אינו יכול להישמע בטענה שלא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן.

195. בנסיבות אלו, אין מניעה להרשיע את הנאשם בכל העבירות שאשמתו בהן התגלתה מן העובדות שהוכחו, אפילו הן לא נטענו בכתב האישום. כפי שנקבע וכאמור, משהתקיימו התנאים להרשעה על-פי סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, אף לא נדרש תיקון פורמאלי של כתב האישום וכך גם לא נדרשה אזהרה פורמאלית בדבר אפשרות הרשעת הנאשם באותן עבירות. לעניין זה נוסף, כי במהלך ישיבת הסיכומים בעל-פה, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שאזהרה כאמור, ניתנה לנאשם במהלך ישיבות הגישור שהתקיימו לפני מותב אחר. מכאן אפוא, שעל אף שאזהרה כאמור אינה הכרחית, בכל מקרה, ניתנה.

יג. סיכום האישום הראשון, האישום השני והעבירות שהתגלו מהעובדות שהוכחו

196. מסקנת הדברים העולה מכל האמור בפרק זה, היא כי הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה שותף פעיל במנגנון של משלוח חבילות מארצות הברית לישראל, שבהן הוטמנו סמים. הוכח שבדרך זו ייבא הנאשם עם אחרים סמים לישראל, לפחות שבע פעמים. בארבע מתוך שבע החבילות ('חבילת 100 גרם החשיש', 'חבילת מאי', 'החבילה המשותפת' ו'החבילה לסבתא'), לא ידוע מה היה סוג הסמים שהוטמן בחבילות ומה היה משקלו. המאשימה אף לא ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירה של ייבוא סמים בקשר לחבילות אלו ולפיכך הוא לא יורשע בעבירת ייבוא סמים בקשר אליהן.

עם זאת, משהוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירות שבהן הואשם באישום הראשון ובאישום השני, וכן הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר שעבר את עבירות הסחר בסמים וניסיון הסחר בסמים, אשר התגלו מהעובדות שהוכחו הגם שלא נטענו בכתב האישום, הוא מורשע בעבירות אלו.

בהתאם לכך, הנאשם מורשע בשלוש עבירות של ייבוא סם מסוכן עם אחרים, ללא היתר כדן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים (ייבוא חבילת 400 גרם חשיש; ייבוא חבילת המת' לסער, שהכילה סם מסוג מת' במשקל 476 גרם;

ייבוא חבילת המת' לאנה, שהכילה סם מסוג מת' במשקל 357.61 גרם).

כמו כן, הנאשם מורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים (עסקת האיסיוליסטור; עסקת ההתעניינות ב'ירק' במאי 2017; עסקת החשיש בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא) וכן בשתי עבירות של ניסיון לסחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים וסעיף 25 בחוק העונשין (עסקת ה'טולה'; בקשת הקנאביס באפריל 2017).

חלק III: האישום השלישי [העלמת הטלפון הנייד]

י.ד. העובדות

(1) עובדות האישום השלישי [העלמת הטלפון הנייד] והשתלשלות האירועים

197. באישום השלישי הואשם הנאשם בכך שהעלים את הטלפון הנייד שלו, מתוך כוונה להשמיד ראייה ובכך לסכל ולשבש את חקירת המשטרה ואת ההליך המשפטי בעניינו. תמצית העובדות הן, שלנוכח החשדות שלפיהן הנאשם מעורב בייבוא סמים לישראל, בעסקאות סמים או בשניהם, נערך ביום 4.9.2017 חיפוש בביתו. הנאשם לא היה שם אותה עת, אך שב לביתו זמן קצר לאחר סיום החיפוש. משנודע לנאשם על החיפוש שנערך, השליך את הטלפון הנייד שלו ששימש אותו לעבירות הסמים, אל נחל המצוי בקרבת ביתו.

198. כזכור, המשטרה תפסה את 'חבילת המת' לאנה' עוד בטרם הגיעה לידי אנה. ביום 30.8.2017 בשעה 16:50 לערך, נמסרה החבילה לידי אנה בביתה בקריית טבעון באמצעות שוטר, שהתחזה לשליח של הדואר (דו"ח פעולה - ת/19). באותו יום, שעה קלה לאחר מכן, בשעה 18:10 לערך, נערך חיפוש בביתה של אנה, שבמהלכו נתפסה החבילה.

השוטרים שהגיעו לערוך את החיפוש פגשו את אנה ואת אחותה רבקה. הם הודיעו להן על כוונתם לערוך חיפוש בהתאם לצו חיפוש שהוצג לאנה, וכן הודיעו לה שהיא זכאית לכך ששני עדים ינכחו בחיפוש. אנה ביקשה מהשוטרים להתקשר לבנה, הנאשם, כדי שהוא ורבקה ינכחו בחיפוש. לאחר שהתקשרה לנאשם, אמרה לשוטרים שהוא אמר לה שלא יוכל להגיע לחיפוש, מכיוון שהוא עובד והוא בתל-אביב. במהלך החיפוש נתפסו בביתה של אנה חבילת המת' שנשלחה אליה וכן מכשיר הטלפון הנייד שלה (דו"ח פעולה, תפיסה וסימון - ת/21; דו"ח חיפוש - ת/20). במעמד זה גם נגבתה הודעתה (נ/4).

ברור אפוא, שמיום 30.8.2017, אז נערך החיפוש בביתה של אנה, ידע הנאשם על החיפוש בבית אמו, על תפיסת החבילה ועל תפיסת מכשיר הטלפון שלה. כך שיש להניח שהנאשם גם ידע היטב, שהמשטרה בעקבותיו ומן הסתם, גם בעקבות הטלפון הנייד שלו. לרשות הנאשם עמד אם כן, פרק זמן מספיק כדי לתכנן את צעדיו, להשמיד את מכשיר

הטלפון שלו ולוודא שלא ימצא לעולם. כן הייתה לו שהות מספקת לשם תכנון גרסתו בעניין היעלמות מכשיר הטלפון.

199. ביום 3.9.2017 סמוך לשעה 23:40, נערך חיפוש בביתם של הנאשם וגלית בקריית ביאליק. אותה עת נכחה רק גלית בבית ואילו הנאשם לא היה בביתו ולכן הושארה לו הזמנה להתייצב במשטרה (דו"ח החיפוש לא הוגש, אך עובדות אלו לא היו שנויות במחלוקת). כשעה לאחר תום החיפוש, סמוך לשעה 02:30, התייצב הנאשם בתחנת משטרה ואז הוא נעצר.

למחרת בבוקר, ביום 4.9.2017 בשעה 7:00 לערך, הובל הנאשם לביתו כדי לארוז תיק עם בגדים. אחת החוקרות שליוו את הנאשם שאלה אותו היכן מכשיר הטלפון שלו, והוא השיב, "את האמת, הגעתי לבית ואשתי אמרה לי שהיו פה שוטרים ועשו חיפוש בדירה והתחלנו לריב, יצאתי מהבית ומעצבים ולחץ זרקתי את הפלאפון לתוך הנחל, אני לא רגיל לדברים האלה ובחיים לא נעצרתי". בתגובה לכך אמרה גלית, אשתו, "הוא לא שולט בעצמו במצב של לחץ הוא לא מצליח לתפקד" (דו"ח פעולה - ת/1).

(2) העובדות וההנחות העובדתיות שעל יסודן תיבחנה הראיות

200. קודם שנפנה לבחינת הראיות המבססות את עובדות האישום השלישי, שעניינו בכך שהנאשם העלים את הטלפון שלו, יש לתת את הדעת לארבע עובדות מהותיות שעל יסודן נבחן את אותן ראיות.

201. העובדה הראשונה - חשיבות הטלפון הנייד לנאשם, כְּלָכָל אחד אחר: העובדה הראשונה נעוצה במהותו של הטלפון הנייד, הסמארט-פון, בעידן הנוכחי, אשר אינו עוד רק "טלפון", אלא מכשיר האוצר בתוכו עולם ומלואו של בעליו. על חשיבותו של הטלפון ועל הנזקים, לרבות הנזקים הנפשיים, הנגרמים למי שהטלפון נגנב ממנו, עמד בית המשפט העליון (כבוד השופטים י' עמית, א' שהם וע' ברון) בעניין ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.2017) (להלן - עניין דביר), אגב דיון בחומרת התופעה של שוד טלפונים וגניבתם, באומרו כך (פסקה 7):

"גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזיכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר 'בענן' ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון.

בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל'צינור' אל העולם

שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו. לא ייפלא כי מחקרים עדכניים מלמדים כי חלקים ניכרים באוכלוסייה סובלים מרמות משתנות של חרדה מאובדן המגע עם הטלפון הסלולארי, מהפחד שלא להיות זמין. התופעה מוכרת כיום כ'נומופוביה' ('No-Mobile-Phone Phobia'), וזכתה כבר לערך ב'ויקיפדיה'. גם אם אין הדברים מגיעים כדי פוביה או חרדה כהגדרתם ב-DSM (ספר האבחנות הפסיכיאטריות האמריקאי), יש להכיר בכך שאובדן טלפון סלולארי, על אחת כמה וכמה גניבה של טלפון סלולרי, עשויה לגרום לקורבן תופעות של אי שקט ודחק.

נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם 'מכשירים חכמים', שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם - חשבון דואר אלקטרוני, חשבון פייסבוק ורשתות חברתיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא באלה. ההתקדמות הטכנולוגית מן העת האחרונה, אף הופכת את המכשיר הסלולארי לאמצעי תשלום המכונה 'ארנק דיגיטלי', אשר מחליף בהדרגה את כרטיסי האשראי הקשיחים. גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה.

אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש 'רגילה', ומכאן מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה".

כאמור, בית המשפט העליון אמר דברים שאמר, כדי להצביע על חשיבותו של הטלפון לבעליו וכי מהטעמים שעליהם עמד, אין לראות בגניבת טלפון סלולרי משום עבירת רכוש רגילה. אנו הבאנו את הדברים, כדי לומר שדומה כי ניתן לומר בוודאות כמעט מוחלטת, שחזקה היא שאדם לא ישליך מעליו את מכשיר הטלפון הנייד שלו וישמיד אותו, רק מחמת זעם, ככל שהיה, כפי שטען הנאשם. מאז הפעם הראשונה שנשאל הנאשם, במהלך חקירותיו במשטרה וכך גם בעדותו בבית המשפט, הוא טען שזרק את הטלפון שלו בשל כעס, בעוד שסיבת הכעס והזעם שהובילו לזריקת הטלפון, ככל שהיו, השתנו בכל פעם שנשאל על כך. אולם עוד בטרם נבחן את גרסת הנאשם המשתנה חליפות לגופה, נאמר, כי באף לא אחת מגרסאותיו דובר בנימוק רציני שעשוי להוביל לזעם קיצוני עד כדי זריקת טלפון נייד. כך שלנוכח חשיבותו של מכשיר הטלפון, מלכתחילה מדובר בגרסה שיש קושי רב לתת בה אמון.

202. **העובדה השנייה - הנאשם ידע שהחלה חקירת משטרה שבמסגרתה צפוי הטלפון שלו להיתפס:** במועד עריכת החיפוש בביתו של הנאשם, ביום 4.9.2017, הוא כבר ידע מאמו, אנה, על החיפוש שנערך בביתה מספר ימים קודם לכן, ביום 30.8.2017, שבמהלכו נתפסו חבילת המת' שנשלחה אליה ומכשיר הטלפון שלה (ת/21). חזקה על הנאשם שגם ידע היטב, ומכל מקום, אמור היה לדעת היטב, שנערכת חקירת משטרה בקשר לחבילה שנלקחה מביתה של אנה. לפיכך גם חזקה על הנאשם, שאף ידע והבין היטב מה מטרת החקירה, שידע שהמשטרה בעקבותיו ושידע שכשם שהטלפון של אמו נלקח, יילקח גם הטלפון שלו. הנאשם גם ידע מה המידע שאצור בטלפון שלו, הוא ידע על ההתכתבויות בינו לבין איציק ובינו לבין סער וחזקה עליו שגם ידע היטב אלו השלכות תהיינה לתפיסת הטלפון שלו.

203. **העובדה השלישית - היעדר רלוונטיות להיעדרן של ראיות בעניין מועד העלמת הטלפון ונסיבות העלמתו:** בחינת הראיות מעלה כי לא ידוע אימתי העלים הנאשם את הטלפון שלו, אם היה זה לאחר שנודע לו על החיפוש בבית אמו, לאחר שנודע לו על החיפוש בביתו או בכל מועד אחר בין שני מועדים אלו (שכן, ידוע לנו שבעת החיפוש בביתה של אמו, אנה, הוא עוד שוחח עמה באמצעות הטלפון שלו). גם לא ידוע כיצד הועלם הטלפון, אם אמנם הושלך לאותו נחל סמוך לביתו של הנאשם, כטענתו, אם הושלך במקום אחר או אם הושמד בדרך אחרת (ניפוץ הטלפון, התכתו או הריסתו בכל דרך אחרת). כפי שעוד יובהר, לאופן שבו בחר הנאשם להעלים את הטלפון ולעיתוי המדויק שבו הדבר נעשה, שבכל מקרה היה לאחר החיפוש בביתה של אנה, אין כל השלכה על שאלת הרשעת הנאשם בעבירות שבהן הוא מואשם באישום השלישי.

204. **העובדה הרביעית - ההשלכה הישירה שיש להעלמת הטלפון על עבירות הסמים:** כפי שניתן להתרשם מהעובדות הנוגעות לעבירות הסמים שנדונו, חלק מהותי מהראיות מבוסס על הודעות הוואטסאפ שהוחלפו בין הנאשם, איציק וסער. מכאן ברור שלהעלמת הטלפון של הנאשם הייתה וישנה השלכה משמעותית, בעלת עוצמה גבוהה מאד. הראיות הקיימות מצביעות באופן ברור, כי קרוב לוודאי שאילו נתפס הטלפון של הנאשם, היו עולות ממנו ראיות ברורות המצביעות על אשמתו. תפיסת הטלפון של סער אפשרה את הפקת חילופי ההודעות בין סער לנאשם ובין סער לאיציק. מהן ניתן היה ללמוד על הקשר בין סער לכל אחד מהאחים, הנאשם ואיציק. מהן גם ניתן היה ללמוד על תיאומים שהיו בין הנאשם לאיציק. אולם, אילו הייתה ברשות המשטרה צלע נוספת של המשולש, בין הטלפון של איציק (שהשגתו לא הייתה אפשרית בשל שהותו בארצות הברית) ובין הטלפון של הנאשם, ניתן היה לקבל תמונה מלאה בכל הקשור למשלוחי הסמים באמצעות סער, שהייתה חוסכת משאבים רבים מחקירת המשטרה ומניהול ההליך בבית המשפט. אף לא מן הנמנע, שתפיסת הטלפון הייתה חושפת מה בדיוק הייתה תכולת החבילות שכיום תכולתן לא ידועה וכן ערוצי משלוח חבילות נוספים. שכן, כפי שראינו, נוסף על משלוח חבילות באמצעות סער, נשלחו אל הנאשם חבילות גם באמצעות כתובתה של אמו, אנה ואף ידוע על יעדים אחרים שאליהם נשלחו חבילות.

כפי שעוד יובהר, חזקה על הנאשם שהבין היטב ואף ידע היטב את ההשלכה של תפיסת מכשיר הטלפון שלו ולכן, מטעם זה, בחר להעלימו. לפיכך, ככל שלא ימצא - וניתן כבר לומר שלא נמצא - נימוק רציני, מוכח וכבד משקל להעלמת הטלפון, שבכוחו להניח את הדעת שהטלפון נעלם או הועלם שלא במכוון, לא יהיה מנוס מהמסקנה האפשרית היחידה, שהעלמת הטלפון הייתה מכוונת ונועדה להשמיד ראייה משמעותית, ובכך לשבש את חקירת המשטרה ואת המשפט באופן משמעותי. לנוכח הראיות שעליהן נעמוד עתה, לא יהיה מנוס מהמסקנה האמורה.

(3) **גרסת הנאשם ופירוט הראיות בעניין היעלמות הטלפון של הנאשם**

גרסת הנאשם בחקירותיו במשטרה

205. **בחקירתו הראשונה** במשטרה נשאל הנאשם, היכן הטלפון שלו ועל כך השיב: "זרקתי אותו אתמול בלילה אחרי שרבותי עם אשתי. היה ויכוח על כל הנושא הזה שבאו משטרה ועשו חיפוש בבית. אני לא הייתי בבית ושחזרתי לבית בשעה 1:20 או 1:30 התווכחנו ויצאתי החוצה לעשן וזרקתי את הטלפון. היא יצאה אחרי ודיברנו ואמרה לי שגסי, אלי רואש צריך להגיע ... ואלי לקח אותי לתחנת המשטרה ..." (ת/2, שורות 19-23). גרסתו הראשונה של הנאשם היא אפוא, שזרק את הטלפון על רקע ויכוח עם אשתו "על כל הנושא הזה שבאו משטרה ועשו חיפוש בבית".

בעניין הטלפון שנזרק העיד הנאשם (בחקירה הנגדית), כי דובר במכשיר מסוג 'גלקסי', שרכש בסוף שנת 2016, לאחר שפוטר מהעבודה, תמורת סך כ-1,500-1,700 ₪. קודם לכן, במשך שנים ארוכות, היה ברשותו מכשיר טלפון נייד שקיבל מהעבודה (עמ' 255 שורה 15 - עמ' 256, שורה 2).

206. **בחקירתו השנייה** במשטרה, שוב נשאל הנאשם מדוע זרק את הטלפון ואלו היו תשובותיו (ת/3, שורות 137-146):

"ש': מדוע זרקת את הפלפון?"

ת': כשבאתי הביתה באותו לילה של המעצר היה לי ולאשתי גלית מלול ויכוח ויצאתי החוצה לחצר ושם דיברנו בשקט ואז זרקתי את הפלאפון לתוך נחל שנמצא סמוך לבית. זה נחל עם מים שנקרא נחל פוארה.

ש': מה המרחק מהבית שלך לנחל?

ת': 20 מטר.

ש': כלומר, זריקת הפלאפון הייתה לא תגובה ישירה לכעס על הוויכוח, מה אתה אומר על כך?

ת': עמדנו בחצר, דיברנו ליד השער הכניסה לבית ואז יצאתי והלכתי וזרקתי אותו והלכתי משם והסתובבתי וחזרתי הביתה בסביבות 01:15 ואז היא אמרה לי שחיפשו אותי המשטרה.

ש': רק אז היא אמרה לך, ולא אמרה לך לפני הוויכוח שבעטיו זרקת את הפלאפון?

ת': אני מתקן את עצמי, רונן ... " [כך במקור].

הגרסה השנייה היא כאמור, שהנאשם ואשתו גלית התווכחו, לאחר מכן יצאו מהבית ושוחחו בנחת ואז, לאחר השיחה הנינוחה, זרק הנאשם את הטלפון. החוקר מקשה שעל הנאשם, שאם כך, אז זריקת הטלפון קדמה לוויכוח בעניין הגעת המשטרה ובעניין החיפוש. בתגובה לכך, מתקן הנאשם את גרסתו וחוזר לגרסה שהוויכוח בעניין החיפוש שערכה המשטרה, קדם לזריקת הטלפון (על-פי טענת המאשימה, שלא נסתרה, כך עולה גם מהתיעוד המצולם של החקירה).

207. **בחקירתו השלישית**, שוב נשאל הנאשם מדוע זרק את הטלפון והשיב, כי "רבתי עם אשתי שחזרתי הביתה והיא אמרה לי שחיפשו אותי והיא הייתה נסערת מאד, אז רבנו וזרקתי אותו". לשאלה היכן זרק את הטלפון, השיב, "ליד הבית לכיוון הנחל". במענה לשאלה, מדוע זרק את הטלפון מחוץ לבית, השיב, "כשיצאתי החוצה לפגוש את גיסה של אשתי אז התווכחנו וזרקתי אותו מעצבים". במענה לשאלה מי ראה את זה השיב, "הייתי לבד היה מאוחר בלילה". עוד הסביר שהמתין לגיסו, שלבקשת אשתו, הסיע את הנאשם אל תחנת המשטרה. כשנשאל אם זריקת הטלפון נועדה להעלמת ראיות השיב, "אני לא חושב על זה, אני לא עד כדי כך מתוחכם, אפילו מחשב להפעיל אני לא יודע". בעניין נושא המריבה עם אשתו, השיב, "אם מחפשים אותי משטרה ובאים אליי הביתה איך האישה לא תילחץ?" (ת/4, שורות 304-287).

208. **סיכום גרסת הנאשם במסגרת חקירותיו במשטרה:** גרסת הנאשם בעת מעצרו (ת/1) ובשלוש חקירותיו הראשונות (ת/2, ת/3 ו-ת/4), הייתה שלאחר חזרתו הביתה, נודע לו מאשתו על החיפוש שערכה המשטרה. על רקע חיפוש זה, החלו השניים לריב - "ריב" או "ויכוח" - ואז הנאשם יצא מביתו והשליך את הטלפון שלו לנחל סמוך לביתו, או לפי גרסתו האחרונה (ת/4), "ליד הבית לכיוון הנחל".

גרסת הנאשם בעדותו בבית המשפט

209. **הגרסה הכבושה - "מעשיית הסכסוך בין הגיסה לשכן" - שעלתה לראשונה בבית המשפט:** בחקירתו הראשית בבית המשפט, העלה הנאשם גרסה כבושה, שלא עלתה קודם לכן במהלך חקירותיו, בגרסה שמסרה אשתו גלית או בתשובתו לאישום. לפי דברי הנאשם בחקירתו הראשית, ברחוב שבו הוא ואשתו גרים ושב גם גרה בבית סמוך אילנה, אחותה של גלית, נעשו עבודות שיפוץ שנמשכו כשנה וחצי עד שנתיים. הגיסה אילנה הסתכסכה עם שכן בשם יוסי בקשר לאותו שיפוץ רחוב. הנאשם טען שלא התערב באותו סכסוך והדבר הכעיס מאד את גיסתו אילנה. לדברי הנאשם, זה "יצר אקשן בינו לבין גלית". הנאשם טען, שבשעות הלילה המאוחרות, בין 3.9.2017 ל-4.9.2017, הוא שב לביתו סמוך לאחר שהסתיים החיפוש שערכה המשטרה בביתו. על רקע ריב קודם בין אילנה לבין גלית, החל הריב גם בינו לבין גלית. לטענתו, גלית החלה, "לצרוח" ו"להשתולל" על כך שהוא לא עונה לטלפון, והוא השיב לה, "לא ענית, מה את משתוללת?". לדברי הנאשם, הוא זעם על כך שגלית מוציאה עליו את התסכול שלה מהריב עם אחותה אילנה, ואז בתגובה, זרק את מכשיר הטלפון שלו אל נחל פוארה הסמוך לביתם. לטענתו, רק לאחר מכן, גלית תפסה בידו וסיפרה לו על החיפוש שערכה המשטרה (עמ' 245, שורות 15-22; עמ' 247, שורות 3-10).

המאשימה כינתה גרסה זו, "**הגרסה הכבושה**" וכך היא תכונה גם להלן ולחלופין תכונה - "**מעשיית הסכסוך בין הגיסה לשכן**".

210. **הגרסה הכבושה אינה אמינה והיא נעדרת כל משקל:** טענת המאשימה, כי הגרסה הכבושה שנולדה לקראת החקירה הראשית של הנאשם בבית המשפט, היא גרסה "מבושלת", שקרית וחסרת כל היגיון. לטענתה, מדובר בגרסה אשר, "נתפרה למידותיהן של הראיות בתיק", כדי לנסות להתיר את הקשר הברור בין מודעות הנאשם לכך שהיה דרוש לחקירה לבין השמדת הטלפון הנייד שלו. טענה זו של המאשימה מקובלת על ידי לחלוטין ואף דומה, כי הניסיון "לתפור את גרסת הנאשם למידותיהן של הראיות בתיק", כטענת המאשימה, היה ניסיון נפל מביך, שנעשה ב"תפירה גסה", שכלל אינה מתיישבת עם "מידותיהן של הראיות בתיק". כל זאת מהטעמים שעליהם עמדה המאשימה בסיכומיה (שם, פסקה 195), אשר על עיקריהם נעמוד עתה בקצרה.

ראשית לכל, גם אם אין לכך חשיבות רבה, הנאשם לא הביא כל ראיה לביסוס מעשיית הסכסוך בין הגיסה לשכן. לא ראייה בעניין שיפוץ הכביש ולא בעניין הסכסוך. כך הגם שבנקל ניתן היה להביא ראיות בעניין זה ובכלל זה, להזמין לעדות את השכן או למצער, את הגיסה. חזקה על הנאשם שאילו היה אבק אמת במעשייה משונה ולא אמינה זו, הוא היה מזמין לעדות גורם שיחזק את אותה מעשייה.

שנית, מהדו"ח שנערך בעקבות הגעת הנאשם לביתו כדי לקחת חפצים למעצר (ת/1), עולה בבירור, שהריב הנטען, ככל שהיה, בינו לבין אשתו, שבעקבותיו השליך את הטלפון, היה על רקע החיפוש שערכה המשטרה בביתם. ניסיונו הכושל של הנאשם במהלך חקירתו הנגדית לטעון כי האמור בדו"ח האמור "לא נכון", היה לא אמין, לא משכנע ואף ניכר שנטען על רקע התערבות באי-כוחו בחקירה הנגדית (עמ' 256-257).

שלישית, הסברו של הנאשם בחקירה הראשית לכך שלא סיפר את גרסתו הכבושה, היה כי לא ידע שזה רלוונטי, לא ייחס לכך חשיבות וכי היה חסר ניסיון בחקירות, מאחר שמעולם קודם לכן לא נחקר במשטרה (עמ' 249, שורות 9-13). דומה כי אין צריך לומר שמדובר בתשובה שבמקרה הטוב, תמוהה מאד ונעדרת היגיון מינימאלי. כך במיוחד לנוכח העבודה שכאמור, הנאשם נשאל על סיבת זריקת הטלפון סמוך לאחר מעצרו (ת/1), ואף נחקר על כך מספר פעמים באזהרה, בעוד שהובהר לו שבשל העלמת הטלפון הוא נחשד בעבירות של שיבוש חקירה והעלמת ראיה. לפיכך, לא רק שהיה ברור לנאשם שדובר בעניין מהותי, אלא שחזקה עליו שגם הבין היטב שדובר בעניין רלוונטי. מכל מקום, ניסיון בא-כוחה של המאשימה במסגרת החקירה הנגדית, לעמת את הנאשם עם גרסתו במשטרה, לא הניב תשובות של ממש מפי הנאשם, העצים את העובדה שהגרסה הכבושה לא הוזכרה קודם לכן, אף לא ברמז, בעת חקירתו במשטרה (למשל, עמ' 260, שורות 11-12) ואף נתקל בהתערבות מצד באי-כוחו, שמנעו קבלת תשובות מהנאשם (עמ' 259-260).

רביעית, אפילו נניח שהסיבה לכך שהנאשם לא סיפר את גרסתו הכבושה במהלך חקירתו במשטרה, הייתה חוסר ניסיונו בחקירות משטרה, עדיין לא נמצא הסבר לאי העלאת גרסה זו במסגרת תשובתו לאישום. כזכור, תשובתו הייתה, כי "... כפי שמסר בחקירתו ... מכשיר הטלפון נזרק לאור ויכוח עם אשתו, שלוויכוח אין כל קשר למה שמיוחס לו בכתב האישום" (עמ' 3, שורות 21-22). אף יודגש, כי בניגוד למה שנאמר, תשובת הנאשם לאישום לא הייתה "כפי שמסר בחקירתו", שבמסגרתה הנאשם דווקא כן קשר בין זריקת הטלפון לבין החיפוש שערכה המשטרה.

חמישית, בליל מעצרו של הנאשם נערך חיפוש בביתם של הנאשם וגלית, בעת שהנאשם לא היה בביתו. אף אין מחלוקת על כך שלנאשם אין הרשעות קודמות וכי הייתה זו הפעם הראשונה שבה נעצר ונחקר במשטרה. על רקע

עובדות אלו, נראה שגרסתו הראשונה (כפי שתועדה בדו"ח הפעולה - ת/1), היא גם ההגיונית ביותר ואף המתבקשת מהנסיבות. לא מן הנמנע, שהחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, הוביל למריבה עם אשתו. לעומת זאת, הגרסה הכבושה בדבר סכסוך לא ברור על רקע אי התערבות הנאשם בסכסוך בין שני אנשים אחרים - אחות של גלית בשם אילנה ושכן בשם יוסי - נעדרת כל היגיון. קשה לתאר שברגע מתוח לאחר החיפוש שערכה המשטרה בביתו של הנאשם ולפני הגעתו לחקירה במשטרה, עסקו השניים באותו ויכוח מופרך, ככל שהיה, בין הגיסה לשכן בעניין שיפוץ הכביש.

שישית, גרסתו הכבושה של הנאשם, אף אינה מתיישבת עם דברים אחרים שאמר במשטרה או במהלך עדותו בבית המשפט. כך עולה בין השאר, מהדברים הבאים: בחקירתו הראשונה במשטרה הזכיר הנאשם שגיסתו אילנה וגיסו אלי נכחו בביתם לאחר שיצא מהבית וקודם שהשליך את הטלפון (ת/2, שורות 22-23). למרות זאת, לא מצא לנכון להזכירם בהקשר של הריב הקיצוני עם אשתו (עמ' 261, שורות 20-23); בחקירותיו במשטרה סיפר הנאשם על התנהלות ספונטנית של זריקת טלפון מחמת כעס. בעדותו דובר בגרסה מורכבת, נפתלת שמעורבים בה גורמים שונים, אשר לא ברור כיצד בסופה הגיע לזרוק את הטלפון שלו; גם הנאשם (עמ' 260, שורה 20 - עמ' 261, שורה 4) וגם גלית (עמ' 464, שורות 2-10), העידו שהתנהלות של השלכת טלפון הייתה אירוע חריג וחד-פעמי וכי מעולם קודם לכן, לא השליך הנאשם חפצים במהלך ויכוחים בין השניים. בנסיבות אלו ובהיעדר גרסה בעניין ויכוח על עניין אמתי ומשמעותי, אין כל היגיון בכך שאותו ויכוח משונה שהוזכר רק בגרסה הכבושה, הוביל להשלכת הטלפון.

שביעית, גרסת הנאשם בעניין אופן השלכת הטלפון אינה מתיישבת עם מבנה הבית שלו ועם מיקום הנחל שעל-פי טענתו, אליו השליך את הטלפון. על-פי התמונות שהוגשו (ת/59, ת/62א-ג - מטעם המאשימה; נ/2 - מטעם ההגנה), הנחל אינו צמוד לבית, אלא בין הבית לנחל ישנו מגרש חניה גדול. מכאן עולה, כי לא דובר בהשלכת טלפון ספונטנית על רקע כעס - תהיה סיבת הכעס אשר תהיה - אלא דובר במעשה מתוכנן. הנאשם נדרש ללכת באופן מכוון ומתוכנן עד הנחל, כדי להשליך שם את הטלפון ובכך להעלימו.

שמינית, מכשיר טלפון נייד הוא דבר יקר, מעבר לתוכן החשוב שמן הסתם היה בו (כפי שעמדנו על כך לעיל). כך שאין כל היגיון בגרסה הכבושה שלפיה על רקע ויכוח של מה בכך, שאינו נוגע במישרין לנאשם או לאשתו - אלא לגיסתו אילנה ולשכן יוסי - ישליך הנאשם את הטלפון הנייד שלו.

תשיעית, הגרסה הכבושה עצמה מלאת סתירות. כך למשל, הנאשם לא ידע לומר אם גלית ראתה את השלכת הטלפון. בהתחלה השיב שאיש לא ראה אותו משליך את הטלפון, אך בהמשך, בעזרת באי-כוחו, שינה לכך שאיש זולת אשתו לא ראה זאת (עמ' 258, שורה 19 - עמ' 259, שורה 8). גם גלית התקשתה להשיב לשאלה אם ראתה את השלכת הטלפון. במענה למספר שאלות רצופות, שינתה גרסה ובין השאר אמרה, שלא התבוננה, שלא עקבה אחר הנאשם כשהשליך את הטלפון ובסוף אמרה, בניגוד לדברי הנאשם, שלא ראתה זאת (עמ' 460, שורה 12 - עמ' 461, שורה 18).

אפשרות חיפוש הטלפון או איתור המידע האצור בו בדרך חלופית

211. **האפשרות לחיפוש הטלפון:** בחקירתו הראשית טען הנאשם, כי החוקרים מעולם לא ביקשו ממנו לחפש את הטלפון (עמ' 247, שורות 8-10) וכי אילו התבקש להראות להיכן השליך את הטלפון, היה לוקח את החוקרים "באותו רגע" ומראה להם (עמ' 251, שורות 2-3).

דבריו אלו של הנאשם עומדים בסתירה לעדותו של החוקר, רונן מזרחי, שהיה ראש צוות החקירה ושהעיד במפורש, כי "... אנחנו באותו זמן קיבלנו איזה שיבוש חקירה שהפלאפון אבד בנהר, הוא לא יודע איזה נהר, הוא לא יודע איפה. אנחנו רצינו לגשת, שאלנו אותו איפה כדי שנוכל אולי לחפש. הוא לא משיב. הוא לא יודע. הוא הלך הוא התעצבן. יש את זה בעדות שלו" (עמ' 187, שורות 19-21).

במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם, הוצג קטע מהתיעוד החזותי של חקירתו השנייה במשטרה (ת/3א, זמן 01:13:30). בקטע זה הציע החוקר לנאשם ללכת אל הנחל ושאל אותו אם יוכל למצוא את הטלפון. על כך השיב הנאשם, "איך אני אמצא אותו? זה נחל זורם, עם בוצה". ניסיון להציג זאת לנאשם גרר התערבות של באי-כוחו, אך בסופו של דבר אמר הנאשם שאילו התבקש, היה מסייע לחפש את הטלפון (עמ' 269-275). גרסה זו כאמור, עומדת בסתירה לגרסה במשטרה.

עוד יש לתת את הדעת לכך, שחרף ניסיון הנאשם לטעון שלא התכוון להעלים את הטלפון ושאליו התבקש, היה מוצא אותו ובכך מוכיח את חפותו, בפועל, לא נעשה כל ניסיון מצד הנאשם - שבמענה לשאלת החוקר שלל אפשרות של מציאת הטלפון - מצד גלית אשתו או מצד מי מגיסיו, למצוא את הטלפון. כמו כן, כפי שעוד יובהר, יש להניח שהטלפון הועלם עוד קודם לכן, משנודע לנאשם על החיפוש שנערך בבית אמו. כך שלנוכח חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם בהצבעה על מקום השלכת הטלפון, בשל דבריו שהושלך אל "נחל זורם עם בוצה" ומאחר שסביר להניח שלא בהכרח לשם נזרק הטלפון, ממילא לא היה מקום או הצדקה להשקעת משאבי המשטרה בחיפוש הטלפון (ראו עוד לעיל, במסגרת הדיון במחדלי החקירה הנתענים).

212. **אפשרות איתור תוכן הטלפון בדרכים חלופיות:** אחת מטענותיה של ההגנה, שעלתה אף במסגרת החקירות הנגדיות של מי מבין העדים (וכן ראו במסגרת הדיון במחדלי החקירה הנתענים), הייתה שהיה על המשטרה לאתר את תוכן הטלפון הנייד של הנאשם באמצעים חלופיים. בין השאר, הוצעה אפשרות של חדירה ל"ענן". בעניין זה אף טענה ההגנה, כי החוקרים לא ביקשו מהנאשם את הסיסמה לאותו "ענן".

לטענה זו אין מקום. **ראשית לכל,** הנאשם אישר שלמידע שהיה בטלפון שלו כלל לא היה גיבוי ב"ענן" או בכל אמצעי אחר, כי אינו יודע מה זה "ענן" וממילא לא יכול היה לסייע בעניין זה (עמ' 266, שורות 17-19; עמ' 268, שורות 10-14). **שנית,** בהיעדר מידע על כך שהיה גיבוי למידע שהיה בטלפון של הנאשם, ממילא לא הראתה ההגנה שקיימת יכולת טכנולוגית כלשהי לקבלת המידע שהיה במכשיר הטלפון באמצעי חלופי.

לבסוף נעיר, שלא מן הנמנע שבאופן מכוון וכאמצעי זהירות מפני חקירת משטרה אפשרית, לא היה גיבוי למידע שהיה בטלפון של הנאשם (כבר ראינו שננקטו אמצעי זהירות, ובין השאר, הנחיותיו של איציק למחיקת הודעות וואטסאפ).

אפשרות נוספת היא, שהנאשם לא היה מודע לאפשרות של גיבוי המידע בטלפון (כפי שהעיד), או שמכל טעם אחר לא היה גיבוי. כידוע, אין מדובר בתופעה נדירה שבה מידע המצוי בטלפון אינו מגובה. כפי שהעיר בית המשפט בעניין דביר (שם), "לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר 'בענן' ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון".

גרסתה של גלית בעניין העלמת הטלפון

213. בחקירתה במשטרה לא נשאלה גלית בעניין העלמות הטלפון וממילא לא מסרה כל גרסה בעניין זה (נ/3). בעדותה בבית המשפט, במסגרת החקירה הראשית, חזרה גלית על הגרסה הכבושה של הנאשם בעניין זריקת הטלפון וסיפרה את גרסת הסכסוך בין הגיסה (אחותה) לבין השכן. היא אף הדגישה, כי לזריקת הטלפון אין כל קשר לחיפוש שערכה המשטרה או לחקירת המשטרה ולדבריה, אף אמרה זאת לחוקר (עמ' 444, שורות 11-22). כך הגם שכאמור, נושא הטלפון לא עלה בחקירתה במשטרה.

בחקירתה הנגדית, אישרה גלית שמעולם לא סיפרה את הגרסה הכבושה במשטרה. כשנשאלה מדוע לא סיפרה על כך, השיבה שלא העלתה על דעתה אפשרות של הליכה למשטרה (עמ' 456, שורות 3-8). לאחר מספר שאלות נוספות שהציג לה בא-כוח המאשימה, הוסיפה שדווקא כן סיפרה על כך לחוקר שחקר אותה במגרש הרוסים, אך אין לה מושג אם דבריה נכתבו (שם, שורות 21-23). לבסוף, לאחר שהשאלה חזרה על עצמה, אמרה, שהיא לא זוכרת מה היה בחקירה (עמ' 458, שורות 7-10). זאת על אף שבהקשר אחר, השיבה כי עברה על כל חומר החקירה בצורה מדוקדקת (עמ' 476, שורה 19).

214. בעניין דו"ח הפעולה המתעד את דברי הנאשם ואת דבריה של גלית סמוך למעצרו של הנאשם, כשחזר לביתו בליווי שוטרים כדי ליטול תיק וחפצים אישיים (ת/1), ניסתה גלית להתחמק מלהסביר את דבריה כפי שתועדו שם (עמ' 457, שורות 12-15). במענה לשאלת בית המשפט, טענה שאינה זוכרת דבר כזה (עמ' 457, שורה 18 - עמ' 458, שורה 1).

עם זאת, בדומה לנאשם, גם גלית טענה שאילו נשאלה להיכן נזרק הטלפון, "בשמחה הייתי עושה כל דבר שאפשר" (עמ' 458, שורה 1). כן אמרה, כי אף לא הייתה כל בעיה ללכת ולחפש את הטלפון (שם, שורה 2; עמ' 445, שורות 4-5). אך חרף הדברים שלפיהם בחפץ לב הייתה מסייעת בחיפוש הטלפון, הוסיפה גלית, כי כלל לא ברור לה לשם מה נדרש חיפוש הטלפון. לדבריה, "זה נראה לי מגוחך" (עמ' 462, שורה 12), או "כל העניין הזה של הטלפון, אמרתי את זה גם לחוקר נראה לי ולעורך הדין, כולנו פשוט, זה פשוט שעשע אותנו, לא הבנו בכלל על מה מדובר, פשוט ככה" (עמ' 463, שורות 5-7). כל זאת בעוד שלא רק שחזקה עליה שידעה היטב לשם מה דרוש הטלפון - שהרי אישרה שבחנה בקפידה את כל חומר החקירה - אלא שכאמור, לא אמרה דבר בעניין לחוקר.

סיכום הראיות בעניין העלמת הטלפון

215. אין מחלוקת על כך שהנאשם העלים את הטלפון לאחר שידע על החיפוש שנערך בבית אמו, אנה, וממילא חזקה שידע על תפיסת חבילת המת' והטלפון של אמו. גם אין מחלוקת על כך שלפי כל גרסאותיו של הנאשם, הוא העלים את הטלפון לאחר שידע על החיפוש שנערך בביתו ועל כך שהתבקש להתייצב במשטרה, כפי שאכן עשה כעבור מספר שעות. המחלוקת היא רק בשאלת סיבת העלמת הטלפון. שכן, אופן העלמתו ממילא אינו רלוונטי.

מכל הטעמים שעליהם עמדנו, דומה כי המסקנה האפשרית היחידה היא שהנאשם, שהחליף גרסאות, העלים את הטלפון כדי למנוע מהמשטרה לתפוס את הטלפון ולקבל לרשותה, לצרכי החקירה, את המידע הרב שהיה אצור בו ובעיקרו, את ההתכתבויות שהיו בינו לבין אחיו איציק ובינו לבין סער או כל גורם אחר, ככל שהיה, שעמו עסק בענייני סמים. כל גרסה אחרת, נמצאה לא נכונה, מופרכת, שקרית ונטולת כל היגיון סביר ומתקבל על הדעת. לנוכח כל הראיות שעליהן עמדנו, לא נותר אפוא, כל ספק כי הנאשם העלים את הטלפון באופן מכוון, מתוך רצון למנוע כל אפשרות למציאת הטלפון וכל אפשרות להפקת ראיות ממנו.

טו. דין בעבירות: הרשעת הנאשם בעבירה של השמדת ראיה ובעבירה של שיבוש מהלכי

משפט

(1) עבירת השמדת ראיה

216. עבירת השמדת ראיה קבועה בסעיף 242 בחוק העונשין, שזה לשונו:

"היודע כי ספר, תעודה או דבר פלוני דרושים, או עשויים להיות דרושים, לראיה בהליך שיפוטי, והוא, במזיד, משמידם או עושה אותם בלתי ניתנים לקריאה, לפענוח או לזיהוי, והכל בכוונה למנוע את השימוש בהם לראיה, דינו - מאסר חמש שנים".

217. **היסוד העובדתי:** היסוד העובדתי של עבירת השמדת ראיה, כולל את הרכיבים ההתנהגותיים הבאים: (1) ידיעה שדבר מסוים ("ספר, תעודה או דבר פלוני") דרוש או עשוי להיות דרוש לשמש ראיה בהליך שיפוטי; (2) השמדה של אותו חפץ; (3) ההשמדה נעשתה במזיד; (4) המעשים כאמור נעשו בכוונה למנוע את השימוש בחפץ לראיה בהליך שיפוטי (ע"פ 236/88 איזמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(3) 485, עמ' 507-508 (פסקה 4) (1990), כבוד הנשיא מ' שמגר (להלן - עניין איזמן)).

היסוד הנפשי: היסוד הנפשי של עבירת השמדת ראיה דורש כוונה מיוחדת, שמשמעותה, כוונה בהשגת התוצאה של השמדת הראיה, גם אם המניע להשמדת הראיה היה אחר. מדובר במצב שבו "עשיית מעשה מתוך ידיעת התוצאה ההכרחית הכרוכה בעשייתו משמעה - עשיית המעשה מתוך כוונה לגרום לאותה תוצאה; ש'הידיעה', בנסיבות אלו, שקולה כנגד ה'חפץ' באותה תוצאה. מי שיודע מהי התוצאה הכרוכה בהכרח במעשהו - מוחזק כמי שחפץ באותה

תוצאה, גם אם בפועל ביקש להשיג תוצאה אחרת" (עניין איזמן, כבוד השופט י' קדמי, עמ' 517-519).

כפי שנקבע לעניין זה, פרשנות זו של יסוד הכוונה המיוחדת בסעיף 242 אף מתיישבת עם תכלית חקיקתה של הוראה זו. "תכלית האיסור הקבוע בסעיף זה הינה - למנוע השמדה מודעת של ראייה כאמור בהגדרת העבירה, ויהא אשר יהא המניע הדוחף לכך; שמה לי מניע זה או מניע אחר, במקום שהתוצאה הכרחית מעשיית המעשה האסור - הידועה לעבריין - היא מניעת השימוש בדבר שהושמד לראיה" (עניין איזמן, שם).

אין אפוא, צורך לבחון קיומו של מניע, שאינו נמנה עם יסודותיה של העבירה, אלא די בידיעת התוצאה הכרוכה במעשה שנעשה שהביא להשמדת הדבר הדרוש לשמש ראיה, כדי שיראו במעשה כזה שנעשה מתוך כוונה, קרי, מתוך "חפץ" (רצון) בהשגת התוצאה שהראיה הושמדה (עניין איזמן, שם).

218. הנה כי כן, לשם הרשעה בעבירה של השמדת ראיה (לפי סעיף 242) ובענייננו, מעשי הנאשם שהובילו להעלמת הטלפון הנייד שלו, נדרשת הוכחת העובדות הבאות: ידיעת הנאשם כי הטלפון דרוש או עשוי להיות דרוש לשמש ראיה בהליך משפטי; השמדת הטלפון נעשתה באופן מכוון (במזיד).

כן נדרשת הוכחת היסוד הנפשי, שלפיו השמדת הטלפון או העלמתו, נעשו מתוך ידיעה ורצון שהטלפון יושמד. זאת חרף ידיעת הנאשם שהטלפון דרוש כדי לשמש ראיה בהליך משפטי ולכן, בעצם השמדתו או העלמתו, נמנעה אפשרות השימוש בו כראיה במשפט. כך בין אם המניע להעלמת הטלפון היה מניעת השימוש בו כראיה ובין אם העלמת הטלפון נבעה ממניע אחר.

לשון אחר, כדי שיתקיים היסוד הנפשי, די בכך שהנאשם העלים את הטלפון בידעו שהעלמתו תמנע אפשרות להשתמש בו כראיה, וזאת אפילו העלמתו נבעה ממניע אחר. כך למשל, נניח לצורך הדוגמה בלבד, כי הנאשם, אשר ידע שהטלפון דרוש כראיה, היה טוען שהשמיד את הטלפון כדי למנוע ממי מקרוביו לדעת שהעביר באמצעותו סרטונים פורנוגרפיים (כפי שאמנם הוכח שעשה, הגם שאין זה רלוונטי לענייננו), לא היה בכך כדי לאיין את כוונת השמדת הטלפון (ראו הדוגמה בעניין איזמן, עמ' 518). שכן, די בכך שהתכוון להשמיד את הטלפון, ללא קשר לחקירת העבירות הנדונות בהליך זה, אך בידעו שטלפון דרוש או עשוי להיות דרוש לשמש ראיה בהליך משפטי, כדי שיימצא שהתקיים היסוד הנפשי הדרוש לעבירה.

219. **הראיות שלפיהן הוכחו יסודותיה של עבירת השמדת ראיה:** הראיות שעליהן עמדנו מצביעות בבירור כי הנאשם ידע שהטלפון שלו דרוש לשמש ראיה בהליך משפטי או שהוא עשוי להיות דרוש לכך. שכן כאמור, הנאשם ידע על החיפוש בבית אמו, על תפיסת חבילת המת' שהגיעה לביתה, על תפיסת הטלפון הנייד של אמו ואף ידע על החיפוש שערכה המשטרה בביתו. שכן, ידוע לנו שהנאשם העלים את הטלפון לאחר שנודע לו על החיפוש בביתה של אמו, שבמהלכו עוד שוחח עמה באמצעות הטלפון. השאלה אם העלים את הטלפון גם לאחר שנודע לו על החיפוש שנערך בביתו או עוד קודם לכן, אינה מעלה או מורידה. מכל מקום, די אפוא במידע האמור שהיה לנאשם בעת השמדת הטלפון, כדי לענות על היסוד העובדתי בעבירה.

כמו כן, לא ניתן לחלוק על כך שהעלמת הטלפון, בין בהשלכתו אל הנחל הסמוך לביתו של הנאשם, כטענתו, ובין בדרך אחרת, נעשתה באופן מכוון ומודע. אפילו היינו מקבלים את טענת הנאשם כי הדבר נעשה מתוך זעם, תהיה סיבתו אשר תהיה, אין בכך כדי לשלול את העובדה שדובר במעשה רצוני ומכוון. זאת להבדיל מ"תאונה", שבה הטלפון נפל בטעות או מתוך חוסר זהירות. כך שגם יסוד עובדתי זה מתקיים.

אשר ליסוד הנפשי, הרי שאף יסוד זה הוכח. כאמור, בעניין איזמן נקבע, כי עשיית מעשה של השמדת ראיה, מתוך ידיעת התוצאה ההכרחית והמתבקשת מהמעשה, משמעה שהמעשה, השמדת הראיה, נעשה מתוך רצון לגרום לאותה תוצאה. לפיכך, מי שיודע מה תהיה תוצאת מעשיו, מוחזק כמי שחפץ באותה תוצאה. כך אפילו היה מראה שביקש שתוצאת מעשיו תהיה שונה.

כך אמנם היה בעניינינו וממילא, כך נראה, לא יכולה להיות מחלוקת כי התקיים גם היסוד הנפשי. שכן, השלכת הטלפון אל הנחל (או העלמתו בדרך אחרת) נעשתה מתוך ידיעת התוצאה ההכרחית והמתבקשת מכך, שהיא כי הטלפון לא יהיה עוד בר השגה ולא ניתן יהיה להשתמש בו או במידע הקיים בו. מכאן, שהשלכתו נעשתה מתוך רצון לגרום לתוצאה שלפיה הטלפון, הכולל את המידע האצור בו, יעלם ולא יהיה עוד.

(2) עבירת שיבוש מהלכי משפט

220. העבירה של שיבוש מהלכי משפט קבועה בסעיף 244 בחוק העונשין, המורה כך:

"העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לעניין זה, 'הליך שיפוטי' - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט".

221. היסוד העובדתי: היסוד העובדתי של עבירת שיבוש מהלכי משפט, כולל הגדרה רחבה מאד. מדובר בכל "עשיית דבר" שנעשה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין. בכלל זה, סיכול הזמנת עד, העלמת ראיות "ובין בדרך אחרת". משמעותה של הגדרה רחבה זו היא, שישנם "אין-ספור התנהגויות אפשריות", הנבחנות בכל מקרה על-פי נסיבותיו (רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729, עמ' 743 (פסקאות 8-9) (2001), כבוד השופט ד' ביניש (להלן - עניין אלגד)).

אשר לעצם המעשה הנעשה בכוונה למנוע הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין, אין הכרח שהמעשה יהיה מעשה פסול (עבירה), אלא, "גם מעשה הנראה לכאורה ניטרלי כשהוא מנותק מהנסיבות ומההקשר, יקיים את היסוד ההתנהגותי של העבירה, אם נסיבות העניין הנלוות לו וההקשר שבו הוא בוצע שוללים את אופיו ה'תמים' ופוגעים בערך המוגן בעבירה" (עניין אלגד, שם). כך למשל, ניקיון של מקום עשוי להיות מעשה תמים, אך אם הדבר נעשה בידיעה שמדובר בזירת עבירה שבה פזורות ראיות, ישלל אופיו התמים של הניקיון.

היסוד העובדתי כולל גם רכיב נסיבתי, של "הליך שיפוטי", שאף הוא רחב, כפי שנלמד מהביטוי "לרבות" בהגדרתו. תכליתה של ההגדרה הרחבה להחיל את העבירה על כל שלביו של ההליך המשפטי, בכלל זה שלבי החקירה והליכי הוצאה לפועל. כן נקבע, כי "אין הכרח שההליך השיפוטי יהיה תלוי ועומד, ודי שהנאשם ידע או האמין כי צפוי הליך שיפוטי" (עניין אלגד, פסקה 10; עניין איזמן, עמ' 509-508; ע"פ 4115/08 גלעד נ' מדינת ישראל (24.1.2011), כבוד השופט א' גרוניס, פסקה 22).

היסוד הנפשי: היסוד הנפשי של עבירת שיבוש הליכי משפט, דורש עשיית "דבר" מתוך מטרה ורצון (בכוונה) לשבש את ההליך המשפטי ("בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת"). היסוד הנפשי הוא "השאפה לפגוע בקיומו של ההליך השיפוטי ... במטרתו או בעצם התנהלותו של ההליך השיפוטי ... או במהותו או בתוצאתו ..." (עניין אלגד, פסקה 11. כן ראו את הדיון שם, פסקאות 11-13). עוד נקבע, כי "העבירה של שיבוש מהלכי משפט ... היא עבירת מטרה, מן הסוג אשר חל עליה תחליף ה'צפיות'". בהתאם לכך, ניתן להוכיח את היסוד הנפשי של הנאשם על-פי הלכת הצפיות, שלפיה עשיית פעולה מתוך כך שהעושה צפה שעשייתה תביא בהסתברות קרובה לוודאות להתממשותה של תוצאה מסוימת, מקימה חזקה שעושה הפעולה פעל מתוך רצון או מטרה להשגת אותה תוצאה (עניין אלגד, שם).

מדובר אם כן, "בעבירה התנהגותית, שיסודותיה מתגבשים בין אם הובילו המעשים לשיבוש ההליכים הלכה למעשה ובין אם לאו", אשר היסוד הנפשי שלה מתגבש במצב שבו לנגד עיני הנאשם "ניצבה המטרה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, ובמעשיו ביקש להגשים מטרה זו" (ע"פ 8702/12 זאוי נ' מדינת ישראל (28.7.2013), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה כא. כן ראו את הפסיקה המובאת שם). זאת "בלא שנדרשת תוצאה של שיבוש המשפט בפועל" (ע"פ 8721/04 אוחנה נ' מדינת ישראל (17.6.2007), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 21).

222. **הראיות שלפיהן הוכחו יסודותיה של עבירת שיבוש הליכי משפט:** הראיות שעליהן עמדנו מצביעות על התקיימות היסוד העובדתי. שכן כאמור, מדובר בהגדרה רחבה ובכל מקרה, כל מעשה הנעשה בדרך העשויה להכשיל הליך שיפוטי ובכלל זה, העלמת ראיות, עונה על הרכיב ההתנהגותי שביסוד העובדתי. הנאשם שהעלים את מכשיר הטלפון שלו, שכלל התכתבויות בינו לבין איציק, בינו לבין סער ואף לא מן הנמנע שגם בינו לבין אחרים שהיו מעורבי בענייני הסמים, העלים ראיה מהותית בידעו כי מדובר בראיה מהותית מאד לחקירת המשטרה שנערכה ולמשפט עצמו. לעניין זה וכאמור, אין הכרח שההליך המשפטי, לרבות החקירה, כבר יחל, כך הגם, שבענייננו, חקירת המשטרה כבר החלה והנאשם אף ידע על כך מהחיפוש שנעשה בבית אמו וכן מהחיפוש שנעשה בביתו.

בדומה, מתקיים היסוד הנפשי, שעניינו בכך שמעשה העלמת הטלפון נעשה מתוך מטרה ורצון (בכוונה) לשבש את ההליך המשפטי. יסוד זה ניתן להוכיח באמצעות הלכת הצפיות, המתקיימת בענייננו. מטבע הדברים, בעת העלמת הטלפון או השמדתו, צפה הנאשם את העובדה שבכך יביא להעלמת ראיה וממילא לסיכול חקירת המשטרה או להכשלתה ואף להכשלת ההליך השיפוטי. לעניין זה וכאמור, אין רלוונטיות לשאלה אם החקירה והמשפט סוכלו בפועל, אם לאו. העובדה שהנאשם צפה זאת, עולה בביורר מעצם המעשה ועיתוי עשייתו. שכן הוכח, שאלמלא ביקש הנאשם למנוע מהמשטרה לקבל לרשותה את המידע שהיה אצור במכשיר הטלפון שלו, הוא לא היה משליך את הטלפון שלו או מעלים אותו בכל דרך אחרת.

טז. עבירת השמדת ראיה ועבירת שיבוש מהלכי משפט - סיכום

223. לנוכח כל האמור בפרק זה, מסקנת הדברים היא כי הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירות שבהן הואשם באישום השלישי.

בהתאם לכך, הנאשם מורשע בעבירה של השמדת ראיה, לפי סעיף 242 בחוק העונשין ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 בחוק העונשין.

חלק IV: סיכום

יז. סיכום הכרעת הדין

224. בכתב האישום הואשם הנאשם בכך שייבא עם אחרים סמים שנשלחו לישראל בשלוש חבילות. באמצעות הראיות שהוגשו, הוכח כנדרש בהליך פלילי, כי הנאשם אמנם ייבא לישראל עם אחרים את 'חבילת 400 גרם החשישי' שהכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל זה, שמחירו 45,000 ₪, וכן את שתי 'חבילות המת', שהכילו סם מסוכן מסוג מת' במשקל כולל של 833.61 גרם, ששווי כ-292,000 ₪. סמים אלו הוסלקו בתוך צנצנות שוקולד למריחה מתוצרת 'נוטלה' שהיו בכל אחת משלוש החבילות. משהוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר עבירות אלו, נמצא כי יש להרשיעו בשלוש עבירות של ייבוא סמים עם אחרים לישראל.

בכתב האישום גם תואר משלוח של חמש חבילות נוספות מארצות הברית לישראל, שהראיות שהוגשו הצביעו על כך שהכילו סמים. בהתאם לאותן ראיות וכפי שעמדנו על כך בהרחבה, הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, כי גם את הסמים שנשלחו בארבע מתוך חמש החבילות הנוספות, ייבא הנאשם לישראל עם אחרים. אולם סוג הסמים שהוטמן באותן חבילות נוספות ומשקלם, אינם ידועים. מטעם זה, כך נראה, לא ביקשה המאשימה את הרשעת הנאשם גם בייבוא הסמים הנוספים. משלא התבקשה הרשעת הנאשם גם בעבירות הנוספות של ייבוא סמים, הוא לא יורשע בהן.

עם זאת, נוסף לעבירות שתוארו בכתב האישום ושנמצא כי ישנן ראיות להרשעת הנאשם בהן, עלה בידי המאשימה להוכיח כי התגלתה אשמת הנאשם גם בשלוש עבירות של סחר בסמים ובשתי עבירות של ניסיון סחר בסמים, שלא נכללו בכתב האישום. משנמצא כי אף עבירות אלו הוכחו מעל ומעבר לכל ספק סביר וכי לנאשם ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן מפניהן, אף נמצא כי יש להרשיע את הנאשם, מכוח סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי, גם בעבירות אלו.

225. ניסיון ההגנה להציג את הנאשם כ"שֶׁה תמים" שלא היה מודע לכל הפעילות של ייבוא הסמים ושל הסחר בסמים שנעשתה סביבו, או כ"שעיר לעזאזל" (כאמור בסיכומי ההגנה), שגורמי האכיפה נטפלו אליו משלא עלה בידהם להניח את ידיהם על אחיו איציק, חוֹטָא לאמת. גם אם זה עשוי היה להיות הרושם הראשוני וגם אם זה עשוי היה

להישאר הרושם של בית המשפט אלמלא נשמעו הראיות, הרי ששמיעת הראיות שינתה רושם ראשוני זה מהקצה אל הקצה. שמיעת כל הראיות, קריאתן, בחינתן הדקדקנית והאזנה ברוב קשב לכל העדים, העלתה תמונה שונה לחלוטין. התמונה שהתגלתה ממכלול הראיות היא של נאשם שהיה גורם פעיל, משמעותי ומרכזי במנגנון משומן של ייבוא סמים מארצות הברית לישראל באמצעות חבילות ששלח אליו אחיו איציק מארצות הברית. מכלול הראיות אף הצביעו על כך, שנוסף לכך הנאשם אף עסק בעצמו בסחר בסמים.

הנאשם פעל באופן מודע, מקצועי ושיטתי שנועד למנוע אפשרות שישיאר "טביעות אצבע" שלו בכל הנוגע לחלקו המשמעותי במנגנון ייבוא הסמים באמצעות אותן "חבילות מהדוד מאמריקה", שהיו לכאורה, תמימות למראה. כך בראש ובראשונה, העלים הנאשם את מכשיר הטלפון שלו מיד משנודע לו על חקירת המשטרה, ביודעו כי במכשיר זה מידע רב העשוי להפיל. כך גם הפעיל הנאשם את מנגנון ייבוא הסמים באופן שלכאורה, לא ייבא כי הוא קשור בו. כך בין השאר, כל אותן חבילות, שהוכח בראיות ברורות וחד משמעיות כי הכילו סמים, כי נשלחו אל הנאשם, כי הנאשם ידע היטב מה תכולתן וכי היה הנמען האמתי שלהן, נשלחו אל כתובות של אחרים, שאינם הנאשם, חלקן כתובות מרוחקות בירושלים, על אף שהנאשם גר בקריות. הנאשם, שהיה מובטל, היה לו רכב וזמנו היה בידיו, אף לא הטריח את עצמו לאסוף את החבילות, לבל ייתפס כמי שקשור אליהן. בדומה, העברת הכספים הקשורים בסמים נעשתה בשיתוף עם הנאשם, אך באמצעות אחרים ובדרכים עקלקלות ומשונות. אולם הראיות שנפרשו בפני בית המשפט, הצביעו באופן ברור וחד משמעי שלמרות איסוף החבילות באמצעות בלדר - בין השאר, אך לא רק, סער - למרות העברת הכספים בדרכים עקלקלות, שונות ומשונות, ואף למרות משלוח דברים חסרי ערך בחבילות מגוחכות, בפועל, מאחורי כל זה עמד הנאשם, שפעל בתיאום עם אחיו איציק ובהתאם להנחיותיו כחלק ממנגנון לייבוא סמים קשים לישראל באמצעות אותן חבילות ואף עסק בסחר בהם.

226. הראיות שנפרשו בהליך זה, היו בעיקרן ראיות נסיבתיות. בעבודת נמלים של המשטרה וביד אמן של בא-כוח המאשימה, שעשה מלאכת מופת בניהול ההליך, בהצגת הראיות הרבות, בקיבוצן לתמונה אחת וכן בסיכום טענותיה של המאשימה, בכתב ובעל-פה, הוכחו מעל ומעבר לכל ספק, העבירות שבהן הואשם הנאשם בכתב האישום, וכך גם הוכחו העבירות הנוספות שלגביהן התבקשה הרשעתו ושבהן כאמור, הורשע. זאת משלא הובא כל הסבר הגיוני חלופי, סביר ומניח את הדעת מצד הנאשם לכל אותן ראיות, אם בכלל ניתן הסבר. כך גם במיוחד לנוכח שלל גרסאותיו הסותרות של הנאשם, שהתחלפו, השתנו ונסתרו כל אימת שנשאל, נחקר, או העיד, לנוכח התנהלותו בהעלמת ראיות ובניסיונו הכושל להסתרתן וכן לנוכח שקריו הרבים ותשובותיו שבמקרה הטוב, ניתן לומר כי היו מביכות.

באי-כוח שני הצדדים העלו טענות קשות, בכתב ובעל-פה, האחד כלפי רעהו בכל הנוגע להתנהלותו של הצד שכנגד בניהול ההליך הנדון. שני הצדדים אף חזרו וביקשו שבית המשפט יביע את עמדתו בעניין זה. כפי שהבהרתי, איני סבורה כי יש מקום לעסוק בעניינים אלו במסגרת הדיון בהכרעת הדין, שתכליתה הכרעה בשאלת אשמתו של הנאשם. עם זאת, בהקשר האמור, אני מוצאת לנכון לדחות בשתי ידיים את ניסיונותיה של ההגנה - במהלך הדיונים שבהם נשמעו הראיות ובמסגרת סיכומיה - להטיל דופי בהתנהלותו של בא-כוח המאשימה, עו"ד עמרי כהן, אשר נהג במקצועיות רבה, בהגינות המתחייבת מנציג המדינה ובאיפוק רב, כפי שניתן להתרשם מקריאת הפרוטוקול.

227. לסיכום, מסקנת הדברים העולה מכל האמור בהכרעת דין זו, היא כי כאמור, הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר

שהנאשם היה שותף פעיל במנגנון של משלוח חבילות מארצות הברית לישראל, שבהן הוטמנו סמים. הוכח שבדרך זו ייבא הנאשם עם אחרים סמים לישראל, לפחות שבע פעמים.

בארבע מתוך שבע החבילות ('חבילת 100 גרם החשיש', 'חבילת מאי', 'החבילה המשותפת' ו'החבילה לסבתא'), לא ידוע מה היה סוג הסמים שהוטמן בכל אחת מהחבילות ומה היה משקלם. משלא התבקשה הרשעת הנאשם בייבוא הסמים באותן חבילות וכאמור, הוא לא יורשע בעבירות אלו.

עם זאת, משהוכח מעבר לכל ספק סביר, כמתחייב בהליך פלילי, כי הנאשם ייבא סמים בשלוש החבילות הנוספות, שלגביהן התבקשה הרשעתו, הוא מורשע בשלוש עבירות של ייבוא סמים לישראל בקשר לחבילות אלו: 'חבילת 400 גרם החשיש', ששווי 45,000 ₪, 'חבילת המת' הראשונה לסער', שבה היה סם מסוג מת' במשקל 476 גרם נטו ששווי כ-166,600 ₪ ו'חבילת המת' השנייה לאנה', שבה היה סם מסוג מת' במשקל 357.61 גרם נטו ששווי כ-125,160 ₪.

בנוסף לכך וכמפורט לעיל, הוכח כנדרש, אף זאת מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם עבר שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן בקשר לעסקאות הבאות: 'עסקת האייסוליטור בקיץ 2016', 'עסקת ההתעניינות ב'ירק' במאי 2017', 'עסקת החשיש בתמורה לבלדרות של החבילה לסבתא'. כן הוכח כאמור, כי הנאשם עבר עוד שתי עבירות של ניסיון לסחר בסם מסוכן בקשר לשתי העסקאות הבאות: 'עסקת ה'טולה'' ו'בקשת הקנאביס באפריל 2017'. עבירות הסחר בסמים והניסיון לסחר בסמים, התגלו מהעובדות שהוכחו וכפי שעמדנו על כך בהרחבה, נמצא כי לגבי עבירות אלו ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני הרשעתו בהן. הרשעתו בעבירות אלו היא כאמור, מכוח הוראת סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי.

כן נמצא כי הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם העלים את מכשיר הטלפון הנייד שלו לאחר שידע על החקירה המתנהלת בעניין עבירות הסמים שבהן הוא מעורב וכי עשה כן מתוך כוונה ורצון לחבל בחקירה ולשבש את ההליך המשפטי. לפיכך וכאמור, הנאשם מורשע גם בעבירת השמדת ראייה ובעבירה של שיבוש הליכי משפט.

יח. העבירות שבהן הורשע הנאשם - סיכום

228. סיכום הדברים הוא אפוא, כי הנאשם מורשע בעבירות הבאות:

שלוש עבירות של **ייבוא סם מסוכן עם אחרים**, ללא היתר כדון, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים.

שלוש עבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים.

שתי עבירות של **ניסיון לסחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים וסעיף 25 בחוק העונשין.

עבירה של השמדת ראייה, לפי סעיף 242 בחוק העונשין.

עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 בחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ב בתמוז תשע"ט, 15 ביולי 2019, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים (כמפורט בפרוטוקול)

**תמר בר-אשר,
שופטת**